

ประกาศพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๑
มาตราที่ ๕

๑๖ ก.ค. ๕๐/๓๗

โรงพิมพ์บำรุงนุกูลกิจ

พิมพ์ครั้งแรก ๑๐๐๐ ฉบับ

๕๖๓๓๓

สารบัญ

กฎหมายรัชกาลที่ ๕ ร.ศ. ๑๒๖

พระราชบัญญัติ เข็มอักษร ในการ เลด็จ พระราชดำเนิน ประพาศ ประเทศยุโรป	หน้า ๘๓
พระราชบัญญัติ เหยี่ยญ รัชกาล มงคล วัดนโกสินทร ศก ๑๒๖	๘๗
พระราชบัญญัติ เพิ่ม เต็ม วิชัพิจารณา ความ	๑๔๒
พระราชบัญญัติ บ้อง กัน ลัญจรวโรก วัดนโกสินทร ศก ๑๒๗	๑๕๓
หมวดที่ ๑ ว่าด้วย นาม และ กำหนด ใช้ พระราชบัญญัติ และ เด็ก วิชัเก็บ ภาษี บารุง ถนน	๑๕๔
หมวดที่ ๒ คำ ขอบาย	๑๕๒
หมวดที่ ๓ ว่าด้วย นายโรง	๑๕๓
หมวดที่ ๔ ว่าด้วย หญิง นคร ได้ เสด็จ	๑๕๖
หมวดที่ ๕ ว่าด้วย หน้าที่ เจ้าพนักงาน	๑๕๗
หมวดที่ ๖ ว่าด้วย ตักษณ โทษ ผู้กระทำผิด ต่อ พระราชบัญญัติ	๑๕๘
หมวดที่ ๗ ว่าด้วย อำนาจ ตั้ง กฎ ข้อ บังคับ	๑๖๓
พระ ธรรมณญ ศาล ทหาร บก วัดนโกสินทร ศก ๑๒๖	๑๘๕
ภาค ๑ ว่าด้วย การ ใช้ พระราชบัญญัติ	๑๐๕
ภาค ๒ ว่าด้วย วิชัจัดการ ศาล ทหาร บก ใน เวลา ปรกติ	๑๐๗
หมวด ๑ ศาล ธรรมทหาร	๑๐๗

หมวด ๒	ศาล มณฑล ทหาร	หน้า ๑๐๗
หมวด ๓	ศาล กรม ยุทธนาธิการ	” ๑๑๐
หมวด ๔	ว่าด้วยการ ทิ้งไป	” ๑๑๒
ภาค ๓	อำนาจ ของ ศาล ทหาร บก ใน เวลา ประกติ	” ๑๑๕
หมวด ๓	ว่าด้วยการ ทิ้งไป	” ๑๑๕
หมวด ๒	อำนาจ ศาล กรม ทหาร	” ๑๒๐
หมวด ๓	อำนาจ ศาล มณฑล ทหาร	” ๑๒๓
หมวด ๔	อำนาจ ศาล กรม ยุทธนาธิการ	” ๑๒๒
หมวด ๕	ฎีกา	” ๑๒๒
หมวด ๖	วิธีอุทธรณ์	” ๑๒๓
ภาค ๔	วิธีจัดการ ศาล ทหาร ใน เวลา สงคราม หรือ ฉุกเฉิน หรือ เวลาที่ ประกาศ ใช้กฎ อยุ่การ คัก	” ๑๒๕
ภาค ๕	อำนาจ ศาล ทหาร บก ใน เวลา สงคราม หรือ ฉุกเฉิน หรือ เมื่อ ประกาศ ให้ ใช้กฎ อยุ่การ คัก	” ๑๒๖
ประกาศ สงคราม		” ๑
ประกาศ กระทรวง โยธา ธิการ แผนก ปรังษินัย โทรจธ		” ๑
ประกาศ เก็บเงิน ค่า นา ตำบล ใน เมือง และ ตำบล ตลอดจน กระจง ทั้ง ที่ อำเภอ เมือง สุวรรณโลก เป็น ชั้น นา เบ็ญจะ คัก ๑๒๖		” ๑๕
ประกาศ แก้อัตถะภณีย์ โรง าน จัด การ ศุขาภิบาล ศตาด ทำ นุดอม เมือง สมุทรสาคร		” ๑๗

ประกาศจัดซื้อที่ดิน ค้ำบด บางซื่อ เพื่อใช้ราชการ	หน้า ๑๘
ประกาศ พระราชทาน อำนาจ พิเศษ แก่ บริษัท แม่น้ำ โมเตอร์ โบริด กัปตัน ตมเต็ด	๗ ๒๐
ว่าด้วยการ ท่อไป	๗ ๒๑
ว่าด้วย หุ่น และ ผู้ถือ หุ่น	๗ ๒๓
ว่าด้วยวิธี จัด การ บริษัท	๗ ๒๘
ว่าด้วย ใบ กู้เงิน ช่วย ทุน บริษัท (ดีเบนเชอร์)	๗ ๓๓
ว่าด้วยการ เด็ก บริษัท และการ ข้าราชการ บริษัท	๗ ๓๕
ว่าด้วย การตรวจ และ กำหนด โทษ สำหรับ ความผิด	๗ ๓๗
ประกาศ เพิ่มเติม พระราชบัญญัติ สำหรับตรวจ บ้องกัน โรค สัตว์ พาหนะ รัตน โกสินทร ศก ๑๑๘	๗ ๔๑
ประกาศ กำหนด ภาษี ประกาศ เพิ่มเติม พระราชบัญญัติ สำหรับ ตรวจ บ้อง กันโรค สัตว์พาหนะ รัตน โกสินทร ศก ๑๑๘	๗ ๔๒
ประกาศ กระทรวง นครบาล ฉบับที่ ๘ ว่าด้วยให้ เรือ ที่ มาจาก ไซ่ง่อน หยุด ที่ เกาะ พระ ให้ แพทย์ ตรวจ	๗ ๔๓
ประกาศ เพิ่มเติม พระราช บัญญัติ ที่ดิน ว่าด้วยคน ชาว เอเชีย ใน บังคับ ฝรั่ง เค็ด ขอถือ กรรมสิทธิ์ ที่ดิน	๗ ๕๔
ประกาศ ใช้ พระราช บัญญัติ เกณฑ์ทหาร รัตน โกสินทร ศก ๑๒๔ ใน มณฑล กรุง เทพ ฯ	๗ ๕๕

ประกาศ กำหนด อัตรา เงิน ผู้ ที่ ได้ เสีย ภาษี อากร ต้อง ใน จำพวก
ยกเว้น ชั่ว คราว ตาม พระราชบัญญัติ ลักษณะ เกณฑ์ ทหาร
รัตน โกสินทร ศก ๓๒๕ ใน มณฑล กรุง เทพ ฯ หน้า ๕๖

ประกาศ กระทรวง มหาดไทย เรื่อง เก็บ เงิน ค่า ราชการ แก่ ชาย อด กร ร ็จ
ใน อำเภ อ วั ง ส ะ พุ ง ใน มณฑล สุ ร ฎ ร เป็น อัตร า ๕ บาท ๖๖ ๕๗

ประกาศ กระทรวง โยธา ชีการ ว่า ด้วย ต ด อัตร า ไป ร ด้ น ี่ ย ี่ ต ่าง ประเทศ
ให้ ต ร ง กับ เงิน แพร ง ๖๖ ๕๘

ประกาศ กระทรวง โยธา ชีการ ว่า ด้วย เบ ี ด การ รับ ส ่ง ไป ร ด้ น ี่ ย ี่
โทรเลข ขนาด น ี ที่ เมือง เชียง ท ร าย และ เมือง น ่าน ๖๖ ๕๙

ประกาศ ใช้ พระราชบัญญัติ ลักษณะ เกณฑ์ ทหาร รัตน โกสินทร ศก ๓๒๕
ใน มณฑล จันท บุรี ๖๖ ๖๐

ประกาศ กำหนด อัตรา เงิน ผู้ ที่ ได้ เสีย ภาษี อากร ต้อง ใน จำพวก ยก
เงิน ชั่ว คราว ตาม พระราช บัญญัติ ลักษณะ เกณฑ์ ทหาร
ร.ศ. ๓๒๕ ใน มณฑล จันท บุรี ๖๖ ๖๑

ประกาศ กระทรวง มหาดไทย เรื่อง ง ด เว ้น การ เก็บ เงิน ค่า ภา ร าค ่า
ราชการ สรรพ ภาษี ภาย ใน ท้อง ที่ อำเภ อ เบ ด ง ชั่ว คราว ๖๖ ๖๒

ประกาศ ออก หนังสือ บิ ก ค ำ น พ ำ ซ ำ ง ซ ำ ม เซ ด้ ร ด้ แ ต ้น ๖๖ ๗๗

ประกาศ เลิก ต ร าว จ ะ ง ต ร าว แ ต ง โ บ เ ห ย ี ย บ ย ำ เ ต ม ส ำ ห รั บ ที่ ดิน ใน
ตำบล ต ำ ง ี่ ๆ แ ช ว ง เมือง พ ี ค ุ โ ล ก และ เมือง พ ี ไ ช ย ๖๖ ๗๘

ประกาศ กระทรวง พระคลัง มหา สมบัติ ว่า ด้วย การ ออก ใช้ ฌบัตร์ อย่าง ใหม่	หน้า ๘๐
ประกาศ เปลี่ยน ตำแหน่ง เสนาบดี กระทรวง นครบาล และ กระทรวง โยธาธิการ	๖ ๘๔
ประกาศ ตั้ง ผู้ พักษา ค้า ดึง ฎีกา	๖ ๘๕
ประกาศ ยก เด็ก หนึ่ง ดื้อ สำคัญ เติม สำหรับ ที่ ดิน ใน ตำบล ต่าง ๆ แขวง เมือง พิไชย	๖ ๘๖
ประกาศ กระทรวง มหาศไทย ว่า ด้วย ให้ งัด เว้น การ เก็บ ภาษี ค่า น้ำ ใน ตำบล ต่าง ๆ แขวง เมือง ระยอง ชลบุรี	๖ ๘๗
ประกาศ กระทรวง พระคลัง มหา สมบัติ ว่า ด้วย การ ออก ใช้ ฌบัตร์ อย่าง ใหม่	๖ ๘๘
ประกาศ ยก เด็ก หนึ่ง ดื้อ สำคัญ เติม สำหรับ ที่ ดิน ใน ตำบล ต่าง ๆ แขวง เมือง ชลบุรี	๖ ๘๙
ประกาศ บอก เด็ก ตรา แต่ง ตรา จอง ไบ เขี้ยม ย่า ของ เก่า สำหรับ ที่ ดิน ใน ตำบล ต่าง ๆ แขวง เมือง ฉะเชิง เทรา	๖ ๙๐
ประกาศ ให้ ใช้ พระราช บัญญัติ อตรา ค่า ธรรมเนียม ทนาย ความ รัตนโกสินทร ศก ๓๒๓ ใน ศาล หัว เมือง	๖ ๙๑
ประกาศ พระบรมราช ูติ ที่ เพิ่ม เติม เขต ร มัด ยึด สำหรับ สร้าง โรงเรียน	๖ ๙๒

- × ประกาศ แก่ ไช พระราช บัญญัติ รถราง หน้า ๑๓๕
- ประกาศ ตั้ง ผู้รั้ง ตำแหน่ง เต็มขาด กระทรวง พระคลัง มหา สมบัติ ๖ ๑๓๕
- ประกาศ กระทรวง มหาดไทย ว่าด้วยให้ ใช้ขอ บังคับ สำหรับ เรียก คน เข้ารับ ราชการ เป็น ตำรวจ ภูธร ใน มณฑล พายัพ อุดร อีสาน เพ็ชรบูรณ์ บัตถาน นคร ศรี ธรรมราช ชุมพร ภูเก็ต รวม ๘ มณฑล ตั้งแต่ ปี ๑๓๗ เป็นต้น ไป ๖ ๑๓๕
- ประกาศ ตั้ง เก็บ ภาษี ยา เกาะ กร่าง ซึ่ง ได้ ปลุก ใน เมือง กาญจนบุรี ๖ ๑๔๕
- ประกาศ กระทรวง วัง ให้ เรียก พระ ที่ หนึ่ง ซึ่ง จะ สร้าง ชัน ใหม่ ที่ วัง สันดุสิตว่า พระ ที่ หนึ่ง อนันต์ ด้มาคม ๖ ๑๔๖
- × ประกาศ ให้ พระราช บัญญัติ บ้อง กัน สัตว์จร โรค รัตน์ โกลสินทร ปี ๑๓๗ ใน กรุงเทพฯ ๖ ๑๖๒
- ประกาศ ตั้ง เต็มขาด กระทรวง พระคลัง มหา สมบัติ ๖ ๑๖๒
- ประกาศ เขตร์ ค้าต ทหาร บก ใน เวลา ปกติ ๖ ๑๖๓
- ประกาศ คำ ตั้ง กรม ยุกชนา ธิการ กำหนด ค้าต กรม ทหาร ๖ ๑๗๓
- ประกาศ กระทรวง โยธา ธิการ ว่าด้วย ให้ กรม ไปรสนีย์ โทรเดช จำหน่ายใช้ ตัวตราไปรสนีย์ ใหม่ปนกับตัวตราไปรสนีย์เก่า ๖ ๑๘๐
- กฎ ยัยการ คัด รัตน์ โกลสินทร ปี ๑๒๖ ๖ ๑๒๘
- กฎ กระทรวง ยุติธรรม กฎ ที่ ๕๖ ว่าด้วย การ ถอน ชื่อ หรือ เดิม ชื่อบ ใน โฉนด สำหรับ ที่ ดิน ๖ ๑๒

08/10/2566

กฎเสนาบดีกระทรวงโยธาธิการ ว่าด้วยอัตราเก็บค่าธรรมเนียม
เรือแพที่จะเช่า ออกประตุน้ำคลองประเวศ หน้า ๑๕

กฎเสนาบดีกระทรวงมหาดไทย สำหรับการค้าวิชาภิบาลตำบลท่า
ฉลอม เมืองสมุทรสาคร ๖๖ ๑๔๗

กฎเสนาบดีเปลี่ยนอัตราเก็บเงินอากรค่าน้ำ ในมณฑลนครศรี
ธรรมราช ร.ศ. ๑๒๗ ๖๖ ๑๖๔

อัตราอากรค่าที่จับสัตว์น้ำตามกฎเสนาบดีเปลี่ยนอัตราเก็บเงิน
อากรค่าน้ำในมณฑลนครศรี ธรรมราช ร.ศ. ๑๒๗ ๖๖ ๑๖๖
ถึง ๖๖ ๑๖๗

อัตราค่าที่ทำการจับสัตว์น้ำด้วยวิธีใช้ถังโพงพาง ตามกฎเสนา
บดีเปลี่ยนอัตราเก็บเงินอากรค่าน้ำในมณฑลนครศรี
ธรรมราช ร.ศ. ๑๒๗ หน้า ๑๗๐ ถึง ๖๖ ๑๗๒

อัตราค่าที่จับสัตว์น้ำน้ำเค็มตามกฎเสนาบดีเปลี่ยนอัตราเก็บเงิน
อากรค่าน้ำในมณฑลนครศรี ธรรมราช ร.ศ. ๑๒๗ หน้า ๑๗๓ ถึง ๖๖ ๑๗๖

พิกัดอัตราค่าอนุญาตใช้เครื่องมือจับสัตว์น้ำ ตามกฎเสนาบดี
เปลี่ยนอัตราเก็บเงินอากรค่าน้ำ ในมณฑลนครศรี
ธรรมราช ร.ศ. ๑๒๗ หน้า ๑๗๗ ถึง ๖๖ ๑๗๘

ข้อบังคับสำหรับศาลต่างประเทศ ซึ่งตั้งขึ้นตามสัญญาทาง
พระราชไมตรี ระหว่างกรุงสยามกับฝรั่ง เคสลงวันที่ ๑
มีนาคม ร.ศ. ๑๒๕ ๖๖ ๖๓

หมวดที่ ๑ ว่าด้วยวิธีต่าง ๆ ทั่วไป ๖๖ ๖๓

หมวดที่ ๒ ว่าด้วยพระบรมมณูญและอำนาจศาลต่างประเทศ ๖๖ ๖๖

หมวดที่ ๓ ว่าด้วยคดีที่เกิดขึ้นในเมืองซึ่งมีศาลต่างประเทศ
ประจำอยู่ หนา ๗๐

หมวดที่ ๔ ว่าด้วยคดีที่เกิดขึ้นนอกเมืองซึ่งมีศาลต่างประเทศ
ประจำอยู่ ๗๗ ๗๓

หมวดที่ ๕ ว่าด้วยอุทธรณ์ ๗๗ ๗๕

หมวดที่ ๖ ว่าด้วยฎีกา ๗๗ ๗๖

ข้อบังคับการรับบุคคลที่สมัครเข้าเป็นนักเรียนนายร้อยทหารบก ๗๗ ๗๓

ข้อบังคับการเรียกคนเข้ารับราชการเป็นตำรวจภูธร ๗๗ ๓๓๖

ว่าด้วยกำหนดอายุคนรับราชการ ๗๗ ๓๓๗

ว่าด้วยกำหนดเวลารับราชการ ๗๗ ๓๓๗

ว่าด้วยวิธีเกณฑ์ ๗๗ ๓๓๗

ว่าด้วยประโยชน์ของผู้ต้องเกณฑ์ ๗๗ ๓๓๗

ว่าด้วยการยกเว้นราชการ ๗๗ ๓๓๗

ว่าด้วยโทษในการขัดขืนไม่เข้ารับราชการเป็นตำรวจภูธร ๗๗ ๓๔๒

แจ้งความกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยตั้งกฎเกณฑ์เป็นข้อ
บังคับสำหรับใช้ในเขตรักษาภิบาลตำบลท่าฉลอมเมือง
สมุทรสาคร ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ร.ศ. ๑๒๗
เป็นต้นไป ๗๗ ๓๔๗

หนังสือสัญญาระหว่างกรุงสยามกับกรุงฝรั่งเศส ๗๗ ๕๕

08/10/2566

หนังสือกำหนดอำนาจสำหรับบริษัทแม่น้ำโมเตอร์โบตคาปนัตมิตต์ ๗๗ ๓๗

ประกาศสังกรานต์

๔๐

รัตนโกสินทรศก ๑๒๒

มีพระบรมราชโองการให้ประกาศไว้แก่ชนทั้งปวง บรรดาซึ่งนับถือ
พระพุทธรักษา และธรรมเนียมวันขึ้นเดือนปีอย่างเช่นใช้ โน ดยาม
ทราบทั่วกันว่า ในรัตนโกสินทรศก ๑๒๒ หรือพระเมฆนพศก โดยสุริย
คติกาต เป็นอธิกสุรทิน เดือนจันทรคติกาตเป็น อธิกมาส ในบั้น
วันเสาร์ที่ ๓๓ เดือน เมษายน รัตนโกสินทรศก ๑๒๒ เป็นวันมหาสังกรานต์
พระอาทิตย์จะยกขึ้นสู่ราศีเมษเวลาบ่าย ๓ โมง กับ ๓๖ นาที วันอาทิตย์ที่ ๑๔
เป็นวันเนา และวันจันทร์ที่ ๑๕ เดือนเมษายน เป็นวันเถลิงศก ขึ้นจุล
ศักราชใหม่ เป็น ๑๒๒๘ เวลาทุ่ม ๓ กับ ๔๐ นาที ๔๘ วินาที
เพราะฉะนั้นในปี การซึ่งจะทำบุญและเล่นนักษัตรฤกษ์นั้นเป็น ๓
วันคือ กำหนดตั้งแต่วันเสาร์ที่ ๓๓ และวันอาทิตย์ที่ ๑๔ และวันจันทร์
ที่ ๑๕ เดือนเมษายน รัตนโกสินทรศก ๑๒๒
ลักษณะซึ่งจะจดหมายวันขึ้นเดือนบั้น ให้ใช้ดังทุกมา คือตั้งแต่ วัน

จันทร์ที่ ๓ เดือนเมษายนให้จดหมายตั้งชื่อใหม่ให้ทรงโปรดว่า รัตนโกสินทร
๕๐
ศึก ๑๒๒ และให้ตั้งเดชบนหลังศึกนั้น ๕๐ อย่างนี้ตามปีประจำรัชกาลไป
กว่าจะเปลี่ยนศึกใหม่เทอญ

ถ้าจะจดหมายวันคืนเดือนปี ตามวิธีจันทร์คติอย่างเก่าให้ใช้ดังนี้ คือ
ตั้งแต่วันพฤหัสบดีที่ ๑๔ เดือนมีนาคม รัตนโกสินทรศึก ๑๒๕ ตรงกับ
ณวันพฤหัสบดี ขึ้นค่ำ ๓ เดือน ๕ ไปจนถึงวันอาทิตย์ที่ ๑๔ เดือนเมษายน
รัตนโกสินทรศึก ๑๒๖ ตรงกับเดือน ๖ ขึ้น ๓ ค่ำ ให้ว่าปีมะแมยัง
เป็นอัฐศกจุตศักราช ๑๒๖๘ ต่อเมื่อถึงวันจันทร์ที่ ๓๕ เดือนเมษายน รัตน
โกสินทรศึก ๑๒๖ ตรงกับเดือน ๖ ขึ้น ๔ ค่ำ ซึ่งเป็นวันเถลิงศกไป ให้
ใช้ว่าปีมะแม นพศกจุตศักราช ๑๒๖๘ ไปกว่าจะเปลี่ยนปีใหม่

วันเสาร์ที่ ๑๖ เดือนมีนาคม รัตนโกสินทรศึก ๑๒๕ วันหนึ่ง วัน
ศุกร์ที่ ๕ เดือนตุลาคม รัตนโกสินทรศึก ๑๒๖ วันหนึ่ง เป็นวันพระ
ราชพิธี ประชุม ถือน้ำ พระพิพัฒน์ ถัดยา

วันพุธที่ ๒๔ เดือนเมษายน รัตนโกสินทรศึก ๑๒๖ เป็นวันพระราช
พิธี จรด พระนังคัล

อนึ่ง วันวิสาขบูชา ที่นิยมในคัมภีร์ พระอรรถกถาว่า เป็นวันประสูติ
และตรัสรู้ พระปรินิพพาน ของ สัมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า นั้น ในปี
นักขัตฤกษ์ วิสาขบูชาปีนี้ ตกในวันจันทร์ที่ ๒๗ เดือนพฤษภาคม รัตน
โกสินทรศึก ๑๒๖

วันพฤหัสบดีที่ ๒๕ เดือนกรกฎาคม รัตนโกสินทรศึก ๑๒๖ เป็นวันเข้า
ประจพรรษา

ศก ๑๒๖

หน้า ๓

วันเสาร์ ที่ ๒๔ เดือน สิงหาคม รัตนโกสินทรศก ๑๒๖ เป็นวันเข้า

บัจฉิมพรรษา

อนึ่งวันเฉลิมพระชนมพรรษา โดยทางอุรัยคติภาต วันอาทิตย์ ที่ ๒๒
เดือน กันยายน - รัตนโกสินทร ศก ๑๒๖ เวลา ย่ำค่ำ แด่วกับ ๑๐ นาที
๔๘ วินาที

วันฉลองพระชนม์พรรษา ตกในวันอังคารที่ ๒๔ เดือน กันยายน
รัตนโกสินทร ศก ๑๒๖

วัน พระราชพิธีด้าวทนต์ ตกในวันศุกร์ ที่ ๔ และวันเสาร์ ที่ ๕ และ
วันอาทิตย์ที่ ๖ เดือนตุลาคม รัตนโกสินทร ศก ๑๒๖ ใน ๓ ราชพิธีนี้ให้
การเปนเสร็จ ในวันจันทร์ ที่ ๗ เดือน ตุลาคม รัตนโกสินทร ศก ๑๒๖

วันจันทร์ที่ ๒๓ เดือน ตุลาคม รัตนโกสินทรศก ๑๒๖ เป็นวันมหา
ปวารณาที่ เรียกว่า ออกพรรษา

พระราช พิธี ฉัตรมงคลด้อม โภช พระมหาเสด็จวชิรวัตร คง ทำในวันจันทร์
ที่ ๑๓ เดือน พฤศจิกายน รัตนโกสินทร ศก ๑๒๖

อนึ่งนักขัตฤกษ์ เฉลิมฉัตรรัชพรรษา ตกในวันศุกร์ ที่ ๑๕ และวันเสาร์
ที่ ๑๖ และ วันอาทิตย์ที่ ๑๗ เดือน พฤศจิกายน รัตนโกสินทร ศก ๑๒๖
เหมือน ศกก่อน ให้ พระบรมวงษานุวงษ์ และ ข้าทูลดของ รัชพระบาท และ
ราชบุตร ทั้ง ปวง บรรดา ที่จะตกแต่งสถานที่ต่าง ๆ แม้มีน้ำใจจะจุด ประทีป
ฉลองพระเศษพระคุณ และเดินนักขัตฤกษ์ต่าง ๆ จึงทำในกำหนดทั้ง ๓ วันที่
กล่าวมานี้

วันเสาร์ที่ ๑๖ เดือนพฤศจิกายน รัตนโกสินทรศก ๑๒๖ เป็นวันประสูม
กวายนังคม พระบรมรูป

วันอาทิตย์ที่ ๑๗ เดือน พฤศจิกายน รัตนโกสินทร ศก ๑๒๖ เป็น
วันพระราชพิธีของเบ็รียงยกโคมไชย

วันจันทร์ที่ ๒ เดือนธันวาคม รัตนโกสินทรศก ๑๒๖

เป็นวันต

โคมไชย

อนึ่งวันเฉลิมพระชนม์พรรษา สมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ และสมเด็จพระบรมโอรสาธิราชมกุฎราชกุมาร ตามดุริยคติกาดตรงในวัน พุทธศักราชที่ ๒ เดือนมกราคม รัตนโกสินทรศก ๑๒๖

พระราชพิธี ครีयाพววย เริ่ม ตั้งแต่วัน พุทธศักราชที่ ๘ เดือน มกราคม ไป จนถึงวัน เสาร์ที่ ๑๘ เดือนมกราคม ๓๐ ราชวัน ให้การ เปนเสร็จในวัน อาทิตยที่ ๑๙ เดือน มกราคม รัตนโกสินทรศก ๑๒๖

พระราชพิธี ครียาพววย เริ่มตั้งแต่วัน เสาร์ที่ ๑๘ เดือน มกราคม เปนต้นไป จนถึงวัน พุธที่ ๒๒ เดือน มกราคมใน ๕ ราชวัน ให้การ เปนเสร็จในวัน พุทธศักราชที่ ๒๓ เดือนมกราคม รัตนโกสินทรศก ๑๒๖

ถ้าจะทำการบูชาจากตรงคตินิบาด ซึ่ง นิยมว่า เปน วัน ประชุมพระ สวรรค ๑๒๕๐ พระ องค์ พระสัมมาสัมพุทธเจ้า ได้ทรงแต่งตั้งโอรสชาติโมกข์ ณท่ามกต่างที่ประชุม นั้น กำหนดวันอาทิตย์ที่ ๑๖ เดือนกุมภาพันธ์ รัตนโกสินทรศก ๑๒๖ ในวันนั้นผู้พ่อพรหมจะได้นำพิธีสวดวราครีณหอบเทวสถาน

พระราชพิธีสัมพจนรณินที่ เริ่มตั้งแต่วันศุกร์ที่ ๒๗ เดือนมีนาคม รัตนโกสินทร ศก ๑๒๖ และวันเสาร์ที่ ๒๘ และวันอาทิตย์ที่ ๒๙ และวันจันทร์ที่ ๓๐ ใน ๔ ราชวัน ให้การ เปนเสร็จในวันอังคารที่ ๓๑ เดือน มีนาคม รัตนโกสินทร ศก ๑๒๖

อนึ่งวันเวลาพระอาทิตย์ จะเปลี่ยน ๓๓ รัชกาล ใหม่เรียกว่าสังกรานต์ เดือน

และพระอาทิตย์สถิตย์ ณ รัชกาล ห้ามวันตฤณมหาสุญ

พระอาทิตย์จะยกขึ้นสู่รัชกาลเมษ วันเสาร์ที่ ๓๓ เดือนเมษายน รัตนโกสินทร
ศก ๑๒๖ เวลาบ่าย ๓ โมงกับ ๓๖ นาทีเป็นต้นไป จนถึงวันอังคารที่ ๑๕

เดือน พฤษภาคม รัตนโกสินทร ศก ๑๒๖ เวลาบ่าย ๒ โมง

เดือนห้า วันศุกร์ที่ ๑๕ และวันเสาร์ที่ ๓๐ เดือนมีนาคม รัตนโกสินทร
ศก ๑๒๕ เป็นวันตฤณมหาสุญ ด้วยยกไปสู่รัชกาลพัชรกไปจนถึงวันศุกร์ที่ ๑๕
เดือนมิถุนายน รัตนโกสินทร ศก ๑๒๖ เวลา ๔ ทุ่ม กับ ๔๘ นาที

เดือนหก วันพุธที่ ๑๗ เดือนเมษายน และวันพฤหัสบดีที่ ๒ เดือน
พฤษภาคม รัตนโกสินทรศก ๑๒๖ เป็นวันตฤณมหาสุญ ด้วยยกไปสู่รัชกาล
เมถุน ไปจนถึงวัน อังคารที่ ๑๖ เดือนกรกฎาคม รัตนโกสินทร ศก ๑๒๖
เวลาบ่าย ๓ โมงกับ ๓๖ นาที

เดือนเจ็ดวันพุธที่ ๑๕ และวันพฤหัสบดีที่ ๓๐ เดือน พฤษภาคม รัตน
โกสินทรศก ๑๒๖ เป็นวันตฤณมหาสุญ ด้วยยกไปสู่รัชกาลกรกฎ ไปจน
ถึงวันศุกร์ที่ ๑๖ เดือนสิงหาคม รัตนโกสินทรศก ๑๒๖ เวลา ๓ ยาม กับ
๓๖ นาที

เดือนแปด บุรพาดำช วัน อังคารที่ ๑๘ เดือนมิถุนายน และวันอังคาร
ที่ ๒ เดือนกรกฎาคม รัตนโกสินทร ศก ๑๒๖ เป็นวันตฤณมหาสุญ ด้วยยก
ไปสู่รัชกาลสิงห์ ไปจนถึงวันอังคารที่ ๑๗ เดือนกันยายน รัตนโกสินทรศก ๑๒๖

เวลาบ่าย ๖ โมง

08/10/2566

หน้า

ศึก ๑๒๒

เดือน แปรศุคราชาธิราช วัน อังคารที่ ๑๖ และวันอังคารที่ ๓๐ เดือน
กรกฎาคม รัตนโกสินทรศก ๑๒๖ เป็นวันตฤกั่มหาสุญญ แต่ยกไปสู่ณ
ราชันย์ ไปจนถึงวันพฤหัสบดีที่ ๑๗ เดือน ตุลาคม รัตนโกสินทร ศก ๑๒๖
เวลาบ่าย ๕ โมง กับ ๕๘ นาที

เดือน เก้าวานพุม ที่ ๑๔ และวันอาทิตย์ที่ ๑๘ เดือน สิงหาคม และวัน
อาทิตย์ที่ ๓ เดือน กันยายน รัตนโกสินทรศก ๑๒๖ เป็นวันตฤกั่มมหาสุญญแต่ยก
ไปสู่ณราชันย์ ไปจนถึงวันเสาร์ที่ ๑๖ เดือนพฤศจิกายน รัตนโกสินทร
ศก ๑๒๖ เวลาบ่าย ๒ โมง กับ ๕๔ นาที

เดือนดับวันจันทร์ ที่ ๑๖ และวัน อาทิตย์ที่ ๒๘ เดือนกันยายน รัตน
โกสินทรศก ๑๒๖ เป็นวันตฤกั่มมหาสุญญ แต่ยกไปสู่ณราชันย์พิศัจ ไป
จนถึงวันอาทิตย์ที่ ๑๕ เดือนธันวาคม รัตนโกสินทรศก ๑๒๖ เวลา ๘ ทุ่ม
กับ ๕๘ นาที

เดือนดับเอ็ด วันจันทร์ ที่ ๑๔ เดือนตุลาคม และวันเสาร์ที่ ๒ เดือน
พฤศจิกายน รัตนโกสินทรศก ๑๒๖ เป็นวันตฤกั่มมหาสุญญ แต่ยกไปสู่ณราชัน
ย์ ไปจนถึงวันอังคารที่ ๑๔ เดือนมกราคม รัตนโกสินทร ศก ๑๒๖
เวลาเช้า ๕ โมง กับ ๕๘ นาที เดือนดับสอง วันศุกร์ที่ ๑๕ และวันศุกร์ที่ ๒๘
เดือนพฤศจิกายน รัตนโกสินทรศก ๑๒๖ เป็นวันตฤกั่มมหาสุญญแต่ยกไปสู่ณ
ราชันย์กร ไปจนถึงวันพุมที่ ๑๒ เดือน กุมภาพันธ์ รัตนโกสินทรศก ๑๒๖

08/10/2566

เวลา ๒ ทุ่ม กับ ๕๘ นาที

เดือนธันวาคมเสาร์ที่ ๑๔ และวันเสาร์ที่ ๒๑ เดือน ธันวาคม วัดนโกสินทร ศก ๑๒๖ เป็นวันตฤถิมหาสุญ แต่ยกไปสู่ณราชกุมภไปจนถึงวันศุกร์ที่ ๓๓ เดือน มีนาคม วัดนโกสินทรศก ๑๒๖ เวลาบ่าย ๒ โมงกับ ๒๔ นาที

เดือนยี่วันเสาร์ที่ ๕ และวันอังคารที่ ๑๔ และวันพุธที่ ๒๑ เดือน มกราคม วัดนโกสินทร ศก ๑๒๖ เป็นวันตฤถิมหาสุญ แต่ยกไปสู่ณราชมัน ไปจนถึงวันอาทิตย์ที่ ๑๒ เดือนเมษายน วัดนโกสินทรศก ๑๒๗ เวลา ๕ ทุ่ม กับ ๒๔ นาที

เดือนสามวันพฤหัสบดีที่ ๒๐ เดือนกุมภาพันธ์ วัดนโกสินทร ศก ๑๒๖ เดือนสี่วัน พฤหัสบดีที่ ๕ และวัน พุธที่ ๑๑ เดือน มีนาคม วัดนโกสินทร ศก ๑๒๖ เป็นวันตฤถิมหาสุญ

หนึ่งวันธรรมดะวะนะ ซึ่งนิยมตามวิธีปักขคณนะ เป็นวันที่รักษาวระอุโบสถ และประชุมฟังธรรม ซึ่งยกเยงกันกับวันพระตามปรกติที่ทั่วกันเ็นชาวสยามประเทศทั้งปวงนั้น

ในปี มะแมนพศกนี้ ตั้งแต่วันพฤหัสบดีขึ้นค่ำ ๑ เดือน ๕ บมะแมยังเป็นอัฐศก จตุศักราช ๑๒๖๘ เป็นต้นไปจนถึง วันอังคารแรม ๑๕ ค่ำเดือน ๕ บมะแมนพศก จตุศักราช ๑๒๖๙ เป็น ๓๗ วัน

วันพฤหัสบดีขึ้น ค่ำ ๑ และ วันศุกร์ ขึ้น ๙ ค่ำและ วันศุกร์แรมค่ำ ๑ และ วันเสาร์ แรม ๙ ค่ำในเดือน ๕

วัน ศุกร์ขึ้นค่ำ ๑๕๑๖ และ วันเสาร์ ขึ้น ๙ ค่ำ และวัน เสาร์ แรมค่ำ ๑ และวัน อาทิตย์แรม ๙ ค่ำ ในเดือน ๖

ฟ้า ๘

ศก ๑๒๖

วันอาทิตย์ ขึ้นค่ำ ๓ และวันจันทร์ ขึ้น ๕ ค่ำ และวันจันทร์ แรม ค่ำ ๑ และ
วันอังคาร แรม ๕ ค่ำ ในเดือน ๗

วันจันทร์ ขึ้นค่ำ ๓ และวันอังคาร ขึ้น ๕ ค่ำ และวันอังคาร แรม ค่ำ ๑ และ
วันพุธ แรม ๕ ค่ำ ในเดือน ๘ บุรพาดำช

วันพุธ ขึ้นค่ำ ๓ และ วันพฤหัสบดี ขึ้น ๕ ค่ำ และวันพฤหัสบดี แรม ค่ำ ๑
และวันศุกร์ แรม ๕ ค่ำ ในเดือน ๙ อุตราดำช

วันเสาร์ ขึ้นค่ำ ๓ และวันอาทิตย์ ขึ้น ๕ ค่ำ และวันอาทิตย์ แรม ค่ำ ๑ และ
วันจันทร์ แรม ๕ ค่ำ ในเดือน ๑๐

วันอังคาร ขึ้นค่ำ ๓ และ วันพุธ ขึ้น ๕ ค่ำ และวันพุธแรม ค่ำ ๑ และ วัน
พฤหัสบดี แรม ๕ ค่ำ ในเดือน ๑๑

วันพฤหัสบดี ขึ้นค่ำ ๓ และ วันศุกร์ ขึ้น ๕ ค่ำ ในเดือน ๑๒
วันศุกร์ ขึ้น ค่ำ ๓ และวันเสาร์ ขึ้น ๕ ค่ำ และวันเสาร์ แรม ค่ำ ๑ และ วัน

อาทิตย์ แรม ๕ ค่ำ ในเดือน ๒
วันอาทิตย์ ขึ้น ค่ำ ๓ และวันจันทร์ ขึ้น ๕ ค่ำ ในเดือน ๓

วันจันทร์ ขึ้น ค่ำ ๓ และ วันอังคาร ขึ้น ๕ ค่ำ และวันอังคาร แรม ค่ำ ๑ และ
วันพุธ แรม ๕ ค่ำ ในเดือน ๔

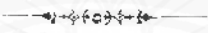
รวม ๓๗ วันนี้ นอกจาก ๓๗ วันเท่านี้ ก็คงต้องกันกับวันพระตามปรกติ
หนึ่ง ในรัตนโกสินทร ศก ๑๒๖ นี้ วันจันทร์เป็นวัน ชงไชย วันเสาร์ เป็นวัน

08/10/2566

อธิบดี และ วัน อาทิตย์เป็นวันอุบาศน์ และวันจันทร์ เป็นวันโลกาภิวัตน์ ข

ประกาศกระทรวงโยธาธิการ

แผนกไปรษณีย์โทรเลข

เสนาบดีกระทรวงโยธาธิการ รับ พระบรมราชโองการได้เกล้า ฯ
ประกาศให้มหาชนทราบทั่วกัน

ด้วย การ รับ ตั้งหนังสือของพวกจีน ระวังกรุงเทพ ฯ กับเมืองจีนต่าง ๆ
มีเมืองซัวเถาและ เมืองเอหมิง เป็นต้น ซึ่ง พวกจีน ทั้ง หาดยใต้ตั้ง เป็นห้าง
และ เอเยนต์ รับ จัด การ ฝากส่งไป มา อยู่ใน เวลานั้น นั้น พระบาท
สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ กรมไปรษณีย์
โทรเลข ยอม อนุญาตให้ ห้าง และเอเยนต์ เหล่า นั้น รับ และ ตั้ง โดยวิธี
รวมจดหมายหลาย ๆ ฉบับ เข้า เป็นห่อ เดียวกัน แล้วนำไปให้เจ้าพนักงาน
รับ นำหน้าของห่อ เรียกค่าตัวตราไปรษณีย์ มี อัตราหนัก ๓ บาท ต่อ ๒ ปี
เมื่อได้ บัดตัว ตรา หลังห่อแล้ว จึง ตัดตรา เข้า ส่งคืนให้ แก่ ห้างหรือ เอเยนต์
ซึ่ง เป็น ผู้ จัด การ นำฝาก ส่งออกไป ตามคราวเมื่อดำเนิน โดยลำพัง ตนเอง เดิมมา
ที่ได้ทรง พระกรุณาโปรดเกล้า ฯ พระราชทาน พระบรม ราชานุญาต พิเศษ
ผ่อนผันแก่พวกจีนทั้ง หลาย เช่นนี้ ก็ เพราะ ทรง พระ ราช ดำริ เห็นว่า ใน
เวลาที่ล่วง มาแล้ว ประเทศจีน ยังไม่ ได้ เข้าใน สัญญา ต้ากตไปรษณีย์
กับ นา ๆ ประเทศเบ็ดที่ทำการไปรษณีย์ แพร่ หลาย ออกไป แม้จะกวดขัน
การรับตั้งหนังสือให้เป็นไปตามพระราชกำหนดไปรษณีย์จริง ๆ ก็เกรงว่าจะ

เป็นที่เดือดร้อนแก่พวกจีนทั้งหลายที่ได้เข้ามาตั้งท่ามาหาเลี้ยงชีพอยู่ใน
พระราชอาณาจักรสยาม

บัดนี้ ได้ทรงทราบฝ่าละอองธุลีพระบาทว่ารัฐบาลจีนได้ตกลงเข้าใน
สัญญาจำกัดไพร่จีนกับนา ๆ ประเทศทั่วไปแล้ว กับได้จัดตั้งที่ทำการ
ไปรษณีย์ขึ้นตามหัวเมืองใหญ่ น้อย เป็นอันมาก ทั้งการรับส่งหนังสือทาง
ไปรษณีย์ระหว่างประเทศจีนกับกรุงสยาม ก็ดีดวกดี ขึ้นกว่าแต่ก่อน
หลายเท่า ใช้แต่เท่านั้นบรรดาหนังสือที่พวกจีนจะหลายรวมส่งไปทั้ง
ข้อโดยไม่ได้ปิดตราเค็มตามน้ำหนักนั้น เมื่อไปถึงประเทศจีนแล้ว
เจ้าพนักงานไปรษณีย์ที่เมืองจีนได้เรียกค่าปรับแก่ผู้รับอีกครั้งหนึ่ง เป็น
ความเดือดร้อนแก่ผู้ฝากและผู้รับอยู่เป็นอันมาก โดยพระมหากรุณาธิคุณ
ในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เพื่อจะมีให้พวกจีนที่เข้ามาพึ่งพระบรม
โพธิสมภารอยู่ในพระราชอาณาจักรสยาม และบิดามารดาบุตร ภรรยาญาติ
มิตรสหาย ซึ่งยังตั้งบ้านเรือนอยู่ในเมืองจีน ได้รับความเดือดร้อนต้อง
เสียเงินค่าปรับดังเช่นที่เปนมาแต่อดีตไป

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้กรมไปรษณีย์โทรเลขจัดการแก้ไข
ระเบียบแปลงวิธีเค็มและเพิ่มอัตราไปรษณีย์ให้ถูกต้องตามสัญญาจำกัด
ไปรษณีย์เหมือนอย่างที่ได้ใช้อยู่ระหว่างกรุงสยามกับประเทศอื่น ๆ เพราะ
ฉะนั้นให้พวกนายห้างหรือเอเยนต์และผู้ที่จะฝากหนังสือไปยังประเทศจีน
ประพาศให้ถูกต้องตามประกาศ ดังมีความแจ้งต่อไปนี้

ข้อ ๓ ตั้งแต่วันที่ ๓ เมษายน ศก ๓๒๖ เป็นต้น และสืบไปบรรดา
หนังสือเขาฝากที่จะส่งให้ผู้รับในเมืองจีน ให้มีแต่หนังสือถึงผู้รับ

08/10/2566

ปลายทางในของแต่ฉบับเดียว ห้าม มีหรือรวมหนังสือหลายฉบับ ถึงผู้รับหลายคน เข้าในของเดียวฝากทางไปรษณีย์คงวิธีเดิม โดยคิดจะหักเงินใช้ค่าตราไปรษณีย์ให้น้อยลง

ข้อ ๒ หนังสือทุก ๆ ฉบับ ที่ผู้ฝากจะส่งทางไปรษณีย์ไปเมืองจีน ให้ปิดตัวตราเรียงฉบับมีกำหนดหนักไม่เกินกว่า ๑ บาท ค่า ฝาก ๑๒ อัฐิ กำหนดเกินกว่า ๑ บาทขึ้นไป หรือ เศษของ บาท ต้องปิดตัวตราบาทละ ๑๒ อัฐิทุกบาทหรือเศษของบาท

ข้อ ๓ บรรดาหนังสือทั้งต้นที่ใด ปิด ตัวตราไปรษณีย์ถูกต้องแล้ว กรมไปรษณีย์ โทรเลขจะเป็นผู้รับส่งไปยังเมืองปลายทาง และจะไม่ยอมให้ห่างหรือเอเยนต์รับส่งเอง โดยดำรงตั้งแต่ก่อน

ข้อ ๔ กรมไปรษณีย์ โทรเลขได้ เปิดออกฟัคไปรษณีย์ ชนิดใหม่ ออกออกฟัคหนึ่ง สำหรับทำการรับส่งหนังสือไปรษณีย์ของพวกจีน เรียกชื่อว่า (ออกฟัคไปรษณีย์ที่ ๘) ตั้งอยู่บริเวณถนนเยาวราช ได้ตรวกรเข้าสำรับตามแฟ้ม ให้บรรดาผู้ ที่ส่งหรือรับหนังสือไปรษณีย์จีนไปจัดการ รับระฝากณะที่ออกฟัคนั้น ไม่จำเป็นต้องไปออกฟัคที่ ๒ เหมือนอย่างแต่ก่อน

ข้อ ๕ บรรดาหนังสือ ที่ห่าง หรือ เอเยนต์ ได้เก็บ รวม รวมไว้ดัง คราวตะมาๆ นั้น แม้หนังสือเหล่านั้นหนักไม่เกินกว่า ๑ บาทขึ้นไป จะยอมให้รวมเข้าเป็นห่อหรือถุงเดียวกัน เพื่อจะไม่ ให้หนังสือนั้นติดกันติดกันติด แต่ต้องบอกจำนวนให้ตรงกับกับในห่อหรือถุงนั้นไว้ ให้ทราบ เมื่อเจ้าพนักงานส่งได้จะได้ เปิดออกตรวจตราได้ ถ้าผู้ใด จึงใจ เช่นนี้ มิติ จากความจริง ต้อง ถือว่าผู้ นั้นกระทำความผิด

08/10/2556

ข้อ ๖ บรรดาหนังสือ ที่ ไม่ ได้ บัด ตัว คร่าไปรษณีย์เลย หรือ บัด ไม่
 เต็มอัตรา กติ เจ้าพนักงาน ต้อง ตัด คร่า ปรับ เป็น ๒ เท่า ตาม ที่ ขาด นั้น ส่ง ไป
 ปรับ ยัง ผู้ รับปลายทาง ถ้า ผู้ รับ ไม่ ยอม รับ หนังสือ นั้น จะ ต้อง ตั้ง กติ คืน
 มา ปรับ ผู้ ผ่า ก หนังสือ นั้น แต่ หนังสือ เชน นั้น จะ ยอม ให้ เข้า อยู่ใน ห่อ หรือ ถู กติ
 ที่ ได้ กติ แล้ว ใน ข้อ ๕

ข้อ ๗ ถ้า หนังสือ ใด จง ใจ ผิด ประพฤติ ให้ ผิด ไป จาก ประกาศ นี้ โดย
 จง ใจ ตาม ข้อ ๑ ข้อ ๒ ข้อ ๓ ข้อ ๔ ข้อ ๕ ต้อง ถู กติ ว่า ผู้ นั้น กระ ทำ ผิด เจ้าพนักงาน
 มี อำนาจ ที่จะ พ้อง ร้อง ข้อ ให้ ศาล ตั้ง โทษ ตาม กฎ หมาย ได้

ประกาศ มา ณ วันที่ ๓๑ มีนาคม รัตนโกสินทร ศก ๑๒๕

(ลงนาม) พระยาสุพรรณนิพนธ์

เสนาบดีกระทรวงโยธาธิการ ๗

กฎกระทรวงปฏิบัติธรรม กฎที่ ๕๖

ด้วย กระทรวง เกษตราธิการ ได้ ออก ประกาศ ว่า ด้วย การ โอน ทะเบียน
 เบี้ย นกรม สัตย์ ที่ ดิน ซึ่ง มี ชื่อ เจ้า ของ ใน โฉนด ไป เดียว กัน ๒ คน ตาม มาก
 กว่า ๒ คน ขึ้น ไป มี ข้อ ความ ดัง จะ กติ ว่า ต่อ ไป นี้

ข้อ ๑ บรรดา โฉนด สำหรับ ที่ ดิน แปลง ใด ซึ่ง มี ชื่อ ผู้ ก่อ กรรม สัตย์ อยู่ใน
 โฉนด สำหรับ ที่ ดิน แปลง นั้น ตั้งแต่ ๒ คน ขึ้น ไป ถ้า หาก ว่า ผู้ ก่อ กรรม
 สัตย์ ใน ที่ ดิน แปลง นั้น ฝ่าย หนึ่ง จะ ขอ ให้ ถอน ชื่อ ออกจาก ฝ่าย หนึ่ง ออก เสีย

จาก โฉนด ด้วย เหตุ ประการ ใด ๆ กติ ฎา จะ ขอ เพิ่ม เดิม ชื่อ ผู้ หนึ่ง ผู้ ใด

๑๓. ให้ ท้ากษาขอขึ้นค้อค่าดเพื่อให้ค่าดวินิจนยแถมมีค่าดั่งตามดัมควร

๑๔. ถ้าหากว่าผ ถือ กรวมถึทข โห่ ที่ ดิน แปะง นนอพยบ หลบหนีไป
บางกิต ฤจ่าบสัจญไปดว้ยชากกรอย่างใดอย่างหนึ่งบางกิต ฤจ่าไปนออก
พระราชอาณาเขตร์ ไมม่เวตาถลบเสย บาง กิต ญอymmประดั่งค้ จะชื้อชขาย
แตกเปดย่น ฤจ่าให้ บันทดินแปดงนแก่ผหนึ่งผ ไดไซร์ ให้ผหนึ่ง
ทำค้าย่นค้อค่าดเพื่อชอว์บกรวมถึทขที่เฎมาะคนแตะชอ ให้ค่าดมีค่าดั่งตามดัมควร

๑๕. ถ้าค่าดมีค่าดั่งมายงนาย ทะเบยงน ที่ดิน ว่าอย่างใด ให้ นาย
ทะเบยงนที่ตั้นทำตามค่าดั่งชงค่าดทุกประการ

เมื่อผ ทิมชื้อ โฉนดเปนเจ้าชงที่ตั้นคนหนึ่งคนใด ย่นค้ำรชงค้อ
ค่าดเพื่อชอให้ วินัจฉยกรวมถึทขี่ฉวคน ตามประกาศที่ไต้ กถ่าวมา
ชางคนนแฉว ให้ค่าดรับค้ำรชงแตะให้ ผรชงทำสำเนาค้ำรชงน เพื่อส่ง
ให้ผ ที่เกยวชงเปนเจ้าชงที่ตั้นนด้วย ถ้าไม่พบค้วผ ที่เกยวชงเปน
เจ้าชงที่ตั้นรายนน ฤจ่าผ ที่เกยวชงเปนเจ้าชงที่ตั้นนแตะ ถิ่น ถานไป
ประการใด ก็ให้ส่งสำเนา ค้ำรชงไปให้ อ้าเกอชงที่ตั้นตบต ประกาศใน ที่หนึ่ง
ที่ไต้ ซึ่งอาจ เห็น ไดงาย ในบริเวณที่ตั้นแปดงนไว้ มีกำหนด ๓ เดือน
แตะให้ตงประกาศในหนังสือพิมพ์ ออกดว้ยฉบับหนึ่งฤจ่า สองฉบับ ตามเวือง
ทิมผรชงชอให้ วินัจฉยส่วกรวมถึทขี่ที่ตั้น แตะประกาศว่าถ้าไม่มีใครมา
คัดค้ณายในกำหนด ๓ เดือนแฉว ค่าดจะวินัจฉย ค้ำรชง นันค้อไป
ส่วน่วประกาศในหนังสือพิมพ์นให้ ผรชงเสย

๐๘/1๐/2566 เมื่อครบกำหนด ๓ เดือนนับค้งแต่วินประกาศในหนังสือพิมพ์แฉว ก็ให้

คำสั่งใต้ส่วนคำร้องนั้นต่อไป ครั้นเมื่อถึงวันกำหนดนัดใต้ส่วนเหตุไม่มี
 ใตรมายื่นคำร้องเกี่ยวข้อใน เรื่องที่ดินรายนั้น ก็ให้ศาลใต้ส่วนคำร้องนั้น
 ไปฝ่ายเดียว เมื่อศาลมีคำสั่งประการใดแล้ว ให้แจ้งไปยังนายทะเบียน
 ที่ดินด้วย.

กฏให้ ใวณวันที่ ๒๓ มีนาคม รัตนโกสินทร ศก ๑๒๕

(ลงนาม) พระยาจักรีปานศรีศรีศิวสุทธี

รับพระบรมราชโองการ ๓

ประกาศเก็บเงินค่านาตำบลในเมือง

และตำบลคลองกระเจงท้องที่อำเภอเมืองสุวรรณ

โคกпенชนาเบญจระ ศก ๑๒๖

พระเจ้าน้องยาเธอ กรมหลวงดำรงราชานุภาพ เสด็จมาตั้งกระทรวงมหาด
 ไทย รับพระบรมราชโองการไล่เกล้า ฯ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ
 สั่งว่า แต่เดิมาเนื้อที่ดินตำบลในเมืองและตำบลคลอง กระเจง ท้องที่ อำเภอ
 เมือง ฯ สุวรรณโคกนั้น ไม่มีผู้ได้ได้ทำเป็นนา มาบัดนี้ราษฎรได้พากัน
 ไก่นสร้างในที่นั้น จัดทำ เป็น ที่นาได้ผลบริบูรณ์ดี สมควรจะเก็บเงินค่านา
 ตามพระราชบัญญัติอากรค่านาเหมือนที่ได้ เก็บอยู่แต่ใน ที่อื่น ๆ ได้ เพราะ
 ๐๘/10/2566
 ๑ ให้ ประกาศ ยกที่นาตำบลในเมืองและ

คำบดของ กระจก ท้องที่อำเภอเมืองฯ สวรรคโลกทั้ง ๒ แห่งนั้นเป็นนาชั้น
เบญจจะ เก็บเงินอากรค่านาตามประกาศกระทรวงที่นำตั้งตั้ง ศก ๑๒๒ เป็น
ต้นไป

คำตบการมหาดไทย
ประกาศมาณวันที่ ๒๐ เมษายน รัตนโกสินทรศก ๑๒๒
(ตงพระนาม) ดำรงราชานุภาพ
เสนาบดีกระทรวงมหาดไทย ฯ

กฎเสนาบดีกระทรวงเกษตราธิการ
ว่าด้วยอัตราเก็บค่าธรรม เนียม เรือแพที่จะเข้า
ออกประตูน้ำคลองประเวศ

เจ้าพระยาเทเวศร์วงษ์วิวัฒน์ เสนาบดีกระทรวง เกษตราธิการ ขอ
ประกาศให้ทราบทั่วกันว่า ตามที่ใต้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้กระทรวง
เกษตราธิการ จัดการก่อสร้างประตูน้ำคลองประเวศขึ้นที่ตำบลพระโขนงและ
ท่าถวณน บด้นการก่อสร้างประตูน้ำทั้งสองนั้นสำเร็จแล้ว จึงทรงพระ
กรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานพระบรมราชานุญาตให้ตั้งอัตราเก็บค่าธรรม
เนียม เรือแพที่จะเข้าออก ประตูน้ำ ทั้ง ๒ ตำบล ตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม
รัตนโกสินทรศก ๑๒๒ เป็นต้น และต่อไปดังนี้

อัตราค่าธรรมเนียมเรือแพที่จะเดินเข้าออก
ประตูน้ำตำบลพระโขนงและท่าถวณน ใน คลอง ประเวศบุรีรมย์

๑ เรือที่มีขนาดยาวกว่า ๒ วาขึ้นไปจะได คิดตามอัตราดังต่อไปนี้

เรือปากกว้างกว่า ๒ วา ๒ ศอกขึ้นไป ต้องเสียค่าธรรมเนียมวัดตามยาว
วาละ ๑๖ อัฐ

เรือปากกว้างตั้งแต่ ๒ วา ๒ ศอก ลงมาถึง ๒ วา ต้องเสียค่าธรรมเนียมวัด
ตามยาววาละ ๑๒ อัฐ

เรือปากกว้างตั้งแต่ ๒ วา ลงมาถึง ๑ วา ๒ ศอก ต้องเสียค่าธรรมเนียมวัด
ตามยาววาละ ๘ อัฐ

เรือปากกว้างตั้งแต่ ๑ วา ๒ ศอก ลงมาถึง ๑ วา ต้องเสียค่าธรรมเนียมวัด
ตามยาววาละ ๕ อัฐ

เรือปากกว้างตั้งแต่ ๑ วา ลงมาถึง ๒ ศอก ต้องเสียค่าธรรมเนียมวัดตาม
ยาววาละ ๒ อัฐ

เรือปากกว้างตั้งแต่ต่ำกว่า ๒ ศอกลงมา ต้องเสียค่าธรรมเนียมวัดตามยาว
วาละ ๑ อัฐ

อัตราค่าแพไม้ต้องคิดตารางวาละ ๕ อัฐ

๒ เรือมีขนาดยาวต่ำกว่า ๒ วาลงมา และปากกว้างต่ำกว่า ๒ ศอก ลงมา
ต้อง เสียค่า ชกรรม เนียมเพียงถ้ำละ ๑ อัฐ

๓ เรือพระดังซึ่ง เจ้าของท่าน หนึ่งมาใน เรือนนควย ไม่ต้องเสียค่า
ชกรรมเนียมเลย

๔ เรือที่ใช้แรงศวยกลไก ต้องวัด ขนาด ยาว เป็นประธาน และ คิด วาละ

- ๕ วิชัจะวัดปากเรือจะวัดที่กว้างที่สุดของ เรือนั้น แต่จะไม่วัดกระดานข้าง และวัดขนาดยาวคงแต่ตั้งณหัวเรือถึงตั้งท้าย
- ๖ วิชัจะวัดขนาดยาวเศษคงแต่ครึ่งวาขึ้นไปจะคิดเป็นวาหนึ่ง แต่ต่ำกว่าครึ่งวาตงมาจะไม่คิด

ประกาศมาณวันที่ ๖ เมษายน รตนโกสินทร ศก๑๒๒

(ลงนาม) เทเวศร์วงษ์ จิวณัน

เสนาบดีกระทรวงเกษตราธิการ ฯ

ประกาศ

แก่อุตสาหกรรมโรงรำนจัดการศุขาภิบาล

ตลาดท่าฉลอมเมืองสมุทรสาคร

มีพระบรมราชโองการดำรัสเห็นชอบเกล้า ฯ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ตั้งว่า ตามประกาศ แก่ ภาษีโรงรำนจัดการ ศุขาภิบาล ที่ ตลาดท่า ฉลอม เมืองสมุทรสาครออกเมื่อวันที่ ๑๘ มีนาคม ร.ศ. ๑๒๔ นั้น ว่าทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ พระราชทานเงินภาษีโรงรำนจำ เภาระ ค่าบสท่าฉลอมไว้สำหรับรักษาซ่อมแซมถนนหนทางจุดโคมไฟ และรักษาความสะอาดในตำบลบ้านตลาดท่าฉลอม ในข้อ ๒ ของประกาศว่า ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ศก ๑๒๕ ค่อไป อุตสาหกรรมโรงรำน ในเขตร์ศุขาภิบาลบ้าน ตลาดท่า ฉลอมให้เก็บโดย

อตรา คือ บ้านเรือนโรงที่เพนทีไว สิ้นค่าหรือเพนทีตงรานชายสิ้นค่าไ้เก็บ
 ภาษโรงรานบหนึ่งห้องตะ ๓ บาท บ้านเรือนโรงซึ่งไม่ไ้โต ไ้ สิ้นค่าหรือไม่
 ไ้ ตง ราน ชาย ของ ไ้ เก็บบหนึ่งห้องตะหกสลึง ความแจ้งอยู่ในประกาศ
 นนแถว

บัดนี้ทรงพระราชดำริเห็นว่า ตาม อตรา เก็บ ภาษโรงรานใน ประกาศ
 ข้อ ๒ นั้น ยังไม่เหมาะแก่ลิ้วนของผลประโยชน์ ซึ่ง เจ้าของ เรือน โรง ราน
 ไ้ ครอบอยู่ ทั้งในศึกต่อไปการจ่ายในการคู้ชาภิบาลก็จะใช้อย่างไม่เหมือน
 บันที่ไ้ เริ่มจัดขึ้น จึงทรง พระกรุณาโปรดให้ แก้อตราในข้อ ๒ แห่ง
 ประกาศเดิมให้ ไ้ ใ้ต่อไปดังนี้

ข้อ ๒ ตงแถววันที่ ๑ เมษายน ๑๒๖ ต่อไป อตราภาษโรงรานในเขต
 ศูชาภิบาลบ้าน ตลาดท่าอดอมเมืองลัมทลาคกรให้ เก็บโดยอตราดังนี้

คือ บ้านเรือนโรงที่เพนทีไว สิ้นค่า หรือ เพน ทีตงรานชาย สิ้นค่าไ้ เก็บ
 ภาษโรง ราน บ หนึ่ง ห้อง ตะ ๓ บาท บ้านเรือน โรงรานซึ่งมีเจ้าของให้เขา
 ไ้ สิ้นค่า หรือให้เขาพักอไ้ไ้รับให้เก็บภาษโรงราน ๑๒ ซัก ๑ ในค่าเช่านั้น
 บ้านเรือนโรงที่ไม่ไ้โต ไ้ สิ้นค่าหรือไม่ไ้ตงรานชายของ ตะไม่ไ้ ให้เขาให้
 เก็บภาษโรงรานบหนึ่งห้องตะ ๕๘ อัฐ ข้อความตามประกาศเดิมนอกจากที่
 ไ้ ไ้ แก่ ไ้ อตราใน ประกาศนี้ ไ้ คงใช้ตามประกาศเดิมต่อไป

ประกาศมาฉวนวันที่ ๒๗ เมษายน รัตนโกสินทรศก ๑๒๖
 08/10/2566
 เปฉวนวันที่ ๑๔๐๕๖ ในรัชกาลบตัยบุนน

ประกาศจัดซื้อที่ดินตำบลบางซื่อ เพื่อใช้ราชการ

มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้าฯ ให้ประกาศให้ทราบทั่วกันว่า
ด้วยทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้กระทรวงนครบาลจัดซื้อที่ดินตำบลบางซื่อ
แขวงกรุงเทพฯ ตั้งแต่ปากคลองบางซื่อฝั่งขวาใต้เขาไปจนถึงทางรถไฟ
เดียวไปตามทางรถไฟถึงคลองบางกระบือฝั่งเหนือออกแม่น้ำเจ้าพระยา
บรรจบคลองบางซื่อฝั่งใต้ไว้สำหรับใช้ในราชการ และทรงพระกรุณา
โปรดเกล้าฯ ให้เจ้าพนักงานจัดซื้อที่รายนี้ ตามวิธีดังจะกล่าวต่อไป

ข้อ ๓ ให้เจ้าพนักงานกระทรวงนครบาลเป็นเจ้าหน้าที่จัดซื้อที่รายนี้

ข้อ ๒ ให้เจ้าพนักงานสืบสวนและจัดซื้อ ตามราคาธรรมดาอย่างที่
ราษฎรซื้อขายกัน

ข้อ ๓ ถ้าเจ้าของที่รายใดตกลงไถ่ราคา เกินกว่าที่ซื้อขายกันตาม
ธรรมดา ให้เจ้าพนักงานมีอำนาจที่จะกำหนดราคาซื้อตามราคาที่ซื้อ
ขายกัน ตั้งแต่แต่พื้นที่และผลประโยชน์ในที่ดินนั้น

ข้อ ๔ ถ้าเจ้าของที่เห็นว่า ราคาที่เจ้าพนักงานกำหนดให้ยังไม่
สมควร จะขอให้ตั้งคนกลางกำหนดราคาก็ได้ ให้เจ้าของที่กับเจ้าพนักงาน
ตั้งคนกลางซึ่งตะคนปลุกษากำหนดราคาที่ดิน คนกลางพร้อมกันตกลง

อย่างไร ก็ให้จัดซื้อตามราคาที่ตกลงกันนั้น ถ้าคนกลางทั้ง ๒ ฝ่ายปลุกษา
ไม่ตกลงกัน ก็ให้เด็ดคนผู้ซื้ขาดอีกคนหนึ่ง ผู้ซื้ขาดตัดสินอย่างไร
ให้ถือเอาราคานั้นเป็นราคาซื้อขายกัน

08/10/2566

ข้อ ๕ ถ้าจะมีการอื่น ๆ ที่ไม่ได้กล่าวไว้ในประกาศนี้ ให้เจ้าพนักงาน
ตำรวจนครบาล และ จัด การไป ตาม ประกาศ จดข้อ ที่สร้าง ทาง รถไฟ ด้วย เหนือ
ซึ่งลงในหนังสือราชกิจจานุเบกษาวันที่ ๘ มิถุนายน ร.ศ. ๑๒๓ หน้า ๓๕๒ นั้น

ข้อ ๖ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้พระยาอินทราธิบดีบริหาร
รองเมือง เป็นเจ้าพนักงานทำการตามประกาศนี้

ประกาศมาณวันที่ ๑๓ พฤษภาคม รัตนโกสินทร ศก ๑๒๖

เป็นวันที่ ๑๕๐๒๐ ในรัชกาลปัจจุบันนี้

๓

ประกาศ

พระราชทานอำนาจพิเศษ

แก่บริษัท แม่น้ำโมเตอร์ โบทก่าป็นลิมิเตด

มีพระบรมราชโองการในพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาจุฬาลงกรณ์
พระ จุฑจอม เกศา เจ้า อัย หิง ดำริดี เหนือ เกศา เหนือ กระทบมือ ว่า
มิดเตอร์ เอเวต์เตนไฮต์ มิดเตอร์ วีกเตดกี นาย ยอด นาย เขียน นาย ชัย
นาย หลอด มิดเตอร์ ยอน บรุน รวม ๗ นาย ด้วย กัน ได้ ทำ ฎีกา ทูล เกศาฯ
ถวาย ขอ รับ พระ ราชทาน พระ บรม ราชฯ อนุญาต คัง บริษัท มี นาม ว่า
แม่น้ำโมเตอร์ โบทก่าป็นลิมิเตด

ทรง พระราช ดำริห์ เห็น ชอบ ด้วย แล้ว จึง ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ
พระราชทาน พระ บรม ราชฯ อนุญาต ให้ ผู้ที่ ก่อตั้ง นาม มา แล้ว และบรรดา
ผู้ ที่ จะ ได้ รับ การ ของ บริษัท แทน คน เหล่า นั้น หรือ ที่ จะ ได้ เข้า เป็น

08/10/2566

ธมาธิปไตย บริษัท ร่วม กัน กับ คน เหล่า นั้น คือ ไป ข้าง หน้า ตาม ดัชนี ที่
 จะ ได้ กล่าว ต่อ ไป ใน นี้ นั้น มี อำนาจ ตั้ง กิจ ขึ้น เป็น บริษัท มี นาม ว่า
 แม่น้ำโมเดิร์น โบตคาบูนัฒมเค็ด บริษัท หนึ่ง มี อำนาจ และ กรรมสิทธิ์ อัน
 ชอบ ด้วย หน้าที่ และ ข้อ บังคับ ต่าง ๆ ดัง ต่อ ไป นี้ คือ

ว่า ด้วย การ ทั่วไป

๑ ความ ว่า ด้วย นาม และ ชาติ และ ที่ ว่า การ ของ บริษัท ซึ่ง ได้ จัด ทะเบียน
 แล้ว และ ความ มุ่งหมาย ของ บริษัท และ ความ รับผิดชอบ และ
 จำนวน เงิน ทุน ของ บริษัท นั้น มี แจง เป็น หลักฐาน อยู่ใน หนังสือ กำหนด
 อำนาจ ของ บริษัท ลง วันที่ ๔ พฤษภาคม รัตนโกสินทร ศก ๓๒๖ ซึ่ง ต่อ
 ท้าย ประกาศ นี้

๒ ภายใน ๖ เดือน นับ จาก วันที่ ลง ใน ประกาศ พระราชทาน อำนาจ พิเศษ นั้น
 ผู้ ที่ ได้ ลง ชื่อ ใน หนังสือ กำหนด อำนาจ ของ บริษัท ต้อง จัด หา ให้ มี คน
 ลง ชื่อ รับถือ หุ้น ของ บริษัท ให้ ครบ ตาม จำนวน ที่ กล่าว ไว้ ใน หนังสือ นั้น
 และ ต้อง ตั้ง จำหน่าย หุ้น นั้น จน ครบ และ เรียก เงิน ค่า หุ้น มาไว้ เป็น ตัว
 เงิน ไม่น้อย กว่า ๑๐๐ ตะ ๓๕ แห่ง ราคา ประจำ หุ้น

และ ภายใน เวลา หก เดือน ที่ กล่าว มา แลว นั้น ผู้ ที่ ได้ ลง ชื่อ ใน หนังสือ
 กำหนด อำนาจ ของ บริษัท ต้อง นำ หนังสือ สำคัญ ไป จด ทะเบียน ที่ กระทรวง
 เกษตราธิการ ดังนี้

(๑) หนังสือ กำหนด ข้อบังคับ สำหรับ บริษัท ที่ ได้ ทำ ขึ้น โดย ชอบ
 ด้วย ดัชนี ประกาศ พระราช ทาน อำนาจ พิเศษ นี้

(๒) หนังสือ คำชี้แจง ดังข้อ ผู้ที่ ถัดมา แล้ว เป็น สำคัญ ว่า ได้มีคน ดัง ชื่อ รับ ถิ่น ของ บริษัท และได้จำหน่าย หุ่น นั้น แล้ว แล้ว และได้เรียก เงิน ค่า หุ่น ไม่น้อย กว่า ๓๐๐ ๓๕ ใน ราคา ประจำ หุ่น มา ไว้ เป็น ตัว เงิน ด้วย แล้ว

๓ เมื่อ ได้ จุด ทะเบียน ดัง ที่ ว่า มา แล้ว ให้ ถือ ว่า บริษัท ได้ ตั้ง ขึ้น เป็น บุคคลใน กฎหมาย เป็น ส่วน หนึ่ง ต่าง หาก จาก บุคคล ที่ เป็น สมาชิก ของ บริษัท และ ให้ บริษัท มี อำนาจ ถือ ททรัพย์ สัมปต เป็น เจ้า ของ และ ทำ การ เป็น เจ้า หุ่น และ ลูก หุ่น และ เป็น โจทย์ หรือ จำเลย ใน คดี ต่าง ๆ ใน ศาล เจ้า กระทรง แต่ ใน การ เฉพาะ ที่ ชอบ ด้วย ข้อ บังคับ ใน ประกาศ พระ ราชทาน อำนาจ พิเศษ นี้ และ ใน หนังสือ กำหนด อำนาจ ของ บริษัท

๔ ถ้า พัน กำหนด หก เดือน นับ ตั้ง แต่ วันที่ ลง ใน ประกาศ พระ ราชทาน อำนาจ พิเศษ นี้ ไป แล้ว ผู้ ที่ ได้ ลง ชื่อ ใน หนังสือ กำหนด อำนาจ ของ บริษัท มิได้ ทำ ตาม ที่ บังคับ ไว้ ใน ข้อ ๒ ให้ ถือ ว่า ประกาศ พระ ราชทาน อำนาจ พิเศษ นี้ เป็น อัน ยกเลิก และ บริษัท นั้น ตั้ง เป็น บริษัท ตาม กฎหมาย ไม่ได้

๕ ประกาศ พระ ราชทาน อำนาจ พิเศษ นี้ ทั้ง บริษัท และ บรรดา ททรัพย์ สัมปต ของ บริษัท ทั้ง สิ้น ต้อง อยู่ใน บังคับ กฎหมาย สยาม ที่ มี อยู่ แล้ว และ ที่ จะ ได้ ตั้ง ขึ้น ต่อ ไป ทุก ประการ

๖ บริษัท ต้อง พิมพ์ ประกาศ พระราชทาน อำนาจ พิเศษ นี้ กับ หนังสือ กำหนด อำนาจ และ ข้อ บังคับ ของ บริษัท รวม เป็น เดิม และ จัด ตั้ง ไว้ ที่ กระทรวง เกษตรา ชิการ ให้ พอดี กับ ที่ เสนาบดี กระทรวง นั้น จะ เห็น สมควร และ ถ้า จะ มี คน มา ขอ หนังสือ นั้น คือ บริษัท ๆ ต้อง จ่าย ให้ โดย เรียก เอา ราคา ไม่เกิน กว่า เดิม ละ บาท หนึ่ง

๗ ห้าม ไม่ ให้ บริษัท ซ้อ ที่ ดิน หรือ ตึก เรือน โรง และ สัมบัติ ที่ เคลื่อน จาก ที่ ไม่ ได้ ใน กรุง สยาม นอกจาก เฉพาะ ที่ ต้อง การ ดำริบ ใช้ ใน กิจ การ ของ บริษัท และ ห้าม ไม่ ให้ ซ้อ ที่ ดิน หรือ เรือน โรง ต่าง ๆ เพื่อ ประโยชน์ จะ เอา ไป เป็น ของ สำหรับ ซ้อ ชาย แดก เปลี่ยน ทำ ไร ใน ภาย หน้า เมื่อ บริษัท ซ้อ สัมบัติ เป็น ที่ ดิน หรือ ตึก เรือน โรง หรือ สิ่ง ที่ เคลื่อน จาก ที่ ไม่ ได้ ไร่ ไร เวล ใด ต้อง มี หนังสือ แจ้ง ความ ให้ เสนาบดี กระทรวง เกษตรา ชิการ ทราบ ภาย ใน ๓ เดือน ตั้ง แต่ เวลา ที่ ซ้อ ไร่

ว่าด้วย หุ่น และ ผู้ ถู หุ่น

๘ บรรดา หุ่น ที่ บริษัท จะ จำหน่าย ให้ บุคคล ไร่ ไป เป็น ผู้ ถู นั้น ต้อง ให้ ไร่ ไร่ รับ ตัว เงิน ครบ ตาม ราคา ประจำ หุ่น นั้น เสีย ก่อน จึง จำหน่าย ได้ เว้น ไร่ ไร่ แต่ จะ มีความ ตก ลง ไร่ อย่าง อื่น ใน หนังสือ กำหนด ข้อ บังคับ ของ บริษัท หรือ เป็น หุ่น ที่ ออก ใหม่ ใน ภาย หลัง วัน ที่ จด ทะเบียน หนังสือ นั้น บริษัท ได้ มี สัญญา เป็น หนังสือ ไร่ อย่าง หนึ่ง อย่าง ใด โดย ไร่ ไร่ อนุญาต พิเศษ ใน ที่ ประชุม ของ บริษัท

๙ หุ่น ของ ตั้มาชิกใน บริษัท ทุก คน ต้อง ถือ ว่า เป็น ตั้มบัตื ที่ พั้ง
เค้ด็อน จาก ที่ ไต่ และใช้ โอน ต่อกันได้ตาม ข้อ บังคับ ที่ กำหนด ไว้ ใน
ประกาศ พระราชทาน อำนาจ พิเค้ษนี้ และต้อง มี เลขลำดับ ประจำทุก ๆ หุ่น

๑๐ ใบ ตั้สำคัญ คื้ มื่อ สำหรับ การ ถือ หุ่น ทุก ฉบับ ต้อง มี ตรา ของ
บริษัท ประทับ เป้น ตั้สำคัญ และ ต้อง มี คำ ช้ แจง ข้อ ตั้มาชิก ผู้ ถือ หุ่น
และ เลข ลำดับ ประจำ หุ่น ที่ ก้าวไน ใบ ตั้สำคัญ นั้น

๑๑ การ โอน หุ่น นั้น ถ้า ยัง ไม่ ได้ เจด การ โอน อัน ปรากฏ ข้อ และ
คำบต บ้าน ของ ผู้รับโอน ลงไว้ ใน ตั้มุด บานูชี่ ของ บริษัท เป้น ตั้สำคัญ จะ
ยก เอา ความ ที่ โอน นั้น มา ใช้ เป้น หลัก กาน ต่อ ตั้แก่ บริษัท หรือ กับ คน
อื่น ไม่ ได้

๑๒ ถ้า คน ผู้ ไต่ โอน หุ่น ของ ตัว ที่ ชำระเงินค่า หุ่น ยัง ไม่ ครบ ไป ให้
แก่ คน อื่น ผู้ นั้น ต้อง อยู่ ใน เกณฑ์ เป้น ประกัน จำนวน เงิน ที่ ยัง ชำระ
ไม่ ครบ นั้น ต่อ บริษัท ไป อีก ต้อง บันบ จาก วัน ที่ โอน แต่ ห้าม

(๑) มี ให้ ตั้มาชิก คนใด ที่ ออก จาก บริษัท แล้ว มี ส่วน ต้อง รับผิดชอบ
ไน บรรดา หัก สิ้น หรือ ความ รับผิดชอบ ของ บริษัท ที่ มี ชัน ใน
ภายหลัง เวลา ที่ ผู้ นั้น ขาด จาก ตั้มาชิก

(๒) มี ให้ ตั้มาชิก คนใด ที่ ออก จาก บริษัท แล้ว มี ส่วน ต้อง ใช้ เงิน
หนุน ทุน บริษัท นอก ตาก เมื่อ มี เหตุ จำเป้น เช่น เมื่อ ศาด เห็น ว่า บรรดา
๐8/10/2566
ตั้มาชิก ที่ ยัง อยู่ ใน บริษัท นั้น ไม่ มีความ ตั้มากรก ที่ จะ ออก เงิน ใช้ หนุน

ทุน^{๕๑}นั้นได้^{๕๒}ตาม^{๕๓}ข้อบังคับ^{๕๔}ในประกาศ^{๕๕} พระราชทาน^{๕๖} อำนาจ^{๕๗}พิเศษ^{๕๘}นี้ และตาม^{๕๙}หนังสือ^{๖๐}กำหนด^{๖๑}ข้อบังคับ^{๖๒}ของ^{๖๓}บริษัท^{๖๔}

๓๓ ถ้าใน^{๖๕}ข้อบังคับ^{๖๖}ของ^{๖๗}บริษัท^{๖๘} มี^{๖๙}อนุญาต^{๗๐}ให้^{๗๑}ทำ^{๗๒}ได้^{๗๓} ให้^{๗๔}บริษัท^{๗๕}มี^{๗๖}อำนาจ^{๗๗}ออกใบ^{๗๘}สำคัญ^{๗๙} (ซึ่ง^{๘๐}ต่อไป^{๘๑}จะ^{๘๒}เรียก^{๘๓}ว่า^{๘๔}ใบ^{๘๕}เสร็จ^{๘๖}สำหรับ^{๘๗}หุ้น^{๘๘}) เป็น^{๘๙}ใบ^{๙๐}เสร็จ^{๙๑}สำหรับ^{๙๒}หุ้น^{๙๓}ที่^{๙๔}ได้^{๙๕}ชำระ^{๙๖}เงิน^{๙๗}ครบ^{๙๘}แล้ว^{๙๙} มี^{๑๐๐}ตรา^{๑๐๑}ของ^{๑๐๒}บริษัท^{๑๐๓}ประทับ^{๑๐๔}เป็น^{๑๐๕}สำคัญ^{๑๐๖} และมี^{๑๐๗}คำ^{๑๐๘}ชี้^{๑๐๙}แจง^{๑๑๐}ใน^{๑๑๑}นั้น^{๑๑๒} ว่า^{๑๑๓}ผู้^{๑๑๔}ถือ^{๑๑๕} มี^{๑๑๖}กรรมสิทธิ์^{๑๑๗}ใน^{๑๑๘}จำนวน^{๑๑๙}หุ้น^{๑๒๐}ที่^{๑๒๑}กล่าว^{๑๒๒}ใน^{๑๒๓}นั้น^{๑๒๔}

หุ้น^{๑๒๕}อย่าง^{๑๒๖}นี้^{๑๒๗} ถ้า^{๑๒๘}จะ^{๑๒๙}โอน^{๑๓๐}กัน^{๑๓๑} เป็น^{๑๓๒}แต่^{๑๓๓}มอบ^{๑๓๔}ใบ^{๑๓๕}เสร็จ^{๑๓๖}สำหรับ^{๑๓๗}หุ้น^{๑๓๘}ให้^{๑๓๙}แก่^{๑๔๐}คน^{๑๔๑}ที่^{๑๔๒}ชี้^{๑๔๓}ได้^{๑๔๔}

๓๔ ถ้าใน^{๑๔๕}ข้อ^{๑๔๖}บังคับ^{๑๔๗}ของ^{๑๔๘}บริษัท^{๑๔๙} มี^{๑๕๐}อนุญาต^{๑๕๑}ให้^{๑๕๒}เป็น^{๑๕๓}ได้^{๑๕๔} ให้^{๑๕๕}ถือ^{๑๕๖}ว่า^{๑๕๗}ผู้^{๑๕๘}ที่^{๑๕๙}ถือ^{๑๖๐}ใบ^{๑๖๑}เสร็จ^{๑๖๒}สำหรับ^{๑๖๓}หุ้น^{๑๖๔} มี^{๑๖๕}หลัก^{๑๖๖}ถาน^{๑๖๗}สมควร^{๑๖๘}เป็น^{๑๖๙}สมาชิก^{๑๗๐}ใน^{๑๗๑}บริษัท^{๑๗๒}แต่^{๑๗๓}จะ^{๑๗๔}เป็น^{๑๗๕}สมาชิก^{๑๗๖}อย่าง^{๑๗๗} มี^{๑๗๘}กรรมสิทธิ์^{๑๗๙}เต็ม^{๑๘๐}ตาม^{๑๘๑}อัตรา^{๑๘๒} หรือ^{๑๘๓}แต่^{๑๘๔}เฉพาะ^{๑๘๕}อย่าง^{๑๘๖}หนึ่ง^{๑๘๗}อย่าง^{๑๘๘}ใน^{๑๘๙}นั้น^{๑๙๐} ต้อง^{๑๙๑}แล้ว^{๑๙๒}แต่^{๑๙๓}ที่^{๑๙๔}กำหนด^{๑๙๕}ไว้^{๑๙๖} ใน^{๑๙๗}ข้อ^{๑๙๘}บังคับ^{๑๙๙}ของ^{๒๐๐}บริษัท^{๒๐๑}แต่^{๒๐๒}ห้าม^{๒๐๓}มิ^{๒๐๔}ให้^{๒๐๕}สมาชิก^{๒๐๖}อย่าง^{๒๐๗}นี้^{๒๐๘} มี^{๒๐๙}กรรมสิทธิ์^{๒๑๐}ที่^{๒๑๑}จะ^{๒๑๒}ให้^{๒๑๓}คง^{๒๑๔}ตน^{๒๑๕}เป็น^{๒๑๖}ผู้^{๒๑๗}อำนวยความสะดวก^{๒๑๘}การ^{๒๑๙}หรือ^{๒๒๐}ผู้^{๒๒๑}จัดการ^{๒๒๒}ของ^{๒๒๓}บริษัท^{๒๒๔}โดย^{๒๒๕}เอา^{๒๒๖}ไครย^{๒๒๗}ที่^{๒๒๘}มี^{๒๒๙}หุ้น^{๒๓๐}มาก^{๒๓๑}ตาม^{๒๓๒}จำนวน^{๒๓๓}ที่^{๒๓๔}มี^{๒๓๕}แจ้ง^{๒๓๖}ใน^{๒๓๗}ใบ^{๒๓๘}เสร็จ^{๒๓๙}สำหรับ^{๒๔๐}หุ้น^{๒๔๑} ถึง^{๒๔๒}แม้^{๒๔๓}ว่า^{๒๔๔}ข้อ^{๒๔๕}บังคับ^{๒๔๖}ของ^{๒๔๗}บริษัท^{๒๔๘} จะ^{๒๔๙}กำหนด^{๒๕๐}ไว้^{๒๕๑}ว่า^{๒๕๒}ผู้^{๒๕๓}ที่^{๒๕๔}ถือ^{๒๕๕}หุ้น^{๒๕๖}มาก^{๒๕๗}เช่น^{๒๕๘}นั้น^{๒๕๙} เป็น^{๒๖๐}ได้^{๒๖๑} ก็^{๒๖๒}ให้^{๒๖๓}เป็น^{๒๖๔}ไม่^{๒๖๕}ได้^{๒๖๖}

๓๕ บริษัท^{๒๖๗} ต้อง^{๒๖๘}จัด^{๒๖๙}การ^{๒๗๐}ให้^{๒๗๑}มี^{๒๗๒}สมุด^{๒๗๓}บัญชี^{๒๗๔}สำหรับ^{๒๗๕}จด^{๒๗๖}รายงาน^{๒๗๗} และ^{๒๗๘}ชื่อ^{๒๗๙}สมาชิก^{๒๘๐}ของ^{๒๘๑}บริษัท^{๒๘๒}เป็น^{๒๘๓}หลัก^{๒๘๔}ถาน^{๒๘๕} ข้อ^{๒๘๖}ความ^{๒๘๗}ที่^{๒๘๘}ต้อง^{๒๘๙}จัด^{๒๙๐}นั้น^{๒๙๑} ดังนี้^{๒๙๒}

(๓) ชื่อ สมาชิก ตำบล บ้าน ทาง ท่า มาหา กิน ชื่อ หุ่น ยุกี หุ่น
เลข ตำบล ประจำ หุ่น ๆ ได้ ได้ ส่ง เงิน ค่า หุ่น ไว้ แล้ว เท่าใด หรือ มี สัญญา
พิเศษ ให้ นับ ว่า หุ่น ที่ ชื่อ นั้น เป็น หุ่น อย่าง ที่ ได้ ส่ง เงิน ค่า หุ่น ไว้ แล้ว และ
เป็น เงิน เท่าใด

(๒) วัน ที่ จด ชื่อ เป็น สมาชิก ใน สมุด บัญชี ของ บริษัท

(๓) วัน ที่ ออก จาก สมาชิก ใน บริษัท

๓๖ เมื่อ จะ ออก ไป เสร็จ สำหรับ หุ่น รายใด บริษัท ต้อง ถอน ชื่อ ผู้
ที่ ชื่อ หุ่น นั้น ออก เสีย จาก สมุด บัญชี สมาชิก คู่หูหนึ่ง ผู้ นั้น ได้ ชาติ
จาก สมาชิก ของ บริษัท ตั้งแต่วันที่ นั้น แล้ว ให้ จด รายงาน ลง ไว้ ใน สมุด
นั้น ดังนี้

(๑) ความ ว่า ได้ ออก ไป เสร็จ สำหรับ หุ่น

(๒) เป็น จำนวน กี่ หุ่น มี เลข ประจำ หุ่น เลข ไร

(๓) วัน ที่ ออก ไป เสร็จ สำหรับ หุ่น

๓๗ ผู้ ที่ ชื่อ ไป เสร็จ สำหรับ หุ่น ย่อม มี อำนาจ ที่ จะ ขอ ให้ บริษัท
จด ชื่อ เป็น สมาชิก ใน สมุด บัญชี สมาชิก แต่ ต้อง นำ ไป เสร็จ สำหรับ หุ่น
มา ส่ง คืน ให้ บริษัท ถอน จาก บัญชี เสีย ก่อน และ ต้อง ปฏิบัติ ให้ ถูก
ต้อง ตาม ข้อบังคับ ของ บริษัท ใน ส่วน นั้น

ถ้า บริษัท ยอม จด ชื่อ ผู้ ชื่อ ไป เสร็จ สำหรับ หุ่น คนใด ลง ใน สมุด
๐๘/๑๐/๒๕๖๖
บัญชี สมาชิก โดย ไม่ได้ รับ เอา ไป เสร็จ สำหรับ หุ่น ของ คน นั้น มา ถอน

จาก หมายชี้แจง ก่อน ความเสียหายที่บุคคลผู้ใดจะพึงได้รับเพราะ
ความละเลยของ บริษัท เช่น นั้น ต้อง เป็น ภัย อยู่ กับ บริษัท ทั้ง ด้าน

๑๘ ต้นทุน หมายชี้แจง ต่อ สมาชิก นั้น ต้อง ให้ สมาชิก ของ บริษัท มี อำนาจ
ตรวจดู ใน ระหว่าง เวลาที่ บริษัท ทำ การ ตาม ขรรพตรา แต่ บริษัท
จะ คง ขอของคืบที่ สัมควร แก่ การ ใน ส่วนนี้ ก็ได้ และ จะ เห็น สัมควร
งต การ เบ็ด หมายชี้แจง นี้ ใด เป็น ครั้ง คราว ซึ่ง รวม กัน ทั้ง ไม่เกิน กว่า
๓๐ วัน ก็ได้

๑๙ ถ้า ใน การ ทำ หมายชี้แจง ใน ต้นทุน หมายชี้แจง ต่อ สมาชิก ที่ บริษัท รักษา
อยู่ นั้น มี การ จด ข้อ หรือ ตะ เว้นไม่ จด ข้อ บุคคลผู้ใด โดย เป็น การ
ฉ้อโกง หรือ โดย เหตุอื่นไม่ สัมควร ก็ได้ หรือ มีความ ละเลย หรือ
เห็น ข้ำ เกิน กว่า สัมควร ใน การ จด หรือ ถอน ข้อ บุคคลผู้ใด ที่ ซัด
จาก สมาชิก ของ บริษัท แล้ว ก็ได้ เมื่อ มี เหตุอื่น เช่น นี้ ให้ บุคคล
หรือ สมาชิก ที่ ได้รับ ความ เคียด ร้อน หรือ สมาชิก คนใด ๆ ของ บริษัท
หรือ บริษัท เอง มี อำนาจ ร้อง ต่อ ศาล ขอให้ ศาล มี คำสั่ง ให้ เปลี่ยน แก่
ขอ ความ ใน ต้นทุน หมายชี้แจง นี้ ให้ ถูก ต้อง

ศาล จะ ยก คำ ร้อง และ บังคับ ให้ ผู้ ร้อง เสีย ค่าฤชา หรือ ไม่ ต้อง เสีย
ก็ได้ หรือ ถ้า ศาล เห็น เป็น ที่ พอใจ ว่า คำ ร้อง นั้น ชอบ ด้วย ยุติ ขรรพ
ศาล จะ มี คำสั่ง ให้ เปลี่ยน แก่ ขอ ความ ใน ต้นทุน หมายชี้แจง นี้ ให้ ถูก ต้อง และ
บังคับ ให้ บริษัท เสีย ค่า ฤชา ทั้ง ด้าน ทั้ง ค่า เสีย หาย ที่ พงษ์ แก่ ผู้ ที่ ได้รับ
ความ เคียด ร้อน นั้น ด้วย ก็ได้

ในระหว่าง พิจารณา คดีที่ กล่าวใน ข้อนี้ ศาล มีอำนาจ ที่จะ ตัดสิน
 ใน บรรดา ข้อ ความที่ เกี่ยว ด้วย กรรมสิทธิ์ ของ คู่ ความ คนใด ที่จะ ขอ
 ให้ บริษัท จด ชื่อ หรือ ละเว้น ไม่ จด ชื่อ ลง ใน สมุด บัญชี ชื่อ สมาชิก
 และมี อำนาจ ตัดสิน ใน บรรดา เรื่อง ที่ จำ เปน หรือ ต้มควม ต้อง ตัดสิน
 ใน การ เปลี่ยน แก่ ข้อ ความ ใน สมุด บัญชี นั้น ให้ ถูก ต้อง

๒๐ สมุด บัญชี ชื่อ สมาชิก ของ บริษัท นั้น ให้ ถือ ว่า เปน พยาน
 ใน ชั้น แรก แห่ง ข้อ ความ ที่ ได้ เจต ใจ ใน นั้น ตาม ที่ บังคับ หรือ อนุญาต
 ไว้ ใน ประกาศ พระราชทาน อำนาจ พิเศษ นั้น

๒๑ ถ้า หนังสือ กำหนด อำนาจ ของ บริษัท ที่ ได้ ทำไว้ แต่ เดิม หรือ
 ที่ บริษัท ได้ มีความ ตก ลง พิเศษ เปลี่ยน แก่ ใหม่ อนุญาต ให้ ทำ ได้ บริษัท
 จะ มีความ ตก ลง พิเศษ เพิ่ม เงิน ทูน ของ บริษัท โดย วิธี ทวง จำนวน เงิน
 ประจำ หุ่น หรือ ออก หุ่น ใหม่ ก็ได้ แต่ การ ที่ จะ เพิ่ม เงิน ทูน เช่น
 บริษัท ต้อง ได้ รับ เงิน ค่า หุ่น เดิม ที่ ได้ เจต ทะเบียน แล้ว มาไว้ จนครบ
 จึง จะ ทำ ได้

๒๒ ถ้า บริษัท มีความ ตก ลง พิเศษ ใน การ จะ เพิ่ม เงิน ทูน ของ บริษัท ๆ
 ต้อง นำ ความ ตก ลง นั้น ไป เจต ทะเบียน ที่ กระทรวง เกษตรา ธิการ เปน
 หลัก ภายใน ๙๕ วัน ตั้งแต่วันที่ ได้ ตก ลง

๒๑๘/๑๒ หนังสือ กำหนด อำนาจ ของ บริษัท ที่ ได้ ทำไว้ แต่ เดิม หรือ
 ที่ บริษัท ได้ มีความ ตก ลง พิเศษ เปลี่ยน แก่ ใหม่ นั้น อนุญาต ให้ ทำ ได้

ศก ๑๒๑

หน้า ๒๘

บริษัท จะ มีความ ตก ลง พิเศษ ตด เงิน ทุน ลง มา ไม่ ต่ำ กว่า ครึ่ง จำนวน เดิม
ก็ได้ เมื่อ มีความ ตก ลง พิเศษ เช่น นี้ บริษัท ต้อง นำ ความ ไป จด
ทะเบียน ที่ กระทรวง เกษตรา ธิการ เป็น หลัก ตาม ภายใน ๑๕ วัน นับ ตั้งแต่
วันที่ ตด ลง และ ต้อง ประกาศ ใน หนังสือ พิมพ์ จดหมาย เหตุ ที่ ออก
แพร่ หลาย ใน กรุง สยาม ด้วย

๒๔ เมื่อ ได้ ประกาศ เรื่อง จะ ตด เงิน ทุน ใน หนังสือ พิมพ์ จดหมาย เหตุ ดัง
นี้ แล้ว ถ้า ไม่ มี ผู้ ไต่ ตง ค่า คัด คำน ใน เรื่อง นี้ มา ยัง บริษัท ภายใน
สอง เดือน ก็ ให้ พัง ถือ ว่า ไม่ มี ผู้ ไต่ คัด คำน

ถ้า หาก ว่า มีความ คัด คำน เกิด ขึ้น ให้ บริษัท จัด การ แก้ ไข ให้ ตกลง
กัน โดยใช้ หนี้ หรือ ทำ ประกัน ให้ แก่ ผู้ ที่ คัด คำน นั้น เสีย ก่อน จึง ให้ จด
การ ตด เงิน ทุน ของ บริษัท ได้

จำกัด ด้วย วิธี จัด การ บริษัท

๒๕ วิธี จัด การ บริษัท นั้น ต้อง ทำ ตาม ระเบียบ ที่ กำหนด ไว้ ใน หนังสือ
กำหนด ข้อ บัง คับ สำหรับ บริษัท แต่ ถ้า ใน หนังสือ นั้น มี ข้อ ใด ๆ ที่ ขัด
กับ หน้าที่ หรือ ความ รับผิดชอบ ของ บริษัท หรือ สัมมา ธิก ของ บริษัท
ตามที่ กำหนด ไว้ ใน ประกาศ พระราชทาน อำนาจ พิเศษ นี้ ต้อง ถือ ว่า ข้อ
เหล่านั้น เป็น อนัน ไซ ไม่ ได้

๒๖ ถ้า บริษัท จะ เปลี่ยน แก่ ข้อ ความ ใน หนังสือ กำหนด ข้อ บัง คับ
สำหรับ บริษัท ก็ได้ หรือ จะ ตั้ง ข้อ บัง คับ ขึ้น ใหม่ แทน หรือ เพิ่ม ขึ้น ใน หนังสือ

๑๐๓๘๗๖

กำหนด ข้อบังคับ นั้นคดี ต้อง มีความ ตก ลง พิเศษ ใน ที่ประชุมของบริษัท เสีย ก่อน จึง ทำได้ แต่ ความ ตก ลง พิเศษ นั้น ต้อง นำไป จด ทะเบียน ที่ กระทรวง เกษตราธิการ เป็น หลักฐาน ภายใน ๑๕ วัน ตั้งแต่วันที่ ตก ลง

๒๗ เงิน ผลประโยชน์ที่จะแบ่งปัน แจกตาม ผู้ที่ ถือหุ้นนั้นต้องเป็นเงิน กำไร ที่เกิดจากกิจการ ของบริษัทอย่างเดียว

๒๘ ภายใน ๖ เดือน ตั้งแต่วันที่ ได้ ทำ การ จดทะเบียน ตามที่บังคับไว้ ในข้อ ๒ บริษัทต้องมี การ ประชุมใหญ่ ที่ สมาชิก ของบริษัทมาประชุม พร้อม กันได้ ทุก คน และ ต้อง มี การ ประชุม เช่น นั้น ไม่น้อย กว่า ปี ละ ครั้ง เดิมชุกทุกปี

๒๙ เมื่อมีสมาชิก ที่ถือหุ้นไม่น้อยกว่า ๑ ใน ๕ ของ จำนวน หุ้นทั้งหมด ที่ บริษัท ออก อยู่ แล้ว พร้อม กัน มี หนังสือ ขอ ให้ มี การ ประชุม พิเศษ บริษัท ต้องนัดประชุมให้ตามประสงค์ ใน หนังสือ ที่ ขอให้ มี การ ประชุม นั้น ต้องบอก เรื่องที่จะให้ ที่ประชุม ปรึกษาไว้ ให้ ถัดวัน

๓๐ ใน การออก คะแนน ความเห็น ใน ที่ประชุม นั้น ถ้าใน หนังสือ พิมพ์ ข้อบังคับ ของ บริษัท มีไว้ว่า สมาชิก ที่จะมี อำนาจ ใจัด ลง ความ เห็นได้ จำ ต้อง เป็น ผู้ถือหุ้น มาก ถึงที่กำหนดไว้ ใน ข้อบังคับ เท่าใด ๆ เช่นนั้น ก็ให้สมาชิก ที่ถือหุ้น อยู่ น้อย กว่า ที่กำหนด นั้น มีอำนาจ รวม กัน จะมี จำนวนหุ้นมาก ถึงที่กำหนด และแต่งตั้งให้สมาชิกใน พวกเดียวกัน

คนหนึ่ง เป็น ทนาย ห้างประทุม วัตต์ ลงคะแนน ความ เห็นใน ที่ประชุม ของ บริษัท ได้ ทุก ครั้ง

๓๑ ถ้า บริษัท จะ ทำ ความ ตก ลง ด้วย เรื่องใด ๆ เป็นการ พิเศษ ต้อง มีวิธี ดัง นี้

ต้องเอาเรื่องขึ้นปรึกษา ใน ที่ประชุมใหญ่ ของบริษัท ใน หมาย นัดให้ สมาชิก ทั้งหลาย มาประชุม นั้น ต้องระบุเรื่อง ที่จะ ปรึกษาไว้ โดย ชัด สมาชิก ที่จะออก ความเห็นได้ ต้อง เป็น ผู้ที่ มีอำนาจออก คะแนน ความเห็นได้ ในที่ ประชุม ของบริษัท สมาชิกที่มาเองไม่ได้ จะ มอบฉันทะ ให้คนอื่น แทน ก็ได้ แต่ การ มอบ ฉันทะ นี้ ต้อง แล้ว แต่กฎหมาย หรือ ข้อบังคับ ของ บริษัท อนุญาต จึง ทำได้ ความ ตก ลง นั้น ต้อง มีคะแนน ของ ฝ่าย ที่ เห็น ชอบ มากกว่า ฝ่าย ที่ ไม่เห็นชอบ สอง เท่า จึงจะ ใช้ ได้ ทำดังนี้ เป็นวิธี ชัดแรก แล้ว ถัดวัน ประชุม นั้นไปไม่เร็วกว่า ๑๔ วัน และไม่ ช้ากว่า เดือน ครั้ง ต้อง มี การ ประชุมใหญ่ ดังนี้ สำหรับ ข้อ ความ ที่ ตก ลง นั้น อีก ชัดหนึ่ง ใน หมาย นัด ประชุม ครั้ง ถัด นี้ ต้อง ระบุความ ที่ตกลงนั้น โดย เต็ม และถ้าใน ที่ประชุมคราวถัดนี้ มีคะแนน ความเห็น ของ ผู้ที่มาประชุมเอง และของ ผู้ที่มอบฉันทะ ให้คนอื่น แทนด้วย เห็น ชอบ ตาม ความ ที่ ตก ลง นั้น มากกว่า คะแนน ของ ผู้ที่ไม่เห็นชอบ ๒ เท่า ก็ให้ ถัดว่าความตกลงนั้น เป็นใช้ ได้

๓๒ บริษัท ต้อง ทำ บัญชี งบรายได้ รายเสีย ของ บริษัท เสมอ ทุก ปี อย่างน้อยที่สุด ต้องทำ บัดครั้ง ใน เวลา ที่สั้น

๓๓ เมื่อได้ทำ บัญชี งบ รายได้ ราย เสีย ชัน แลว บริษัท ต้อง ตั้ง พนักงาน สารบัญชี่ คนหนึ่ง หรือ หลายคน ภายใน ๒ เดือน ดำหรับ ตรวจสอบว่า บัญชี่ นั้น ได้ ทำขึ้น โดย ถูกต้อง ทุกอย่าง และ ลงชื่อ เป็น พยาน ไว้ ใน นั้น เป็น สำคัญ

๓๔ ภายใน ๓ เดือน ตั้ง แต่ วันที่ ได้ ทำ บัญชี งบ รายได้ ราย เสีย ของ บริษัท ๆ ต้อง เอา บัญชี่ นั้น ไป เสนอ ใน ที่ ประชุมใหญ่ ของ บริษัท ขอให้ วินิจฉัย และ รับรอง เป็น ที่ ใช้ ได้

๓๕ ให้ สมาชิก และ เจ้าหนี้ ของ บริษัท มี อำนาจ เรียก เอา สำเนา บัญชี งบ รายได้ ราย เสีย นั้น ได้ ทุกคน โดย ต้อง เสีย ค่าธรรมเนียม ฉบับ ละ ๑๒ อัฐ ให้ แก่ บริษัท

๓๖ บัตร หมายถึง ใบ ประกาศ แจ้ง ความ และ หนังสือ คำสั่ง และ หนังสือ ต่าง ๆ ที่ จะ ต้อง ตั้ง ไป ยัง บริษัท นั้น ถ้า เขา ไป ส่ง ยัง ที่ ทำ การ ของ บริษัท ตำบล ที่ ได้ จด ทะเบียน ไว้ แล้ว หรือ ส่ง ทาง ไปรษณีย์ อย่าง หนังสือ ฝาก ที่ จด ทะเบียน ไปรษณีย์ เป็น สำคัญ สัก หลง ถึง บริษัท และ ที่ ทำ การ ตำบล นั้น เป็น ใช้ ได้

๓๗ บริษัท ต้อง มี สุ่ม สำหรับ จด รายงาน ความ ตก ลง และ การ ต่าง ๆ ที่ ได้ ทำ ใน ที่ ประชุม ของ บริษัท และ ใน ที่ ประชุม ผู้ อำนวยการ หรือ ผู้ จด การ ของ บริษัท ไว้ ทุก ครั้ง

๓๘ ที่ หนังสือ ถัด กัน ที่ ทำ การ ของ บริษัท ทุก ตำบล ต้อง มี ชื่อ บริษัท กับ คำ คือ ท้าย ว่า ทุน จำกัด เป็น ภาษา ไทย อ่าน ได้ ชัด เขียน หรือ พิมพ์ ไว้ เป็น

สำคัญ และให้ มั่นใจ เป็น ภาษาไทย ประจำ ดวง ครา ของ บริษัท และใน สรรพหนังสือ แจง ความ หนังสือ เอกสาร และ บัญชี และ ตัว โใบเสร็จ และ หนังสือ ต่าง ๆ ที่ จะมี จาก บริษัท

จำกัดด้วย โใบ กเงิน ช่วย ทน บริษัท (ดี เบเน เซอร์)

๓๙ ถ้า บริษัท จะ ออก โใบ กเงิน ต้อง มีความ ตก ดง พิเศษ ใน ที่ ประชุม ใหญ่ ของ บริษัท ตาม วิธี ที่ ก่ ด่า ว ได้ ใน ข้อ ๓๑ จึง ทำ ได้

๔๐ จำนวน เงิน ที่ จะ กู้ น ต้อง ไม่ ให้ เกิน กว่า จำนวน เงิน ทน ของ บริษัท ที่ ผู้ ก่อ กู้ ได้ ชำระ ไว้ แลว ถ้า บัญชี บ ราย ได้ ราย เลี้ย ของ บริษัท คราว สิ้น ท้าย มี ปรากฏ ว่า บริษัท คง มี ทรั พย์ สัม บค เป็น ราคา น้อย กว่า จำนวน เงิน ทน ที่ ได้ ชำระ กน ไว้ แลว เช่น นั้น จำนวน เงิน ที่ จะ กู้ โดย ออก โใบ กู้ นั้น ต้อง ไม่ ให้ เกิน กว่า ราคา ทรั พย์ สัม บค ของ บริษัท ที่ มี แฉง อยู่ใน บัญชี นั้น

๔๑ จำนวน เงิน ประจำ โใบ ก ฉบับ หนึ่ง ต้อง ไม่ ต่ำ กว่า ห้า สิบ บาท และ ผู้ ที่ กู้ โใบ ก ต้อง เขาใจ ว่า ต้อง ได้ ส่ง เงิน ครบ ตาม จำนวน โใบ ก แลว จึง จะ นับ ว่า มี อำนาจ เป็น ผู้ กู้ โใบ ก นั้น ได้

๔๒ บรรดา หนังสือ ประกาศ และ หนังสือ พรรณ นากา ร สำหรับ ชัก ชวน ให้ คน ทง หตาย ดง ชื้อ รับ กู้ โใบ ก เงิน ของ บริษัท นั้น ต้อง มี ข้อ ความ ดง นี้ ทุก ฉบับ คือ

(๑) จำนวนเงิน ที่จะกู้

(๒) จำนวนใบ กู้ที่จะ ออก

(๓) จำนวนเงิน ประจำใบ กู้

(๔) อัตรา ดอกเบี้ย

(๕) วิธี และ กำหนด เวลา ที่จะ ถ้ายใบ กู้

(๖) ถ้า บริษัทได้ ออกใบ กู้แล้ว บริษัท ยังเป็นหนี้ เงิน ตามใบ กู้ เหล่า นั้น อยู่เท่าไร

(๗) บริษัท จะออกใบ กู้ ทอดตลาด เป็นราคา ฉั่ม ะเท่าไร

(๘) วิธี และ กำหนด เวลา ที่ ผู้ถือใบ กู้ จะ ต้อง ส่ง เงิน ให้ ครบ ตาม จำนวนใบ กู้

(๙) จำนวน เงิน ทุน ของ บริษัท ที่ ประกาศไว้ และ จำนวน เงิน ทุน ที่ได้รับไว้แล้ว

(๑๐) จำนวน ราคา ทรัพย์ สัมบัติ และ รายได้ ของ บริษัท ตาม บัญชี งบ รายได้ ราย เสีย ครัวว สุด ท้าย

(๑๑) ชื่อ สังกัด และ ตำบล บ้าน ของ ผู้ อำนวยการ บริษัท และ ของ พนักงาน สารบาณชี่ สำหรับตรวจ สอบด้รพนาณชี่ ของบริษัท

๕๓ หนังสือ คู่มือ ในการ ถือใบ กู้ที่จะออกให้ แก่ผู้ถือใบ กู้ นั้น ต้อง ประทับตราใหญ่ ของ บริษัท และมี ข้อความ ตาม ที่หมาย ดังแต่

(๑) ถึง (๕) ใน ข้อ ๕๒ และต้อง มีชื่อผู้ ถือและ จำนวน ใบ กู้ ที่ เกี่ยวของ

๕๔ ถ้า จะ โอนใบ กู้ ไปให้คนอื่น ต้องให้ มีความ ที่ โอน และ ชื่อ และ

08/10/2566

คำบดบัง ของ ผู้ที่ รับ โอน นั้น จัด เป็น รายงาน ลงไว้ ใน สมุทธานุชิต
สำหรับ โบกี้ ของ บริษัท เป็น หลักฐาน ถ้ายังมี ได้ ทำ เช่น นั้น การ ที่ โอน
นั้น เป็น อัน ใช้ สำหรับ บริษัท หรือ สำหรับ คน ผู้ อื่น ไม่ได้

๔๕ ใน ส่วน โบกี้ ที่ บริษัท ได้ รับ เงิน ครบ แล้ว นั้น ให้ บริษัท มี อำนาจ
ออก ใบ สำคัญ เป็น ใบ เสรีจ สำหรับ โบกี้ มี ตราใหญ่ ของ บริษัท ประทับ
เป็น สำคัญ และมี คำ ชี้แจง ใน นั้น ว่า ผู้ ถือ มี กรรมสิทธิ์ ใน จำนวน โบกี้
ที่ กล่าว ใน ใบ เสรีจ นั้น

ใบ โบกี้ อย่าง นี้ ถ้า จะ โอน กัน เป็น แค่มอบ ใบ เสรีจ สำหรับ โบกี้ ให้
แก่กัน ก็ ใช้ ได้

ใบ ใบ เสรีจ สำหรับ โบกี้ ต้อง มี ข้อ ความ ตาม ที่ หมาย ตั้งแต่ (๑)
ถึง (๕) ใน ข้อ ๔๒ ทุก ฉบับ

ว่าด้วยการ เด็กบริษัทและการชำระบัญชี บริษัท

๔๖ บริษัทนั้น จะ ต้อง เด็ก โดย เหตุ อย่างใด อย่าง หนึ่ง เหล่านี้ คือ
(๑) เมื่อ บริษัท ได้ มีความตกลงพิเศษ ใน พวก ของ บริษัท ว่า จะ เด็ก บริษัท
(๒) เมื่อ มี เหตุ ที่ จะ ต้อง เด็ก ตาม ความ ใน กฎ ข้อ บังคับ ของ บริษัท
(๓) เมื่อ บริษัท มีหนี้สิน เกิน ก่าตั้ง ทัก พิชย์ สมบัติ ต้อง พ้อง ดม
(๔) เมื่อ ต้อง เรียก คืน หนึ่ง คือ พระราชทาน อำนาจ พิเศษ นี้ จาก บริษัท
๔๗ เมื่อ เด็ก บริษัท ลง เวลาใด ผู้ อำนวยการ ของ บริษัท ต้อง มี หนึ่ง คือ
แจ้ง ความ ไป ยัง สมาชิก ทุก คน บรรดา ที่ มี ชื่อ อยู่ใน ต้นตอ บัญชี สมาชิก ของ
บริษัท และ ต้อง ประกาศ ความ ที่ เด็ก เป็น บริษัท ใน หนึ่ง คือ พิมพ์ จดหมาย
เหตุ ที่ ออก แพร่ หลาย ใน กรุง ยียม ด้วย

๕๘ เมื่อเด็ก เป็น บริษัท ดัง แล้ว ให้ ถือ ว่า บริษัท ยังมี ตัว อยู่ ต่อ ไป ชั่ว คราว สำหรับ การ รวบรวม ชำระ ภาษี ของ บริษัท กว่า จะ ดำเนิน

๕๙ ถ้า บริษัท ต้อง เด็ก ดัง เพราะ ประการ ที่ (๑) หรือ ที่ (๒) ตาม ข้อ ๕๖ ผู้จัดการ เด็ก สำหรับชำระ ภาษี บริษัท ให้ ดั้น เจริญ ให้ ที่ ประชุมใหญ่ ของ พวก สมาชิก ในบริษัท เดิม กิ่ง ถ้า บริษัท ต้อง เด็ก ดัง เพราะ ประการ ที่ (๓) หรือ ที่ (๔) ต้อง ให้ ศาล เด็ก ดัง

อนึ่ง ถ้า เห็น ว่า การ ที่ ๆ ประชุมใหญ่ ของ บริษัท จะ ตั้ง ผู้จัดการ เด็ก สำหรับชำระ ภาษี นั้น เป็น การ เห็น ข้ำเกิน ที่ ควร พวก สมาชิก ที่ ถือ หุ้น นับ รวม ด้วย กัน เท่า ๑ ใน ๒๐ ใน ทุน ของ บริษัท ที่ ได้ รับ เงิน ครบ แล้ว จะ ร้อง ขอ ให้ ศาล เด็ก ดัง ให้ ก้ ได้

๕๐ ผู้จัดการเด็ก สำหรับชำระ ภาษี เด็ก บริษัท ที่ ศาล ไม่ ได้ เด็ก ดัง นั้น พวก สมาชิก บริษัท จะ มี การ ประชุมใหญ่ ตก ดัง ให้ ออก เสีย จาก หน้า ที่ และ หา คน อื่น แทน ก้ ได้ แต่ บรรดา ผู้จัดการ เด็ก สำหรับชำระ ภาษี เด็ก บริษัท ที่ ศาล ได้ เด็ก ดัง หรือ ไม่ ได้ ดัง ก้ คำนั้น ถ้า มี พวก สมาชิก ที่ ถือ หุ้น นับ รวม ด้วย กัน เท่า ๑ ใน ๒๐ ใน ทุน ของ บริษัท ที่ ได้ รับ เงิน ครบ แล้ว ร้อง ขอ ต่อ ศาล ให้ ศาล มี อำนาจ บังคับ ให้ ออก จาก หน้า ที่ และ เอา คน อื่น แทน ได้ ทุกคน

๕๑ เมื่อ ตั้ง ผู้จัดการ เด็ก หรือ เปลี่ยน ผู้จัดการเด็ก สำหรับชำระ ภาษี เด็ก บริษัท พวก คน กุฎาง เหล่า นั้น ต้อง เอา ความ นั้น ประกาศ ใน หนังสือ

08/10/2566

พิมพ์ จดหมาย เหตุ ที่ ออก แพร่ หาย ใน กรุง สยาม ทุก ครั้ง

๕๒ หน้าที่ของผู้จัดการ เด็ก สำหรับชำระ ภาษี เด็ก บริษัท นั้น คือ ต้อง จัด และ กระทำ การ ทุก อย่าง ที่ จำเป็น สำหรับชำระ หนี้ สิ้น และ แบ่ง แบ่ง ทรัพย์สิน ดั้มบด ของ บริษัท

ถ้า อำนาจ ใน ส่วน นี้ มี ที่ ชัด ชัด อยู่ ประการใด จะ ยก เอา ความ ที่ มี อำนาจ ไม่ พอ นั้น ขึ้น ใช้ แก่ คน ผู้ อื่น ไม่ ได้

๕๓ ถ้า มีความ ชัด ชัด ของ เกิด ขึ้น อย่าง หนึ่ง อย่างใด ใน การ ชำระ ภาษี เด็ก บริษัท ผู้จัดการ เด็ก สำหรับชำระ ภาษี หรือ เจ้าหนี้ หรือ ลูกหนี้ ของ บริษัท คนใด จะ ร้อง ขอให้ ศาล ช่วย คัดสิน ก็ได้

๕๔ ผู้จัดการ เด็ก สำหรับชำระ ภาษี เด็ก บริษัท มี อำนาจ ที่ จะ เรียก เงิน ตาม ที่ ต้อง การ ในการชำระ ภาษี นั้น จาก บรรดา สมาชิก ของ บริษัท คิด เป็น ส่วน ตาม จำนวน หนี้ ที่ ต้อง คน ถ้อยอยู่ และ เฉพาะ ตาม จำนวน เงิน ประจำ หนี้ ที่ ยัง ส่ง ไม่ ครบ

๕๕ ทรัพย์สิน ดั้มบด ของ บริษัท ที่ จะ เอา มา แบ่ง แบ่ง ตาม พวก สมาชิก นั้น ต้อง เป็น ทรัพย์สิน ดั้มบด ที่ เหลือ จาก การ ชำระ หนี้ สิ้น ของ บริษัท จน สิ้น เเชิง แล้ว

๕๖ เมื่อ ได้ ทำ การ ชำระ หนี้ สิ้น และ แบ่ง แบ่ง ทรัพย์สิน ดั้มบด ของ บริษัท คัดออก แล้ว ผู้จัดการ เด็ก สำหรับชำระ ภาษี เด็ก บริษัท ต้อง นัด ให้ พวก บริษัท มา ประชุม พร้อม กัน แล้ว เอา รายงาน การ ที่ได้ จัด และ กระทำ ใน การชำระ ภาษี เด็ก บริษัท นั้น แล้ว อย่างไร ออก ต่แม่ ใน ที่ ประชุม ถ้า ที่ ประชุม เห็น ชอบ ด้วย แล้ว ผู้จัดการ เด็ก สำหรับชำระ ภาษี เด็ก บริษัท ต้อง นำ รายงาน ของ ที่ ประชุม และ วันที่ ได้ ประชุม กัน นั้น ไป จดทะเบียน ที่ กระทรวง เกษตราธิการ ภายใน ๕ วัน

๕๗ นอกจาก บรรดา หนี้สิน ที่มีกำหนด จะต้องชำระ ภายใน เวลานาน ไม่ถึง ๕ ปี ให้ถือว่า บรรดา หนี้สิน ที่ใน ๓ ประเภท ข้าง ด่าง นี้ เกี่ยว ข้อง กันได้ นับ จากวันที่ ได้จดทะเบียน รายงานการ เด็ก ชำระ ภาษี บริษัท ไปอีก ๕ ปี เป็น หมดเขต

ประเภท (๑) บรรดา หนี้สิน ที่ ต้อง ทวง จาก บริษัท

ประเภท (๒) บรรดา หนี้สิน ที่ ต้อง ทวง จาก สมาชิก โดย ถาน ที่ เป็น สมาชิก ของ บริษัท

ประเภท (๓) บรรดา หนี้สิน ที่ ต้อง ทวง จาก ผู้จัดการ เด็ก สำหรับ ชำระ ภาษี เด็ก บริษัท โดย ถาน ที่ มี หน้า ที่ เช่น นั้น

ว่าด้วยการตรวจ แต่กำหนดโทษสำหรับความผิด

๕๘ รัฐบาล มี อำนาจ ตั้ง เจ้า พนักงาน ให้ ไป ตรวจ ดู ธุรกรรมหนึ่งข้อ และ สมุด บัญชี ต่าง ๆ ของ บริษัท ได้ เสมอ สำหรับ จะ ให้ ทราบ แน่ ว่า บริษัท ได้ ประพฤติ ตาม ข้อ บังคับ ใน ประกาศ พระราชทาน อำนาจ พิเศษ นี้ ทุกประการ

๕๙ ถ้า บริษัท กระทำ การอย่างใด นอก เหนือ อำนาจ ซึ่ง ประกาศ พระราชทาน อำนาจ พิเศษ นี้ อนุญาตไว้ หรือ ซึ่ง กฎหมาย กรุง ดยาม อนุญาตให้ ทำ ได้ ก็ดี หรือ ละเลย ไม่ ปฏิบัติ การ ตาม หน้า ที่ ๆ บังคับ ไว้ ใน ประกาศ พระราชทาน อำนาจ พิเศษ นี้ ก็ดี ให้ รัฐบาล หรือ สมาชิก ใน บริษัท หรือ บุคคล ที่มี กิจ เกี่ยวข้อง กับ บริษัท มี อำนาจ ร้อง ต่อ ศาล เจ้า กระทรวง ได้ และ ให้ ศาล เจ้า กระทรวง มี อำนาจ บังคับ ให้ บริษัท เสีย ค่า ปรับ ใหม่ เปง เงิน ไม่ เกิน กว่า ๓๐๐๐ บาท สำหรับ ทุก ครั้ง ที่มี ความละเมิด ข้อ บังคับ หรือ

เรียกคืน และ ยกเลิก ประกาศ พระราชทาน อำนาจ พิเศษนี้ จาก บริษัท ที่ได้
สุดแล้วแต่ที่สมควร แก่การ

ถ้าบริษัท มีความ สะดวกไม่ นำ หนังสือ สำคัญ อย่าง หนึ่ง อย่างใด ไป จด
ทะเบียน ตาม กฎหมาย หรือ ตาม ที่ บังคับไว้ ตาม ประกาศ พระราชทาน อำนาจ
พิเศษ นี้ ก็ดี หรือ ไม่ ปฏิบัติ ตาม ที่ บังคับไว้ ใน ข้อ ๖ ข้อ ๓๐ ข้อ ๓๕
ข้อ ๓๖ ข้อ ๓๗ ข้อ ๓๘ ข้อ ๓๙ ข้อ ๔๐ ข้อ ๔๑ ข้อ ๔๒ ข้อ ๔๓ ใน ประกาศ
พระราชทาน อำนาจ พิเศษ นี้ ก็ดี ให้ มีโทษ ปรับ เป็น เงิน อย่าง เดียว

ประกาศมา ณ วันที่ ๘ พฤษภาคม รัตนโกสินทรศก ๑๒๖๖ เป็น วันที่ ๑๕๐๕๘
ในรัชกาลปัจจุบันนี้

หนังสือกำหนดอำนาจ

สำหรับ

บริษัท แม่น้ำโมเตอร์ โบตกัมปนีตีเค็ด

- ๑ บริษัท นี้ มีนาม ว่า แม่น้ำโมเตอร์ โบตกัมปนีตีเค็ด
- ๒ บริษัท นี้ อยู่ในบังคับสยาม ที่ทำการของบริษัท ตำบลที่จะ จดทะเบียน
รัฐบาลเป็น หลักถาน นั้น จะตั้ง ในกรุงเทพฯ
- ๓ บริษัท นี้ ได้ตั้ง ขึ้น สำหรับ จะ ทำการ คือ จะ รับ โอน กิจ การ ของ
บริษัท ชื่อ แม่น้ำโมเตอร์ โบตกัมปนีตีเค็ด อันดำเนินอยู่ใน เวลานั้น มากระทำ
และ ขยาย ให้ กว้าง ขว้าง ต่อไป ใน ทาง มุ่ง หมาย อยุ่ ่ง เดียว กัน ก่อร่าง คือ
รับ ตั้ง คน โดย สำน ควย เรือ ที่ เดิน ด้วย จักร โมเตอร์ และ เรือ อยุ่ ่ง ซึ่ น ใน

08/10/2566

ถ้าแม่น้ำเจ้าพระยา และในท่า น้ำขึ้น ๆ ใน กรุง สยาม ตามที่ เปน ความ
 สัมควร แก่ การ โดยส่วน ที่ คิด ต่อ กัน กับ ทาง ราชการ ของ บริษัท สยาม
 อีเล็กทริซิตีแอนด์พาวเวอร์ และ จะ สร้าง และ จะ ใช้ ท่า น้ำ และ วิธี อย่าง อื่น ๆ
 เพื่อให้ เรือ เข้า รับ คน โดยส่วน ได้ จะ สร้าง และ เติบ รถ แครม นั้น ๆ เพื่อ
 รับส่ง คน โดยส่วน สำหรับ เรือ ที่ เมือง นคร เซ็นชานซ์ ปาก ลัด และ ใน ที่ อื่น ๆ
 ซึ่ง บริษัท จะ เห็น สัมควร และ กระทำ การ เพิ่ม เติม และ ขยาย การ นั้น ๆ
 ออก ไป สุด แล้ว แต่ บริษัท จะ เห็น สัมควร เพื่อ ประโยชน์ ใน การ เติบ เรือ
 ของ บริษัท

๔ ความ รับผิดชอบ ของ ผู้ ที่ เปน สมาชิก ใน บริษัท นี้ มี เศษ จำกัด
 ไม่เกิน กว่า จำนวน เงิน ตาม ใบ หัก ที่ บริษัท ตั้ง จำหน่าย ให้ เปน ผู้ถือ ใน
 เวลา ที่ ร้อง ขอ รับ เปน ผู้มี หัก ส่วน ใน บริษัท

๕ เงินทุน สำหรับ บริษัท นี้ เปน จำนวน สอง แฉ่น (๒๐๐๐๐๐ บาท) จำ
 แยก เปน สอง พัน (๒๐๐๐ บาท) หัก ๆ หนึ่ง เปน เงิน ร้อย (๑๐๐ บาท)
 และ บริษัท จะ ต้อง ตง เห็น สัมควร ทด เงิน ทุน นี้ ให้ มาก ขึ้น ไป อีก ได้

๖ ข้าพเจ้า ผู้ ที่ ได้ ตง ชื่อ และ บอก คำ บด บาน ไว้ ข้าง ต่าง นี้ ทุก คน มี
 ความ พรอ มใจ ที่ จะ ตั้ง กัน ขึ้น เปน บริษัท โดย หนึ่ง ชื่อ กำหนด อำนาจ บริษัท
 ฉบับ นี้ และ ข้าพเจ้า ผู้ ตง จะ เข้า ส่วน ใน เงิน ทุน สำหรับ บริษัท โดย
 รับ เปน ผู้ถือ หัก ตาม จำนวน ที่ เขียน ไว้ ตรง กับ ชื่อ ของ ข้าพเจ้า ข้าง ต่าง นี้

ทุก คน 08/10/2566

กรุงเทพฯ วันที่ ๔ พฤษภาคม วันคนโกลีนทร ศก ๑๒๒

ประกาศเพิ่มเติม

พระราชบัญญัติสำหรับตรวจบ่อน้ำโรคสัตว์พาหนะ

รัตนโกสินทรศก ๑๓๘

มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้าฯ ตั้งว่า พระราชบัญญัติ สำหรับตรวจ บ่อน้ำ โรค สัตว์พาหนะ รัตนโกสินทรศก ๑๓๘ นั้น ควรจะแก้ไขเพิ่มเติมขึ้น ให้ถูกต้องตามกาลสมัย จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติเพิ่มเติมขึ้นไว้ ดังนี้

มาตรา ๑ คำว่า สัตว์พาหนะ ซึ่งใช้ ในพระราชบัญญัติบ่อน้ำโรคสัตว์พาหนะ รัตนโกสินทรศก ๑๓๘ นั้น ให้หมายความว่า นกพิราบ ทุ๊กกระบือ และแกะ

มาตรา ๒ ผู้เป็นเจ้าของแกะซึ่งจะฆ่าเขาเนื้อเป็นอาหาร ต้องเสียค่าธรรมเนียมแกะตัวละ ๑ บาท เป็นค่าแพทย์ตรวจและค่าอาไศรยในโรงพักรักษาพาหนะของรัฐบาล ๘ วัน

มาตรา ๓ ถ้าแกะ จะตั้ง พัก อาไศรย อยู่ใน โรง พัก สัตว์ พาหนะ ของ รัฐบาล เกิน กว่าเวลาที่ ได้ กำหนดไว้ ใน มาตรา ๖ มาตรา ๗ และมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติ บ่อน้ำโรค สัตว์พาหนะ รัตนโกสินทรศก ๑๓๘ นั้นแล้ว เจ้าของสัตว์ต้องเสียค่าเช่าโรงกีดรายตัวแกะตัวหนึ่ง วันละ ๕ อัฐิ สำหรับทุกวันที่สัตว์ต้องพักอยู่เกินเวลาที่กำหนดไว้

มาตรา ๔ คำว่า โดยไม่คิดจะฆ่าเป็นอาหารในมาตรา ๘ แห่ง พระราชบัญญัติ บ้องกันโรคสัตว์พาหะ รัตนโกสินทรศก ๑๓๘ นั้น ให้ยกเลิกเสียให้ ใช้คำว่า สำหรับจะฆ่าเป็นอาหารหรือไม่ฆ่าก็ดีแทนสืบไป

มาตรา ๕ คำว่า โคกระบือ ในตอนที่สองของมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติ บ้องกันโรคสัตว์พาหะ รัตนโกสินทรศก ๑๓๘ นั้น ให้เปลี่ยนเป็นโคกระบือผู้เมียและลูกโคลูกกระบือและแกะ

มาตรา ๖ นอกจากที่กล่าวมาในนี้ ข้อความอย่างอื่นในพระราชบัญญัติ บ้องกันโรคสัตว์พาหะรัตนโกสินทรศก ๑๓๘ นั้น ให้คงใช้ไปตามเดิม

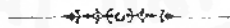
ประกาศมาณวันที่ ๑๘ พฤษภาคม รัตนโกสินทรศก ๑๒๖

เป็นวันที่ ๑๔๖๐๗ ในรัชกาลปัจจุบันนี้

๓

ประกาศกำหนดวันใช้

ประกาศเพิ่มเติมพระราชบัญญัติ สำหรับตรวจบ้องกันโรคสัตว์พาหะรัตนโกสินทรศก ๑๓๘

มีพระบรมราชโองการดำรัสเห็นชอบเกล้าฯ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศให้ทราบทั่วกันว่า ประกาศเพิ่มเติมพระราชบัญญัติ สำหรับตรวจบ้องกันโรคสัตว์พาหะรัตนโกสินทรศก ๑๓๘ ซึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราไว้ณวันที่ ๑๘ พฤษภาคม รัตนโกสินทรศก ๑๒๖ นั้น ทรงพระราชดำริเห็นคว่าสมควรจะ ประกาศ พระราชบัญญัติให้ ชนทั้ง หลายที่ เกี่ยว

08/10/2566

ของ แก่ การ ค้าขายสัตว์พาหนะนั้น โดยทราบพระราชบัญญัติชัดเจนล่วงหน้า
ก่อน ๓ เดือน เหตุฉนี้ให้ไซ้ พระราชบัญญัตินั้น แต่วันที่ ๑๘ มิถุนายน
รัตนโกสินทรศก ๑๒๖ เปนต้นไป

ประกาศมาณวันที่ ๑๘ พฤษภาคม รัตนโกสินทรศก ๑๒๖

เปนวันที่ ๑๕๐๖๗ ในรัชกาลปัตยุบันนี้

ฯ

ประกาศกระทรวงนครบาล

ฉบับที่ ๘

พระเจ้าอนงขาเซอ กรมหลวงนครศรีวรฤทธิ ได้มาตั้งกระทรวงนครบาล
ขอประกาศให้ทราบทั่วกันว่า บัดนี้ไซ้กาฬโรคมีแพร่หลายในเมืองไซ้รังฮอน
และในแขวงที่ใกล้เคียงนั้น ข้าพเจ้าจึงขอประกาศตามขอความในมาตรา ๑๖๒
แห่ง พระ ราช บัญญัติว่า ด้วย การ เติบ เรือใน น่าน น้ำ ดยยาม รัตนโกสินทร
ศก ๑๒๕ นั้นว่า เมืองไซ้รังฮอนเป็นเมืองท่าเรือที่มิโรคติดกันได้ ชนแล้ว
เพราะเช่นนั้น

(๑) เรือดำหนึ่งดำใดซึ่งได้ ออกมา แล้วจากเมืองไซ้รังฮอน มาถึง น่านน้ำ
ดยยามในวัน หรือภายในวันที่ได้ออกประกาศฉบับนี้ จะต้องพักทอดสมอที่
ค่านตรวจบังกันโรคอันตรายณตำบลเกาะพระ และจะต้องหยุดอยู่ที่นั่นจนกว่า
เจ้าพนักงานแพทย์ ได้ ตรวจตรวจบนเรือแล้ว และให้ โปนอนุญาตให้ เขามา
จึงมาได้

ประกาศมาณวันที่ ๑๗ พฤษภาคม รัตนโกสินทรศก ๑๒๖

(ตงพระนาม) นครศรีวรฤทธิ

ได้มาตั้งกระทรวงนครบาล

ฯ

หนังสือสัญญา

ระหว่างกรุงสยามกับกรุงฝรั่งเศส ตั้งวันที่ ๒๓ มีนาคม
รัตนโกสินทร์ ศก ๑๒๕

ด้วยเมื่อวันที่ ๒๓ มิถุนายน รัตนโกสินทร์ศก ๑๒๖ หม่อมเจ้าจรรยา
ศักดิ์กฤษณากร อรรคราชทพพิเศษระดมอำนาจเต็ม กับมองซิเออร์บีชอง
เดนาบัตว่าการต่างประเทศฝ่ายฝรั่งเศส ได้แลกเปลี่ยนฉบับบริติไฟ หนังสือ
สัญญาต่อกันเสร็จแล้ว

มีข้อความในหนังสือสัญญานั้น ดังต่อไปนี้

หนังสือสัญญา

สมเด็จพระเจ้าแผ่นดินสยามกับเปรีดีเตนต์แห่งบริบัตติกฝรั่งเศส อาศัยรอยศุ
การอันมีขึ้นเมื่อทำการกับบันเซอว์แดน เพื่อจะให้สำเร็จความในหนังสือ
สัญญาตั้งวันที่ ๓๓ กุมภาพันธ์ รัตนโกสินทร์ศก ๑๒๕ ครุฑศักราช ๒๓๐๔ นั้น
มีความประสงค์ที่จะ แบ่ง บันเซอว์แดน สยาม ซึ่งติดต่อกับ เซอว์แดน ฝรั่งเศส
ให้แล้วเสร็จเป็นครั้งที่สอง โดยทางต่างฝ่ายต่างผ่อนผันแลกเปลี่ยน
เซอว์แดนต่อกันประการหนึ่ง อีกประการหนึ่ง มีความประสงค์ที่จะ
ให้การที่เกี่ยวข้อง ของ กันใน ระหว่าง ดอง ประเทศนี้ติดต่อกัน โดยแก้ไขจัด
ใช้ วิชาอำนาจศาลแบบเดียวกัน และให้คนในบังคับฝรั่งเศสซึ่งอยู่ในกรุง
สยามมีกรรมสิทธิ์มากเช่นอกด้วย จึงได้ตกลงกันทำหนังสือสัญญาใหม่

ฉบับหนึ่งแล้ว ได้ตั้งแต่งผู้มีอำนาจเต็มสำหรับการทำสัญญาทั้งสองฝ่าย คือ
 ฝ่ายหนึ่งมีเจ้าพระเจ้านครดินสยามหนึ่ง พระเจ้านองยาเชอ กรมหลวง
 เทววงษ์ยุโรปประการ ภาวาทรมหาจักรีบรมราชวงษ์ และตราครอง
 ออฟฟิศเซียตย์ของตอเนอ ฯลฯ ได้นามตั้งว่าการต่างประเทศฝ่ายหนึ่ง

ฝ่ายเปรีติเตนศแห่งบริบดิกฝรั่งเค็ดนั้น มองซิเออริวกคอรี่ เอมีด มาร์
 โยเตฟ คอดแดง (เดอปลังซ์) อรรคราชทูตพิเศษและผู้มีอำนาจเต็ม
 ของบริบดิกฝรั่งเค็ด ตราออฟฟิศเซียตย์ของตอเนอกับตองด์ครุกของบริบดิก
 อีกฝ่ายหนึ่ง

ต่างได้รับหนังสือมอบอำนาจด้วยกันทั้ง ๒ ฝ่ายที่ได้ถือบดส่วนกันเห็นถูกต้อง
 ตามแบบอย่างแล้ว จึงได้พร้อมกันตกลงทำสัญญา มีข้อความดังกล่าวคือเป็น

ข้อ ๓

รัฐบาลสยามยอมยกดินแดน เมือง พระตะบองเมืองเดียมราชู กับเมือง
 ศรีโสภณ ให้แก่กรุงฝรั่งเค็ด ตามกำหนดเขตร์แดนดังว่าไว้ในข้อ ๓
 ของสัญญาว่าด้วยปักปันเขตร์แดนซึ่งคตหายสัญญา

ข้อ ๒

รัฐบาลฝรั่งเค็ดยอมยก ดินแดน เมือง ตาน ซ้ายและ เมืองตราค กับ ทั้ง เกาะ
 ทั้ง หาดย ซึ่ง อยู่ภายใน ไท้แหลม ถึงลงไป จนถึง เกาะ กู นั้น ให้แก่กรุง สยาม
 ตามกำหนดเขตร์แดนดังว่าไว้ในข้อ ๒ ของ สัญญาว่าด้วยปักปันเขตร์แดนดัง

ข้อ ๓

การที่จะส่งมอบดินแดนเหล่านี้ซึ่งกัน และกันนั้น จะได้จัดทำสำเร็จภายใน
ยี่สิบวัน ตั้งแต่วันที่ได้ออกเปลี่ยนทวีปสัญญาแล้ว

ข้อ ๔

กรรมการรวมกันของหนึ่ง มีนายทหารและพนักงานฝ่ายไทยและฝรั่งเศส
ซึ่งตั้งของประเทศที่ทำสัญญาจะได้ออกตั้งขึ้น ภายในสี่ เดือน ตั้งแต่วันที่ได้ออก
เปลี่ยนทวีปสัญญาแล้ว และให้ ไปบอกเซอร์แดนทงบ่วงที่คกตงกันใหม่
กรรมการนี้จะได้อธิบายกับกันในเหตุที่จะทำการใดทันที และให้ ทำการตาม
ความที่กำหนดที่กล่าวไว้ใน สัญญาว่าด้วยกับกันแดนที่คตทายหนังสือสัญญา

ข้อ ๕

บรรดาคนชาวทวีปเอเชีย ซึ่งอยู่ในบังคับภายในบองกันของฝรั่งเศส ผู้ซึ่ง
จะได้จัดทำบัญชี ตาม ความข้อ ๑๓ ใน หนังสือสัญญาวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์
รัตนโกสินทรศก ๑๒๒ ๓๖ ๓๖ คฤศศักราช ๑๘๐๕ นั้น ถ้าเป็นคนที่จะบัญชีใน
การกงสุตฝรั่งเศส ในกรุง ตยามภายหลังวันที่ ลง ชื่อหนังสือ สัญญา ฉบับแล้ว
จะต้องอยู่ในอำนาจศาลฝ่ายสยาม ตามธรรมเนียมของบ้านเมือง

อำนาจศาลคดีต่างประเทศฝ่ายสยาม ซึ่งได้กล่าวไว้ในข้อ ๑๒ ของหนังสือ
สัญญาฉบับวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ รัตนโกสินทรศก ๑๒๒ ๓๖ ๓๖ คฤศศักราช ๑๘๐๕ นั้น
จะต้องผ่อนใช้ตาม สัญญาว่าด้วยอำนาจศาล ที่คตทายหนังสือสัญญา
ให้ ขยายใช้ทั่วไปถึงกรุงตยาม สำหรับ คนชาว เอเชีย ซึ่งอยู่ใน

บังคับผู้อยู่ในบ่อน้ำของฝรั่งเศสที่ว่าไว้ในข้อ ๓๐ และข้อ ๓๑ ของหนังสือสัญญาเก่าที่กล่าวมาแล้ว และเป็นคนที่ได้จดบาญชีอยู่ในที่ว่าการกงสุตฝรั่งเศสในปัจจุบันนี้

วิธีอำนาจศาลอย่างนี้จะเลิกไม่ใช้ต่อไป คือจะเปลี่ยนอำนาจศาลคดีต่างประเทศไปเป็นอำนาจศาลฝ่ายสยามตามธรรมเนียมของบ้านเมือง เมื่อได้ประกาศใช้กฎหมายรวมลักษณะต่าง ๆ คือกฎหมายลักษณะอาญาฤโทษกฎหมายลักษณะแพ่ง และการค้าขาย กฎหมายลักษณะวิธีพิจารณาคดี และกฎหมายลักษณะจัดตั้งศาล

ข้อ ๒

คนชาวเอเชียซึ่งอยู่ในบังคับ และบ่อน้ำของฝรั่งเศสจะได้ มี กรรมสิทธิ์เหมือนคนในพื้นเมืองตลอดทั่วกรุงสยาม คือ กรรมสิทธิ์ในการถือที่ดิน กรรมสิทธิ์ในการที่จะอยู่ๆ จะเที่ยวไปแห่งใด ๆ ได้ ไม่มีข้อกำหนดห้ามด้วย

คนเหล่านี้จะต้องเสียภาษีอากร และด้วย ฎการเกณฑ์ใช้ราชการตามธรรมเนียม

แต่จะได้ ยกเว้นจากเกณฑ์เป็นทหาร และจะไม่ต้องเสียภาษีอากรค่าแรง แทนเกณฑ์เป็นการ พิเศษอื่นอีก

ข้อ ๗

ข้อความทั้งปวงในหนังสือสัญญาใหญ่น้อยทั้งปวงที่มีอยู่แต่ก่อนในระหว่างกรุงสยาม กับกรุงฝรั่งเศส ซึ่งไม่ได้แก้ไขไว้ในหนังสือนี้ ต้องคงอยู่เต็มความเดิม

ข้อ ๘

ตามข้อเสนอกันชนในการแปลความหมายของหนังสือสัญญา ที่ได้ทำไว้ทั้งภาษาไทยและภาษาฝรั่งเศสนั้น จะต้องใช้ภาษาฝรั่งเศสเป็นหลัก

ข้อ ๙

หนังสือสัญญา จะต้องรติไฟภายในกำหนดสี่เดือนนับตั้งแต่วันที่ได้ลงชื่อ ถ้าก่อนกำหนดนั้นถ้าทำได้ หนังสือสัญญา ผู้มีอำนาจเต็มทั้งสองฝ่าย ได้ลงชื่อและประทับตราไว้เป็นสำคัญกระทำอย่างระมัดระวัง ณ กรุงเพทมหานครวันที่ ๒๓ มีนาคม รัตนโกสินทร ศก ๑๒๕ ๑๘๐๗

(ประทับตรา และเซ็น) เทอะวงษ์โรประการ

(ประทับตรา และเซ็น) วิ คอดแดง (เดอปลังซี)

สัญญาว่าด้วยปักปันเขตแดน คัดท้ายหนังสือ

สัญญาลงวันที่ ๒๓ มีนาคม รัตนโกสินทรศก ๑๒๕

เพื่อประโยชน์ที่จะให้กรรมการ ซึ่งกล่าวไว้ในข้อ ๔ ของหนังสือสัญญาลงวันที่ จัดการปักปันเขตแดนให้ลุล่วงดี และเพื่อที่จะไม่ให้เกิดข้อขัดข้องขึ้นได้ ในการปักปันเขตแดนนั้น รัฐบาลของสมเด็จพระเจ้าแผ่นดินสยาม กับรัฐบาลของรัฐบาลฝรั่งเศส จึงได้ยินยอมตกลงกันตามความที่กล่าวต่อไปนี้

ข้อ ๑

เขตแดนในระหว่างกรุงสยามกับอินโดจีนของฝรั่งเศสนั้น ตั้งแต่ชายทะเลที่ตรงข้ามจากยอดเขาส่งที่สูงสุดของเกาะกูดเป็นหลักแต่หัว ตั้งแต่ต้นต่อไป

ทางตะวันออกเฉียงเหนือถึงสิ้นเขาพนมกระวานและเป็นที่เขาใจกันชัดเจนด้วยว่า
 แม้จะมีเหตุการอย่างไร ๆ ก็ดี พากไห้เขาเหล่านั้นข้างทิศตะวันออกรวมทั้ง
 ที่ลุ่มน้ำคตองเกาะปอดด้วยนั้น คงคงเป็นดินแดนฝ่ายอินโดจีนของฝรั่งเศสแล้ว
 เขตรแดนต่อไปตามสันเขาพนมกระวาน ทาง ทิศเหนือ จนถึงเขาพนมทม ซึ่ง
 เป็น เขาใหญ่ บันน้ำทั้งหลายระหว่างลำน้ำที่ไหลตกอ่าวสยามฝ่ายหนึ่ง กับลำ
 น้ำที่ไหลตกทะเลสาบออกฝ่ายหนึ่ง ตั้งแต่เขาพนมทมนี้เขตรแดนไป
 ตามทิศ พายัพ ก่อน แล้วจึง ไป ตามทิศเหนือ ตามเขตรแดนซึ่งเป็นอยู่ใน
 ประจันนระหว่างเมืองพระตะบองฝ่ายหนึ่ง กับเมืองจันทบุรีและเมืองตราด
 ออกฝ่ายหนึ่งแล้ว คือไปจนถึงที่เขตรแดนข้ามลำน้ำได้ ตั้งแต่แดนต่อไป
 ตามลำน้ำจนถึงปากที่ต่อกับลำน้ำศรีโสภณ และตามลำน้ำศรีโสภณ
 คือไปจนถึงที่แห่งหนึ่ง ในลำน้ำนี้ ประมาณ ดิบกิโล เมตร ฤๅ ต้อง ร้อย
 ห้าสิบ เส้น ไต เมือง อารัญ ตั้งแต่ที่นี้คี่เส้น ตรง ไป จนถึง เขาแดง แรก
 ตรง ระหว่าง กลาง ทาง ช่อง เขา ทั้ง ๒ ที่เรียกว่า ช่อง ตะโก กับ ช่อง เต็มคแต่
 ไตเป็นที่เขาใจกันว่าเขตรแดนที่กล่าวมาที่สุดนี้ จะต้องกับบันกนให้
 มีทางเดินตรงในระหว่างเมืองอารัญกับช่องตะโกคงไว้ในเขตรกรุงสยาม ตั้ง
 แต่ที่เขาแดงแรกทักถ้าวมาข้างตบนนั้น เขตรแดนต่อไปตามเข้าน้ำที่ตกทะเล
 สาบและแม่น้ำโขงฝ่ายหนึ่ง กับที่คกน้ำนอก ฝ่ายหนึ่งแล้ว คือไป จนถึงคกน้ำ
 โขงไต่ปากมุนตรงปากห้วยตอน ตามเส้นเขตรแดนที่กรรมการกับบันแดน

ครังก่อน ได้ตกลงกันแล้วเมื่อวันที่ ๑๗ มกราคม รัตนโกสินทร์ศก ๑๒๕
คฤหัสถ์ศิริราช ๑๙๐๗

ได้เขียนเห็นพรมคนประเินใจอย่างหนึ่งในแผนที่ ตาม ความ ที่ กล่าว ใน
ข้อนี้ คิดเนิ่งใจ ในสัญญาด้วย

ข้อ ๒

เขตแดนเมืองหลวงพระบางนั้น คงแต่ข้างทิศใต้ ในแม่น้ำโขงที่ปากน้ำเหนือ
แล้วต่อไปตามกลางลำน้ำเหนือจนถึงที่แรกเกิดคนานที่เรียกชื่อว่าภู เขาเมียงต่อ
นี้เขตแดนไปตามเขายันนาตก แม่น้ำโขงฝ่ายหนึ่ง กับตกแม่น้ำเจ้าพระ
ยาอีกฝ่ายหนึ่งจนถึงที่ ในลำแม่น้ำโขงที่เรียกว่าแก่งผาไค ตามเส้นพรม
แดน ที่กรรมการปักปันเขตแดนได้ตกลงกันไว้ แต่ ณ วันที่ ๑๖ มกราคม
รัตนโกสินทร์ศก ๑๒๕ คฤหัสถ์ศิริราช ๑๙๐๖

ข้อ ๓

กรรมการปักปันเขตแดนที่กล่าวไว้ในข้อ ๔ ของหนังสือสัญญาดังฉนั้น
จะต้องทำการปักปันหมายเขตตรงใจในแผนที่ตามเขตแดนที่ว่าไว้ในข้อ ๑ นี้
ถ้า ในเวลาที่กำลังไปทำการปักปันเขตแดนกันอยู่นั้น รัฐบาลฝรั่งเศสจะมี
ประสงค์ที่จะเปลี่ยนแปลงเส้นพรมแดนใหม่ เพื่อให้ไปตามลักษณะ
ภูมิประเทศ แทนเส้นพรมแดนที่ได้ตกลงยินยอมกันไว้แล้ว การที่จะ
แก้ไขเปลี่ยนแปลงกันนั้น ถึงแม้ว่าจะเกิดมีเหตุการอย่างไร ๆ ก็ดี จะต้อง
ทำไม่ให้เป็นที่ยังงัดเอาโดยประโยชน์ของรัฐบาลสยามด้วย

สัญญาฉบับนี้ทำขึ้นโดยมี ๒ ฝ่ายได้ลงชื่อและประทับตราไว้เป็นสำคัญอย่าง
 ตระกูลฉบับ ณ กรุงเทพมหานคร วันที่ ๒๓ มีนาคม วันคนโกลืนทรศก ๑๒๕
 ศฤศศกักราช ๑๙๐๗

(ประทับตรา และเซ็น) เทววงษ์วโรประการ

(ประทับตรา และเซ็น) วิศุคตแดง (เดอปลั่งซึ)

สัญญาว่าด้วยอำนาจศาลในกรุงสยาม สำหรับใช้ แก่คนชาวเอเซีย
 ที่อยู่ในบังคับอยู่ในเมืองฝรังเศส คิดทำขึ้นหนึ่งลือสัญญา
 ลงวันที่ ๒๓ มีนาคมวันคนโกลืนทรศก ๑๒๕

ศฤศศกักราช ๑๙๐๗

ตามความที่กล่าวไว้ในข้อ ๕ ของหนังสือสัญญาลงวันที่ รัฐบาลของ
 สมเด็จพระเจ้าแผ่นดินสยาม กับรัฐบาลของริบบติกฝรังเศส มีความประสงค์
 ที่จะผ่อนผันตั้งและจัดการของศาลคดีต่างประเทศนั้น ได้ยินยอมตกลงกันตั้ง
 กล่าวต่อไปนั้

ขก ๓

ศาลคดีต่างประเทศทั้ง หลาย นั้น จะใดคงชั้นทุกแห่งที่ สมควร จะ จัด การ
 พิจารณาคดีให้ มีชนตามแบบชนิตตามที่จะได้เข้าใจตกลง กันใน ระหว่าง เด่นา
 บัดว่าการต่างประเทศฝ่ายสยาม กับราชทูตฝรังเศสที่กรุงเพพ ๗

ข้อ ๒

อำนาจของศาลคดีต่างประเทศทั้งหลายนั้นจะได้อาศัยใช้ออกไป คือ ประการที่ ๑ ในคดีความแพ่ง บรรดาความแพ่งทุกคดีความในการค้าขายซึ่งคน ชาวเอเชียที่อยู่ในบังคับภายในบ่อน้ำของฝรั่งเศสเป็นคู่ ความ

ประการที่ ๒ ในคดีความอาญาบรรดาคดีที่ทำผิดคือกฎหมายทุกอย่าง ซึ่ง คนชาวเอเชียที่อยู่ในบังคับภายในบ่อน้ำฝรั่งเศสจะได้กระทำความผิดใดๆ จะเป็น ผู้ที่ถูกคนอื่นกระทำร้ายด้วยเหมือนกัน

ข้อ ๓

ในมณฑลอุดรและมณฑลอิสานนั้นอำนาจของศาลคดีต่างประเทศ จะได้อาศัยไปพลางก่อน ทั้ง ทั้ง คน ชาว เอเชียที่อยู่ในบังคับ ภายใน ของ ฝรั่งเศสไม่เดือกว่าคนเหล่านี้จะได้จดบาญชีไว้ ในที่ว่าการกงสุตฝรั่งเศสวันใดๆ

ข้อ ๔

อำนาจที่จะเรียกออกคนนั้น จะต้องใช้ตามความ ที่กล่าวไว้ ในข้อ ๑๒ ของหนังสือสัญญาลง วันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ รัตนโกสินทร ศก ๑๒๒ คฤศศ ศักราช ๑๙๐๔

แต่อย่างไร ก็ดี อำนาจนี้จะคงเลิกไม่ใช้ ในคดีทั้งปวงซึ่งเป็นคดีที่ อยู่ในกฎหมายลักษณะต่าง ๆ ฤๅ อยู่ในพระราชบัญญัติที่ได้ประกาศออกตาม แบบอย่างนั้น ในทันทีเมื่อได้ ส่งกฎหมายฎา พระราชบัญญัติเช่นว่านยังตั้งตามทุก

ฝรั่งเศษแล้ว และได้ ใช้ออกกฎหมายนั้นด้วย ตามคดีซึ่งพิจารณาข้างอยู่ในเวลาที่
 ที่ประกาศใช้กฎหมายลักษณะต่างๆ ฎาพระราชบัญญัติคงว่ามาแต่กระทรวงการ
 ต่างประเทศกับสถานทูตฝรั่งเศษณกรุงเทพร ฯ จะได้ไปปรึกษาตกลงกัน เพื่อที่
 จะพิจารณา คดี ที่ค้างอยู่ นั้น อนาคต ใด ต่อ ไป ให้ ดำเนิน ปรองดอง ด้วย

ข้อ ๕

บรรดาคดีอุทธรณ์คดีตัดสินของ ศาลคดีต่าง ประเทศ ทั้ง หลาย ที่ ได้ พิจารณา
 ความในชั้นคนนั้น จะได้สั่งให้ กงสุลฝรั่งเศษผู้ ที่จะมีอำนาจเขียนความเห็น
 ในคดีนั้นยื่น ให้ คดีไว้ ในด้านวนคดีนั้นด้วย

คำตัดสินคดีชั้นอุทธรณ์นั้น จะได้ มี ผู้ พพากษาช่วย ไร ไป ลงชื่อ ด้วย

ส่งหมาย

ข้อ ๖

คดีอุทธรณ์ด้วย บณหากฎหมายนั้น จะ ร้องอุทธรณ์ คำตัดสินของศาล
 อุทธรณ์ ทั้งหลายอีกได้

คดีอุทธรณ์ อย่าง นี้ จะ มี ชั้น ใด ด้วย เหตุ ที่ จะ ร้อง ว่า ศาล ไม่มีอำนาจจะ
 พิจารณา คดีนั้นแล้ว และใช้อำนาจผิด และเมื่อกล่าวท้วงไป จะ ร้อง ใด ทุกข้อที่ ว่า
 ทำผิดกฎหมาย คำอุทธรณ์ อย่าง นี้ ศาลฎีกาซึ่ง เป็น ศาลสูง ที่สุด จะ ได้ พพากษา

ข้อ ๗

ในศาล นั้น ศาลใด เกิด ที่ ได้ พิจารณา คดีแพ่งฎาอาญา นั้น ถ้าจะ มี คารอง

ว่าด้วยคำต ไม่มีอำนาจพิจารณา คัด นัน ตาม ข้อ บัง คับ ที่ ว่า ไว้ ใน หนังสือ
สัญญาแล้ว ก็ของให้ร้องขึ้นก่อนที่จะให้การแก้ความผิดคดีนั้น

สัญญาอนุญาตมีอำนาจแต่งตั้ง ๒ ฝ่าย โด่งชื่อและประทับตราไว้เป็นสำคัญ

อย่างละสองฉบับ ณกรุงเทพมหานคร วันที่ ๒๓ มีนาคม รัตนโกสินทร

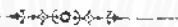
๓๕
ศก ๑๒๕ ฤกษ์ดีศักราช ๑๕๐๗

(ประทับตรา และเซ็น) เพาะวงษ์โรประการ

(ประทับตรา และเซ็น) วัคคอดแดง (เดอปลั่งซี่)

ประกาศเพิ่มเติมพระราชบัญญัติที่ดิน

ว่าด้วยคนชาวเอเชียในบังคับฝรั่งแก่ลัทธิกรรมสิทธิ์ที่ดิน

เจ้าพระยาเทเวศร์วงษ์วิวัฒน์ เสนาบดีกระทรวงเกษตราธิการ รับพระ
บรมราชโองการได้เกล้า ๆ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ๆ ให้ประกาศให้ทราบ
ตามสัญญาทางพระราชไมตรีระหว่าง กรุงสยาม กับกรุง ฝรั่งซึ่ง ลงวันที่ ๒๐
มีนาคม รัตนโกสินทร ศก ๑๒๕ และได้ แดก เปิดยื่น ฉบับบริไฟ หนังสือ
สัญญาค่อกันเสร็จเมื่อวันที่ ๒๓ มิถุนายน รัตนโกสินทรศก ๑๒๖ นี้ ในข้อ
รัฐบาล ฝรั่งได้ยอมให้ บรรดาคนชาวทวีปเอเชียซึ่งอยู่ในบังคับ หรืออยู่ใน
ป้องกันของฝรั่งคดีอยู่ในอำนาจศาลฝ่ายสยามแล้ว จึงทรงพระกรุณาโปรด
เกล้า ๆ พระราชทาน พระ บรม ราชา อนุญาตไว้ ในข้อ ๖ แห่งสัญญานี้ว่า

คนชาวเอเชียซึ่งอยู่ในบังคับและป้องกันของฝรั่งเศส จะได้อภิธรรมสิทธิ์เหมือน
 คนในพื้นเมืองตลอดทั่วกรุงสยาม คือ อภิธรรมสิทธิ์ในการถือที่ดิน ๑ ๓ ๕
 ความแจ่มชัดแล้ว
 เพราะฉะนั้น ถ้าคนลาว เขมร จีน ญวน และแขก ที่เป็นชาวทวีปเอเชีย
 อยู่ในบังคับของฝรั่งเศสผู้หนึ่งผู้ใด จะมาขอรับถือ อภิธรรมสิทธิ์ที่ดินด้วย
 ประการใด ๆ ให้เจ้าพนักงานผู้ทำหน้าที่ในการที่ดิน จดการ กับผู้นั้นให้เหมือน
 กับเจ้าการกับคนในบังคับสยามทุกประการ

ประกาศมาณวันที่ ๓ กรกฎาคม รัตนโกสินทรศก ๑๒๖

(ตงนาม) เทเวศร์วงษ์วิวัฒน์

เสนาบดีกระทรวงเกษตราธิการ ๗

ประกาศใช้พระราชบัญญัติ

ลักษณะเกณฑ์ทหาร รัตนโกสินทรศก ๑๒๕

ในมณฑลกรุงเทพฯ

มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้าฯ ให้ประกาศทราบทั่วกันว่า
 ตามความใน พระราชบัญญัติ ลักษณะ เกณฑ์ทหาร รัตนโกสินทรศก ๑๒๕
 มาตรา ๒ มีว่า พระราชบัญญัตินี้จะโปรดเกล้าฯ ให้ใช้ ในหัวเมือง
 มณฑลใดเมื่อใด จะได้โปรดเกล้าฯ ประกาศในหนังสือราชกิจจานุเบกษา
 เป็นสำคัญ 08/10/2566

บัดนี้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ ใช้พระราชบัญญัติ ดัชนีณ เกณฑ์
ทหาร ^{๓๘} รัตนโกสินทร ศก ๑๒๕ ในมณฑลกรุงเทพระฯ ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน
รัตน ^{๔๑}โกสินทร ศก ๑๒๗ เป็นต้นไป

ประกาศมาณวันที่ ๑๗ กรกฎาคม รัตนโกสินทร ศก ๑๒๖

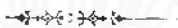
เป็นวันที่ ๑๕๑๒๗ ในรัชกาลปัจจุบันนี้ ๗

ประกาศกำหนดอัตราเงินสุ ท ใต้ เสีย

ภาษีอากรของ ในจำพวกยกเว้นชั่วคราว ตามพระราชบัญญัติ

ดัชนีณ ^{๓๘}เกณฑ์ทหาร รัตนโกสินทร ศก ๑๒๕

ในมณฑลกรุงเทพระฯ

มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้าฯ ให้ ประกาศทราบทั่วกันว่า

ตาม ความ ใน พระราช บัญญัติ ดัชนีณ ^{๓๘}เกณฑ์ทหาร รัตนโกสินทร ศก ๑๒๕

มาตรา ๓๓ ข้อ ๘ มีว่า คนประกอบการทำงานค้าขายมาก ได้เสียภาษีอากร

ตามจำนวนเงินซึ่งจะกำหนดอัตราโดยได้ประกาศในหนังสือ ราชกิจจานุเบกษา

ให้ ทราบว่าในเมืองมณฑลใดเป็นอัตราเท่าใด ยกเว้นตลอดเวลาที่ ได้เสีย

ภาษีอากรอยู่ไม่ต่ำกว่าอัตราที่ได้ประกาศ กับข้อ ๘ มีว่า การค้าขายซึ่งตั้ง

ทุนทำด้วยกันหลายคน ให้นับว่าเป็นบริษัท ถ้าบริษัท นั้นได้ เสีย ภาษี อากรตาม

จำนวนเงินซึ่งจะ ได้กำหนดอัตราโดยได้ประกาศในหนังสือราชกิจจานุเบกษาว่า

๐๒/10/2566

ในเมืองมณฑลใดเป็นอัตราเท่าใดนั้นแล้ว ให้ยกเว้นผู้อำนวยความสะดวก และ
ผู้จัดการของบริษัทนั้น ตลอดจนสถานที่เป็นผู้อำนวยความสะดวกและผู้จัดการของบริษัท
ที่ได้เสียภาษีอากรอยู่ ไม่ต่ำกว่าอัตราที่ใดประกาศนั้น

บัดนี้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้กำหนดอัตราเงินตามความใน
มาตรา ๑๓ ๑๒ ๘ ๑๒ ๘ นั้นดังนี้

ในกรุงเทพฯ เป็นอัตราเงินไม่ต่ำกว่าบัตระ ๓๐๐ บาท ในหัวเมือง
มณฑลกรุงเทพฯ คือเมืองนนทบุรี เมืองสมุทรปราการ เมืองนครเขื่อนขันธ์
เมืองประทุมธานี เมืองชัยบุรี เมืองมีนบุรี เป็นอัตราเงินไม่ต่ำกว่า
บัตระ ๘๐ บาท

ประกาศมาณวันที่ ๑๗ กรกฎาคม รัตนโกสินทร ศก ๑๒๖

เป็นวันที่ ๑๕ ๑๒๗ ในรัชกาลปัจจุบันนี้ ๗

ประกาศกระทรวงมหาดไทย

เรื่องเก็บเงินค่าธรรมเนียมการแก่ชายฉกรรจ์ในอำเภอ

วงษ์สะพุง ในมณฑลอุดรเป็นอัตรา ๕ บาท

ตั้งแต่วันที่ ๑๒๗

พระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมหมื่นดวงคำวรางราชานุภาพเสนาบดีกระทรวงมหาดไทย
รับพระบรมราชโองการไว้เกล้าฯ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ตั้งว่า ด้วย
การเก็บเงินค่าธรรมเนียมการแก่ชายฉกรรจ์ ในมณฑลอุดรยังจัดเก็บไม่เต็มอหนวักัน

คือ ในอำเภอวังสะพุงซึ่งได้แยกจากเมืองหล่มสักตั้งมาขึ้นอยู่ในเมือง เดิม มี
 อัตราเก็บเพียง ๓ บาท ส่วนในท้องที่อื่น ๆ ได้จัดเก็บ ๕ บาท ทรงพระราช
 ดำริห์เห็นว่า ในเวลานี้การทำมาหากินของราษฎรก็ย่อมเจริญขึ้น
 กว่าแต่ก่อนหลายเท่า ล่มควรจะได้รับเงินค่าราชการในอำเภอวังสะพุง เป็น
 ๕ บาทให้เสมอเหมือนกันในท้องที่อื่น ๆ ในมณฑลอุดร

เพราะฉะนั้นตั้งแต่ศก ๓๒๗ เป็นต้นไป ทรง พระกรุณาโปรดเกล้าฯ
 ให้เก็บเงินค่าราชการในอำเภอวังสะพุงมีอัตรา ๕ บาท

คำสั่งว่ากรมมหาดไทย

ประกาศมาณวันที่ ๓๐ กรกฎาคม รัตนโกสินทรศก ๓๒๐

(ลงพระนาม) ดำรงราชานุภาพ

เสนาบดีกระทรวงมหาดไทย ข

ประกาศกระทรวงโยธาธิการ

เสนาบดี กระทรวงโยธาธิการ รับพระราชโองการได้เกล้าฯ ให้
 ประกาศ ทราบทั่วกันว่า

ตั้งแต่วันที่ ๑๕ สิงหาคม ศกนี้ เป็นต้นไป กรมไปรษณีย์โทรเลข
 จะได้ตัดอัตราไปรษณีย์ค่าง ประเทศ ดงให้ตรงกับราคาเงินแฟรงดังนี้ ๕๐ ซาง
 ตีมเท่ากับ ๑๙ อัฐ ^{๐๘๗/๐๖๖๖} ๒๕ ซาง ตีมเท่ากับ ๘ อัฐ ๓๐ ซาง ตีมเท่ากับ ๕ อัฐ
 ๕ ซาง ตีมเท่ากับ ๒ อัฐ

ส่วน อีกรูปไรต์นี่ยต่างประเทศ ก็ได้ ถดตง ตามกัน คือ หนังสือ
 เข้าแผ่นิก หนัก ๑๕ แกรมให้ เรียก แต่ ๘ อัฐ ไปรต่นีย บัตร์ เรียก ฅบับตะ
 ๕ อัฐ ไปรต่นีย บัตร์ วับ คอบ คง เรียก แต่ ฅบับตะ ๘ อัฐ หนังสือ พิมพ
 หนัก ๕๐ แกรม คง เรียก แต่ ๒ อัฐ หนังสือ ตัก ว่า ค้อย การ ค่า ขาย หนัก ๕๐ แกรม
 คง เรียก ๒ อัฐ ตัวอย่าง ตั่ง ของ ต่าง ๆ หนัก ๕๐ แกรม คง เรียก ๒ อัฐ
 ค่าจคบาญช้เรยิศเตอร์ คง เรียก ๘ อัฐ ค่า ออกใบ คอบ วับ เรยิศเตอร์
 คง เรียก ๘ อัฐ ค่า พาหนะ ตั่ง หนังสือ พิเคษ คงเรียก ฅบับ ตะ ๑๑ อัฐ
 แต่ค่าจคบาญช้เรยิศเตอร์ ค่า ออกใบ คอบ วับ เรยิศเตอร์ ค่าพาหนะ
 ตั่ง หนังสือ พิเคษ รวม ๓ อย่าง นี้ ส่วนโน พระ ราช อาณา เขตร์ ก็ จะ ได้
 ถด ดง ตาม กัน

กระทรวงโยธาธิการ

ประกาศ มาณวันที่ ๑๔ สิงหาคม รัตนโกสินทรศก ๑๒๖

(ตงนาม) พระยาศุขมณีนยวินิต

เด่นาบตี

๓

แผนก ไปรต่นีย ไทรเดช

เด่นาบตี กระทรวงโยธาธิการ วับ พระราช โองการ ได้เกิดดำ ๆ

ให้ประกาศทราบทั่วกัน ว่า

ด้วย ทรง พระกรุณา โปรด เกิดดำ ๆ

ให้ เป็ การ วับ ส่ง ไปรต่นีย

ไทรเดช ขนาดตี หนัก ที่ เมือง เชียง รวย

และ เมือง น่าน ดำหรับ ทำ

08/10/2566

การ รับผิดชอบเงินไป มา กับ กรุงเทพมหานคร ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม รัตนโกสินทร ศก ๑๒๒ เป็นต้นไป

ประกาศมาณวันที่ ๑๖ เดือนสิงหาคม รัตนโกสินทร ศก ๑๒๒

(ตงนาม) สุ่มนัยวินิต

เสนาบดีกระทรวงโยธาธิการ ข

ประกาศใช้พระราชบัญญัติลักษณะเกณฑ์ทหาร

รัตนโกสินทร ศก ๑๒๔ ใน มณฑลจันทบุรี

มี พระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้าฯ ให้ประกาศทราบทั่วกันว่า ตามความในพระราชบัญญัติลักษณะเกณฑ์ทหาร รัตนโกสินทร ศก ๑๒๔ มาตรา ๒ มีว่า พระราชบัญญัตินี้ จะโปรดเกล้าฯ ให้ใช้ ในหัวเมืองมณฑลใดเมื่อใด จะได้โปรดเกล้าฯ ประกาศในหนังสือพิมพ์ราชกิจจานุเบกษาเป็นสำคัญ

บัดนี้ทรงพระราชดำริเห็นว่า ในมณฑลจันทบุรีนั้น ได้จัดให้คนเข้ารับราชการทหาร อยู่แล้ว ตั้งแต่เดิม มาจนบัดนี้ แต่คนต้องประจำอยู่รับราชการ ถึง ๓ ปี แล้วยังต้องเป็นเวรผลัดเปลี่ยนเข้ารับราชการ อีกต่อไป คนต้องประจำรับราชการ ค่อนข้างเป็นการหนักกว่ามณฑลอื่น ที่ได้ใช้พระราชบัญญัติลักษณะเกณฑ์ทหาร รัตนโกสินทร ศก ๑๒๔ ซึ่งต้องประจำการ แต่เพียง ๒ ปี แล้วยกเลิก

08/10/2566

เปน กอง หนุน ล้มควม จะใช้ พระ ราช บัญญัติ ดัชนีณ เณรชั ทหาร ใน
 มณฑล จันทบุรี ให้ พลเมือง ได้รับความ เด่มอ หนัก กั้น อย่าง มณฑล
 อื่น ที่ ได้ ใช้ มา แล้ว จึง ทรง พระกรุณา โปรด เกล้า ฯ ให้ ใช้
 พระ ราช บัญญัติ ดัชนีณ เณรชั ทหาร รัตน โกสินทร ศก ๑๒๕ ในมณฑล
 จันทบุรี ตั้ง แต่วันที่ ๑ เมษายน รัตน โกสินทร ศก ๑๒๗ เปน ต้นไป
 ประกาศ มา ณ วันที่ ๒๕ สิงหาคม รัตน โกสินทร ศก ๑๒๖
 เปน วันที่ ๑๔๑๖๕ ใน รัชกาล บัณฑิตนี้

ประกาศกำหนดอัตราเงินผู้ที่ได้เสียภาษีอากร
 ต้องในจำพวกยกเว้นชั่วคราว

ตาม พระราช บัญญัติ ดัชนีณ เณรชั ทหาร รัตน โกสินทร ศก ๑๒๕
 ในมณฑล จันทบุรี

มี พระ บรม ราช โองการ ดำรัส เหนือเกล้า ฯ ให้ ประกาศ ทราบทั่ว
 กัน ว่า ตาม ความ ใน พระ ราช บัญญัติ ดัชนีณ เณรชั ทหาร รัตน
 โกสินทร ศก ๑๒๕ มาตรา ๓๓ ข้อ ๘ มี ว่า คน ประสงค์ การทำ ไร่ นา
 ค่า ขาย มาก ได้ เสีย ภาษี อากร ตาม จำนวน เงิน ซึ่ง จะ กำหนด อัตรา
 โดย ได้ ประกาศ ใน หนังสือ ราชกิจจานุเบกษา ให้ ทราบ ว่า ใน เมือง มณฑล
 ไทเป อัครา ทำ ไต ยก เว้น ตลดอด เวลา ที่ ได้ เสีย ภาษี อากร อยู่ ไม่
 ต่ำ กว่า อัตรา ที่ ได้ ประกาศ กับ ข้อ ๘ มี ว่า การ ค่า ขาย ซึ่ง ตง ทน ทำ
 ด้วย กัน หดาย คน ให้ หนี ว่า เปน บริษัท ถ้า บริษัท นั้น ได้ เสีย ภาษี อากร
 ตาม จำนวน เงิน ซึ่ง จะ ได้ กำหนด อัตรา โดย ได้ ประกาศ ใน หนังสือ ราช
 กิจจานุเบกษา ว่า ใน เมือง มณฑล ไทเป อัครา ทำ ไต นั้น แล้ว ให้

ยกเว้นผู้อำนวยความสะดวก แต่ผู้จัดการของบริษัทนั้น ตลอดจนเวลาที่
เป็นผู้อำนวยความสะดวก แต่ผู้จัดการของบริษัท ที่ได้เสียภาษีอากร อยู่
ไม่ต่ำกว่าอัตราที่ได้ประกาศนั้น

บัดนี้ ทรง พระกรุณา โปรดเกล้าฯ ให้กำหนดอัตราเงิน ใน มณฑล
จันทบุรี ตามความในมาตรา ๓๓ ข้อ ๘ ข้อ ๘ นั้น เป็นอัตรา
เงิน ไม่ต่ำกว่าปีละ ๕๐ บาท

ประกาศ มาณวันที่ ๒๕ สิงหาคม วันขึ้น โทศมาส ศก ๑๒๖
เป็นวันที่ ๑๔๑๖๕ ในรัชกาล ปัตติยบพูน

ประกาศกระทรวงมหาดไทย

เรื่อง งดเว้น การ เก็บ เงิน ค่าหน้าค่าราชการ

สรรพภาษีภายใน

ท้อง ที่ อำเภอ เบตง จังหวัด ภูเก็ต

พระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมหลวงดำรงราชานุภาพ เสด็จมา
กระทรวงมหาดไทย รับพระบรมราชโองการ ให้เกล้าฯ ทรง พระ
กรุณาโปรดเกล้าฯ สั่งว่า ในท้องที่ อำเภอ เบตง จังหวัด ภูเก็ต
เป็นที่ ถิ่น คาร เช่น การ ทำนาได้ ข้าไคร้ทำในที่ห้วยเนิน เขาโดยมาก
ได้ผลแต่บริเวณ ไม่ ไคร่ ถึง ซื่อขายจำหน่าย และ ราษฎร ก็อด คัด ขัด
สน ขาก จน กว่าใน ท้อง ที่อื่น ๆ ทรง พระราชดำริเห็นว่า สมควร
จะงดเว้น การ เก็บ ภาษี อากร บาง อย่าง ในอำเภอ เบตง เพื่อ เป็น การ

บำรุงแก่ราษฎรชั่วคราว เพราะฉนั้น ตั้งแต่ศก ๑๒๖ เป็นต้นไป ทรง
พระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อม ให้ตั้งเงินการเก็บเงินค่านา
ค่าราชการ. ดังรพภาษี่ภายใน ๓ ท้องที่อำเภอเบตง ไร่ชั่วคราวก่อน

คำดำว่าการมหาดไทย

ประกาศ มาณวันที่ ๒๙ สิงหาคม รัตนโกสินทร ศก ๑๒๖

(ตงพระนาม) ดำรงราชานุภาพ

เสนาบดี กระทรวงมหาดไทย

ข้อบังคับสำหรับศาลต่างประเทศ

ซึ่งตั้งขึ้นตามสัญญาทางพระราชไมตรี

ระหว่างกรุงสยามกับฝรั่งเศส

ลงวันที่ ๒๓ มีนาคม รัตนโกสินทร ศก ๑๒๕

หมวดที่ ๑

ว่าด้วยวิธีต่าง ๆ ทั่วไป

ข้อ ๑ คนชาวเอเชียที่ อยู่ในบังคับ หรือ อยู่ใน ความ บัง กัน
ของ ฝรั่งเศส ตาม ความ ที่กล่าวไว้ ในวรรคที่ ๒ แห่ง ข้อ ๕ ของ หนังสือ
สัญญา ลง วันที่ ๒๓ มีนาคม ศก ๑๒๕ และ ข้อ ๓ แห่งสัญญา ว่า ด้วยอำนาจ
ศาล ที่ คัด ทาย หนังสือ สัญญา ซึ่ง ลง วัน เดือน ปี เดียว กัน นั้น ถ้า มี คดี
เกี่ยว ของ โฉนดที่ดิน ใน สยาม เป็น ความ แพ่ง หรือ ความ อาญา กัด ให้
พิจารณา คดีนั้น ๆ ดัง จะ กล่าว ต่อ ไป นี้

- (๑) คดี เมื่อ เกิด ขึ้น ใน ชั้น แรก ให้ พิจารณา ที่ ศาล ต่าง ประเทศ
- (๒) คดี ชั้น อุตธรณ นัน ให้ อุตธรณ ต่อศาล อุตธรณ กรุงเทพ ฯ
- (๓) เมื่อ จะ อุตธรณ ต่อไป ให้ ทูลเกล้า ฯ ถวาย ฎีกา

ข้อ ๒ การ พิจารณา คดี ต่าง ๆ จะ เป็น ความ แพ่ง หรือ ความ อาญา กัด ให้ พิจารณา โดย เบ็ด เหย

ข้อ ๓ ถ้า การ พิจารณา คดี โดย เบ็ด เหย นั้น อาจ จะ เป็น เครื่อง ทำลาย ความ ดี ความ ชอบ ชรรณ หรือ ทำ ความ เสีย หาย แก่ ประชาชน แล้ว ศาล จะ สั่ง ให้ พิจารณา คดี นั้น ใน ที่ สม เวลา ได้ ก้ ได้ หรือ โจทย์ จำ เหย ทัง ต้อง ผาย หรือ ผาย ไต ผาย หนึ่ง จะ ขอ ร้อง ค่อ ศาล เพื่อ ให้ พิจารณา คดี นั้น ใน ที่ สม ก้ ได้

ข้อ ๔ คำ พิพากษา นั้น ให้ อ่าน ใน ศาล โดย เบ็ด เหย ทัง เหตุ ผล ที่ ยก ขึ้น วิฉน ฉนย ก็ ต้อง ให้ ปรากฏ ใน คำ พิพากษา

ข้อ ๕ ตาม ความ ใน ข้อ ๒ แห่ง ฎัญญา ว่า ด้วย อำนาจ ศาล ที่ คิด ทาย หนึ่ง คือ ฎัญญา ลง วันที่ ๒๓ มีนาคม ศก ๑๒๕ นั้น ศาล มี อำนาจ ตั้ง กล่าว ไว้ ใน ข้อ ๑ นั้น ดัง จะ กล่าว ต่อ ไป นี้

(๑) ใน คดี ความ แพ่ง บรรดา ความ แพ่ง หรือ คดี ความ ในการ คำ ขาย ซึ่ง คน ชาว เอเชีย ที่ อยู่ ใน บัง คับ หรือ ใน ความ บัง กั้น ของ ฝรั่งเศส เป็น คู่ ความ

(๒) ใน คดี ความ อาญา บรรดา คดี ที่ ทำ ผิด ค่อ กฎหมาย ทุก อย่าง ซึ่ง คน ชาว เอเชีย ที่ อยู่ ใน บัง คับ หรือ อยู่ ใน ความ บัง กั้น ของ ฝรั่งเศส จะ ไต กระทำ ผิด ก้ ได้ หรือ จะ เป็น ผู้ ที่ ถูก คน อื่น กระทำ ร้าย ก้ ด้วย เหมือน กัน

08/10/2565

ข้อ ๖ ตามความในข้อ ๕ นั้น อำนาจ ของ ศาล ดังได้กล่าวไว้ใน
ข้อ ๓ และใน ข้อบังคับ พิเศษ ซึ่ง เกี่ยว แก่ ศาล นั้น ให้ ใช้ ดัง จะ กล่าว
ต่อไป นี้ คือ

(๑) ให้ ใช้ แก่ บรรดา คน ซึ่ง อยู่ใน อำนาจ ศาล ไทย ที่ เป็น คู่ ความ
หรือ เป็น ผู้ ชัด ชววง ใน คดี ที่ เป็น ความ แพ่ง หรือ คดี ความ ใน การ ศ้ำ ขาย
ซึ่ง คน ชาว เอเชีย ที่ อยู่ใน บังคับ หรือ อยู่ใน ความ บัง กั้น ของ ฝรั่งเศส
เป็น คู่ ความ

(๒) ให้ ใช้ แก่ บรรดา คน ซึ่ง อยู่ใน อำนาจ ศาล ไทย ที่ เป็น ผู้ เกี่ยว
ข้อง ใน ความ ผิด โดย เหตุ ที่ คน ชาว เอเชีย ที่ อยู่ใน บังคับ หรือ อยู่ใน
ความ บัง กั้น ของ ฝรั่งเศส เป็น ผู้ ได้ กระทำ ผิด ดง หรือ เป็น ผู้ ที่ ถูก คน
อื่น กระทำ ร้าย กั ดวย เหมือน กัน

ข้อ ๗ ถ้า จะ มี คำ ร้อง ว่า ดวย ศาล ไม่ มี อำนาจ ที่ จะ พิจารณา คดี
เรื่อง หนึ่ง เรื่อง ใด ตาม ข้อ บังคับ ซึ่ง ได้ กล่าว มา ใน ตอน นี้ นี้ ได้ แลว ก็ ต้อง
ให้ ร้อง ช้ น กอน ที่ ให้ การ แก่ ความ ใน คดี เรื่อง นั้น

คำ คัด คำน อำนาจ ศาล เช่นนี้ จะ ร้อง ช้ น เป็น ครั้ง แรก ต่อ เมื่อ
คดี อยู่ใน ระหว่าง อุทธรณ์ หรือ ฎีกา ไม่ ได้

เมื่อ เกิด มี ข้อ คัด คำน ใน เรื่อง อำนาจ ศาล ช้ น แลว ก็ ให้ ศาล วินิฉนัย
ตุ แลว ทำ คำ ดั่ง เสีย ช้ น หนึ่ง โดย ยก เหตุ ใน การ ที่ มี คำ ดัง เช่น นั้น ดวย

ข้อ ๘ ๑๐ คน ชาว เอเชีย ที่ อยู่ใน บังคับ หรือ อยู่ใน ความ บัง กั้น ของ

ฝรั่งเศส นั้น เมื่อได้รับ หมาย จาก เจ้าพนักงานฝ่าย ดียาม ผู้มีหน้าที่ หรือ จาก ศาล ต่าง ประเทศ แล้ว จะต้อง กระทำ ตาม ข้อ ความใน หมาย นั้น ๆ ทุก ประการ ถ้า ข้อ ชั้น เสนอ มี ได้ กระทำ ตาม หมาย นั้น ๆ แล้ว ศาล หรือ เจ้าพนักงาน ผู้ที่ ออก หมาย นั้น จะ เอา ตัว ผู้ที่ ได้รับ หมาย และ ข้อ ชั้น นั้น มา ก็ได้ แต่ จะ ดง โทษ ผู้ นั้น ตาม กฎหมาย เอง ไม่ ได้ เว้นไว้ แต่ ศาล ต่าง ประเทศ จะ กำหนด โทษ ให้

ข้อ ๘ คน ชาว เอเชีย ที่ อยู่ใน บังคับ หรือ อยู่ใน ความ บังคับ ของ ฝรั่งเศส ที่ ต้อง จำ ชั่ง อยู่ หรือ ที่ ต้อง กัก ชั่ง ใน การ ถูก จับกุม นั้น แม้ จะ ได้ มี คำ พิพากษา วง บท ปรับ โทษ แล้ว หรือ ยัง ก็ ดี มี อำนาจ ที่ จะ มี หนังสือ ไป มา ยัง กงสุล หรือ ไรซ์ กงสุล ฝรั่งเศส ซึ่ง ประจำ ตำบล นั้น ได้ เจ้าพนักงาน ฝ่าย ดียาม จะ เป็ด ผนึก หนังสือ ที่ มี สติ๊ก หลัง ถึง พนักงาน ฝรั่งเศส ที่ ถ้าว มา แล้ว นั้น ไม่ ได้ เลย

ข้อ ๑๐ กงสุล หรือ ไรซ์ กงสุล ฝรั่งเศส มี อำนาจ ที่ จะ เข้า ไป ใน บุค เพื่อ สันทนากับ คน ชาว เอเชีย ที่ อยู่ใน บังคับ หรือ อยู่ใน ความ บังคับ ของ ฝรั่งเศส ซึ่ง ต้อง จำ ชั่ง หรือ กัก ชั่ง อยู่ นั้น ใน เวลา หนึ่ง เวลา ใด ตาม สัมควร แก่ เวลา โดย มี ต้อง มี พยาน หนึ่ง ถ้า กับ

หมวดที่ ๒๓

ว่าด้วยพระบรมมณูและอำนาจศาลต่างประเทศ

ข้อ ๑๑ ๐๘/10/2566 ศาล ชั่ง ได้ มี นาม คอ ไป นี้ ให้ ถ้าว เป็น ศาล ต่าง ประเทศ คือ

(๑) ใน มณฑล กรุงเทพ ฯ นั้น คือ ค้าต คัดต่าง ประเทศ ให้
เรียกว่า ค้าตต่าง ประเทศใน กรุงเทพ ฯ กับ ค้าต ไบรด์ภาที่ ๑ นับว่า
เป็น ซ้าซา ของ ค้าต ต่าง ประเทศ กรุงเทพ ฯ ด้วย

(๒) ใน มณฑล จันทบุรี นครราชสีมา อีสาน และ พายัพ ให้
ถือ ค้าต มณฑล ว่า เป็น ค้าต ต่าง ประเทศ

(๓) ให้ ถือ ค้าต เมือง ที่ เมือง น่าน เป็น ค้าต ต่าง ประเทศ

ข้อ ๓๒ ค้าต ไบรด์ภาที่ ๑ เมื่อนั้น เป็น ค้าต ต่าง ประเทศ นั้น มี
อำนาจ เท่ากับ ค้าต ไบรด์ภาใน กรุงเทพ ฯ ทั้ง ๓ ค้าต คือ ค้าต ไบรด์ภาที่ ๑
ที่ ๒ และ ที่ ๓

ค้าต ต่าง ประเทศ จันทบุรี นั้น มี อำนาจ ทัว ทั้ง มณฑล จันทบุรี

ค้าตต่างประเทศนครราชสีมา นั้น มีอำนาจ ทัวทั้ง มณฑล นครราชสีมา

ค้าต ต่าง ประเทศ อีสาน นั้น มีอำนาจ ทัว ทั้ง มณฑล อีสาน และ

มณฑล ชุตร ด้วย

ค้าต ต่าง ประเทศ พายัพ นั้น มีอำนาจ ทัว ทั้ง มณฑล พายัพ เว้น

แต่ เมือง น่าน และ แพร่

ค้าต ต่าง ประเทศ เมือง น่าน นั้น มีอำนาจ ทัว ไป ทั้ง เมือง น่าน และ

เมือง แพร่ ด้วย

ค้าต ต่าง ประเทศใน กรุงเทพ ฯ นั้น มีอำนาจ ทัว ไป ทั้ง มณฑล

กรุงเทพ ฯ และ ทัว เมือง อื่น ๆ

08/10/2566

ซึ่ง มี ได้ ออก นาม ไว้ ใน ข้อ ความ ข้าง ต้น นี้ ด้วย

ข้อ ๑๓ ศาสดต่าง ประเทศที่ได้ออกนามแล้ว มีอำนาจตามกำหนด เป็นลำดับกัน ดังต่อไปนี้

(๑) ศาสดโปรติสภาที่ ๑ มีอำนาจ พิจารณา และพิพากษาคดีแห่งที่ปวง ซึ่ง กัดาว หา และเรียกทรัพย์แก่กัน เป็นจำนวนเงินไม่เกินกว่า ๑๒๐ บาท และใน คดี อาญา มีอำนาจ พิจารณา และพิพากษา จำคุก จำเลยได้เพียง กำหนดโทษไม่เกินกว่า ๖ เดือน

(๒) ศาสดต่างประเทศมณฑลจันทบุรี นครราชสีมา อีสาน พิษณุ และเมืองน่าน มีอำนาจ พิจารณา และพิพากษาใน คดีแห่ง และ อาญาได้ทุก ๆ ชนิด

(๓) ศาสดต่างประเทศในกรุงเทพฯ มีอำนาจพิจารณาและพิพากษาบรรดาคดีแห่ง และ คดีอาญา ซึ่ง เกิน กว่า อำนาจ ของ ศาสดโปรติสภาที่ ๑

ข้อ ๑๔ นอกจาก ข้อความ ที่ กัดาว ยกเว้นไว้ ใน กฎข้อบังคับนี้แล้ว วิธีพิจารณา วิธีประกัน และ อัตราค่า ชนวนเนียม ตาม แบบ อย่าง ศาสดสยามทั้งปวง นั้น ให้เอา มาใช้ ใน ศาสดต่าง ประเทศ ทั้ง หดาย ด้วย

ค่า ชนวนเนียม นั้น ศาสดเดิม นั้น ให้เรียก ตามอัตราของศาสดที่ ได้รับพอง

ข้อ ๑๕ ใน คดี ทุก ๆ เรื่อง ซึ่ง อยู่ในอำนาจศาสดต่างประเทศนั้น กงสุลฝรั่งเศ็ด มีอำนาจ ที่จะอยู่ใน ศาสดเมื่อ เวลาชำระได้ หรือ จะ ให้ มคคนยุโรป พนักงาน กงสุล ผูหนึ่ง ซึ่ง ได้รับ อำนาจ ตามสมควร แล้วไป อยู่ที่ ศาสดใน เวลาชำระก็ได้ และ เมื่อ เห็น ว่า เป็น การ สมควร แก่ ผลประโยชน์ ของ ความ

08/10/2566

ยุติธรรม จะ ทำ ความ แนะนำ ทัก ทวงชน ได้ ทุก อย่าง

ข้อ ๑๖ ในคดีความซึ่งคน ชาว เอเชีย ที่อยู่ใน บัง คับ หรือ อยู่ใน ความ บัง คับ ของ ฝรั่งเศส เป็นจำเลย นั้น ถ้าในระหว่างความพิจารณา กงสุตฝรั่งเศส เห็น เป็น เวลาสมควร ที่จะ ถอน คดีความนั้น ออก เสีย โดย ทาง ที่ จะ ทำ หนังสือ ขอบไป เมื่อใดก็ได้ คดีความ นี้ ก็ ต้อง โอน ส่ง ต่อไป ยัง ศาล กงสุต ฝรั่งเศส ซึ่ง ตั้ง แต่เวลานั้น ไปจะ พิจารณา คดีนั้นได้ ตาม ตำรับ และ เจ้าพนักงานไทย จะ ส่งเคราะห์ช่วย ชุระ แก่ ศาล นั้น ด้วย

ข้อ ๑๗ การ ที่ จะ โอน คดี ไป ตั้ง ความ ที่ ได้ กล่าวไว้ แล้ว นั้น ให้ โอนไปได้แต่เฉพาะจากศาลซึ่ง พิจารณา คดีในชั้น แรก และ ก่อนหน้าศาล นั้นได้ อ่านคำพิพากษา แต่เมื่อ เหตุผล ทั้งหลาย และ ข้อ ความ ต่าง ๆ ได้ กระทำโดย ถูก ต้อง ตามข้อ ๑๖ ทุก ประการแล้ว จะ โอน คดี เช่น นั้น ไป เป็น ส่วน พิเศษ ตาม อำนาจที่ ร้อง ขอบ นั้น ก็ได้ ด้วย

แต่อย่างไร ก็ ต้ออำนาจ นี้ จะ ต้อง เด็ดไม่ใช้ ใน คดี ทั้ง ปวง ซึ่ง เป็น คดี ที่ อยู่ใน กฎหมาย ตักษณ ต่าง ๆ หรือ อยู่ใน พระราช บัญญัติ ที่ ได้ ประกาศ ออกตาม แบบ อย่าง นั้น ใน ที่นี้ ที่ เมื่อได้ตั้ง กฎหมาย หรือ พระราช บัญญัติ เช่น ว่านี้ ยังสถานทูต ฝรั่งเศส แล้ว และได้ ใช้ กฎหมาย นั้น ด้วย

ข้อ ๑๘ เมื่อ ศาล ต่าง ประเทศ จะ ตัดสิน คดี เรื่อง โต ซึ่ง อยู่ใน ศาล แล้ว ก็ ให้ แจง ให้ กงสุต ฝรั่งเศส ทราบ ว่า จะ ตัดสิน อย่างไร

ข้อ ๑๙ เมื่อ ศาล ต่าง ประเทศ ได้ ตก ลง จะ พินาญา คดี อย่างไร ต่อ หน้า กงสุตฝรั่งเศส หรือได้ อ่าน คำ พิพากษา ใน คดี เมื่อใด ต่อ หน้า กงสุต ฝรั่งเศส แล้ว ให้ กงสุต ฝรั่งเศส เช่น ข้อไว้ เป็น พยาน ว่า กงสุตฝรั่งเศส

08/10/2566

ใ้ อยู่ ณ เวลา ที่ ค่ำด ไ้ ตก ลง จะ พื พากษา คดี หรือ ใน ขณะ ที่ ค่ำด อ่าน คำ พื พากษา คดี นั้น ด้วย แล้ว

หมวดที่ ๓

ว่าด้วยคดีที่เกิดขึ้นในเมืองซึ่งมีศาลต่างประเทศ

ประจำอยู่

ข้อ ๒๐ การ พ้อง คดี ที่ เป็น ความ พั่ง หรือ คดี ความ ในการ ค่ำขาย นั้น ไ้ ย่น พ้อง และ ส่ง หมายถึง ไ้ ให้ ออก ฝาย หนึ่ง ตาม แบบ วิธี ธรรมดา ซึ่ง ไ้ อยู่ ใน เวลานั้น

เมื่อ ค่ำด ต่าง ประเทศ ไ้ รับ พ้อง และ คำ ไ้ การ ใน คดี เรื่อง ไ้ แต่ ไ้ ให้ แจ้ง ความ ไป ยัง กง สุต ฝรังเศส ซึ่ง ประจำ ณ ที่ ตำบล นั้น ให้ ทราบ ทง วน นต์ พิจารณา คดี เรื่อง นั้น ด้วย

ข้อ ๒๑ ผู้ ไ้ จะ พ้อง ขอ ไ้ ให้ ค่ำด ลง โทษ ใน คดี อาญา ไ้ นั้น คือ (๑) คน ที่ ถูก ฆาต เจ็บ เดี้ย ฝาย อย่าง ไ้ อย่าง หนึ่ง หรือ คน หนึ่ง คน ไ้ ซึ่ง ตาม กฎหมาย ไ้ อาณาจ อื่น ชอบ ธรรม ที่ จะ พ้อง คดี นั้น ไ้

(๒) ใน หน้า ที่ อัยการ

(๓) กง สุต ซึ่ง ประจำ อยู่ ใน ตำบล นั้น

ข้อ ๒๒ ใน การ ที่ มี ความ พ้อง ร้อง กัน ขึ้น ต่อ ค่ำด ไ้ ริต ฎา ที่ ๑ นั้น ให้ กรม กอง ตระเวน หรือ ค่ำด แจ้ง ประเภท ข้อ หา ของ คดี ซึ่ง โจทย์ จำเลย ชาติ กำเนิด ของ โจทย์ จำเลย และ วัน พิจารณา ไป ไ้ กง สุต ฝรังเศส ทราบ

ข้อ ๒๓ การที่มีความ พอง ร้อง กัน ขึ้น ต่อ ศาล ต่างประเทศ ทั้งหลาย
ก็ให้ศาล แจ้ง ความ เช่น เดียว กันนั้นไปให้ กงสุต ฝรั่งเศส ทราบเหมือน กัน

ข้อ ๒๔ เมื่อศาล ต่าง ประเทศ ได้ ออก หมาย จับ หรือ หมาย ค้น บาน
เรือน คน ชาว เอเชีย ที่ อยู่ในบังคับ หรืออยู่ใน ความ บังคับ กัน ของ ฝรั่งเศส
มาแล้ว ก็ให้แจ้ง ความ เว้นนี้ให้ กงสุต ฝรั่งเศส ทราบโดย เร็ว

ข้อ ๒๕ การพิจารณาและพิพากษาคดีนั้น ให้ ทำ ในเวลาที่ กงสุต
ฝรั่งเศส มา นั่ง อยู่ด้วย เว้น ใจ แต่เมื่อ กงสุต ได้ ทราบ กำหนด จากศาล
แล้ว หมาย ตามกำหนดไม่เช่นนั้น ก็ให้ศาล พิจารณา และ พิพากษาคดี
ไป โดยไม่ต้อง พริ้มด้วย กงสุตฝรั่งเศส ได้

ข้อ ๒๖ กงสุตฝรั่งเศส จะ ตรวจดู จำนวน คดี เรื่อง ไต ๆ ใน เวลา ไต
ก็ได้ ถ้า กงสุต ฝรั่งเศส อยากร จะ รู้ ความ ศาล ต้อง คัดข้อ ความที่ ขำระ
ให้ กงสุต ฝรั่งเศส รู้

หมวดที่ ๔

ว่า ด้วยคดี ที่เกิด นอกเมือง ซึ่งศาลต่างประเทศ

ประจำ อยุ่

ข้อ ๒๗ คดี ที่ เกิดขึ้น ในหัวเมือง ที่ ไม่มี ศาล ต่าง ประเทศ ประจำ อยุ่
นั้น โจทย์ หรือ พนักงานอัยการมี อำนาจ ขึ้นฟ้อง ตั้ง จะกล่าว ต่อไป นี้ คือ

(๑) ฟ้อง ต่อศาล ต่างประเทศ ที่ เดียว หรือ

(๒) พ้อง ค่ำตเมือง หรือ ค่ำตมณฑล ตาม ที่ คัด ได้ เกิด ขึ้น ใน
เขต รวง ของ ค่ำต นั้น ๆ ได้ ตาม อำนาจ และ ทบ ทบ พที่ บงคบ ไว้ ใน
กระบวน พิจารณา ฝ่าย ดยาม

ข้อ ๒๘ เมื่อ มผู้น พ้อง ค่ำต ต่าง ประเทศ โดย ตรง แล้ว ให้ ค่ำต
พร้อม ด้วย กงสุล ฝรั่งเศส ที่ มา นั่ง อยู่ ด้วย (หรือ ไม่ ต้อง พร้อม ด้วย กงสุล
ฝรั่งเศส ก็ได้ เมื่อ ค่ำต ได้ แจ้ง ความ ไป ให้ ทราบ แล้ว) และ วิฉฉฉ การ
ที่ จะ ให้ คัด นั้น ดำเนิน ไป ตาม ข้อ ที่ กต่าง ต่อ ไป นี้ คือ

(๑) ให้ รับ เอา คัด นั้น ไว้ พิจารณา ใน ค่ำต นั้น เอง

(๒) ให้ ส่ง คัด นั้น ไป ให้ ค่ำตเมือง หรือ ค่ำต มณฑล พิจารณา แต้
อย่าง เดียว

(๓) ให้ ส่ง คัด นั้น ไป ให้ ค่ำตเมือง หรือ ค่ำต มณฑล พิจารณา และ
พิพากษา ษ ขาด ด้วย ก็ได้

ข้อ ๒๙ เมื่อ ค่ำต ต่าง ประเทศ รับ เอา คัด นั้น ไว้ พิจารณา แล้ว ก็
ให้ พิจารณา และ พพิพากษา คัด นั้น ประตุ ห่ง ว่า ได้ เกิด ขึ้น ใน เมือง ซึ่ง
ค่ำต ต่าง ประเทศ ประจุ อยู่ เหมือน กัน

ข้อ ๓๐ เมื่อ ค่ำต ต่าง ประเทศ ส่ง คัด เรือง โต ไป ให้ ค่ำต เมือง
หรือ ค่ำต มณฑล พิจารณา แต้ อย่าง เดียว แล้ว การ พิจารณา คัด เรือง
นั้น ก็ ให้ ทำ ไป ตาม ข้อ บงคบ ขรรรมา แห่ง วิช พิจารณา เว้น ไว้ แต้ ข้อ
ที่ แต้ ไว้ โดย กฏ ข้อ บงคบ นั้น และ กงสุล ฝรั่งเศส จะ ใช้ อำนาจ อั้น ขอบ

กรรมใน คัด นั้น ๆ เท่ากับที่มีอยู่ใน คัด ต่าง ประเทศ ก็ได้ เหมือนกัน

เมื่อ คัด เมือง หรือ คัด มณฑล พิจารณา คัด นั้น เด็ดใจ แล้ว ก็ ให้
ส่ง จำนวน คืน ไป ยัง คัด ต่าง ประเทศ และให้ คัด ต่าง ประเทศ แจง ไป
ยัง กงสุล ฝรั่งเศส และให้ กงสุล ฝรั่งเศส มีโอกาส พอ ที่ จะ ตรวจ จำนวน
นั้น ก่อน คัด จะ ได้ ตัด ต้น ด้วย

คำพิพากษา นั้น คัด ต่าง ประเทศ จะ อ่านเอง หรือ จะ ส่ง ไป ให้
คัด เมือง หรือ คัด มณฑล ซึ่ง พิจารณา คัด นั้น อ่าน ก็ได้

ข้อ ๓๑ เมื่อ คัด ต่าง ประเทศ ส่ง คัด ไป ให้ คัด เมือง หรือ คัด
มณฑล พิจารณา และ พิจารณา ด้วย แล้ว ก็ ให้ คัด นั้น ใช้ อำนาจ อย่าง คัด
ต่าง ประเทศ เหมือนกัน

ให้ คัด เมือง หรือ คัด มณฑล พิจารณา และ พิจารณา คัด นั้น ไป
ตาม ข้อ บังคับ ขรรคมดา แห่ง วิธิ พิจารณา เว้นไว้แต่ ข้อ ที่ ได้ แก่ ไซ โดย ข้อ
บังคับนี้ และ กงสุล ฝรั่งเศส จะ ใช้ อำนาจ อัน ชอบ ขรรคมใน คัด นั้น เท่า
กับ ที่มี อยู่ใน คัด ต่าง ประเทศ ก็ได้ เหมือนกัน

ข้อ ๓๒ เมื่อ คัด เมือง หรือ คัด มณฑล ได้ รับ พ้อง ความ แพ่ง หรือ
ความ อาญา ใด ดัง ข้อ ความ ที่ ได้ กล่าว ไว้ ใน ข้อ ๒๗ ตอนที่ ๒ แล้ว ให้
คัด จัด การ ดัง ต่อไป นี้

(๑) ถ้า เป็น ความ แพ่ง ก็ ให้ คัด รับ พ้อง ไว้ แล้ว ให้ ส่ง พ้อง ไป ยัง
จำเลย และ เมื่อ ได้ รับ คำ ให้ การ ของ จำเลย แล้ว ก็ ให้ ส่ง จำนวน ไป ยัง
คัด ต่าง ประเทศ ซึ่ง เป็น เจ้าหน้า ที่ ของ เขต รวง นั้น

(๒) ถ้า เป็น ความ อาญา ก็ให้ ศาล บอก ชื่อ การ ทำ มา หา
 กิน และ ชาติ กำเนิด ของ ผู้ ต้อง หา และ ของ ผู้ ที่ ถูก บาด เจ็บ ต้อง เสีย
 หาย อย่าง ใด อย่าง หนึ่ง และ ประเภท ข้อ หา ของ คดี นั้น ทั้ง ข้อ ความ อย่าง
 อื่น ที่ จำ เป็น ไป ยัง ศาล ต่าง ประเทศ นั้น ที่ เพื่อให้ ศาล ต่าง ประเทศ
 ทราบ ความ แท้ จริง ของ คดี เรื่อง นั้น ใด

ถ้า การ แจ้ง ความ โดย ทาง ไปรษณีย์ จะ กิน เวลา เกิน กว่า ๔๘ ชั่วโมง
 แล้ว ก็ให้ ศาล แจ้ง ความ นั้น ไป ยัง ศาล ต่าง ประเทศ โดย โทรเลข

ข้อ ๓๓ เมื่อ ศาล ต่าง ประเทศ ได้ ทราบ ความ ของ คดี นั้น แล้ว ให้
 วินิจฉัย คดี นั้น พร้อม ด้วย กงสุล ฝรั่งเศส หรือ จะ ไม่ พร้อม ด้วย กงสุล
 ฝรั่งเศส เมื่อ ศาล ได้ แจ้ง ความ ให้ ทราบ แล้ว ก็ ได้ เพื่อ ดำริ ว่า คดี นั้น
 ควร จัดการ ต่อ ไป อย่าง ใด คือ ว่า จะ ควร รับ เขา คดี นั้น ใด พิจารณา
 หรือ จะ ส่ง คืน ไป ให้ ศาล นั้น พิจารณา แต่ อย่าง เดียว หรือ จะ ให้ ศาล นั้น
 พิจารณา และ พิพากษา ด้วย อย่าง ใด ดัง ข้อ ความ ที่ได้ กล่าว ไว้ ใน ข้อ ๒๘
 ถึง ข้อ ๓๓ ข้าง ต้น นี้

ข้อ ๓๔ เมื่อ ศาล ต่าง ประเทศ ได้ ส่ง คดี ไป ให้ ศาล อื่น พิจารณา แต่
 อย่าง เดียว หรือ ให้ พิจารณา และ พิพากษา ด้วย แล้ว ศาล ต่าง ประเทศ
 มี อำนาจ ที่ จะ มี คำ สั่ง ให้ โอน การ พิจารณา ต่อ ไป นั้น คืน มา ยัง ศาล เสีย
 เอง หรือ โดย กงสุล ฝรั่งเศส ขอร้อง ก็ได้

ข้อ ๓๕ ความในข้อ ๒๑ ข้อ ๒๓ ข้อ ๒๔ ข้อ ๒๕ และข้อ ๒๖

นั้น ให้ใช้ ใน ศาล เมือง และ ศาล มณฑล เมื่อ เวลาทำการตาม อำนาจ แห่งศาล ต่าง ประเทศ นั้น ด้วย

ข้อ ๓๖ คดีที่เกิดขึ้นใน เขตหรือ แขวง ของศาล เมือง ซึ่ง อยู่ใน อำนาจ ศาล ต่าง ประเทศ นั้น แม้ เหตุจำเป็น ชั้น ศาล ต่าง ประเทศ จะ ขอให้ ศาล ฝ่าย ฝ่าย ยาม ได้ฉนวน รับผิดชอบ รับคำให้การ หรือ ทำ การ ช่างใด อย่าง หนึ่ง ซึ่ง จะ ได้ เป็น ประโยชน์ แก่ การ พิจารณา เพื่อ จะ ได้รับ ความ จริง โดย ชัด เจน สำหรับ คดี นั้น ก็ ได้

หมวดที่ ๕

ว่าด้วย อุตธรณ

ข้อ ๓๗ เมื่อ จะ อุตธรณ คำ พิพากษา ศาล ต่าง ประเทศ ใน คดี ชั้น แรก ก็ ให้ อุตธรณ คือ ศาล อุตธรณ ใน กรุง เทพ ฯ

คำตั้ง ของ ศาล นั้น จะ อุตธรณ ได้ ก็ แต่ เมื่อ ศาล ได้ ตัดสิน ใน คดี เรื่อง นั้น แลว คือ ให้ อุตธรณ คำตั้ง พร้อม กับ อุตธรณ คำ พิพากษา ด้วย กัน

ข้อ ๓๘ ฟ้อง อุตธรณ นั้น ให้ ยื่น ต่อ ศาล ซึ่ง ได้ อ่าน คำ พิพากษา ใน คดี เรื่อง นั้น

ข้อ ๓๙ อุตธรณ นั้น ให้ ยื่น ต่อ ศาล ภายใน กำหนด ตาม กฎหมาย

ข้อ ๔๐ ผู้ อุตธรณ ต้อง ชำระ เงิน ค่า ฤชา ชรรมเนียม ภายใน กำหนด อุตธรณ เห็น เดรั้ง ถ้า มี คนนั้น จะ ไม่นับ ว่า เป็น อุตธรณ เอง

ข้อ ๔๑ เมื่อ ค้าต่าง ประเทศได้รับ พ้อง อุทธรณ์ ไว้แล้ว ก็ให้ตั้ง
 ดำเนินหา พ้อง อุทธรณ์ ฉบับ นั้น ไปยัง คู่ ความ อีก ฝ่าย หนึ่ง เมื่อได้รับ คำ แก่
 อุทธรณ์ มาแล้ว ก็ให้ แจง ความ ไปยัง กงสุลฝรั่งเศส เพื่อให้ มเวดา พอท
 จะ ตรวจ จำนวน และ เขียน ข้อ ความ เห็น ใน คดี เรื่อง นั้น ได้ ตาม อำนาจ
 อัน ชอบ ชรรม ซึ่ง กงสุล มี อำนาจ ทำ ได้ ตาม ข้อ ๕ แห่ง สัญญา ว่า ด้วย
 อำนาจ ค้า ตัด ทาย หนึ่ง ต่อ สัญญา ลง วันที่ ๒๓ มีนาคม ค.ศ. ๑๒๕ และ
 ให้ ค้าต่าง ประเทศ รวม ความ เห็น ของ กงสุลฝรั่งเศส คิด เข้า ไว้ ใน จำนวน
 แล้ว ส่ง ไปยัง ค้า อุทธรณ์

ข้อ ๔๒ เมื่อ ค้า เมือง หรือ ค้า มณฑล ได้รับ พ้อง อุทธรณ์ แล้ว
 ก็ให้ ตั้ง ดำเนินหา อุทธรณ์ ไปยัง คู่ ความ อีก ฝ่าย หนึ่ง และ เมื่อได้รับ คำ
 แก่ อุทธรณ์ แล้ว ก็ให้ ตั้ง จำนวน คดี เรื่อง นั้น ไปยัง ค้าต่าง ประเทศ
 คู่ นั้น ไป ให้ ค้าต่าง ประเทศ จัด การ ไป ตาม ข้อ ความ ที่ได้ กล่าว ไว้
 ใน ข้อ ๔๑ นั้น

ข้อ ๔๓ คำ พิพากษา ค้า อุทธรณ์ ต้อง ให้ มี ผู้ พิพากษา ชาว ยุโรป
 ลง ข้อ ด้วย ๒ นาย

หมวดที่ ๒

ว่า ด้วย ฎีกา

ข้อ ๔๔ คดี อุทธรณ์ ด้วย บัณฑิต กฎหมาย นั้น จะ ร้อง อุทธรณ์ คำ
 ตัดสิน ทั้ง หลาย ของ ค้า อุทธรณ์ ออก ก็ได้ คดี อุทธรณ์ อย่าง นี้ จะ มี ขึ้น

08/10/2566

ได้โดยเหตุที่ จะร้อง ว่า ศาลไม่มีอำนาจ จะพิจารณา คดีนั้น แล้ว และ
 ใช้อำนาจผิด และเมื่อ กล่าว ทิ้ง ไป จะร้อง ได้ ทุก ข้อ ที่ว่า ทำผิด
 กฎหมาย คำ อุทธรณ์ อย่างนี้ ศาลฎีกา ซึ่ง เป็น ศาล สูง ที่สุด จะได้ พิจารณา
 ข้อ ๔๕ ฎีกา ใน ความ แพ่ง และ อาญา นั้น ให้ ยื่น ต่อ ศาล ซึ่ง ได้
 อ่าน คำ พิจารณา ของ ศาล อุทธรณ์ ภายใน กำหนด ตาม กฎหมาย

ข้อ ๔๖ ใน ฎีกา นั้น ให้ยก เหตุผล ต่าง ๆ ซึ่ง เป็น ข้อความ ที่ ฎีกา
 และ ต้อง ชำระ เงิน ฤชา ชรรม เนียม ทุก ๆ อย่าง ให้ ได้ ร็จ ถ้า มี คดี นั้น จะ
 ไม่นับว่า เป็น ฎีกา เลย

ข้อ ๔๗ ศาลฎีกา มีอำนาจ ที่จะ คัดเลือก ข้าราชการ ได้ ตาม รูป ความ ฯ

ประกาศ

ออก หนังสือ เบิก ตำน พาช้าง ชาม เซอร์แดน

พระเจ้าอยู่หัวฯ เสด็จฯ ทรง
 มหาดไทย รับ พระบรมราชโองการ ได้เกล้า ฯ ให้ประกาศ ให้
 ทราบ ทัด กัน ว่า ตาม ประกาศ บัง กัน เรื่อง ผู้ร้าย ดัก ช้าง พาช้าง
 เซอร์แดน ทางมณฑลราชบุรี และ มณฑล นคร สวรรค์ ตั้ง วันที่ ๘
 ตุลาคม ร.ศ. ๑๒๕ ซึ่ง ตั้ง ใน ราชกิจจานุเบกษา แผ่น ที่ ๒๘ ตั้ง วันที่ ๑๔
 ตุลาคม ร.ศ. ๑๒๕ ใน ข้อ ๑ มีความ ว่า ผู้ใด ละ พาช้าง ออก จาก

08/10/2566

พระ ราช อาณา เศวตร ์ เข้า ไป ใน เศวตร ์ แหวง ผ่าย อังกฤษ ์ ให้รับ
หนังสือ เบิก ด่าน ต่อ เจ้าพนักงาน สยาม คือ ใน มณฑล ราชบุรี ที่ อำเภอ
สังขละบุรี ๓ อำเภอ ไทรโยค ๓ อำเภอ ศรีสวัสดิ์ ๓ แหวง เมือง
กาญจนบุรี นั้น

บัดนี้ โปรดเกล้าฯ ให้ ยก อำเภอ ไทรโยค ๓ อำเภอ ศรีสวัสดิ์ ๓
เป็น กิ่ง อำเภอ ขึ้น แก่ อำเภอ สังขละบุรี แล้ว โปรดเกล้าฯ ให้ งด การ ออก
หนังสือ เบิก ด่าน พาช้าง ข้าม เศวตร ์ แตน ที่ กิ่ง อำเภอ ไทรโยค และ กิ่ง
อำเภอ ศรีสวัสดิ์ ให้ ยก การ ออก หนังสือ เบิก ด่าน ที่ กิ่ง อำเภอ ทั้ง
สอง นี้ ไป รวม อยู่ ที่ อำเภอ สังขละบุรี เป็น แห่ง เดียว แต่ การ ออก
หนังสือ เบิก ด่าน ใน เมือง ขึ้น อำเภอ ขึ้น นอก จาก กิ่ง อำเภอ ไทรโยค
และ กิ่ง อำเภอ ศรีสวัสดิ์ ให้ งด ออก หนังสือ เบิก ด่าน อยู่ ตาม เดิม

ประกาศ มา ณ วันที่ ๒๗ กันยายน รัตนโกสินทร ศก ๑๒๖

(ลงพระนาม) ดำรงราชานุภาพ

เสนาบดีกระทรวงมหาดไทย

ประกาศ

ยกเลิก ตราของ ตราแดง ใบเยียบย่ำเดิม สำหรับ ที่ ดิน ตำบล
ต่าง ๆ แหวง เมือง พิศณุโลก และ เมือง พิไชย

08/10/2566

ประกาศ ยกเลิก ตราของ ตราแดง ใบเยียบย่ำเดิม สำหรับ ที่ ดิน

ตำบล บ้าน คัดลอง ตำบล หัว รือ ตำบล ด้วง น้ำ คู้ ตำบล ท่า ทอง ตำบล
 มะฆาม สูง ตำบล บ้าน ไม้ ตำบล ปาก โทก ตำบล ท่า โฟ ตำบล วัด พิрик
 ตำบล ฉนาม คัด ตำบล โคก สัตตุ ตำบล วัด ศาล ตำบล บ้าน กร่าง
 อำเภอ ไน เมือง ตำบล หอ กลอง ตำบล ท้อ แท้ ตำบล ท่า ราม ตำบล
 มะตุ้ม ตำบล บ้าน ยาง ตำบล ย่าน ชาต ตำบล ท่า ช้าง ตำบล ด้ง ช้อง
 ตำบล มะ คอง ตำบล หนอง แหม อำเภอ พรหม พิวาม ตำบล บาง ด้
 ตำบล ป่า มะ คาย ตำบล บ้าน มุง ตำบล ช้าง พรวัว ตำบล คลอง เป็ด
 ตำบล เนิน กุ่ม ตำบล ตลาด ชุม ตำบล ท่า หิน ราม ตำบล ไม้ สอม
 ตำบล ส่าม เรือน ตำบล ชม กู อำเภอ นคร ไม้ หมาย ตำบล บาง ไม้
 ตำบล กำ พง ดิน อำเภอ ชุม แฉง แขวง เมือง พิคณ โลก ตำบล ท่า มะ เพ็ง
 ตำบล เต่า ไห ตำบล ไร่ อ้อ อำเภอ พิไชย เก่า ตำบล หาด ล่อง แคว
 ตำบล บ้าน แก่ง ตำบล น้ำ พิ อำเภอ ตรอน แขวง เมือง พิไชย

เจ้า พระยา เทเวศร์ วงษ์ วัฒน ด้เนมา บัด ทรหวอง เกษตรา จิการ

ขอ ประกาศ แก่ บรรดา ผู้ถือ ที่ดิน หรือ ผู้หนึ่ง ผู้ใด ซึ่ง มี กิจ ชุระ เกี้ยว ของ
 ด้วย เรื่อง ที่ดิน ตำบล ที่ ได้ กล่าว มา แล้ว ให้ ทราบ ทัก กัน ว่า บัด นี้
 ข้า หลวง เกษตรา ออก โฉนด ตรา ของ มณฑล พิคณ โลก ได้ จด การ
 ออก โฉนด ตรา ของ สำหรับ ที่ดิน ใน ตำบล ที่ ได้ กล่าว มา ข้าง ดัน ให้
 เปน ผู้ถือ ที่ดิน เพื่อ เปน กรรม สิทธิ ตาม ประกาศ ออก โฉนด ตรา ของ
 อย่าง ใหม่ แล้ว เพราะ ฉนั้น จึง ประกาศ ให้ ทราบ โดย ข้า นาย ประกาศ

กระแต่พระบรมราชโองการ ว่าบรรดาตราแดงตราของของเก่า สำหรับที่ดินต่าง ๆ ที่ได้กล่าวแล้วข้างบน ให้ยกเลิกเสียไม่ให้ใช้ เป็นกรรมสิทธิ์สำหรับที่ดินต่อไป

ประกาศ มา ณ วันที่ ๒๕ กันยายนรัตนโกสินทร ศก ๑๒๖

เสนาบดี ไม่อยู่

พระยาศรีสุนทร โวหาร

ปลัด ทูลฉลอง เซ็นแทน

ประกาศกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ

ว่าด้วยการ ออกใช้ ธนบัตร อย่างใหม่

ด้วยตามมาตรา ๑๗ พระราชบัญญัติ ธนบัตร รัตนโกสินทร ศก ๑๒๑ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้เสนาบดี กระทรวง พระคลัง มหาสมบัติ มีอำนาจ ออก ประกาศ และกฎ ต่าง ๆ ได้ โดย ตง พิมพ์ แจง ความใน หนังสือ พิมพ์ราชกิจจานุเบกษา นั้น

บัดนี้ เสนาบดี กระทรวง พระคลัง มหาสมบัติ ประกาศ ให้ทราบทั่วกัน ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กรมธนบัตร จะได้ตั้ง มีอำนวยการ ธนบัตร ชนิด ราคา ๕ บาท อย่างใหม่ ออกใช้ ในเร็ว ๆ นี้

ข้อ ๒ ธนบัตรอย่างใหม่นี้ มีรูปพรรณ ต้นฐานลวดตาย และ ตั๊กขุ่น เหมือน กับธนบัตร ที่ ออกใช้ อยู่ แล้ว นั้น แต่ได้ เปลี่ยน สี ออก

ศก ๑๒๒

หน้า ๗๓

จาก ที่ พน ๑๒๒๖ ให้ เป็น ลี แก่ เหมือน ลี ดาย กรอบ ของ ๑๒๒๖ เก่าเท่า
นั้น (คือ เป็น ลี เดียว กัน ไม่ เป็น ลี แก่ ลี อื่น) นอก จาก นั้น ก็ คง เป็น
อยู่ อย่าง เดิม

ข้อ ๓ ๑๒๒๖ อย่าง ใหม่ ชนิด ราคา ๕ บาท ที่ กรม ๑๒๒๖ จะ ได้
ถึง มือ จำหน่าย ตาม ประกาศ นี้ จะ ตั้ง ต้น ตั้ง แต่ นิม เมอร์ ๑๐๐๐๐๓
เป็น ต้น ไป

ข้อ ๔ จำนวน ๑๒๒๖ ทั้ง หาย ที่ กรม ๑๒๒๖ ได้ จำหน่าย ออก ใ
ไป แล้ว ให้ เป็น อัน ใ ให้ ใ อยู่ เสมอ

ประกาศ มา ณ วันที่ ๑๒ ตุลาคม รัตนโกสินทร ศก ๑๒๒๖

(ตงนาม) พระยาสุริยานุวัตร

เสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ

พระราชบัญญัติเพิ่มอักษรวในการเสด็จพระราชดำเนิน

ประพาศประเทศยุโรป

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาจุฬาลงกรณ์พระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว
เสด็จ พระราช ดำเนิน มา ประทับ อยู่ ณ เมือง ฮ่อมเบ็ก ใน ประเทศเยอรมนี
ประกอบ การ เสด็จ พระชนม พรพวษา ทรง พระราช ดำริ หักว่า การ ที่
พระเจ้าแผ่นดินสยาม ได้เสด็จ พระราช ดำเนิน ออก มา ประพาศ ประเทศ

ยุโรปได้ มีขึ้น เป็น ครั้ง แรก เมื่อ รัตนโกสินทร ศก ๑๑๖ ครั้ง หนึ่ง เป็น การ พิเศษ แปรก จาก สำนัญ ซึ่ง จะไม่ เป็น เหตุ แปรก เช่น นัน สืบไป อีก ประการ หนึ่ง ครั้น รัตนโกสินทร ศก ๑๒๖ นี้ ได้ เสด็จ พระราช ดำเนิน ประพาศ ประเทศ ยุโรป โดย ความ จำ เป็น เพื่อ จะ รักษา พระองค์ อีก ชั้น หนึ่ง การ ที่ เสด็จ พระราช ดำเนิน มา ก็ เป็น อัน สำเร็จ ประโยชน์ ตั้ง พระราช ประสงค์ ทั้ง สอง คราว

ทรง พระราช ดำริ หวังว่า ควร จะ มี เครื่อง รัดถัก ถึง เหตุ การ อันนี้ ให้ ปรากฏไว้ ทั้ง จะได้ เป็น บำเหน็จ และ เป็น เครื่อง รัดถัก แก่ พระราช ของ ษา นุวงศ์ และ ข้าราชการ อันได้ โดย เสด็จ พระราช ดำเนิน และได้ เป็น ผู้ รักษา พระ นคร ให้ ราชการ ดำเนินไป ไม่ เลื่อม ทรมาน เป็น ความ สัตวัก แก่ ที่ จะ เสด็จ พระราช ดำเนิน เพื่อให้ เป็น เครื่อง ประดับ เchiedu ความ ชอบ และ เป็น ที่ รัดถัก ถึง การ สำคัญ ทั้ง สอง คราวนี้ สืบไป ภาย น้

จึง มี พระ บรมราช โองการ โปรดเกล้าฯ ให้ สร้าง เข็ม อักษร สำหรับ พระราชทาน เป็น ๗ อย่าง แบ่ง เป็น สอง ชั้น ชั้น หนึ่ง ทองคำ ชั้น หนึ่ง เงิน ตั้ง จะ กล่าว ต่อ ไปนี้

มาตรา ๑ เข็ม อักษรนี้ มี อักษร รอบ ว่า “เสด็จ พระราช ดำเนิน ประพาศยุโรป” เว้น กลาง ว่างไว้ เป็น ที่ สำหรับ ฉาง คิว เดช ถ้า ได้ ตาม เสด็จ พระราช ดำเนิน ฎา รักษา พระ นคร สอง ครั้ง ก็ จะ ลง เลข สอง แถว

มาตรา ๒ ^๕เพิ่ม อักษร น มีพร แถบขนาด แถบ ตรา ที่พยากรณ์
 และ วิจิตรภาพ งดงาม อยู่เบื้อง หลัง แต่ ^๕ผู้ที่ได้รับ พระราชทาน นั้น ได้
 รับ พระราชทาน เครื่อง ราชอิสริยาภรณ์ อันได้ สูง สุด ให้ ^๕สอด แพร หลัง
 เข็ม ตาม สี เครื่อง ราชอิสริยาภรณ์ ที่ สูง สุด นั้น

มาตรา ๓ รูป ^๕เพิ่ม อักษร น นี้ แบ่ง เป็น ๗ อย่าง

ก ^๕ผู้ซึ่งได้ ตาม เสด็จ พระราช ดำเนิน ประพาศ ทั้ง ด่อง คราว ^๕เพิ่ม เป็น
 รูป ^๕เข็ม มี อักษร เลข ๓๑๖ และ ๓๒๖ เป็น สำคัญ

ข ^๕ผู้ซึ่งได้ ตาม เสด็จ พระราช ดำเนิน ครั้ง หนึ่ง ^๕อยู่ รักษา พระ นคร
 ครั้ง หนึ่ง ^๕เพิ่ม สี เหลี่ยม วิ คติ มุม มี อักษร เลข ๓๑๖ และ ๓๒๖ เป็น สำคัญ

ค ^๕ผู้ซึ่งได้ ^๕อยู่ รักษา พระ นคร ด่อง คราว ^๕เพิ่ม สี เหลี่ยม มี อักษร
 เลข ๓๑๖ และ ๓๒๖ เป็น สำคัญ

ง ^๕ผู้ซึ่งได้ ตาม เสด็จ พระราช ดำเนิน ครั้ง แรก ^๕เพิ่ม รูป กทม มี อักษร
 เลข หนึ่ง บรรทัด คือ ๓๑๖ เป็น สำคัญ

จ ^๕ผู้ซึ่งได้ ตาม เสด็จ พระราช ดำเนิน ครั้ง หลัง ^๕เพิ่ม รูป กทม มี อักษร
 เลข หนึ่ง บรรทัด คือ ๓๒๖ เป็น สำคัญ

ฉ ^๕ผู้ซึ่ง ^๕อยู่ รักษา พระ นคร ครั้ง แรก ^๕เพิ่ม รูป สี เหลี่ยม มี อักษร
 เลข หนึ่ง บรรทัด คือ ๓๑๖ เป็น สำคัญ

ช ^๕ผู้ซึ่ง ^๕อยู่ รักษา พระ นคร ครั้ง หลัง ^๕เพิ่ม รูป สี เหลี่ยม มี อักษร
 เลข หนึ่ง บรรทัด คือ ๓๒๖ เป็น สำคัญ

๒๐๘/๑๐/๒๕๖๖

มาตรา ๕ เริ่มตั้ง ๗ อย่างนี้ ผู้ใดควรจะได้รับพระราชทาน
ทองคำ ผู้ใดควรจะได้รับเงิน แล้วแต่จะทรง พระกรุณาโปรดเกล้าฯ

มาตรา ๕ ผู้ซึ่งได้รับพระราชทาน เข็ม อักษรนี้ ให้ คิด นำ ออกเสีย
ข้างขวาได้ทุกเมื่อ ไม่ว่าเวลาเดิม ยศ ฎีกา ครั้ง ยศ และ เวลา อื่น ๆ

มาตรา ๖ เริ่ม อักษรนี้ ผู้ซึ่ง ตาม เล็ดถึง พระราชดำเนิณ ฎีกา อยู่รักษา
พระ นคร จะได้รับ พระ ราชทาน แต่ผู้ซึ่ง ทรง พระราช ดำริห์ เห็น สมควร
จะ พระราชทาน จะ ยก เว้น ผู้หนึ่ง ผู้ใดก็ยกได้ ถ้า ได้พระราชทาน
แล้ว เริ่ม นน เป็น สิทธิ ไม่ ต้อง ตั้ง ขึ้น

มาตรา ๗ ให้ กรม ราชเลขา นุการ เป็น พนักงาน ตระวง ตรา และ
เจ้าหน้าที่ เริ่ม อักษรนี้ ให้ เหม็น ไป ถูก ต้อง ตาม พระราช บัญญัติ

มาตรา ๘ พระราช บัญญัตินี้ ให้ ใช้ ได้ตั้ง แต่ วันที่ ๒๑ กันยายน
รัตนโกสินทร ศก ๓๒๒ เป็นต้นไป

พระราช บัญญัตินี้ ได้ตราไว้ แต่ ณ วันที่ ๒๐ กันยายน
รัตนโกสินทร ศก ๓๒๒

ประกาศเปลี่ยนตำแหน่งเสนาบดี

มี พระบรมราช โองการ ดำริห์ เห็น ออเกล้าฯ ตั้ง ว่า ทรง พระ ราช ดำริห์
เพื่อ จะ ให้ เป็น การ สดวก แก่ ราชการ ให้ ดำเนิร ตั้ง ขึ้น จึง ทรง พระ
กรุณา โปรดเกล้าฯ ให้ พระ เจ้า นองยาเชอ กรมหลวง นครศรีธรรมราช
เปลี่ยนไป รับ ตำแหน่ง เสนาบดี กระทรวง โยธาธิการ ให้ พระยาสุโขทัย
เปลี่ยน มา รับ ตำแหน่ง เสนาบดี กระทรวง นครบาล

08/10/2568

อนึ่ง เจ้าพระยาเทเวศร์วงศ์วิวัฒน์ ได้รับราชการ อยู่สอง ตำแหน่ง
 มัตถ์ บวชไซ้ ไม่ปรกติ ตั้งแต่ก่อน ราชการ มาก เกิน ก้ำดัง ให้ได้นามตั้ง
 กระทรวง นครบาล จัดการ ศุขาภิบาลเอง กว่าจะได้ตั้ง อธิบดี กรม
 ศุขาภิบาล ต่อไป ให้รับตำแหน่ง กัน ตั้งแต่วันที่ ๕ ธันวาคม รัตน
 โกสินทรศก ๑๒๖

ประกาศ มา ณ วันที่ ๒๕ พฤศจิกายน รัตนโกสินทรศก ๑๒๖

ประกาศตั้งผู้พิพากษาศาลฎีกา

มีพระบรมราชโองการ ดำรัสเห็นชอบเกล้าฯ ตั้งว่า เมื่อเสด็จพระราช
 ดำเนิร ประพาศประเทศยุโรป พระยาประชาภิจักรจักร ผู้พิพากษาศาลฎีกา
 ถึงแก่กรรม สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ ในที่ประชุม รัชชาพระนคร
 ได้เลือกให้พระเมธีนฤปกร ทำการแทน ผู้พิพากษาศาลฎีกาไป พดาง
 กว่าจะได้ทรง พระกรุณาโปรดเกล้าฯ ตั้งผู้พิพากษาตัวประจำสืบไป นั้น
 ทรงพระราชดำริเห็นชอบด้วย ในการเลือกสรร นั้น บัดนี้
 จึงทรง พระกรุณาโปรดเกล้าฯ ดำรัสสั่งให้พระเมธีนฤปกร เป็นตัว
 ผู้พิพากษาศาลฎีกา รับราชการ ตามตำแหน่งสืบไป

พระบรมราชโองการ ดำรัส ตั้ง ณ วันที่ ๒๑ พฤศจิกายน

รัตนโกสินทรศก ๑๒๖

08/10/2566

(พระบรมนามาภิไธย) สยามมินทร์

ประกาศยกเลิกหนังสือสำคัญเดิม

สำหรับที่ดิน ตำบลปากาย ตำบลหน้าช่าง อำเภอตรอน ตำบลวังกะพี้
ตำบลวังหมู ตำบลป่าเข่า ตำบลทุ่งตะเภา อำเภออุตรดิตถ์ แขวงเมืองพิไชย

เจ้าพระยาเทเวศร์วงศ์วิวัฒน์ เสนาบดีกระทรวงเกษตราธิการ
ขอประกาศแก่บรรดาผู้ถือที่ดิน หรือผู้หนึ่งผู้ใดซึ่งมีกิจธุระเกี่ยวข้องกับ
เรื่องที่ดิน ตำบลที่ได้กล่าวมาแล้ว ให้ทราบทั่วกันว่า บัดนี้
ข้าหลวงเกษตราธิการออกโฉนดตราจองมณฑลพิศณุโลก ได้จัดการออก
โฉนดตราจองสำหรับที่ดิน ในตำบลที่ได้กล่าวมาข้างต้นให้แก่ผู้ถือ
ที่ดิน เพื่อเป็นกรรมสิทธิ์ ตามประกาศออกโฉนดตราจองอย่าง
ใหม่แล้ว เพราะฉะนั้นจึงประกาศให้ทราบ โดยอำนาจประกาศ
กระแสรบพระบรมราชโองการ ว่าบรรดาหนังสือสำคัญเดิมสำหรับที่ดิน
ตำบลต่าง ๆ ที่ได้กล่าวแล้วข้างบน ให้ยกเลิกเสียไม่ให้ใช้เป็น
กรรมสิทธิ์สำหรับที่ดินต่อไป

ประกาศ มา ณ วันที่ ๒๓ พฤศจิกายน วันพฤหัสบดี ศก ๑๒๖

เสนาบดีไม่อยู่

พระยาศรีสุนทรโวหาร

ปลัดทูลฉลอง เซ็นแทน

พระราชบัญญัติเหรียญรัชมังกศ

รัตนโกสินทร ศก ๑๒๖

พระบาท สมเด็จพระปรมินทร มหาจุฬาลงกรณ พระจุลจอมเกล้า
 เจ้าอยู่หัว ผู้ทรง ธรรม ทศพิช เด็ดขาด ดิถีดย พระที่นั่ง อัมพรสถาน
 มีพระบรมราชโองการ ครัดเห็นเกล้าว่า ตั้งว่า จำเดิมแต่เดดจ เสดง
 ดิถียราช สมบัติ ในบมีระโรงสมฤททศคค จุศคคกราช ๑๒๓๐ นับเวียง
 บมีมาถึง รัตนโกสินทร ศก ๑๒๖ นี้ รัชพรรษาพอ บรรจบ สี่สิบปี เสดมอ
 ดิ้วย รัชกาลท แห่ง สมเด็จพระ รามาธิบดี พระองค์ที่ ๒ ซึ่งได้ครอง ราช
 สมบัติ ในกรุงศรีอยุธยา ผู้มี รัชกาล ยืนยาว กว่า พระเจ้าแผ่นดินทุก
 พระองค์ อันมีปรากฏใน พระราชพงษาวดาร เป็นเหตุให้ทรง พระ
 บัติ เบิกบาน พระราช หฤทัย จึงจะได้ทรง นำเพ็ญ พระราช กุศล ในกรุง ศรี
 อยุธยา ทรง พระราช อุทิศ ส่วน พระราช กุศล ถวาย สมเด็จพระ รามา
 ธิบดี พระองค์นั้น ตาม รัชสมัยได้ทำทัฬ เสดมอ ภาค ยาก ที่ จะ เข้มแข็ง
 จึงจัดว่า เป็น พระราช กุศล รัชมังกศ อัน ชุมม สมควร จะมี สิ่ง ซึ่ง เป็น
 ที่ รรูก ถึง บุญญา ภินิหาร แห่ง พระบาท สมเด็จพระเจ้า อยู่หัวไว้ ให้ อยู่
 ชิว กาด นาน จึง ทรง พระราช ดำริ ให้ สว่าง เหรียญ ที่ รรูก ดาน หน้า
 เป็น รูป พระ ครุฑพาท อัน เป็น พระราช ตัญจนร สมเด็จพระ รามาธิบดีที่ ๒
 และมี พระ จุฬาลงกรณ ชอน บน ออก ครุฑ เป็น เครื่องหมายพระนามาภิไธย
 ใน พระบาท สมเด็จพระเจ้า อยู่หัว หมายถึง หมายความว่า รัชกาลใน พระบาท

๑๒๖/๑๐/๒๓๖๘

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เสด็จภาคด้วย สมเด็จพระ รามาธิบดีที่ ๒ ท่าน
 หลัง มีอักษร แสดง ความ อย่างนี้ และมี ห่วง ร้อย ด้วย แถม แพร นพรัตน์
 ราชวราภรณ์ อัน เปน ราชภรณ์ แต่โบราณ กาดใช้ ติดอก มาจน กาด
 บัดนี้ สำหรับ พระราชทาน เปน เครื่อง ประดับ กายได้ ทุกเมื่อ เพื่อไว้
 เปน ที่ รุกก จึ่ง ทรง พระกรุณา โปรดเกล้าฯ ให้ ทรา พระราช บัญญัติ
 ไว้ ดังนี้

มาตรา ๓ พระราช บัญญัติ นี้ ให้ เรียกว่า พระราช บัญญัติ เหยี่ย
 รัช มงคล รัตน โกสินทร ศก ๑๒๖ ให้ ใช้ ตั้งแต่วันที่ ๓๐ พฤศจิกายน
 รัตน โกสินทร ศก ๑๒๖ เป็นต้นไป -

มาตรา ๒ ทรง พระกรุณา โปรดเกล้าฯ ให้ สร้าง เหยี่ย รูป ไว้ ด้าน หน้า
 เปน รูป พระศรุตพาที่ มี พระจุฬาลง กรณ ช่อ นบน ออก ด้าน หลัง
 มี อักษร ว่า “ที่ รุกก รัชกาลที่ ๕ กรุง รัตน โกสินทร เสด็จ รัชกาล
 สมเด็จพระ รามาธิบดีที่ ๒ กรุง ชยทศพร ว.ศ. ๑๒๖,, มี ห่วง ร้อย
 ร้อย ด้วย แถม แพร นพรัตน์ ราชวราภรณ์ พระราชทาน นามว่า “เหยี่ย
 รัช มงคล”

มาตรา ๓ เหยี่ย รัช มงคล นี้ มี เปน สอง อย่าง คือ ทอง อย่าง หนึ่ง
 เงิน อย่าง หนึ่ง สำหรับ พระราชทาน พระบรม วงษานุวงศ์ และ ข้า ทูล
 ดของ รุดี พระบาท ใน การ พระราช กุศล รัช มงคล ให้ กัด ออก เสือ
 ข้าง ซ้าย ผู้ใด สมควร จะ ได้ รับ พระ ราชทาน ชนิด นี้ แล้ว แต่ จะ ทรง
 พระ กรุณา โปรดเกล้าฯ

มาตรา ๕ เมื่อทรง พระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทาน เหรียญ
 แก่ผู้ใด ถ้าเป็น ฝ่ายหน้าให้ตั้ง นาม ยศ นาม เต็ม และ ตำแหน่ง ราชการ
 ใน สมุดสารบบ กรมวัง ถ้าเป็น ฝ่ายในให้ตั้ง ใน สมุดสารบบเจ้าพนักงาน
 ฝ่ายใน แล้วจะได้ โปรดเกล้าฯ ให้เสนาบดี กระทรวงวัง ออกประกาศ
 นียบัตร พระราชทาน เป็น สำคัญ จึงใช้ เหรียญ นั้น ประดับ ภายใต้ออกเมื่อ

มาตรา ๕ เหรียญ รัช มงคลนี้ เป็น ของสำหรับ พระราชทานในงาน
 กุศล รัช มงคล วัดนโกลีนทร ศก ๑๒๖ นี้ คราว เดียว ผู้ได้รับ พระราชทาน
 นั้นได้ เป็น สิทธิ ชาติ แม้ ถึง ตวง ดับไป แล้ว ก็ไม่ ต้อง คืน แต่ ผู้รับ
 มรดก จะใช้ ประดับ ภายไม่ได้ ได้แค่ เก็บไว้ เป็น ที่ ระก

มาตรา ๖ ห้าม มีให้ ผู้ซึ่ง ไม่ ได้รับ พระราชทาน เหรียญนี้ ประดับ
 เหรียญ เช่น ผู้ซึ่ง ได้รับ พระราชทาน และ ห้าม มีให้ ผู้ซึ่ง ได้รับ พระราชทาน
 เหรียญ เงิน ประดับ เหรียญ ทอง

มาตรา ๗ พระราช บัญญัตินี้ ให้ เป็น หน้าที่ กรมวัง และ กรม พระ
 อาตถกษณ์ รักษา ให้ เป็น ไป โดย ที่ ถูก ต้อง

พระราชบัญญัติ ตรีดี เหนือเกล้าฯ

๐๘/10/2566 เมื่อวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน วันนโกลีนทรศก๑๒๖

ประกาศกระทรวงมหาดไทย

พระเจ้าอยู่หัวยาเธอ กรมหลวงดำรงราชานุภาพ เสด็จมาตั้งกระทรวง
มหาดไทย รับพระบรมราชโองการไว้เกล้า ๆ ทรงพระกรุณาโปรด
เกล้า ๆ สั่งว่า การจับสัตว์น้ำใน ตำบล ตะหาร ตำบล มาบช่า ตำบล
ซากกะบก ตำบลหนองน้ำดำ ตำบล ตาสีต ตำบล ปตอกแก้ว
ตำบล ห้วยโง้ง ท้องที่อำเภอไผ่ล้อม แขวง เมือง ระยอง ราษฎรหาได้
แต่พอบริโภคไม่ถึงกับจำหน่ายเป็นสินค้า ด้วยเหตุว่าในท้องที่เหล่านั้น
เป็นที่กันดารไม่มีบริบูรณ์เหมือนที่อื่น ในฤดูแล้งน้ำแห้งขาดเป็นห่วง
เป็นคอนไม่ใคร่จะมีสัตว์น้ำหาไ้ขาย และราษฎรในท้องที่เหล่านั้น
ก็อยู่ค่อนข้างจะขัดสนยากจน เพราะฉะนั้นตั้งแต่ศก ๑๒๒ เป็นต้นไป
ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ๆ ให้งดเว้นการเก็บอากรค่าน้ำในตำบล
ตะหาร ตำบล ซากกะบก ตำบล มาบช่า ตำบล หนองน้ำดำ ตำบล
ตาสีต ตำบล ห้วยโง้ง ตำบล ปตอกแก้ว ท้องที่อำเภอไผ่ล้อม
แขวงเมืองระยองไว้ เพื่อเป็นการบำรุงราษฎรชีวิตราวด

คำตาว่า การ มหาดไทย

ประกาศมาณวันที่ ๘ ธันวาคม รัตนโกสินทรศก ๑๒๒

08/10/2566 "

(ลงพระนาม) ดำรงราชานุภาพ

เสด็จมาตั้ง กระทรวง มหาดไทย

ประกาศกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ

ว่าด้วยการ ออกใช้ ธนบัตร อย่างใหม่

ด้วย ตาม มาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติธนบัตรสยาม รัตนโกสินทร ศก ๑๒๑ ทรง พระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้เสนาบดี กระทรวงพระคลังมหาสมบัติ ออก ประกาศ และ กฎต่าง ๆ ได้ โดย ลงพิมพ์ แจง ความ ในหนังสือพิมพ์ ราชกิจจานุเบกษา นั้น

บัดนี้เสนาบดี กระทรวง พระคลัง มหาสมบัติ ประกาศให้ ทราบทั่ว กัน ดังนี้ คือไปนี้

ข้อ ๑ กรม ธนบัตร จะได้จำหน่าย ธนบัตร ชนิดราคา ๓๐ บาท อย่างใหม่ แดง เปลี่ยน กับ ประชาชน ภายหลัง วันที่ได้ลง ประกาศ ฉบับนี้ เป็นต้นไป

ข้อ ๒ ธนบัตร อย่างใหม่ ชนิด ราคา ๓๐ บาท นี้ มีลักษณะ ต้นฐาน สอดคล้อง เหมือน กับ ธนบัตรเก่า ที่ได้ ออกใช้ แพร่ หลาย อยู่ แล้ว นั้น แดง กัน แต่สี ซึ่ง เดิม เป็น สี เหลือง ได้ เปลี่ยนใหม่ ให้ เป็น สี เขียว แก่ ไป เท่า นั้น นอกจาก นั้น ขนาด กว้าง ยาว และ สอดคล้อง ก็ คง เป็น อยู่ อย่าง เดิม

ข้อ ๓ ธนบัตร อย่างใหม่ ชนิด ราคา ๓๐ บาท ที่ กรม ธนบัตร จะได้ ลงมือจำหน่าย ตาม ประกาศนี้ จะ ตั้งต้น ตั้งแต่วันที่ ๑๐๐๐๑ เป็นต้นไป

ข้อ ๔ จำนวน ธนบัตร ทั้งหลาย ที่ กรม ธนบัตร ได้จำหน่าย ออกใช้ ไป แล้ว นั้น ให้เป็น อันใช้ ได้ อยู่ เสมอ

ประกาศ มา ณ วันที่ ๗ ธันวาคม รัตนโกสินทร ศก ๑๒๒

(ลงนาม) พระยาสุริยวงษ์วัตร

เสนาบดี กระทรวง พระคลัง มหาสมบัติ

ประกาศยกเลิกหนังสือสำคัญเดิมสำหรับที่ดิน

ตำบล อ่างศิลา หนองเขื่อน หนองค่าง คอก บ้านสวน เต็มค หนองกระบัว
หนองรี บ้านบึก หนองไม้แดง บางทราย หนองซำซาก ที่อยู่ที่
อำเภอเมืองแฉ่ง เมือง ชลบุรี

เจ้าพระยาเทเวศร์วงษ์วฑฒน เสนาบดีกระทรวงเกษตราธิการ ขอ
ประกาศแก่บรรดาผู้ถือที่ดิน หรือผู้หนังสือใดซึ่งมีลักษณะ
ด้วยเรื่องที่ดิน ตำบลที่ได้กล่าวมาแล้วให้ทราบทั่วกันว่า บัดนี้ข้าหลวง
เกษตราธิการออกโฉนดที่ดิน มณฑลปราจีนบุรี ได้จัดการออกโฉนดที่ดิน
ในตำบลที่กล่าวมาข้างต้นให้แก่ผู้ถือที่ดิน เพื่อเป็นกรรมสิทธิ์ตาม
ประกาศออกโฉนดอย่างใหม่แล้ว เพราะฉะนั้นจึงประกาศให้ทราบโดย
อำนาจประกาศกระแสพระบรมราชโองการว่า บรรดาหนังสือสำคัญเดิม
สำหรับที่ดิน ตำบลต่าง ๆ ที่ได้กล่าวมาข้างบนแล้วนั้น ให้ยกเลิกเสีย
ไม่ให้ใช้ เป็นกรรมสิทธิ์สำหรับที่ดินต่อไป

ประกาศมาณวันที่ ๗ ธันวาคม รัตนโกสินทรศก ๑๒๖

เสนาบดีไม่อยู่

ข้อบังคับ การ รับ บุคคล

ที่ ส้มค้ เข้า เป็นนักเรียน โรงเรียน นายร้อยทหารบก

รัตน โกสินทร ศก ๓๒๗

ข้อ ๑ บุคคล ผู้ใด ผู้หนึ่ง ที่ จะ ส้มค้ เข้า เป็น นักเรียน โรงเรียน นาย ร้อย ทหาร บก นั้น

๑ ต้อง เป็น ผู้ที่ ประพฤติ คน เรียบร้อย คือ ไม่ได้ เป็น หนีสิน ผู้ใด ไม่ได้ หลบ หนี จาก หน้าที่ และ โทษ ไม่ได้ หนี จาก การ ที่ ได้ กระทำ เหตุร้าย ซึ่ง จะ ต้อง รับ ความ ได้ ส่วน เป็น ความ อาญา หรือ ก่อตั้ง เกี่ยว ของ ต้อง คิด เป็น ความ อาญา ไม่ได้ เคย รับ พระราช อาญา โดย ประการใด และ บิดา มารดา ไม่ได้ เป็น ทาส และ ไม่ได้ เป็น ผู้ซึ่ง อยู่ใน ระหว่าง ต้อง พระราช อาญา จำคุก เป็น ต้น

๒ ต้อง เป็น ผู้มี ร่าง กาย บริบูรณ์ ซึ่ง สามารถ จะ ศึกษา วิชา ทหาร ได้

๓ ต้อง ตาม พักท อายุ และ มีวิชา ความ รู้ คง จะ ได้ กำหนด ต่อไป

๔ ต้อง มี ผู้นำ และ รับ รอง รับ ผิด ชอบ ตาม กำหนด และ ตาม แบบใบ รับ รอง นักเรียน นายร้อย ใน กรม ยุทธนา ชิการ แต่ ผู้รับ รอง นั้น ต้อง เป็น ผู้มี บรรดา ศักดิ์ ตั้งแต่ ชั้น ตัญญา บัตรี ขึ้นไป

ข้อ ๒ การ ศึกษา วิชา นักเรียน นายร้อย นั้น ได้ แบ่ง ชั้น หอง เรือน

เป็น ๒ ชั้น คือ ชั้น ต้น เรียกว่า หอง ชั้น ๑ และ ตาม ลำดับ ชั้น ไป จนถึง

08/10/2566

หอง ชั้น ๒ เป็น อย่าง สูง แต่ การ ที่ จะ รับ บุคคล ที่ ส้มค้ เข้า เป็น นักเรียน

นาย รอย นน ไทรวบ เขา เป็นนักเรียนโตตั้ง แต่ หอง ชน ๑ ถึง หองชน ๔
เท่านั้น และ บุคคล ผู้ นน จะ ต้อง มี อายุ และ วิชา ตั้ง น

๑ หอง ชน ๑ อายุ อย่าง ต่ำ ๑๐ ปี อย่าง สูง ๑๖ ปี มี วิชา ที่ สอบ
ได้ ประโยค ประถม แล้ว ตาม วัน ใน ประกาศ นียบัตร นน ไม่ กวา บก ต
หรือ สอบ วิชา ที่ โรงเรียน ทหาร บก ได้ ตาม หลัก สูตร ตั้ง ต่อ ไป นี้

(๑) วิชาหนังสือไทย

- ก. อ่าน อ่าน หนังสือ ความ เรียง อักษร และ ถ้อย คำ ชัด ถูก ต้อง
- ข. เขียน ให้ เขียน ตาม คำบอก จาก หนังสือ ตาม กติ อีเหนา สุภาสิต
โลกนิต ให้ ถูก ต้อง
- ค. คัด ให้ คัด ดาย มี ข้อ ด้วย เส้น หมัก บน กระดาษ มี มรทศ
- ง. แปลศัพท์ ให้ แปลศัพท์ ที่ ได้ พบ เห็น ใน หนังสือ ที่ อ่าน และ
หนังสือ ที่ บอก ให้ เขียน นั้น ๆ

(๒) ภาษาไทย

- ก. คำ ตาม คำ ตอบ ให้ ดู หนังสือ ประพันธ์ แล้ว ตอบ ข้อ ความ
ให้ ถูก ต้อง ตาม เรียง
- ข. ไวยากรณ์ ให้ หา กิริยา ผู้กระทำ และ ผู้ถูกกระทำ และ คำ
แต่ง ใน ประโยค นั้น ๆ ทั้ง ข้อ เหตุ ที่ เกี่ยว กัน อย่างไร ให้ ถูก ต้อง
- ค. แต่ง ให้ แต่ง จุดหมาย จาก กระแส ความ ที่ บอก ให้ และ แต่ง เรียง
ความ อธิบาย อย่าง สั้น ๆ ให้ ถูก ต้อง

(๓) ค่าณวนวิธี

- ก. มาตรา ให้รู้มาตราฉบับที่ มาตราดวง มาตราซึ่ง
- ข. เลข เศษ ให้รู้เลขเศษ ส่วนและเศษสิบ คืออะไร ทั้งคิด
ทอนเงิน และ แลกเงินต่าง ประเทศได้
- ค. โจทย์ ให้ทำโจทย์บัญญัติไตรยางศ์ชั้น เดียวได้ด้วย

(๔) ภาณูชี

- ก. รับและจ่าย ให้ทำภาณูชีรับและ ภาณูชีจ่ายไม่มากกว่า ๓ หน้า
กระดาษ ทั้ง ถูกวิธี และ จำนวน

(๕) วิชาภูมิศาสตร์

- ก. ภูมิศาสตร์ ให้รู้ภูมิศาสตร์สยามโดยสังเขป ทั้ง ภูเขาแม่น้ำและ
เมืองที่สำคัญ และ การค้าขาย การปกครองของ ประเทศที่ใกล้เคียง
เขียนแผนที่ สยามโดยสังเขปได้ กัด ให้รับเข้าเป็น นักเรียน นาย ร้อย
ห้อง ชั้น ๓

๒ ห้อง ชั้น ๒ อายุ อย่างต่ำ ๑๓ ปี อย่างสูง ๑๘ ปี มีวิชาที่ สอบได้
ประโยชน์มัธยมชั้น ๓ แล้ว ตามวิธีใหม่ ประกาศนียบัตร นั้นไม่ต่ำกว่า ปีกัด
หรือ สอบวิชาที่ โรงเรียน ทหารบกได้ตาม หลัก สูตร ดัง ค่อไปนี้

(๑) วิชาหนังสือไทย

- ก. อ่าน ^{๑๘/10/๒5๖๖}หนังสือ ความ เรียง กาศย์ กลอน กับ หนังสือโบราณ
ให้ถูก ต้อง วรรค ตอน และ คณะ

- ข. เขียน เขียน ตาม คำ บอก จาก หนังสือ ที่ อ่าน ให้ ถูก ต้อง
- ค. คัด คัด เรื่อง ต่าง ๆ ด้วย ด้าม มีด หัก บรรจุ บน กระดาษ ไม่มี บรรทัด ให้ เรียบ ร้อย
- ง. แปลศัพท์ ให้ แปลศัพท์ จาก แบบ เรียน ศัพท์ เทียบ มา พิสูจน์ และ ไทย แต่ หน้า ๑ ถึง หน้า ๑๘ กับ ศัพท์ ใน หนังสือ อ่าน ต่าง ๆ

(๒) ภาษาไทย

- ก. ไวยากรณ์ ให้ อธิบาย ประโยค สอง ส่วน ให้ สัมพันธ์ อย่าง ง่าย ๆ และ กระจาย อย่าง ชั้น ๓ ด้วย
- ข. แต่ง ให้ แต่ง บรรยาย เรื่อง นิทาน ตาม ที่ บอก หัว ข้อ ให้
- ค. ย่อ ความ ให้ ย่อ ความ ใน เรื่อง นิทาน ที่ เจ้า ให้ ฟัง และ จดหมาย หรือ หนังสือ ที่ อ่าน เช่น หนังสือ พิมพ์ เป็นต้น

(๓) คำณวนวิธี

- ก. เลข (๑) วิธี ดัด ชั้น เดียว (๒) บัญญัติไตรยางศ์ ชั้น เดียว
- (๓) บวก ลบ คูณ หร มาตรา เงิน ดยาล และ เงิน ต่าง ประเทศ (๔) บวก ลบ คูณ หร เศษ ส่วน อย่าง ง่าย ๆ (๕) บวก ลบ คูณ หร เศษ ดิบ (๖) ทำ บัญชี จ่าย งบ เดือน จาก สมุด รายวัน อย่าง ง่าย ๆ

(๔) วิชาภูมิศาสตร์

- ก. ภูมิศาสตร์ ให้ รู้ ภูมิศาสตร์ ดยาล โดย เติช ยก ให้ เขียน รูป ประเทศ ดยาล มี ตำนาน ภูเขา และ เมือง ที่ สำคัญ และ มณฑล ต่าง ๆ ให้ ดู แบบ แผนที่

ข. พงษาวดาร ให้อธิบาย พงษาวดาร ประกอบ กับ แผนที่ และ ชี้แจง เหตุผล ของ ดิน ที่ สำคัญ ต่าง ๆ ตาม สัมควร

(๕) วิชาภาษาอังกฤษ

ก. อ่าน อ่านหนังสือ บันได เดิม ๓ ถึง บทที่ ๕๑

ข. เขียน เขียน จาก หนังสือ ที่ อ่าน

(๖) จรรยา

ก. คัด ให้รู้ หัวข้อ เบญจศีล และให้รู้ ใน ลักษณะ บทที่ ๒ และ บทที่ ๕ ให้ละเอียด

ข. รวบรวม ให้รู้ เบญจกถยานธรรม และให้ละเอียด ใน กถยานธรรม ข้อ ๒ ข้อ ๕ ต้องหา ไครย หนังสือ อ่าน รวบรวม จรรยา เป็น เครื่อง ช่วย

(๗) วิทยา

ก. รวบรวมชาติ ให้รู้ รวบรวมชาติ จาก หนังสือ บท เรียน ด้วย ของ เดิม ๓ กิตติ ให้รวม เข้า เป็น นักเรียน นาย ร้อย หอง ชั้น ๒

๓ หอง ชั้น ๓ อายุ อย่าง ต่ำ ๑๒ ปี อย่าง สูง ๒๐ ปี มีวิชา ที่ สอบ ได้ ประโยค มัชฌิม ชั้น ๒ แล้ว ตาม วัน ใน ประกาศ นียบัตร นั้น ไม่ กว่า ปี กิตติ หรือ สอบ วิชา ที่ โรงเรียน ทหารบก ได้ ตาม หลัก สูตร ครัง ต่อ ไป นี้

(๑) วิชาหนังสือไทย

ก. อ่าน ให้อ่าน อย่าง เดียว กัน กับ ที่ สอบ หอง ชั้น ๒ แต่ อ่าน หนังสือ ที่ ยาก กว่า เช่น เรื่อง รามเกียรติ์

ข. เขียน ให้เขียน ตาม คำบอก จาก หนังสือราชาธิราช และกฤษณา
 ลอน นึ่ง

ค. คำ ให้คิด อย่าง เดียว กับ ที่ สอบ หอง ชั้น ๒ แต่ กวด ชั้น ให้เขียน
 เป็น จุดหมาย ให้ ถูก ต้อง ตัดออก เขียน หลัง ชอง ด้วย

ง. แลศัพท แลศัพท จาก แบบ เวียน ศัพท เทียบ บาฬ สังคฤต
 และไทย ตั้งแต่ หน้า ๑๘ ถึง หน้า ๔๐ กับ ศัพท ต่าง ๆ ใน หนังสือ ที่ อ่าน

(๒) ภาษาไทย

ก. ไวยากรณ์ ให้อธิบาย ประโยค และลัม พันธุ์ และ กระจาย อย่าง
 ชั้น ๓ แต่ให้ยาก กว่า ที่ สอบ หอง ชั้น ๒ นั้น

ข. แต่ง ให้แต่ง บรรยาย ถึง สิ่งใด สิ่งหนึ่ง ก่อตัว ถึง คุณ และโทษ สิ่ง
 ของ นั้น ๆ ตาม ข้อ ความ ที่ บอก หว ขอให้ แต่ให้ยาก กว่า ที่ สอบ
 หอง ชั้น ๒

ค. ย่อความ ให้ย่อความ ใน เรื่อง นิทาน ที่ เต่า ให้ ฟัง หรือ จาก
 หนังสือ และ จุดหมาย ต่าง ๆ ให้ ถูก ต้อง อย่า ให้ เสีย ความ ทั้งใด ความ ชัดเจน
 ถูก ต้อง ด้วย

(๓) คำณวนวิธี

ก. เลข ให้รู้ เคษ ล้วน และ ทศนิยม จบ วิธี เว้น แต่ เคษ สิบไม่
 รัจบ ปัญญาของ ตรง ที่ ต้อง ชั้น อย่าง ง่าย ดอก เบย ชั้น เดียว วิธี คิด
 เวื่อ รเช่นต์ อย่าง ง่าย คือ ถ้าไร และ ขาด ทน เช่นว่า หน้าไม้ ให้คิด หน้า

ของ รูปสี่เหลี่ยมจัตุรัส รูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า และรูปสี่เหลี่ยมคอกหมู แต่ไม่ต้องใช้กรรณศ

ข. บัญชี ให้ทำบัญชีรับบัญชีจ่ายงบเดือนจากสมุดรายวัน ให้ยากกว่าที่สอบห้องชั้น ๒

ค. ยุคติด ยุคติดเต็ม ๑ ในระหว่าง บทที่ ๑ ถึง บท ๒๖

(๔) วิชาภูมิศาสตร์

ก. ภูมิศาสตร์ ให้วาดรูปประเทศสยามที่สอบห้องชั้น ๒ ให้มีส่วนของประเทศไทยที่ติดต่อกัน กับประเทศสยามด้วย ไม่ต้องตแบบ

ข. พงษาวดาร ให้รู้พงษาวดารที่กล่าวด้วยอาณาเขตสยามโดยย่อ และให้รู้จักประเทศและเมืองสำคัญในโลกโดยสังเขป กับทั้งชื่อเมืองและการปกครองด้วย

(๕) วิชาภาษาอังกฤษ

ก. อ่าน ให้อ่านหนังสือบันทึกเล่ม ๑ ราวจบเล่ม

ข. เขียน ให้เขียนตามคำบอกจากบันทึกเล่ม ๑

ค. แปล ให้แปลบันทึกเล่ม ๒ ในระหว่าง บทที่ ๑ ถึง ๓๐ และประโยคอื่นที่ไม่ยากกว่าประโยคเหล่านี้

(๖) จรรยา

ก. ศีล ^{๐8/18/2566} ให้รู้เบญจศีลโดยละเอียด ในสัปดาห์ที่ ๑ และที่ ๕ กับให้เข้าใจ วัตถุประสงค์ และประโยค

หน้า ๑๐๐

ศก ๑๒๒

ข. ชรรวม ให้รู้เบญจกัถยาณชรรวม ให้เลียด โหชช ๑ ถึง ชช ๕
ต้อง อาไคระย หนึ่งสี่ สอน ชาน ชรรวม จริยา เปน เครื่อง ช่วย

(๗) วิทยา

ก. ร่าง กาย ให้รู้ โน หนึ่งสี่ บท เรียบ ด้วย ของ เด่ม ๒ ว่า ด้วย
ส่วน ร่าง กาย ของ สัตว์ นั้น มี อะไร และ ส่วน นั้น เกี่ยว ของ แก่ กิจ การ ของ
คน อย่างไร และ การ ผัน แปร ชาติ เช่น น้า ผน คือ อะไร เปน ต้น กับ
อิทธิฤทธิ์ ของ ชรรวม ชาติ เช่น แผ่นดิน ไหว คือ อะไร เปน ต้น กัด ให้รับ
เขา เปน นักเรียน นาย รอย หอง ชน ๓

๔ หอง ชน ๔ อายุ อย่าง ต่ำ ๑๓ ปี อย่าง สูง ๒๕ ปี มีวิชา ที่ สอบ
ได้ ประโยค มชยม ชน ๓ แล้ว ตาม วัน โน ประกาศ นิยบตร นั้น ไม่ กว่า บก กัด
หรือ สอบ วิชา ที่ โรงเรียน ทหาร บก ได้ ตาม หลัก สูตร ดัง ต่อ ไป นี้

(๑) วิชา หนังสือ ไทย

ก. อ่าน ให้ อ่าน อย่าง เดียว กัน กับ ที่ หอง ชน ๒ แต่ ให้ ใช้ หนังสือ
ที่ ยาก กว่า เช่น หนังสือ เรื่อง นิราศ นรินทร เปน ต้น

ข. เขียน ให้ เขียน ตาม คำบอก จาก หนังสือ เรื่อง มหาชาติ หรือ หนังสือ
ที่ ยัง ไม่ เคย อ่าน

ค. ๑๐/๒ ให้ คิด เรื่อง ต่าง ๆ ให้ ตัว ชกชระ เรียบ ร้อย เร็ว และ ถูก
ต้อง ด้วย

ง. แปลศัพท์ ให้แปล ศัพท์ จาก แบบ เรียง ศัพท์ เทียบ มาฬ์ ตั้ง ดักฤต และไทย ใน ระหว่าง จบ เล่ม และ ศัพท์ ที่ ใช้ กัน ใน ภาษาไทย กับ ให้ แปล รวม ข้อ ความ จาก คำ ประพันธ์

(๒) ภาษาไทย

ก. ไวยากรณ์ ให้ อธิบาย ประโยค และ สัมพันธ และ กระจาย อย่าง ชัน ๓ แต่ให้ ยก กว่า ที่ สอด หอง ชัน ๓

ข. แต่ง ให้ เรียง ความ ใน ข้อใด ข้อ หนึ่ง ซึ่ง ต้อง การ ให้ แสดง ความ รู้ และ ออก ความ คิด เป็น ความ สุข เงิน การ เพี้ยว เตรี คือ อะไร กฎหมาย แปลว่า อะไร และมี ประโยชน์ อย่างไร แม่น้ำ และ รถไฟ มี ประโยชน์ อย่างไร เป็น ต้น

ค. ย่อ ความ ให้ ย่อ ความ ตาม ข้อ ที่ อ่าน ให้ พัง หรือ ให้ นก เรียง อ่าน ดู เสีย ก่อน ดัก ๓๐ นาที เพื่อให้ ตรวจ จำ ข้อ ความ เหล่า นั้น ได้ และ ให้ ตอบ ย่อ แต่ ใจ ความ ให้ ตลอด ไม่ ต้อง ดู ต้น ฉบับ

(๓) คำณวนวิธี

ก. เตะ อย่าง เดียว กับ ที่ สอด วิชชา หอง ชัน ๓ กับ ทศนิยม จบ วิธี เล็ก ย หัน ส่วน วิธี ดัด ๒ ชัน และ หา ดอก เบย ๒ ชัน วิธี หา เวลา และ เปอร์ เซ็นต คอก เบย ชัน เดียว คิด หนา ไม ของ รูป ล้าม เหลี่ยม และ รูป วงกลม ไม่ ต้อง ใช้ กรณช

ข. ภาณช ให้ ทำ ภาณช รับ ภาณช จ่าย และ งบ เดือน จาก ลุ่ม ต ราย วัน แต่ให้ ยก กว่า ที่ สอด หอง ชัน ๓

ค. ยุติคดี ให้ตอบในระหว่างเล่ม ๑ จบ แต่ต้องด้วยโจทก์

(๔) วิชา ภูมิศาสตร์

ก. ภูมิศาสตร์ ให้รู้เสมอที่สอบห้องชั้น ๑-๒-๓ และพงษาวดาร กับให้รู้ทางสำคัญในการค้าขาย ระหว่างประเทศสยามกับประเทศอื่นๆ ให้เขียนแผนที่จากสมุดแบบแผนที่ และให้รู้จุดวัดทางในแผนที่ด้วย

(๕) วิชา ภาษา อังกฤษ

ก. อ่าน ให้อ่านประโยคง่ายๆจากหนังสือตัวพิมพ์และตัวเขียน หรือในบันไดเล่ม ๑ ไม่เกินกว่าข้อ ๕๐ หรือหนังสืออื่นที่ไม่ยากกว่า

ข. เขียน ให้เขียนตามคำบอกจากหนังสือที่อ่านมาแล้ว

ค. แปล ให้แปลบทเรียนในบันไดเล่ม ๒ หรือประโยคอื่นๆ ที่ไม่ยากกว่านั้น

(๖) จรรยา

ก. คัด ให้รู้เบญจศีล และในสิกขาบทที่ ๒ ที่ ๓ และวิธี ๓ ประการ โดยละเอียดชัดเจน

ข. ทรม เบญจกัถยาณธรรม ให้ละเอียดในข้อที่ ๒ ที่ ๓ ต้องอาไศรยหนังสืออ่าน จรรยาภิยาเป็นเครื่องช่วย

(๗) วิทยา

ก. บทเรียน ให้รู้ในหนังสือบทเรียนด้วยของเล่ม ๓ ว่าด้วยส่วนของต้นไม้ และชนิดลักษณะของแร่ธาตุโดยสังเขปก็ดี ให้รับเข้าเป็นนักเรียน นายร้อย ห้อง ชั้น ๔

08/10/2566

ข้อ ๓ ผู้ที่สมัครเป็นนักเรียนนายร้อย ต้องไปลงทะเบียนสมัครที่เจ้าพนักงาน
 กรมยุทธนาธิการ ส่วน การ สอบ วิชา บุคคล ที่ สมัคร เข้า เป็น นักเรียน
 นาย ร้อย นั้น ให้ เจ็ด การ สอบ ที่ โรงเรียน นาย ร้อย ทหาร บก ใน เมษายน
 ทุก ปี และ จะ มี กำหนด สอบ วัน ที่ เท่าใด ใน เมษายน นั้น ให้ เจ้าพนักงาน
 โรงเรียน นาย ร้อย ทหาร บก เป็น หน้า ที่ บอก กำหนด และ หัก หมายถึง

ข้อ ๔ เมื่อ บุคคล ที่ สมัคร เข้า เป็น นักเรียน นาย ร้อย สอบ วิชา ได้
 ตามกำหนด แล้ว มี ผู้ รับ รอง ตาม แบบ แล้ว และ ได้ รับ เข้า เป็น นักเรียน
 นาย ร้อย แล้ว ใน ระหว่าง เป็น นักเรียน นาย ร้อย อยู่ ณ ถ้า หาก ผู้ รับ
 รอง แห่ง นักเรียน ผู้ นั้น จะ ถอน การ รับ รอง เสีย ก็ ดี หรือ หา ชีวิต ใด ไม่
 แล้ว ก็ ดี หรือ ไม่มี หลก ถาน ที่ เจ้าพนักงาน เห็น ว่า ไม่ สมควร จะ เป็น
 ผู้ รับ รอง คือ ไป ก็ ดี ให้ เจา หน้า ที่ กำหนด ให้ นักเรียน นาย ร้อย ผู้ นั้น หา ผู้
 รับ รอง เปลี่ยน ใหม่ ภายใน กำหนด ที่ เจา หน้า ที่ จะ ได้ ภา ให้ ถ้า นักเรียน
 นาย ร้อย ผู้ นั้น ยัง หา ผู้ รับ รอง ไม่ได้ ภายใน กำหนด ก็ ให้ เจา หน้า ที่
 รายงาน ต่อ กรมยุทธนา ธิการ เพื่อ จะ ได้ สั่ง ให้ นักเรียน นาย ร้อย ผู้ นั้น
 ออกจาก ตำแหน่ง นักเรียน นาย ร้อย หรือ จะ ได้ ดำริ ให้ สั่ง การ อย่าง ใด
 ความ ที่ เห็น สมควร

ข้อ ๕ นักเรียน นาย ร้อย ผู้ใด หลบ หนี ราชการ ผู้นำ และ ผู้ รับ รอง
 ต้อง คิด ตาม ตัว นักเรียน นาย ร้อย ผู้ นั้น สั่ง ยิง โรงเรียน ถ้า หาก ว่า หนี
 ราชการ ไป นาน ถึง ๖๐ เดือน แล้ว ยัง ไม่ได้ ตอ ก็ ให้ เจา หน้า ที่ รายงาน
 ต่อ กรมยุทธนา ธิการ สั่ง การ คือ ไป

ประกาศ

บอก ยก เด็ก ครัว แดง ครัว จอม ไบ เขี้ยม ย่า ของ เก้า สำหรับ ที่ ดิน
 ตำบล เกาะ เลื้อย เหว ตะเข้ ตำบล ประทวน บาง ชวณีย์ คลอง นา ท่า ไช้
 บางกะเห โข บาง ดิน เบ็ด บาง ก้าว บาง ไร่ อำเภอ เมือง ตำบล คลอง ชุต
 หนอง ดิน นก ดิน เข็ศ คอก แดง ภูตาช บาง กรุด บ้าน โป บาง ช้วน อัง อู่
 อำเภอ สันนาม จันทร ตำบล บาง เล้า เสม็ด ไค้ ท่าทอง หาดวง คุมมอญ
 อำเภอ บาง คด้า แขวง เมือง ฉะเชิงเทรา

เจ้าพระยา เทเวศร์ รวงษ์ วุฒิมณ เสนาบดี กระทรวง เกษตร การ

ขอ ประกาศ แก่ บรรดา ผู้ถือ กรรมสิทธิ์ ที่ ดิน หรือ ผู้หนึ่ง ผู้ใด ซึ่ง มี กิจ
 ข้าราชการ ของ ดิน ตำบล ซึ่ง ได้ กล่าว แล้ว ข้าง ดิน ให้ ทราบ ทราบ ว่า
 ด้วย ตาม ประกาศ กระแส พระบรมราชโองการ เรื่อง ออก โฉนด ที่ ดิน
 ลงวันที่ ๑๕ กันยายน รัตนโกสินทร ศก ๑๒๐ ในข้อ ๑๖ มีความว่า ให้
 เสนาบดี กระทรวง เกษตร การ มีอำนาจ ที่จะ ออก ประกาศ ยก เด็ก
 ครัว แดง ไบ จอม ของ เก้า ใน ท้อง ที่ ซึ่ง ออก โฉนด ใหม่ นี้ ตั้งแต่วัน
 กำหนดไป บรรดา ที่ ดิน ใน เขต ที่ ท้อง ที่ ซึ่ง ไม่มี โฉนด อย่าง ใหม่ นี้ เปน
 สำคัญ ให้ ถือว่า เปน ที่ ซึ่ง รัฐบาล ได้ ปก ปัก รักษา ผู้ขึ้น ไม่มี กรรมสิทธิ์
 ใน ที่ นั้น ความ แจง อยู่ใน ประกาศ นั้น แล้ว

บัดนี้ ข้าหลวง เกษตร ได้ จัด การ ออก โฉนด สำหรับ ที่ ดิน ตำบล เหล่านี้
 ให้ แก่ ผู้ถือ กรรมสิทธิ์ ที่ ดิน เพื่อ เปน กรรมสิทธิ์ ใน ที่ ดิน ตำบล ซึ่ง ได้
 08/10/2566
 กล่าว มา ข้าง ดิน นั้น ตาม ประกาศ ออก โฉนด ที่ ดิน อย่าง ใหม่ แล้ว

เพราะฉะนั้น จึง ประกาศ มาให้ ทราบ โดย อานาจ ประกาศ กระแส พระ
บรมราชโองการ ว่า บรรดา ตราแดง ตราทอง ของ เก้า สำหรับ ที่ ดิน ตำบล
ที่ กล่าว มา^{นี้} ซึ่ง ได้ ออก โฉนดใหม่ แล้ว^{นี้} ให้ ยก เลิก เสีย ไม่ ให้ ใช้
เป็น กรรมสิทธิ์ สำหรับ ที่ ดิน ใน ตำบล ซึ่ง กล่าว แล้ว^{นี้} ไป

ประกาศ มา ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม รัตนโกสินทร ศก ๑๒๖

เสนาบดีไม่อยู่

(ลงนาม) พระยาศรีสุนทรโวหาร

ปลัด ทอด ถลง เช่น แทน

พระบรมมณูศักดิ์ ทหารบก

๕๐

รัตนโกสินทร ศก ๑๒๖

มี พระ บรมราชโองการ ใน พระบาท สัมเด็จ พระ ปรมินทร มหา จุฬาลงกรณ์ พระ จตุจอมเกล้า เจ้า อยู่ หัว ดำรัส เห็น เกล้า ๆ ให้ ประกาศ
ทราบ ทู^{ทั้ง} กัน ว่า โดย ที่ได้ ออก พระราช บัญญัติ และ ข้อ บังคับ ต่าง ๆ
เปลี่ยนแปลง วิธี จัด การ และ ปกครอง ใน กรม ทหาร บก ตั้ง ขึ้น กว่า แต่
ก่อน มา เป็น ลำดับ แล้ว^{นี้} บัดนี้ ทรง พระ ราช ดำรัส ให้ ว่า เป็น สมัย สมควร
ที่จะ ออก พระ ราช บัญญัติ ว่า ด้วย ตัด ดิน คดี ความ ใน กรม ทหาร บก
กับ ทั้ง วิธี จัด การ ศาสตร์ ทหาร บก จึง ทรง พระ กรุณา โปรดเกล้า ๆ ให้
ตรา พระราช บัญญัติ ไว้ ดัง นี้ ว่า

ภาค ๑

ว่าด้วยการใช้ พระราชบัญญัติ

มาตรา ๑๘ พระราชบัญญัติ^{นี้} ให้ เรียกว่า “ พระบรมมณูศักดิ์
ทหารบก ร.ศ. ๑๒๖ ” ๑๘

มาตรา ๒ ให้ เริ่มใช้พระราชบัญญัตินี้ ตั้งแต่วันที่ ๓ เมษายน ร.ศ. ๑๒๗ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ตั้งแต่วันเริ่มใช้พระราชบัญญัตินี้เป็นต้นไป บรรดาพระราชกำหนดกฎหมายซึ่งมีอยู่เดิม บทใดซึ่งมีข้อความขัดขวางต่อพระราชบัญญัตินี้ ให้ยกเลิกบทนั้นเสีย

มาตรา ๔ ผู้บัญชาการ กรมยุดธนาธิการ มีหน้าที่เป็นผู้รักษาพระราชบัญญัตินี้ และมีอำนาจออกข้อบังคับต่าง ๆ เพื่อจะวางระเบียบการให้ดำเนินไปตามพระราชบัญญัติ เมื่อข้อบังคับนั้นได้รับพระบรมราชานุญาต และได้ประกาศในหนังสือราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ศาลทหารบก มีอำนาจที่จะพิจารณาและวางบทลงโทษผู้ที่กระทำผิดต่อพระราชกำหนดกฎหมายทหาร หรือพระราชกำหนดกฎหมายในทางอาญาหลวง ซึ่งผู้กระทำผิดนั้น เป็นบุคคลที่อยู่ใต้อำนาจศาลทหารบก ในขณะที่กระทำความผิด

มาตรา ๖ นอกจากศาลพิเศษ ที่ได้มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ตั้งขึ้นแล้ว เฉพาะแต่ศาลทหารบกเท่านั้น มีหน้าที่พิจารณาพิพากษาคดีในทหารบกได้ และศาลทหารบกนั้น ในเวลาปกติ มีวิธีจัดการและอำนาจอย่างหนึ่ง เวลาดังครม. อีกอย่างหนึ่ง ไม่เหมือนกัน

ภาค ๒ ว่าด้วยวิธีจัดการ
ศาลทหารบกในเวลาปรกติ

มาตรา ๗ ในเวลาปรกติ จะต้อง มีศาล ทหาร บก ๓ ชั้น สำหรับ
พิพากษาคดี ทหารบก คือ

- (๑) ศาล กรมยุทธนาธิการ
- (๒) ศาล มณฑล ทหาร
- (๓) ศาล กรม ทหาร

หมวด ๑

ศาลกรมทหาร

มาตรา ๘ ใน มณฑล ทหารบก มณฑล หนึ่ง จะ ควร กำหนดให้ มี
ศาล กรม ทหาร ก็ ศาล แต่ ผู้บัญชาการ กรม ยุทธนาธิการ จะ มีคำสั่ง

มาตรา ๙ ใน คำสั่ง ผู้บัญชาการ กรม ยุทธนาธิการ จะ ต้อง ชี้แจง
ว่าใน คำขบดไต่ และ ทหาร พกไต่ อยู่ใน อำนาจ ศาล กรม ทหาร ศาลไต่
นายทหาร ผู้ไต่ มีอำนาจ ที่จะ ตั้ง ศาล นั้น ๆ

มาตรา ๑๐ ศาล กรม ทหาร นั้น ไม่เป็น ศาลที่ ตั้ง ประจำ เป็น ศาล
ที่ตั้ง กรรมการ ขึ้น เป็น ครั้ง คราว เมื่อ มี เหตุ จำ เป็น ตาม แต่ นาย ทหาร
ผู้ มี อำนาจ ตั้ง ศาล จะ ออก คำสั่ง เวลาไต่

มาตรา ๑๑ เมื่อ ผู้มี อำนาจ ตั้ง ศาล ออก คำสั่ง ตั้ง ศาล กรม ทหาร
เมื่อใด ให้ บัง นาม ของ ผู้ที่ จะ เป็น กรรมการ ลง ใน คำสั่ง และ ให้ ชู

แจ้งว่า มีเรื่องใดบ้าง ที่จะต้อง พิจารณา พิพากษา หรือ ถ้ามี หมาย เรื่อง ให้ ชี้แจง ทุก เรื่อง

มาตรา ๑๒ ใน คำนวณ กรรม ทหาร ให้ตั้ง กรรมการ ๓ นาย เป็น นาย ทหาร ชั้น ตัญญา บัตรี ทั้ง ๓ นาย

มาตรา ๑๓ ใน คำนวณ กรรม ทหาร คำนวณ หนึ่ง ให้ มี อัยการ ทหาร บก และ ยกระบัตร คำนวณ ประจำ คำนวณ

มาตรา ๑๔ อัยการ ทหาร บก ต้อง เป็น นาย ทหาร ชั้น ตัญญา บัตรี

มาตรา ๑๕ ถ้า จะ ตั้ง ผู้ช่วย อัยการ ทหาร สำหรับ ให้ ช่วย ใน หน้าที่ อัยการ นั้น ก็ได้ และ ใน เวลา ที่ อัยการ ทหาร บก ไม่ อยู่ หรือ มี เหตุ ขัดข้อง อย่าง หนึ่ง อย่าง ใด ที่ จะ ทำ หน้าที่ ของ ตน ไม่ ได้ ก็ ให้ ผู้ช่วย อัยการ กระทำ การ ตาม หน้าที่ นั้น แทน

หมวด ๒

ศาล มณฑล ทหาร

มาตรา ๑๖ ใน มณฑล ทหาร บก มณฑล หนึ่ง กำหนด ให้ มี ศาล มณฑล ทหาร คำนวณ หนึ่ง

มาตรา ๑๗ ศาล มณฑล ทหาร นั้น ไม่ เป็น ศาล ตั้ง ประจำ แต่ เมื่อ มี เหตุ จำ เป็น เมื่อใด ผู้บัญชาการ ทหาร บก ใน มณฑล นั้น จึง ออก คำสั่ง ตั้ง กรรมการ คำนวณ

มาตรา ๑๘ เมื่อ ผู้มี อำนาจ ตั้ง ศาล ออก คำสั่ง ตั้ง ศาล มณฑล ทหาร เมื่อใด ให้ บัง นาม ผู้ที่เป็น กรรมการ ลง ใน คำสั่ง และ ให้ ชี้แจง ว่า

มีเรื่องใดบ้าง ที่จะพิจารณาพิพากษา หรือ ถ้ามหาญเรื่องให้ ชัดแจ้ง
ทุกเรื่อง

มาตรา ๓๘ ใน ศาล มณฑล ทหาร ต้อง มี กรรมการ ๓ นาย คือ
นายทหาร ชั้น นาย พัน ๓
นายทหาร ชั้น นาย ร้อย ๓
นายทหาร กรม พระชรรমনุญ ๓

มาตรา ๓๙ ถ้าหากว่า จำเลย หรือ ผู้ใด ผู้หนึ่ง ใน หมู่ จำเลย มียศ
เป็น นายทหาร ชั้น นาย พัน กรรมการ ของ ศาลมณฑล ต้อง เป็น นายทหาร
มียศ สูง กว่า ชั้น นาย ร้อย ๒ นาย กับนายทหาร กรม พระชรรমনุญ ๓ นาย

มาตรา ๔๐ กรรมการ ทุก ๆ คนใน ศาล มณฑล ทหาร ต้อง มียศ
สูง กว่า หรือ เท่า กับผู้ ที่ มียศ สูง ที่ สุด ใน หมู่ จำเลย นั้น

มาตรา ๔๑ ให้ยกเว้น ความใน มาตรา ๔๐ เฉพาะ แก่

- (๑) นายทหาร กรม พระ ชรรমনุญ
- (๒) ใน คดีซึ่ง จำเลย เป็น นายทหาร ชั้น นาย พัน นั้น กรรมการ
ที่เป็น นาย พัน ผู้หนึ่ง จะ มียศ ต่ำ กว่า จำเลย ก็ได้

มาตรา ๔๒ ถ้าหากว่า ไม่มี นายทหาร ซึ่ง มียศ สัมควร ครบจำนวน
ผู้ตั้ง ศาล มีอำนาจ ที่จะ ตั้ง คนเอง เป็น ประธานใน ศาล มณฑลได้

มาตรา ๔๓ ผู้มีอำนาจ ตั้ง ศาล อาจ ตั้ง นายทหาร นอก กอง
ประจำการ เป็น กรรมการ ศาล มณฑล ทหารได้

มาตรา ๕๕ ถ้าหากว่าจำเลยมียศสูง และเหตุที่ไม่มีนายทวาร
 ที่มียศเสมอกว่ที่จะเป็นกรรมกร และตั้งศาลมณฑลทวารไม่ได้แล้ว
 ให้ผู้บัญชาการกรมยุทธานธิการ คัดเลือกและตั้งนายทวารชั้นสัญญา
 บัตร หรือ นายทวารในกรมพระบรมมณูญ ไปเป็นกรรมกรแทน
 กรรมกรที่ขาด หรือมีฉนั้นสั่งให้ส่งคดีนั้นไปพิจารณาในศาล
 มณฑลทวารแห่งอื่น

มาตรา ๕๖ ผู้บัญชาการกรมยุทธานธิการ จะต้องตั้งอัยการ ทหาร บก
 และ ยกระบัตร ศาล สำหรับ ประจำ ศาล มณฑล ทหาร

มาตรา ๕๗ อัยการ ทหารบก ต้องเป็น นาย ทหาร ชั้น สัญญาบัตร

มาตรา ๕๘ ถ้าจะตั้งผู้ช่วยอัยการ ทหาร สำหรับให้ช่วยในหน้าที่
 อัยการ นั้นก็ได้ และในเวลาที่ อัยการ ทหาร บกไม่อยู่ หรือมีเหตุ
 ขัดข้อง อย่าง หนึ่ง อย่างใด ที่จะทำหน้าที่ของตนไม่ได้ ก็ให้ผู้ช่วย
 อัยการ กระทำ การ ตาม หน้าที่ นั้น แทน

หมวด ๓

ศาล กรมยุทธานธิการ

มาตรา ๕๙ ให้มีศาล กรมยุทธานธิการ ตั้ง ประจำ อยู่ใน กรุง เทพ
 ศาล หนึ่ง มี ตุลาการ สำหรับ ศาล ๕ นาย คือ นายพลหรือ นายพันเอก ๑
 นายพัน หรือ นายร้อยเอก ๒ หรือ ๓ นายทวารกรมพระบรมมณูญ ๑ หรือ ๒

มาตรา ๓๐ ผู้บัญชาการกรมยุทธนาธิการ เป็นผู้ตั้ง ศาลาการประจำ
 ศาล และผู้บัญชาการ กรมยุทธนาธิการ มีอำนาจที่ เปลี่ยน ตั้ง ผู้
 แทน ศาลาการ เต็ม นัน ทุก เมื่อ

มาตรา ๓๑ ถ้าหากว่า จำเลย หรือ ผู้ใด ผู้หนึ่งใน พวก จำเลย มี ยศ สูง
 กว่า นายร้อยเอก ให้ผู้บัญชาการ กรมยุทธนาธิการ ออกคำสั่ง พิเศษ
 เปลี่ยน แปลง ศาลาการ ศาล กรมยุทธนาธิการ ตั้ง ต่อไป นี้

ยศ ของ จำเลย ศาลาการ ศาล กรมยุทธนาธิการ

นายพัน	{ นายพล	๓
	{ นายพัน	๒ หรือ ๓
	{ นายทหารกรมพระบรมมณูญ	๓ หรือ ๒
นายพล	{ นายพล	๓
	{ นายทหารกรมพระบรมมณูญ	๒

มาตรา ๓๒ ศาลาการ ศาล กรมยุทธนาธิการ จะ ต้อง มี ยศ สูง กว่า
 หรือ เท่ากัน กับ ผู้ที่ มี ยศ สูง ที่ สุด ใน หมู่ จำเลย ศาลาการ ผู้มี ยศ เท่ากัน
 กับ จำเลย นั้น ควร จะ เป็น ผู้ ได้รับ ยศ ก่อน ถ้า มี นาย ทหาร เช่นนี้ ได้

มาตรา ๓๓ ไม่ มุ่ง ถึง ยศ ของ นาย ทหาร กรม พระบรมมณูญ

มาตรา ๓๓ ถ้า จำเลย มี ยศ เช่น นายพล และ ไม่มี นาย พล ที่มี ยศ สูง กว่า
 หรือ เสมอ จำเลย พยแก่ จำนวน ศาลาการ แล้ว ผู้บัญชาการ กรม ยุทธนา
 ๐๘/๑๐/๒๕๖๖
 วิจารณ์ จะ ตั้ง นายพล ที่มี ยศ ต่ำ กว่า จำเลย เป็น ศาลาการ ได้

มาตรา ๓๔ ถ้ามีเหตุตามที่กล่าวมาแล้วใน มาตราบนนี้ ผู้บัญชาการ กรมยุทธนาธิการ จะตั้ง ตนเอง เป็น ประธานใน คัดได้

มาตรา ๓๕ นายทหาร นอก กอง ประจำการ จะรับ หน้าที่ เป็น ตุลาการใน คัด กรมยุทธนาธิการได้

มาตรา ๓๖ ผู้บัญชาการ กรมยุทธนาธิการ จะตั้ง ตั้ง อัยการ ทหารบก และ ยกระบัตรคัด สำหรับ ประจำ คัด กรมยุทธนาธิการ เดิมต่อไป

มาตรา ๓๗ อัยการทหารบก ต้อง เป็น นายทหาร กรมพระธรรมมัญญ

มาตรา ๓๘ ถ้าจะตั้ง ผู้ช่วย อัยการ ทหาร สำหรับให้ ช่วยในหน้าที่ อัยการ นั้นก็ได้ และใน เวลาที่ อัยการ ทหารบกไม่อยู่ หรือมีเหตุ ขัดข้อง อย่าง หนึ่ง อย่าง ใด ที่จะ ทำ หน้าที่ ของ ตน ไม่ได้ ก็ให้ผู้ช่วย อัยการ กระทำ การ ตาม หน้าที่ นั้น แทน

มาตรา ๓๙ นอกจากคัดประจำของกรมยุทธนาธิการนี้ ผู้บัญชาการ กรมยุทธนาธิการ มีอำนาจ ที่จะออกคำสั่งพิเศษ ตั้งคัดกรมยุทธนาธิการ พิเศษ พร้อม ทั้ง อัยการ และ ยกระบัตร คัด เพื่อ พิจารณา คัด พิเศษ นั้นได้

หมวด ๔

ว่าด้วยการทั่วไป

มาตรา ๔๐ นายทหาร กรมพระธรรมมัญญ ทหาร บกนั้น คือ นายทหาร ชั้นสัญญาบัตร ที่เป็น ผู้โต สอบได้แล้ว ในโรงเรียน กฏหมายสยาม หรือโรงเรียน กฏหมายต่าง ประเทศ แต่ ถ้าแม้ว่าจำนวน ของ นายทหาร

08/10/2566

ที่สอบได้แล้ว เช่นนี้ไม่มีพอ ผู้บัญชาการ กรม ยุทธนาธิการ จะ
เลือกและตั้ง นายทหาร ผู้ใด ตามสมควร ซึ่งผู้บัญชาการกรมยุทธนาธิการ
เห็นว่า มีความรู้ และ ความสามารถพอที่จะให้เป็นนายทหาร กรม พระ
ธรรมมัญญได้

มาตรา ๔๑ ผู้บัญชาการ กรม ยุทธนาธิการ มีอำนาจที่จะตั้งให้
นายทหาร กรม พระธรรมมัญญคนหนึ่ง รับราชการใน มณฑล ทหาร บก
มณฑลหนึ่ง หรือ สอง มณฑล หรือ มากกว่านั้น พร้อมกันได้

มาตรา ๔๒ ถ้ามีเหตุอันจำเป็นที่ผู้บัญชาการ มณฑล ทหาร บก จะ
ต้องตั้ง ศาสต มณฑล ทหาร และใน ขณะ นั้น ยังไม่มี นายทหาร กรม
พระ ธรรมมัญญ อยู่ประจำ ให้ผู้บัญชาการ มณฑล ทหาร บก มา ยัง ผู้บัญชาการ
กรม ยุทธนา ธิการ ผู้บัญชาการ กรม ยุทธนาธิการ จะต้องตั้ง นายทหาร
กรม พระ ธรรมมัญญ ออกไป มณฑล นั้น และ ตั้ง ให้ เป็น กรรมการ
ใน ศาสต มณฑล ทหาร

มาตรา ๔๓ นายทหาร กรมพระธรรมมัญญทหารบก จะเป็น ตุลาการ
หรือ กรรมการใน ศาลใด ๆ ได้ ไม่ว่าจำเลย มียศสูงต่ำเพียงใด

มาตรา ๔๔ ในศาลทหารบกทุกศาล ตุลาการ หรือ กรรมการ ที่มี
ยศสูงที่สุด ต้องเป็น ประธานในศาลนั้น

มาตรา ๔๕ นายทหารจำพวกที่จะกล่าวต่อไปนี้ จะ เป็น ตุลาการ
หรือ กรรมการ หรือ อัยการ ใน ศาล ทหาร บกใด ๆ ไม่ได้ คือ

08/10/2566

(๑) ถ้า เป็นญาติกับจำเลยทางสายโลหิต หรือทางเกี่ยวของอย่าง
สนิทแต่เข้ามาชั้นเข้ามา

(๒) ถ้าเป็นผู้ที่นำความมาร้อง หรือถ้าจะต้องเป็นพยานใน
คดีนั้น

(๓) ถ้าได้เป็นคู่ความส่วนตัวในคดีอาญาใดๆ กับจำเลยใน
ระหว่าง ๓ ปี ก่อนที่จำเลยขึ้นศาลทหารพิจารณาครั้งแรก

(๔) ถ้าได้หนึ่ง เป็นกรรมการ หรือตุลาการพิพากษาคดีเรื่องเดียวกัน
นั้นเองในศาลทหารบก แห่งอื่นมาก่อนแล้ว

มาตรา ๔๖ ถ้าหากว่าคดีใดตั้งเกิดตุ๋นอย่างยาก ให้ผู้มีอำนาจ
ตั้งศาลตั้งตุลาการ หรือ กรรมการ ดำรงของ ๑ นาย หรือหลายนาย กรรมการ
หรือ ตุลาการ ดำรงของ คดีหนึ่ง ศาลเหมือนกัน ถ้าเมื่อ กรรมการ หรือ
ตุลาการ ผู้ใดผู้หนึ่ง มีเหตุขัดข้อง จะทำหน้าที่ของตนให้ตลอดไม่ได้
ในระหว่าง คดีนั้น ให้กรรมการ หรือ ตุลาการ ดำรงของ ซึ่ง มียศ สูงกว่า
ผู้อื่นในหมู่กรรมการ หรือตุลาการ ดำรงของ นั้น เขาทำการแทน กรรมการ
หรือ ตุลาการ และศาลที่ เปลี่ยน กรรมการ หรือ ตุลาการ เช่นนี้ ให้
นับว่า เหมือนกับศาลเดิม และมีอำนาจ เช่นเดียวกันกับศาลเดิม

มาตรา ๔๗ คำพิพากษาของศาลทหารบกใดๆ ซึ่ง เป็นชั้นที่สุด
แล้วนั้น จะต้องมี อนุมัติ ของผู้มีอำนาจตั้งศาลนั้นๆ ตั้งก่อน
จึงให้เป็นไปตามคำพิพากษา

ภาค ๓

อำนาจของศาลทหารบกในเวลาปกติ

หมวด ๑

ว่าด้วยการทั่วไป

มาตรา ๔๘ บุคคลที่อยู่ใต้อำนาจของศาลทหารบกนั้น คือ

(๑) นายทหาร ชั้นประทวน และ พลทหาร ประจำการ เมื่อเวลาอยู่กับกอง หรือ เมื่อเวลาเรียกระดมเพื่อฝึกหัด หรือ อบรมราชการ
อย่างใด ๆ

(๒) นายทหาร ชั้นประทวน และ พลทหาร ประจำการ ในเวลาที่ลา

(๓) นายทหาร ชั้นประทวน และ พลทหาร ที่ต้องโทษ อยู่ในโรง

คุมขังทหารบก

(๔) นายทหาร ชั้นสัญญาบัตร ในเวลาที่ประจำการทหารบก
ตามทำเนียบ

(๕) นายทหาร ชั้นสัญญาบัตร ที่ไม่ได้ประจำการทหารบก ในขณะที่
เมื่อกระทำผิดต่อกฎหมายทหารบก หรือ ข้อบังคับทหารบก

(๖) นักเรียนในโรงเรียนทหารบก

(๗) บุคคลพลเรือนที่ไปซึ่งทำการอยู่ในกรมทหารบก ในขณะ
เมื่อกระทำ การ อยู่ในหน้าที่ที่กล่าวมา แล้วในข้อ ๒ และ ๓

(๘) ชะเลยศึก

มาตรา ๔๘ ทหาร ซึ่ง เข้าใหม่ ต้อง นับว่า อยู่ใน อำนาจศาลทหารบก ตั้งแต่วันที่ผู้นั้นเข้ามาอยู่กับกรม และ กอง ที่ ตน ตั้งกิต

อนึ่ง ถ้า บุคคล เหล่านี้ ได้ กระทำผิด เจริญ คดี พระราชบัญญัติลักษณะเกณฑ์ทหาร ถึงแม้ว่า กระทำแต่ก่อน เขาประจำกองแล้ว กิต ต้อง ชิน ศาล ทหาร บก เหมือน กัน

มาตรา ๕๐ ชัยการ ทหาร บก หรือ ผู้ใด ซึ่ง ถูก บาดเจ็บ หรือ เสีย หาย มีอำนาจ ที่จะ เป็น โจทย์ พ้อง คดี ศาล ทหาร บก แต่ ผู้ที่ ถูก บาดเจ็บ หรือ เสีย หาย นั้น ต้อง เป็น ผู้ที่ อยู่ใน อำนาจศาล ทหาร บก ถ้า แม้ ว่าไม่ เป็น ผู้ อยู่ใน อำนาจศาล ทหาร บก แล้ว ผู้ต้อง บาดเจ็บ หรือ เสีย หาย นั้น จะต้อง มอบ คดี ให้ ชัยการ ทหารบก เป็น โจทย์

มาตรา ๕๑ ศาลทหารบกไม่มีอำนาจที่จะพิจารณาพิพากษาคดีแพ่ง

มาตรา ๕๒ โดยเหตุที่ได้กล่าวมาแล้วนี้ ถ้าในคดีที่ต้อง ชิน ศาล ทหาร บก มีเหตุทำอันตรายแก่ชีวิต ร่าง กาย ความ อิศรภาพ ชื่อเสียง เดียรรัตติคุณ หรือสิ่งของ ๆ หนึ่งผู้ใด กิต ผู้นั้นจะร้องขอค่าปรับ ใหมใน ศาล ทหารบกไม่ได้

มาตรา ๕๓ ถ้ามีคดีตามที่กล่าวมาแล้วนี้ ในมาตรา ๕๒ ผู้ต้อง บาดเจ็บ หรือ เสีย หาย อาจที่จะ นำคดีทั้ง ฝ่ายแพ่ง และ ฝ่ายอาญา รวมกัน ไป พ้อง ยัง ศาล พลเรือน หรือ คอยจน กว่า ศาล ทหาร บก พิจารณา ความ

อาณาเขต จึงไปฟ้อง ผู้นั้น ใน ส่วน ความ พัง อก ชน หนึ่ง ก็ ได้ แล้ว แต่
ผู้ต้อง บาด เจ็บ หรือ เสีย หาย จะ เดือด ใจ ตาม ความ เต็ม ใจ

มาตรา ๕๔ ถ้า ผู้มี บาด เจ็บ หรือ เสีย หาย มุ่ง หมาย จะ นำ คดี หนึ่ง เรื่อง
ไป ฟ้อง ยัง ศาล พด เรือ น แลว ผู้ นน ต้อง แจง ความ มุ่ง หมาย ต่อ ศาล
ทหาร บก โดย ทาง หนึ่ง สัด ช้ แจง ต่อ ยกระ บัทร ศาล ก่อน ที่ ศาล จะ เริ่ม

การ พิจารณา อัยการ ทหาร บก จะ ต้อง จัดการ ให้ ให้ ใ้ ได้ สิ่ง สำ นวน คดี นั้น
ไป ยัง ศาล ที่ โจทก์ จะ ไป ฟ้อง นน ภายใน ๕ วัน นับ ตั้ง แต่วัน ที่ ได้ แจง ความ นน

มาตรา ๕๕ ถ้า ผู้ต้อง บาด เจ็บ หรือ เสีย หาย ไม่ แจง ความ ตาม
กำหนด แลว ผู้ นน จะ ไป ขอ ร้อง ค่า ปรับ ใหม่ ต่อ ศาล พด เรือ น ได้ แต่
ต้อง รอ ได้ จน กว่า ศาล ทหาร ได้ พิพากษา คดี ส่วน อาญา ตัด ออก แลว

มาตรา ๕๖ เมื่อ โจทก์ ขอ ร้อง ค่า ปรับ ใหม่ ใน ศาล พด เรือ น โจทก์
จะ ต้อง ตั้ง สำเนา ค่า พิพากษา แท้ จริง ของ ศาล ทหาร บก ถ้า ศาล พด เรือ น
บอก ขอ สำนวน มา ยัง ศาล ทหาร บก เมื่อ ได้ ให้ ยกระ บัทร ศาล ทหาร บก
ซึ่ง มี หน้าที่ เก็บ สำนวน คดี นั้น ตั้ง สำนวน ไป ยัง ศาล พด เรือ น ใน การ ที่ ศาล
พด เรือ น จะ พิพากษา ให้ ค่า ปรับ ใหม่ หรือ ยก ค่า ปรับ ใหม่ ต้อง ถือ เอา
หรือ ความ ที่ ตก ลง แน่ ใน ศาล ทหาร บก อัน พิพากษา แลว เป็น ที่ สู้ ตัน
เป็น หลัก แต่ อย่าง เดียว เท่านั้น

มาตรา ๕๗ ใน คดี หนึ่ง ผู้ กระ ทำ ผิด ได้ ลอบ ถัก หรือ ถือ เอา สิ่ง ของ
และ สิ่ง ของ นน ศาล ได้ ยึด และ จับ มา เป็น กตาง แลว ศาล ทหาร บก
มี หน้าที่ จะ ตั้ง ให้ สิ่ง ของ นน คืน ให้ แก่ เจ้า ของ ตาม กฎหมาย

08/10/2566

มาตรา ๕๘ ตามที่กล่าวมาแล้ว เป็นบัญญัติกว้าง ๆ ตาม มาตรา ๕๓-๕๖ มีถ้อยคำอยู่คือ ศาล ทหารบก มีอำนาจที่ ตั้ง ปรับใหม่ให้แก่ รัฐบาล ในคดีซึ่ง จำเลยได้ ดอบ ดัก หรือ ถ้อ เขา พระราชทรัพย์ หดวง เป็นของตน หรือ ได้กระทำให้ของ หดวง เสีย หายเป็น อันตราย แต่ ศาลจะ พิพากษา ปรับใหม่ได้ แต่เมื่อ อัยการ ทหารบกได้ ขอร้อง ให้ปรับ เท่านั้น

มาตรา ๕๙ ถ้าผู้ที่อยู่ใน อำนาจศาล ทหารบก ถูกฟ้อง ในคดีซึ่ง จะต้อง พิจารณาใน ศาล ทหารบก และ ในคดีจะต้อง พิจารณาใน ศาล อื่น ๆ พร้อมกัน คดีใดที่จะมี โทษ มาก ให้พิจารณา คดีนั้น ก่อน แต่ ถ้าแม้ว่ามีโทษ ประมาณ เท่ากัน ก็ให้ พิจารณาในคดีซึ่ง หนัก ศาล ทหารบก นั้น ก่อน

มาตรา ๖๐ ผู้ที่อยู่ใน อำนาจ กฎหมาย ทหาร แล กระทำผิดนั้น จะต้อง ชน ศาล ดังต่อไปนี้

ถ้าจำเลย กระทำผิด ใน เขตที่ อยู่ใน อำนาจ ของ ศาล ทหารบก ศาลใด ก็ชน ศาล นั้น หรือ ถ้าจำเลย ถูกจับกุม ใน เขตที่ อยู่ใน ใต้ อำนาจ ของ ศาลใด ก็ชน ศาล นั้น หรือ ถ้าจำเลย ได้ ทำ ราชการ อยู่ใน ที่ เขตที่ อยู่ใน อำนาจ ของ ศาลใด ให้ ชน ศาล นั้น

มาตรา ๖๑ ถ้าโดยเนื้อความตามที่กล่าวมาใน มาตราข้างบนนี้ ผู้กระทำความผิด ถูกฟ้องในเรื่องเดียวกัน ใน ศาล ทหารบก หลายแห่ง ต้อง

ให้ อัยการ ทหารบก ใน ศาล ทุก ๆ ศาล นั้น ปลูกชากันให้ ตก ลง ว่า จะ พิจารณา ใน ศาล ไต ถ้า อัยการ ทหารบก นั้น ไม่ ตก ลง พร่อม กัน ไต ให้ รายงาน ไปยัง ผู้ บังคับ บัญชา สูง สุด ที่ อยู่ โภค ใน เขต ที่ จำ เอย อยู่ ใน ขณะ นั้น ให้ ผู้ นั้น วิวินิจฉัย เต็ด ชาติ ว่า ให้ ศาล ไต พิจารณา คดี นั้น ส่วน การ พิจารณา นั้น ต้อง งต ใจ ว่า ผู้ นั้น มี คำ สั่ง

มาตรา ๖๒ เมื่อ ไต ผู้ ที่ อยู่ ใน อำนาจ ศาล ทหารบก ไต กระทำ ความ ผิด และ มี ผู้ ที่ ไม่ อยู่ ใน อำนาจ ศาล ทหารบก ประ ปรน อยู่ ด้วย เปน ผู้ คุ้ม เหตุ หรือ พรต พวก ถัด ให้ คดี นั้น ไป พิจารณา ใน ศาล พลเรือน

มาตรา ๖๓ เมื่อ ผู้ ไต ซึ่ง อยู่ ใน อำนาจ กฎหมาย ทหาร เรือ พร่อม ทั้ง ผู้ ซึ่ง อยู่ ใน กฎหมาย ทหาร บก กระทำ ผิด ให้ เจ้า หน้าที่ ทหารบก ทหาร เรือ ไต ส่วน และ ตก ลง ให้ แน่ ว่า ความ ผิด นั้น กระทำ ใน ที่ ไต ถ้า ความ ผิด นั้น ไต กระทำ ใน เรือ ของ กรม ทหาร เรือ หรือ ใน เขต โรง ทหาร เรือ หรือ ช้ หรือ ที่ อยู่ ที่ ตั้ง ไต ซึ่ง ชน แก่ กรม ทหาร เรือ ให้ ศาล ทหาร เรือ พิจารณา คดี นั้น แต่ ถ้า กระทำ ผิด ใน ที่ อื่น นอก จาก นี้ ให้ ศาล ทหาร บก พิจารณา คดี นั้น ๆ

มาตรา ๖๔ ตาม ความ ที่ ก่อ มา แล้ว ใน มาตรา ๖๒—๖๓ ศาล จะ ต้อง ใช้ กฎหมาย ทหารบก สำหรับ พิพากษา บุคคล ที่ อยู่ ใน อำนาจ กฎหมาย ทหาร บก กฎหมาย ทหาร เรือ แก่ ผู้ ที่ อยู่ ใน อำนาจ กฎหมาย ทหาร เรือ และ กฎหมาย อาญา ตาม ขรมตมา แก่ จำ เอย ผู้ อื่น

มาตรา ๖๕ ถ้าผู้ใด ขน ศาต ทหารบก และ ศาตทหารบกได้ พิจารณา
 พิจารณาตาม พระราชบัญญัตินี้ แล้ว ศาตอื่น จะ พิจารณาผู้หนึ่ง ในคดี
 เรื่องเดียวกันอีกไม่ได้ เว้นไว้แต่ถ้า ศาต ทหารบก ได้ วินิจฉัยแล้ว
 และวาง บท แน่นนอน ว่า คดีนั้น ไม่ได้ อยู่ใน อำนาจ ของ กฎหมาย ทหารบก

หมวด ๒๓

อำนาจ ศาต กรม ทหาร

มาตรา ๖๖ ศาต กรม ทหาร มีอำนาจ พิจารณาคดีที่ จำเลย เป็นผู้ อยู่
 ใน อำนาจ กฎหมาย ทหาร ที่ มียศ สูง เพียง นาย ทหาร ชั้น ประทวน เป็น สูง
 ที่ สูง ซึ่ง ตาม คดี นั้น จำเลย จะ มี โทษ จำขัง ไม่เกิน กว่า ๓ ปี หรือ
 โทษ ปรับ หรือ โทษ โบาย หรือ ทั้ง จำขัง ไม่เกิน ๑ ปี ทั้ง ปรับ หรือ โบาย ด้วย

มาตรา ๖๗ ผู้หนึ่ง ผู้ใด จะ อุตธรณ์ คำ พิจารณา ของ ศาต กรม ทหาร
 ไม่ได้ นอก จาก

(๑) จำเลย หรือ โจทก์ ร้อง อุตธรณ์ เพราะ ไม่ เป็น ไป ตาม พระราช
 บัญญัติ ใน เรื่อง วิชิตัง กรรม การ และ อำนาจ ของ ศาต กรม ทหาร หรือ
 คำ พิจารณา นั้น ยัง ไม่ ตรง กับ ใจ ความ ตาม พระราช กำหนด กฎหมาย
 ทหาร บก

(๒) นาย ทหาร ซึ่ง มี อำนาจ สั่ง ลง โทษ ตาม คำ พิจารณา ได้ นั้น มีความ
 เห็น ดัง ให้อุตธรณ์ ได้ ไม่ ว่า เหตุ ใด

หมวดที่ ๓

อำนาจศาล มณฑล ทหาร

มาตรา ๖๘ ศาล มณฑล ทหาร มีอำนาจที่จะพิพากษาคดีดังต่อไปนี้

(๑) ความอุทธรณ์คำพิพากษาศาล กรม ทหาร

(๒) คดีที่จำเลยเป็นผู้อยู่ในอำนาจศาล ทหารบก มียศเป็น นายทหาร ชั้น ตัญญาบัตร เว้นไว้แต่ นาย พต

(๓) คดีที่จำเลยเป็นผู้อยู่ในอำนาจศาล ทหารบก จะต้องรับโทษจำคุก มากกว่า ๓ ปีขึ้นไป

มาตรา ๖๙ ผู้ใด ๆ จะอุทธรณ์คำพิพากษาของ ศาล มณฑล ในคดีซึ่ง เปน อุทธรณ์จาก คำพิพากษาศาล กรม ทหาร นั้นไม่ได้ เว้นไว้แต่ ศาล มณฑล จะอนุญาตให้อุทธรณ์ หรือผู้มีอำนาจ ตั้ง ดงโทษ จะมีคำสั่ง ให้อุทธรณ์จึง จะอุทธรณ์ได้

มาตรา ๗๐ คำพิพากษาของ ศาล มณฑล ทหาร ที่พิพากษา ไป ตามความในมาตรา ๖๘ ข้อ ๒-๓ นั้น มีผู้อุทธรณ์ ไปยังศาลกรมยุทธนาธิการได้

(๑) จำเลย

(๒) โจทก์

(๓) ผู้มีอำนาจ ดงโทษตามคำพิพากษา

หมวด ๔

อำนาจศาล กรมยุทธนาธิการ

มาตรา ๗๑ ศาล กรมยุทธนาธิการ มีอำนาจที่จะพิพากษาความ
อุทธรณ์คำพิพากษา ของ ศาล มณฑลทหาร และ คดีซึ่ง จำเลยเป็นผู้ อยู่
ในอำนาจศาล ทหารบก มียศชั้น นายพล

มาตรา ๗๒ ศาล พิเศษกรมยุทธนาธิการ ซึ่ง ตั้ง ขึ้น โดยคำสั่งพิเศษ
ของ ผู้บัญชาการ กรม ยุทธนาธิการ ตาม ที่ ก่อตั้ง มาแล้ว ใน มาตรา ๓๘
มีอำนาจ ที่จะ พิจารณา คดีใด ๆ ซึ่ง อยู่ใน อำนาจ กฎหมาย ทหาร บก
ตามที่ ได้ บัง โว ใน คำสั่ง ตั้ง ศาล พิเศษ นั้น ได้

หมวด ๕

ฎีกา

มาตรา ๗๓ คดีตั้งที่จะ ก่อตั้ง ต่อไป นี้ คือ—

(๑) เมื่อศาล กรม ยุทธนา ธิการ หรือ ศาลพิเศษ กรม ยุทธนาธิการ
ได้ พิจารณาความใน ชั้น ต้น หรือ

(๒) เมื่อ ศาล กรมยุทธนาธิการ หรือ ศาล พิเศษ กรม ยุทธนา ธิการ
ได้ พิจารณา คดีอุทธรณ์ เปลี่ยน แปลง หรือ ก่อตั้ง พิจารณา ตรง กันข้าม

กับ คำ พิจารณาของ ศาลตั้ง จำเลยโจทก์และผู้ มีอำนาจ ตั้ง ตั้ง โทษ
ความ คำพิพากษา จะ ถวาย ฎีกาแต่ พระ บาท สมเด็จพระ เจ้า อยู่หัวได้

แล้วแต่จะ พระ ราชทาน พระราช วินิจฉัย ตัดสิน ให้เด็ดขาด หรือ พระ ราชทาน คดีไป ยัง ศาลฎีกา หรือ จะได้ มี พระบรมราช โองการ โปรดเกล้า ฯ ให้ตั้ง กรรมการ เป็น ศาล รับสั่ง พิจารณา คดี นั้น

มาตรา ๗๔ ใน กระแส พระ บรมราช โองการ โปรดเกล้า ฯ ให้ตั้ง ศาล รับสั่ง นั้น จะมี ราย นาม ผู้ ที่ จะ เป็น กรรมการ และ มี นาม ผู้ ที่ จะ ต้อง ทำ หน้า ที่ อัยการ ทหารบก ด้วย

มาตรา ๗๕ ผู้ ที่ อยู่ ใน จำพวก ที่ กล่าว มา ใน มาตรา ๕๕ จะ เป็น กรรมการ ศาล รับสั่ง หรือ เป็น อัยการ ทหารบก ไม่ได้ เป็น อันขาด

หมวด ๒

วิธี อุตธรณ์

มาตรา ๗๖ ผู้ ซึ่ง จะ อุตธรณ์ ต้อง เขียน คำ อุตธรณ์ ลง ใน แบบ พ้อง อุตธรณ์ อธิบาย เหตุ ผล และ ส่ง ไป ยัง ยกระบัตร์ ของ ศาล ที่ ต้อง อุตธรณ์

มาตรา ๗๗ พ้อง อุตธรณ์ นั้น ต้อง ส่ง ให้ ยกระบัตร์ ศาล ได้ ตรวจ ภายใน ๑๕ วัน ตั้ง แต่ ได้ อ่าน คำ พิพากษา ให้ พัง ไม่นับ วัน ที่ อ่าน คำ พิพากษา นั้น แต่ ถ้า วัน ที่ สิ้น ของ กำหนด เวลานั้น เป็น วัน พัก พัก ของ ยกระบัตร์ ศาล มิได้ ทำ การ ยอม ให้ เพิ่ม กำหนด นั้น จน จน ถึง วันที่ ทำ การ ที่ โท้ง ที่ สิ้น

มาตรา ๗๘ ถ้านาย ทหาร ที่มีอำนาจสั่ง ตง โทษ เป็น ผู้อุทธรณ์
ของ อุทธรณ์นั้น อาจ จะสั่ง ไป ภายใน ๓๐ วัน ที่ ได้ ยาน คำ พิพากษา

มาตรา ๗๙ ถ้า มี แต่ จำเลย เป็น ผู้อุทธรณ์ คำ พิพากษา ของ ศาล ที่
พิพากษา ความ อุทธรณ์ ต้อง ไม่ ให้ หนัก กว่า เดิม คือ ไม่ ให้ เพิ่ม โทษ
ไป มากกว่า ที่มี อยู่ใน คำ พิพากษา ของ ศาล ต่าง

มาตรา ๘๐ เมื่อ โจทย์ หรือ นาย ทหาร ที่มีอำนาจสั่ง ตง โทษ ตาม
คำ พิพากษา เป็น ผู้อุทธรณ์ ศาล ที่ พิพากษา ความ อุทธรณ์ มีอำนาจ
ที่จะ พิพากษา ตรง กัน ซ้ำ หรือ เปลี่ยน แปลง หรือ พิพากษา ยืน ตาม
คำ พิพากษา ของ ศาล ที่ ถูก อุทธรณ์ หรือ พิพากษา ตาม ความ ที่ เห็น ว่า
ศาล ต่าง ควร พิพากษา อย่าง ไດ คือ ยก พ้น หรือ ตง โทษ จำเลย หรือ
ผ่อน โทษ เพิ่ม โทษ ตาม สมควร

มาตรา ๘๑ ใน คดี ทุก เรื่อง ศาล ที่ ต้อง พิจารณา ความ อุทธรณ์
มีอำนาจ

(๑) เรียก พยาน เพิ่ม เดิม

(๒) สั่ง คดี กลับ ไป ยัง ศาล เดิม ให้ พิจารณา ใหม่ หรือ เรียก
พยาน ใหม่

(๓) ตั้ง ให้ ศาล ที่ เป็น ชั้น เดียว กัน กับ ศาล ที่ พิจารณา แล้ว
พิจารณา อีก ครั้ง หนึ่ง

ภาค ๔

วินิจฉัยการศัลยกรรมในเวลาสงคราม

หรือจลาจลหรือเวลาที่ประกาศใช้กฎอัยการศึก

มาตรา ๘๒ ถ้ามีการ สงคราม หรือการ จลาจลเกิดขึ้น หรือ ถ้าได้ประกาศใช้ กฎ อัยการ ศัก ศาล ทหาร บก ซึ่ง ได้ มีอยู่ แล้ว ใน เวลา ปรกติ ให้คง ทำการ ไป ตาม เดิม ใน เขต แวดวง ซึ่ง ทหาร บก มิได้ ใช้เป็น ภูมิ ที่ ทำการ ต่อ สู้ กับ ศัตรู

มาตรา ๘๓ ถ้าทหาร บก กอง ไต ทำการ ต่อ สู้ กับ ศัตรู ให้ตั้ง ศาล ดันนาม ขึ้น ใน หมู่ นน แทน ศาล ทหาร บก ซึ่ง ตั้ง ขึ้น ใน เวลา ปรกติ

มาตรา ๘๔ แม่ทัพ ของ เหล่า ทหาร ซึ่ง ต่อ สู้ กับ ศัตรู มี อำนาจ ตั้ง ศาล ดันนาม ขึ้น ณ ที่ ว่า การ กอง ทัพ

มาตรา ๘๕ ผู้บัญชาการ กองพล มี อำนาจ ตั้ง ศาล ดันนาม ขึ้น ณ ที่ ว่า การ กองพล

มาตรา ๘๖ ถ้ากอง ทหาร กอง ไต ที่ ต้อง ไป ทำการ โดย อิศระ และ กอง ทหาร นั้น มี กำลัง ไม่น้อย กว่า ๑ กอง พัน แล้ว ผู้บังคับ บัญชา กอง พัน มี อำนาจ ตั้ง ศาล ดันนาม ไต ที่ กอง พัน

มาตรา ๘๗ ในคำสั่งตั้งศาลดันนาม ต้อง ระบุนาม กรรมการ ศาล ดันนาม

มาตรา ๘๘ ศาล ดันนาม จะ ต้อง มี กรรมการ ๓ นาย ใน หมู่ กรรมการ นั้น จะ ต้อง ให้ มี ยศ สูง กว่า จำเลย สอง นาย

มาตรา ๘๘ ถ้าไม่มีนาย ทหาร ซึ่งมีศักดิ์สมควร พอแก่ การ แวด ผู้ตั้ง
ศาล มีอำนาจ ที่จะ ตั้ง คน เอง เป็น ประธาน

มาตรา ๘๙ ถ้าเมื่อใดโดยเหตุใดเหตุหนึ่ง ผู้บังคับบัญชา ตั้ง ศาล
ตั้งตามไม่ได้ ตาม ที่ กล่าว มา แล้ว ใน มาตรา ๘๘-๘๘ ให้ ผู้ นั้น ตั้ง จำเลย
ไปยัง ที่ ว่า การ กอง พด หรือ ที่ ว่า การ กอง ทพ ผู้ มีอำนาจ ตั้ง ศาล ใน
ที่ ว่า การ กอง พด หรือ กอง ทพ มีอำนาจ ที่จะ ตั้ง ศาล ตั้งตาม พิจารณา
หรือ ส่ง จำเลย ไป ยัง ศาล มณฑล ทหาร เพื่อให้ พิจารณา ตาม พระราช
บัญญัติ กติ

มาตรา ๙๐ ให้ ผู้ มีอำนาจ ตั้ง ศาล ตั้งนาม ตั้ง ช่าง ทหาร บก
และ ยกระบัตร สำหรับ ศาล ตั้งนาม นั้น

มาตรา ๙๑ ข้อความใน มาตราที่ ๘๔-๘๕-๘๖-๘๗ ให้ ใช้ สำหรับ
ศาล ตั้งนาม ด้วย

ภาค ๕

อำนาจศาลทหารบกในเวทาสงคราม

หรือ การ จลาจล หรือ เมื่อ ประกาศ

ให้ ใช้ กฎอัยการศึก

มาตรา ๙๓ เมื่อ มีการ สงครามหรือ การจลาจล เมื่อ ออก ประกาศ
ให้ ใช้ กฎอัยการศึก อำนาจ ของ ศาล ทหาร บก ต่าง ๆ คง เป็นไป อย่าง

08/10/2566

เวลาปรกติ และ ค่ำต เหล่า นั้น จะ ต้อง เบน ไป ตาม ที่ ก่อว่า ใน มาตรา ๘๒ ถ้าแม่ ค่ำต เหล่า นั้น ไม่ ได้ ตั้ง อยู่ใน เขต รวง ที่ ใช้ กฎ อัยการศึก

มาตรา ๘๔ ค่ำต ทหารบก ซึ่ง ตั้ง อยู่ใน เขต รวง ที่ ใช้ กฎ อัยการศึก และ ค่ำต ส่นาม มี อำนาจ ที่ จะ พิพากษา ค่ำต ทั้ง ต่อ ไป นี้ คือ

(๑) คดี ซึ่ง อยู่ใน อำนาจ ค่ำต ทหารบก ใน เวลา ปรกติ

(๒) คดี ความ ที่ จำเลย เป็น บุคคล พด เรือน ทำ การ อยู่ใน กอง ทักษก หรือ ไป กับ กอง ทักษก ใน หน้าที่ คนใช้ หรือ คน ทาบ หาม คน พาหะ พ้อ คำ ผู้ ตั้ง เล็บ ยิง หรือ ผู้ รบ เหมา เป็นต้น

(๓) คดี ทั้ง ต่อ ไป นี้ ไม่ว่า บุคคล ชนิดใด เป็น จำเลย

(ก) คดี ความ ที่ บุคคล คิด ประทุษร้าย ต่อ ความ เรียบร้อย มั่น คง ของ พระราชอาณาจักร ทั้ง ภายใน และ ภาย นอก

(ข) คดี เดิม คดี กฎหมาย ทหาร หรือ ข้อ บังคับ ทหาร บก

(ค) ประชุมดับ และ ช้อง ดุ่ม กัน ประพฤติ ผิด กฎหมาย มี ว ดุ่ม ประชุมกัน ที่ ละ เป็น เหตุ ร้าย

(ง) ปลด น สดม และ วาง เพลิง

(จ) การ ประทุษร้าย ต่อ แผ่นดิน หรือ การ ประทุษร้าย ต่อ ชีวิต ร่างกาย ความ อุดมฉرف หรือ ชื่อ เสียง เกียรติคุณ หรือ สิ่ง ของ บุคคล ผู้ใด ซึ่ง อยู่ใน ราชการ แผ่นดิน

มาตรา ๘๕ เมื่อผู้กระทำความผิดเป็นผู้ที่อยู่ในอำนาจศาลทหาร ในเวลาสงคราม หรือ ฉุกเฉิน หรือใน เขตหวงห้าม ที่ใช้กฎอัยการศึก พร้อมกันกับบุคคลที่มีที่อยู่ในอำนาจศาลทหาร ประพฤติเป็นต้นเหตุ หรือพรรคพวกก็ดี ให้ศาลทหาร บก หรือ ศาลชั้นสามพิจารณา พิพากษา แล้วแต่จะสมควร

มาตรา ๘๖ ถ้าตามที่ได้กล่าว มาแล้วใน มาตรา ๘๔ จำเลยกระทำ ประท้วง รุ้ยวาย ค่อ ชั่วดี ร่าง กาย ความ อิศรัภาพ ชื้อ เสี่ยง เกียรติคุณ หรือ สิ่ง ของ ๓ ผู้ใดให้ พิจารณา คดี นั้น ใน ศาล ทหาร บก ก่อน แล้ว ภาย หลัง ผู้ ใด รับ ความ บาด เจ็บ เสีย หาย จึง จะ ไป พ้อง ร้อง ขอ ดิน ใหม ค่อ ศาล พด. เรียบ ใต

มาตรา ๘๗ ถ้าเมื่อศาลทหาร บก คง ทำการ ไปใน เขตหวงห้าม ซึ่ง ใช้กฎอัยการศึก ตามใน มาตรา ๘๒ แล้ว อำนาจ ของ ศาล มีดังนี้

ศาล ทร มทหาร มี อำนาจ พิพากษา คดี ใน อำนาจ ศาล ทหาร ใน เวลา คัก ซึ่ง มี กำหนด โทษ จำจำ ไม่ เกิน ๓ ปี หรือ ปรับ หรือ โบย หรือ ทั้ง จำจำ ไม่ เกิน ๓ ปี พร้อม ทั้ง ปรับ หรือ โบย ด้วย แต่ จำเลย ต้อง ไม่ มี ศ์ สูง ถึง นายทหาร ชั้น ตัญญา บัตรี

ศาล มณฑล ทหาร มี อำนาจ ที่ จะ พิพากษา คดี ใน อำนาจ ศาล ทหาร บก ใน เวลา คัก เกิน กว่า อำนาจ ของ ศาล ทร มทหาร แต่ จำเลย ต้อง เป็น ผู้ ไม่ มี ศ์ สูง ถึง ชั้น นาย พด

08/10/2556

ศาลฎีกา กรม ยุทธนาธิการ มีอำนาจที่จะ พิพากษาคดีที่ จำเลย เป็น นาย ทหาร ชั้น นาย พด

ศาล พิเศษ กรม ยุทธนาธิการ มี อำนาจ ที่จะ พิพากษาคดีใน อำนาจ ศาล ทหาร ใน เวตาศึก แล้ว แต่ ที่ กล่าวไว้ ใน คำสั่ง ตั้ง ศาล พิเศษ นั้น มาตรา ๘๘ ศาล ด่านาม มี อำนาจ ที่จะ พิพากษาคดีต่าง ๆ ตาม ที่ กล่าว มาแล้ว ใน มาตรา ๘๕ นั้น

มาตรา ๘๘ คำพิพากษาของ ศาล ด่านาม หรือ ศาล กรม ยุทธนาธิการ ศาล มณฑล ทหาร ศาล กรม ทหาร ซึ่ง ตั้ง อยู่ใน เขต รวง ที่ ใช้ กฎอัยการศึก นั้น เป็น เค็ด ชาต ยุทธธรณั ไม้ได้

มาตรา ๑๐๐ ให้ ใช้ ความใน มาตราต่าง ๆ ตาม ที่ กล่าว มาแล้ว ใน มาตรา ๕๘-๕๙-๖๐-๖๑-๖๓-๖๔-๖๕ สำหรับ ศาล ด่านาม เหมือน กัน

ประกาศ มาณวันที่ ๑๐ ธันวาคม รัตน โกสินทร ศก ๑๒๖ เป็น วันที่ ๑๔๒๗๓ ในรัชกาล บัคยบัณนี้

กฎอัยการศึก

รัตน โกสินทร ศก ๑๒๖

มี พระ บรม ราช โองการ ใน พระบาท สมเด็จ พระปรเมนทรมหาจุฬาลงกรณ์ พระ จุล จอม เสด็จ เจ้าอยู่หัว ดำรัส เห็นชอบ เสด็จฯ ให้ ประกาศ ทราบ ทว่ดิน ๑๒566

ตามระเบียบการที่จะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ใช้พระราชบัญญัติใหม่แทนพระราชกำหนดกฎหมายต่าง ๆ ซึ่งใช้อยู่ในพระราชอาณาจักรในเวลานี้ เพื่อปกครองการยุติธรรมของทหาร และในพระราชบัญญัติใหม่นั้น มีทั้งส่วนพิเศษ ว่าด้วยศาลทหารบก เมื่อได้มีประกาศให้ใช้กฎอัยการศึก เพราะฉะนั้นก่อนที่จะเริ่มใช้พระราชบัญญัติใหม่นี้ สัมควรตรากฎอัยการศึกขึ้นไว้ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "กฎอัยการศึก ร.ศ. ๑๒๖"

มาตรา ๒ เมื่อเวลาที่มีเหตุอันจำเป็น เพื่อจะได้รักษาความเรียบร้อยปราศจากภัย ซึ่งจะมีจากภายนอกหรือภายในพระราชอาณาจักรนั้นแล้ว จะได้มีประกาศพระบรมราชโองการให้ใช้กฎอัยการศึกในส่วนหนึ่งส่วนใดของพระราชอาณาจักร

มาตรา ๓ ในประกาศนั้นจะต้องแสดงให้ปรากฏว่า มณฑลใด ตำบลใด หรือ เขตใดให้ใช้กฎอัยการศึก

มาตรา ๔ เมื่อมีสงครามหรือจลาจลขึ้น ณแห่งใด ผู้บังคับบัญชาทหารที่นั้นซึ่งมีกำลังไม่น้อยกว่า กองพัน หรือผู้บังคับบัญชาในที่มั่นของทหาร มีอำนาจที่จะประกาศใช้กฎอัยการศึกในเขตอำนาจหน้าที่ของกองทหารนั้นได้ แต่ต้องรีบรายงานให้รัฐบาลทราบโดยเร็วที่สุด

มาตรา ๕ เมื่อจะยกเลิกกฎอัยการศึกในแห่งใด" ต้องเป็นไปตามประกาศพระบรมราชโองการ

มาตรา ๖ ในเขตที่ใช้กฎอัยการศึกนั้น เจ้าหน้าที่ย้ายทหาร
มีอำนาจเหมือน กับเจ้าหน้าที่ย้ายพลเรือน ในการระงับปราบปราม
หรือเพื่อรักษาความสงบเรียบร้อย เจ้าหน้าที่ย้ายพลเรือนต้องช่วย
ราชการทหาร ตามความต้อ การของ ย้ายทหาร

มาตรา ๗ อำนาจของศาลทหาร ในตำบลที่ใช้กฎอัยการศึกนั้น
ต้องเป็นไปตาม พระราชกำหนด กฎหมาย อาญา ทหารทุกประการ

แต่ศาลพลเรือนคง มีอำนาจพิจารณาพิพากษาความ อาญา ที่ยังตก
ค้างอยู่ก่อน ออกประกาศใช้กฎอัยการศึก และศาลทหารคง มีอำนาจ
พิจารณาพิพากษาความ อาญา ที่ยัง ตกค้าง อยู่ เมื่อ ยกเลิก กฎอัยการศึก

มาตรา ๘ เมื่อใช้กฎอัยการศึกในตำบลใด เจ้าหน้าที่ย้ายทหาร
มีอำนาจที่จะทำสิ่งที่จะกล่าวต่อไป นี้ได้

- ๑) มีอำนาจที่จะเข้านที่หนึ่งที่ใด ในเวลาใดก็ได้
- ๒) มีอำนาจจับได้ผู้ใดซึ่ง ไม่มีภูมิตำเนาอาศัยอยู่เป็นหลักฐานใน
ตำบลนั้น
- ๓) มีอำนาจบังคับให้คนในตำบลนั้น ส่ง อาวุธ และ กระสุน ดินปืน ซึ่งมี
อยู่ ไปยัง เจ้าพนักงานย้ายทหาร และมีอำนาจ ตรวจและจับกุมอาวุธ
และ กระสุน ดินปืน และ สิ่งของ ต้องห้ามในการสงคราม

ประกาศ มาณวันที่ ๓๐ ธันวาคม รัตนโกสินทร ศก ๑๒๖

เป็นวันที่ ๐๘/๑๐/๒๕๖๖
๑๘/๑๒/๖๓ ในรัชกาล บัณฑิตยูนัน

ประกาศให้ ใช้พระราชบัญญัติอัตราค่าธรรมเนียมทนายความ
รัตนโกสินทร ศก ๑๒๓ ในศาลหัวเมือง

มีพระบรมราชโองการ ดำรัสเห็นเกล้าฯ ให้ประกาศให้ทราบทั่ว
กันว่า เมื่อรัตนโกสินทร ศก ๑๒๓ ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ
ให้ตราพระราชบัญญัติอัตราค่าธรรมเนียมทนายความ ขึ้นใช้ในศาล
มณฑลกรุงเทพฯ มีความในมาตรา ๕ ว่าใน มณฑลหัวเมือง ดมควร
จะใช้พระราชบัญญัติเมื่อใดจะได้ประกาศ เมื่อ ภายหลัง ความแจ้ง
อยู่ในพระราชบัญญัตินั้นแล้ว

บัดนี้ ทรงพระกรุณาฯ ดำรัสเห็น ดมควร จะประกาศใช้พระราชบัญญัติ
อัตราค่าธรรมเนียมทนายความ ในศาลหัวเมืองที่ขึ้นในกระทรวง
ยุติธรรมและข้าหลวงพิเศษได้ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ขยาย
ใช้พระราชบัญญัตินี้ในศาลหัวเมืองที่กล่าวแล้ว ในคดีทั้งปวงที่ฟ้อง
ร้องกันขึ้น ภายหลัง ตั้งแต่วันที่ประกาศนี้ได้ลงในหนังสือพิมพ์
ราชกิจจานุเบกษาแล้วเป็นต้นไป

แต่การที่ศาลจะคิดเงินค่าธรรมเนียมทนายความให้แก่ขณะคดีนั้น
ให้คิดแต่เพียงครั้งหนึ่ง ของอัตราที่มีอยู่แล้ว ในท้ายพระราชบัญญัติ
ตามอย่างสูง อย่างถ่าง อย่างต่ำ ของอัตรานั้น ดุดแต่ศาล
จะเห็น ดมควร

อนึ่ง คำบางคำที่ใช้ในอัตราค่าธรรมเนียมทนายความ ในท้ายพระ
ราชบัญญัติเดิมยังเป็น ที่หลงอยู่บ้าง ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ
ให้แก้คำเหล่านั้นเสีย ใช้อัตราต่อท้ายประกาศนี้แทน

ประกาศมา ณ วันที่ ๒๕ ธันวาคม รัตนโกสินทร ศก ๑๒๖
เป็นวันที่ ๑๔๒๘๗ ในรัชกาลปัตยุบันนี้

08/10/2566

(หน้า ๖๓:๒๒ ก.)

อัตรา ค่า อรรถนเี่ยม ทนาย ความ

๑	๒	๓	๔	๕	๖	
ทุนทรัพย์ ไม่ เกินกว่า ๓๖๐ บาท	ทุนทรัพย์เกินกว่า ๓๖๐ บาท แต่ไม่ เกินกว่า ๔๐๐ บาท	ทุนทรัพย์เกินกว่า ๔๐๐ บาท แต่ ไม่ เกินกว่า ๓๐๐๐ บาท	ทุนทรัพย์ เกินกว่า ๓๐๐๐ บาท แต่ไม่ เกินกว่า ๒๐๐๐๐ บาท	ทุนทรัพย์ เกินกว่า ๒๐๐๐ บาท แต่ไม่ เกินกว่า ๕๐๐๐ บาท	ทุนทรัพย์ ตั้งแต่ ๕๐๐๐ บาท ขึ้นไป	
อย่างต่ำ ค่าลดเพิ่ม อย่างกลาง อย่างสูง	ตามจำนวนที่ศาลจะ เห็นสมควร แต่ไม่ ให้ เกินกว่า ๒๕ บาท ขึ้นไป.	๒๕ ๕๐ ๓๐๐	๕๐ ๓๐๐ ๒๐๐	๓๐๐ ๕๐๐ ๓๐๐	๕๕๐ ๓๐๐ ๕๕๐	ตามจำนวนที่ ศาล จะ เห็น สมควร แต่ ไม่ ให้ เกิน กว่า ร้อย ละ สิบ.
ในวันศาลอุทธรณ์	๐๐	๒๕	๕๐	๓๐๐	ตามจำนวนที่ ศาล จะ เห็น สมควร แต่ ไม่ ให้ เกิน กว่า ๔๐๐ บาท.	
ในวัน ศาลฎีกา	๐๐	๐๐	๕๐	๓๐๐	๒๐๐ ตามจำนวนที่ ศาล จะ เห็น สมควร แต่ ไม่ ให้ เกิน กว่า ๘๐๐ บาท	

ประกาศพระบรมราชูทิศ

ที่เพิ่มเติมเขตรมดัยศ สำหรับสร้าง โรงเรียน

มีพระบรมราชโองการ ในพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาจุฬาลงกรณ์ พระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ดำรัสเหนือเกล้าเหนือกระหม่อม ให้ประกาศทราบทั่วกันว่า เมื่อรัตนโกสินทรศก ๑๒๐ ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้เขตที่ดิน ตำบลคตอง บางกอกน้อย และทรงบริจาคพระราชทรัพย์สร้างมดัยศขึ้นในที่นั้น ทรงพระราชอุทิศให้เป็น ที่สำหรับผู้ที่นับถือศาสนาอิสลามฝ่ายสุหนี่ กระทำพิธีกรรมตามตักวีในศาสนา มีความปรากฏอยู่ในประกาศพระบรมราชูทิศ ซึ่งลงวันที่ ๒๘ สิงหาคม รัตนโกสินทรศก ๑๒๐ นั้นแล้ว บัดนี้ ทรงทราบฝ่าละอองธุลีพระบาทว่า ที่ซึ่งทรงพระราชอุทิศเป็นเขตรมดัยศนั้น ยังไม่เพียงพอแก่ที่จะบำรุงการเล่าเรียนให้เจริญยิ่งขึ้น จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานที่ดินซึ่งต่อกับที่มดัยศโดยกว้าง ทิศเหนือ ๑๖ วา ทิศใต้ ๑๖ วา ยาวทิศตะวันออก ๑๘ วา คอก ทิศตะวันตก เส้นหนึ่งกับ ๕ วา เพิ่มเข้าให้เป็นที่เขตรมดัยศ เพื่อได้สร้างโรงเรียนขึ้นให้เป็นสาธารณประโยชน์ สำหรับบำรุงการเล่าเรียน หนังสือภาษาไทยและภาษาแขก โดยพระมหากรุณาแก่ประชาชน อันเป็นข้าขอบขัณฑสีมา อาณาจักร ทั้งปวง ให้สำเร็จประโยชน์และความศุขสืบไป

ประกาศพระบรมราชูทิศไว้ แต่วันที่ ๑๓ มกราคม รัตนโกสินทรศก ๑๒๖ เป็นวันที่ ๒๕๓๐๗ ในรัชกาลปัตยุบันนี้

ประกาศแก้ไขพระราชบัญญัติรถตาก

มีพระบรมราชโองการ ในพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาจุฬาลงกรณ์ พระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ดำริห์เห็นชอบเกล้าเห็นออกพระหม่อมว่า ตามประกาศแก้ไขพระราชบัญญัติรถตาก รัตนโกสินทรศก ๑๒๐ ซึ่งตั้งวันที่ ๒๕ พฤษภาคม รัตนโกสินทรศก ๑๒๔ นั้น กำหนดไว้ว่า ให้รับจดทะเบียนรถตากชั้นที่ ๑ ได้แต่เพียง ๒๐๐ รถม คนทรงพระราชดำริห์เห็นว่าสมควรจะยกเลิกการที่จำกัดจำนวนรถนั้นเสีย จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศให้ทราบทั่วกันดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ คำว่า “อนึ่งใบอนุญาตที่จะออกให้รถชั้นที่ ๑ นั้น ในชั่วคราว ๔ เดือน ย่าให้เกินกว่า ๒๐๐ รถม” ซึ่งมีอยู่ท้ายมาตรา ๘ ในประกาศตั้งวันที่ ๒๕ พฤษภาคม รัตนโกสินทรศก ๑๒๔ นั้น แต่ให้ไปให้เป็นอันยกเลิก

มาตรา ๒ ประกาศนี้ ให้ใช้ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน รัตนโกสินทรศก ๑๒๗ เป็นต้นไป

ประกาศมาณวันที่ ๑๕ เดือน มกราคม รัตนโกสินทรศก ๑๒๖
 เป็นวันที่ ๑๘/๑๐/๒๕๖๐ ให้รัชกาลปัตยุมัน

ประกาศ ตั้งผู้รั้งตำแหน่งเสนาบดี

กระทรวง พระคลัง มหาสมบัติ

มี พระบรมราชโองการ ดำรัสเหนือเกล้าฯ สั่งว่า พระยาสุริยานุวัตร
 กราบ ถวายบังคมลา หยุดราชการในตำแหน่งเสนาบดี กระทรวง พระคลัง
 ในเวลาที่ว่าง ยังไม่ได้ตั้งเสนาบดีขึ้น ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้
 พระเจ้าสุทนต์ ยาชอ กรมหมื่นจันทบุรีนฤนาถ อธิบดี กรมสารบาญชี
 รั้งตำแหน่งเสนาบดี กระทรวง พระคลัง ถ้ามีข้อราชการสำคัญ และขัดข้อง
 ประการใด ให้ส่งแจ้ง พระเจ้าน้องยาเชอ เจ้าฟ้า กรมหลวง นริศรา
 นุวัตรดิวงษ์ ซึ่งได้เคยดำรงตำแหน่งเสนาบดี กระทรวง พระคลัง มาแต่ก่อน
 ช่วยคิดราชการ และ นำให้ราชการ ดำเนินไปได้ตลอด กว่าจะได้ทรง
 พระกรุณาโปรดเกล้าฯ ตั้งเสนาบดี

ประกาศมา ณ วันจันทร์ที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ รัตนโกสินทร ศก ๑๒๖

ประกาศ กระทรวงมหาดไทย

ด้วย มี พระบรมราชโองการ ดำรัสเหนือเกล้าฯ ให้ประกาศให้
 ทราบทั่วกันว่า การเรียกคนเข้ารับราชการเป็นตำรวจ กุชร ใน
 มณฑลพายัพ มณฑลอุดร มณฑลฉะเชิงเทรา มณฑลเพชรบูรณ์ มณฑล
 บัณฑิตานี้ 08/10/2566 มณฑลนครศรีธรรมราช มณฑลชุมพร มณฑลภูเก็ต

ยังใช้วิธีต่างกัน ทรงพระราชดำริเห็นว่าสมควรจะวางแบบวิธีการเรียกคนเข้ารับราชการ เป็น ตำรวจ ภูธร ตาม มณฑล เหล่านี้ไว้ให้แน่นอน เป็น อย่าง เดียว กัน จึง ทรง พระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ใช้ข้อบังคับใน ท้าย ประกาศนี้ สำหรับเรียกคนเข้ารับราชการ เป็น ตำรวจ ภูธร ใน มณฑล พายัพ อุดร ชีสาชน เพ็ชรบูรณ์ บึงคานี่ นครศรีธรรมราช ชุมพร ภูเก็ต รวม ๘ มณฑล ตั้งแต่วันที่ ๑๒๖ เป็นต้นไป

ศาลาว่าการ มหาตไทย

ประกาศ มา ณ วันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ รัตนโกสินศก ๑๒๖

(ลงพระนาม) ดำรง ราชานุภาพ

เสนาบดี กระทรวง มหาตไทย

ข้อ บังคับ การ เรียก คน เข้า รับ ราชการ

เป็น ตำรวจ ภูธร

การ เรียก คน เข้า รับ ราชการ เป็น ตำรวจ ภูธร แต่เดิม มา ยังไม่มีวิธีที่เป็น แบบ แน่ นอน จึง ได้ กำหนด เป็น ข้อ บังคับ ไว้ สำหรับ ใช้ ใน มณฑลที่ไม่ ได้ ใช้ พระราช บัญญัติ ดัชนี ณ เถนทร์ ทหาร ต่อ ไป ดังนี้

08/10/2566

กำหนดอายุคนรับราชการ

ข้อ ๑ บรรดาชาย ฉกรรจ์ นอกจากเจ้าพวกต่าง ๆ ที่ได้ยกเว้นในข้อบังคับนี้ ซึ่งอยู่ประจำในท้องที่มณฑลพายัพ อุดร อีตาด่าน เพชรบูรณ์ ปัตตานี นครศรีธรรมราช ชุมพร ภูเก็ต มีอายุตั้งแต่ ๑๘ ปี ถึง ๒๕ ปี ให้พึงเข้าใจว่า อยู่ในระหว่างที่จะต้องเกณฑ์รับราชการ เป็นพลตำรวจภูธร.

กำหนดเวลารับราชการ

ข้อ ๒ ผู้ที่คงเกณฑ์นั้น ให้มีกำหนดเวลารับราชการ ๒ ปีเต็ม นับแต่วันที่เขาเข้ารับราชการ เป็นต้นไป เมื่อครบกำหนด ๒ ปีแล้วให้ปลดพ้นจากราชการประจำ

ข้อ ๓ ผู้คงเกณฑ์อยู่ในท้องที่เมืองใด ในเวลาปรกติให้คงรับราชการ อยู่ในท้องที่เมืองนั้น เว้นไว้แต่เมื่อมีการจร เป็นครั้งคราวอย่างหนึ่ง หรือมีเหตุอันสมควรที่จะย้ายไปรับราชการ เมืองอื่นอย่างหนึ่งในท้องที่อย่างหนึ่งจึงให้ย้ายไปได้

วิธีเกณฑ์

ข้อ ๔ ดัชนีเกณฑ์นั้น ให้คิดเฉลี่ยตามจำนวนตำบล ให้เทศบาลเป็นผู้กำหนดแล้วแต่ตำบลน้อย และตำบลใหญ่ ตัวอย่างเช่น อำเภอหนึ่ง ต้องการพลตำรวจภูธร ๒๐ คน และอำเภอหนึ่งมีตำบลที่ผู้คนมากนับว่าเป็นตำบลใหญ่ ๕ ตำบล ตำบลที่มีผู้คนน้อย ๓๐ ตำบล แบ่งเฉลี่ยตำบลใหญ่ตำบลละ ๒ คน ตำบลน้อยตำบลละ ๑ คน ๑๐ คน ๑๐ คน ๒๐ คน ดังนี้

ข้อ ๕ เมื่อเทศบาลได้กำหนดเลือกตั้งคนตามตำบลแล้ว ตำบลใดที่จะต้องส่งก็คนให้กำนันเป็นผู้ส่ง แต่กำนันจะปรึกษากับผู้ใหญ่บ้าน ว่าควรเกณฑ์โดยวิธีเรียกคนสมัคร หรือให้จับฉลาก หรือด้วยประการใดก็ตามแต่จะเห็นสมควร สุดแต่ให้ใครคนใดตามจำนวนที่ต้อง การ แล้ว เป็นใช้ได้

ข้อ ๖ ถ้าคนขาดจำนวนลงที่จะต้องเรียกเติมคราวละ ๕-๓ คน เช่นนี้ ให้เกณฑ์เรียงตำบลไปตามตำบลน้อยและใหญ่ ซึ่งได้กำหนดไว้แล้วนั้น เว้นไว้แต่ถ้าคนตำบลใดหนึ่งราชการ หรือต้องได้ออกจากราชการ ด้วยความผิดเช่น เป็นโจร ผู้ร้าย เป็นต้น กำนันตำบลที่คนหนึ่งหรือคนต้องได้ออกนั้น ต้องส่งคนใหม่มาแทน

ประโยชน์ของผู้ต้องเกณฑ์

ข้อ ๗ ผู้ที่ต้อง เป็นตำรวจ ภูธรนั้น ในเวลาที่รับราชการประจำอยู่ จะได้รับพระราชทานเงิน เดือน เบี้ยเลี้ยง และเครื่องนุ่งห่ม ตามสมควร

ข้อ ๘ ในเวลาที่บุตรรับราชการ เป็นตำรวจ ภูธร ประจำการ อยู่ นั้น ห้ามมิให้เกณฑ์มีค่าใช้ราชการ อย่างไร ๆ และห้ามมิให้เก็บเงินค่าราชการ แก่บิดาตลอดเวลาที่ บุตรรับราชการ ประจำอยู่ ถ้าหากว่าผู้หนึ่งมีแต่มารดา ก็ให้ถามผู้ต้องเกณฑ์ว่าสมัครจะให้ยกเว้น ผู้ใดผู้หนึ่งไม่ให้เกณฑ์ ใช้ราชการ และไม่ให้เป็นเงินค่าราชการ ยกเว้นผู้หนึ่งไว้สำหรับ เป็น ผู้ปฏิบัติ มารดา ดัง เช่น ที่ ยกเว้น บิดานั้น ก็ได้

วิชัย เวณ ตามที่กล่าวในข้อ ๗ ให้ออกใบคุ้ม มีกำหนด ๒ ปี
มอบให้แก่ผู้ต้องเกณฑ์เพื่อได้มอบให้แก่ผู้ใดยกเว้น

การ ยกเว้น ราชการ

ข้อ ๘ บุคคลบางจำพวก ซึ่งแจ้ง อยู่ใน ข้อต่อไป นี้ ให้ยกเว้น
ข้อควรไม่ต้องมีหน้าที่รับราชการ ดำรง ภูธร ตาม ข้อบังคับ นี้ ใน
ระหว่างที่ ยกเว้น นั้น คือ

(๑) พระภิกษุ สามเณร วุชกรรม และ นักบวช ยกเว้น ตลอด เวลา บวช

(๒) นักเรียน วิชา ซึ่งรัฐบาลได้กำหนดว่า เป็น ชั้น อุดม ศึกษา

ยกเว้น ตลอด เวลา เรียน ภายใน อายุ ๓๐ ปี

(๓) ข้า ราชการ พลเรือน ที่มีตำแหน่ง รับ พระ ราชทาน เบี้ย ทวด
เงิน เดือน ยกเว้น ตลอด เวลา มีตำแหน่ง ที่ ได้ รับ พระ ราชทาน เบี้ย ทวด เงิน
เดือน

(๔) เจ้า หน้าที่ ปกครอง ท้อง ที่ ตาม พระราช บัญญัติ ลักษณะ
ปก ครอง ท้อง ที่ วันท โกสินทร ศก ๑๓๖ ยกเว้น ตลอด เวลา ที่มีตำแหน่ง
รับ ราชการ อยู่ นั้น

(๕) บุตร ที่ ต้อง ปฏิบัติ บิดา หรือ มารดา ผู้ทุพพลภาพ ยกเว้น ตลอด
เวลา ที่ ปฏิบัติ บิดา หรือ มารดา และ ถ้า มี บุตร หตาย คน ต่อกัน ให้ บิดา
หรือ มารดา ผู้ทุพพลภาพ นั้น เลือก ไว้ ปฏิบัติ ได้ ๑ คน ถ้า ทุพพลภาพ
ทั้ง ๒ คน ให้ เลือก ไว้ ได้ คน ละ คน

(๖) บิดา หรือ มารดา ซึ่ง มี บุตร ต้อง เข้า รับ ราชการ ดำรง ราชการ
ประจำ อยู่ใน นคราโต ๆ ซึ่ง ต้อง ประจำ ราชการ อยู่ ถึง ๓ คน แล้ว เมื่อ มี บุตร
ที่จะ ต้อง เข้า รับ ราชการ อีก ใน ระหว่าง นั้น ให้ ยก เว้น ให้ อยู่ ปฏิบัติ บิดา
หรือ มารดา คน ๑ แล้ว แต่ บิดา หรือ มารดา จะ เลือก ให้ ยก เว้น บุตร คนใด

(๗) บิดา ที่ ต้อง เสีย บุตร อื่น เป็น กำพร้า หรือ พี่ชาย ที่ ต้อง เสีย
น้อง อื่น เป็น กำพร้า บิดา มารดา ซึ่ง เด็ก กำพร้า นั้น ยัง ไม่ สามารถ จะ
เลี้ยง ตัว เอง ได้ ยก เว้น ตลอด เวลา ถ้า จะ ไม่ จำเป็น ต้อง เสีย บุตร
หรือ น้อง คือ ถ้า บุตร และ น้อง กำพร้า นั้น เป็น ชาย ยก เว้น ได้ จน
ชาย ๓๘ ปี ถ้า เป็น หญิง ยก เว้น จน มี สามี ถ้า ยัง ไม่ ได้ มี สามี ยก เว้น
ให้ จน อายุ ๒๓ ปี แต่ ถ้า บิดา หรือ พี่ชาย จะ ต้อง ยก เว้น นี้ ไม่ มี กิจ
จำเป็น ที่ ต้อง เสีย บุตร หรือ น้อง ด้วย ประการ ใด โดย ที่ ได้ มี ผู้ อื่น
ปกครอง อยู่ ต่าง หาก แล้ว ก็ ไม่ ต้อง ยก เว้น ให้

(๘) คน ประกอบ การ ทำ ไร่ นา ค่า ขาย มาก ได้ เสีย ภาษี อากร
เป็น อัตรา เงิน ไม่ ต่ำ กว่า บั ดะ ๕๐ บาท แล้ว ยก เว้น ตลอด เวลา ที่ ได้ เสีย
ภาษี อากร อยู่ ไม่ ต่ำ กว่า กำหนด นั้น

(๙) การ ค่า ขาย ที่ ลง ทุน ทำ ด้วย กัน หลาย คน ให้ นับ ว่า เป็น
บริษัท ถ้า บริษัท นั้น ได้ เสีย ภาษี อากร เป็น จำนวน เงิน ไม่ ต่ำ กว่า
บั ดะ ๘๐ บาท แล้ว ให้ ยก เว้น ผู้ อำนวยการ ของ บริษัท คน หนึ่ง และ ผู้
จัด กว ของ บริษัท คน หนึ่ง ซึ่ง ได้ เสีย ภาษี ตาม อัตรา ตลอด เวลา ที่ เป็น ผู้

08/10/2566

อำนาจการ และ ผู้จัดการ ของ บริษัท ที่ ได้ เสีย ภาษี อากร อย่างไม่ ต่ำกว่า กำหนด อัตรา ที่ ได้ ถู ก แล้ว นั้น

(๓๐) คน บว ย เจ็บ ยิง ทุพ พถ ภา พ ซึ่ง ไม่ สามารถ ที่ จะ รับ ราช การ ดำ รว จ ภู ชร ได้ นั้น ยก คต อด เว ล าก ที่ ยิง ทุพ พถ ภา พ

(๓๑) คน ที่ คือ ง ราช ทั น ษ ที่ อยู่ ใน ที่ คุ ม ชิง ยก เว น คต อด เว ล าก ที่ คือ ง คุ ม ชิง

(๓๒) ผู้ ซึ่ง ทร ท ร ว ง ม ห า ต ไ ท ย และ ฆ า ห ต ร ว ง เ ท ศ ำ ก ิ บ าด ได้ ตั้ง ให้ ยก เว น ช่ว คร ว ก เป็น พิ เศษ ยก เว น คต อด เว ล าก ที่ ก ำ ห น ด ให้ ยก เว น นั้น

ข้อ ๓๐ ให้ ยก เว น บุ ค ค ล บ าง จำ พ ก ต่ อ ไป นี้ ไม่ คอ ง เ ก ณ ษ ์ เป็น ดำ รว จ ภู ชร ตาม ข้อ บัง ก บ น ี ค ือ

(๑) จั น ไ ม ่ ที่ มา จาก เมื อ ง จั น และ บ ต ร ์ ของ จั น ฝู น น

(๒) เจ็ ย ว ม ำ น ให้ ยก เว น เหมื อ น กับ จั น

(๓) คน บ ำ คน ค อ ย ค ือ จำ พ ก ที่ อยู่ บ ำ และ อยู่ บน เชา บน ค อ ย และ พ ว ก ฆ า ว น ำ ซึ่ง มี อยู่ ใน ม ณ ษ ต ภู ก ะ ต ์ ซึ่ง ฆ า ห ต ร ว ง เ ท ศ ำ ก ิ บ าด เ ห น ค ว ร ยก เว น โดย ไม่ สามารถ จะ ให้ เ ช ำ ร ับ ราช การ เป็น ดำ รว จ ภู ชร ได้

(๔) คน พิ ก าร อ น ี ไม่ สามารถ จะ รับ ราช การ เป็น ดำ รว จ ภู ชร ได้

(๕) คน ซึ่ง ทร ท ร ว ง ม ห า ต ไ ท ย และ ฆ า ห ต ร ว ง เ ท ศ ำ ก ิ บ าด เ ห น ค ว ร ได้

ตั้ง ให้ ยก เว น โดย เ ฉ ภา :

โทษในการขัดขืนไม่เข้ารับราชการ เป็นตำรวจภูธร

ข้อ ๑๑ ผู้ใดหลีกเลี่ยงขัดขืนโดยประการใดๆ ที่จะไม่เข้ารับราชการตำรวจภูธร ตามข้อบังคับนี้ ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๓ ปี หรือปรับเป็นเงินไม่เกิน ๓,๒๐๐ บาท หรือทั้ง ๒ สถาน ถ้าผู้ใดสมัครเป็นใจให้ผู้อื่นหลีกเลี่ยงขัดขืนตามที่กล่าวมาแล้ว ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๑๘ เดือน หรือปรับเป็นเงินไม่เกิน ๖๐๐ บาท หรือทั้ง ๒ สถาน

ข้อ ๑๒ ผู้ใดทำร้ายร่างกายตนเอง โดยให้ผู้อื่นทำหรือทำเองก็ดี ที่จะให้พ้นจากราชการตำรวจภูธร ตามข้อบังคับนี้ ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๘ ปี ส่วนผู้สมัครเป็นใจในการที่ผู้ใดกระทำความร้ายตนเอง ตามที่กล่าวมาแล้วนี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๔ ปี

พระราชบัญญัติเพิ่มเติมวิธีพิจารณาความอาญา

รัตนโกสินทรศก ๑๒๖

มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศให้ทราบทั่วกันด้วยทรงพระราชดำริถึงความผู้ร้ายบางเรื่อง ซึ่งเจ้าของทรัพย์ของเสียทรัพย์ไปโดยทางโจรภัย หรืออื่น ๆ แลชัฏการเป็นโทษ ศาลได้พิพากษาลงโทษผู้ร้ายแล้ว ยังเป็น การยากลำบากแก่ผู้เจ้าของทรัพย์

08/10/2568

ในเรื่องที่จะเรียกทรัพย์สินอยู่ เพราะเหตุนี้ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ เป็นพระราชบัญญัติเพิ่มเติมวิธีพิจารณาความอาญาต่อไปดังนี้.

มาตรา ๓ ในคดีเรื่องลักทรัพย์, แย่งชิง, ชิงรางวัล, ปล้นทางบกทางน้ำ, ก้นโชก, ฉ้อโกง, ยักยอกทรัพย์สินผู้อื่นเป็นประโยชน์ของตนในทางอาญา, แลรับของโจรใด ๆ. ที่เจ้าพนักงานอัยการเป็นผู้ยื่นคำกล่าวโทษผู้กระทำความผิดตามมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาความอาญามีโทษนั้น. แล้วไปให้เป็นที่ของเจ้าพนักงานอัยการที่กล่าวแต่นั้นเป็นผู้พ้องแทนผู้ที่ได้รับความเสียหาย เพื่อเรียกทรัพย์สินหรือราคาของทรัพย์สิน ซึ่งผู้เจ้าของได้เสียไปโดยผิดกฎหมายในคดีอาญาที่จำมาแต่นั้นคืนจากผู้ต้องหาได้.

มาตรา ๒ คดีที่ฟ้องเรียกทรัพย์สินดังกล่าวแต่นั้น ให้เจ้าพนักงานอัยการยื่นรวมกันกับขอหาในความอาญา หรือให้ทำเป็นคำร้องยื่นในเวลาใดเวลาหนึ่ง ระหว่างที่ศาลเดิมพิจารณาความอาญานั้นอยู่ก็ได้ คำพิพากษาในเรื่องเรียกทรัพย์สินนี้ ให้ชี้ขาดลงไว้ในคำพิพากษาคดีอาญาด่วนหนึ่งด้วย. คดีเช่นนั้นจะแยกฟ้องเป็นความแพ่งเมื่อภายหลังคำพิพากษาในความอาญานั้นถึงที่สุดแล้วก็ได้.

08/10/2566
มาตรา ๓ ในทางพิจารณา ถ้าพยานหลักฐานที่ได้มาสืบนั้นไม่เป็นที่เพียงพอ จะให้วิชุดได้ว่าจำนวนหรือราคาทรัพย์สินนั้นมาก

น้อยอย่างไร หรือใคร เป็น เจ้า ของ ทรพย์ นั้น แดว ศาล มีอำนาจ ที่ จะ สั่ง ให้ ไล่ ส่วน คอไป แด เรียก พยาน หักถวน มา สืบ ประกอบ เพิ่ม เต็ม อีก .

ไม คดี เช่น นี้ ศาล จะ ยัง ไม่ ทำ คำ ชัด เรื่อง เรียก ทรพย์ คืน แด คำ เสีย หาย นั้น ลง ใน คำ พิพากษา คดี อาญา ก่อน แด จะ รอไว้ จน จด หมาย เป็น คำ ตั้ง ต่อ ที่ หลัง ก็ ได้ .

มาตรา ๕ ถ้า การ วินิจฉัย เพื่อให้ ได้ ความ แน่ ชัด ว่า จำนวน ทรพย์ ที่ ควร จะ ได้ แก่ ผู้ ของ เสีย หาย มา ถู น้อย เพียง ไรว นั้น จะ ทำ ให้ เป็น การ ชักช้า แก่ คดี ที่ พิจารณา อยู่ เช่น จะ ต้อง คิด หัก ข้าราชการ ที่ ยุ่ง ยาก ต่อ กัน เป็น ต้น ตงนี้ แดว ศาล มี อำนาจ จะ สั่ง ให้ แยก คดี ที่ พ้อง เรียก ทรพย์ คืน นั้น ออก เสีย จาก ความ อาญา แด ให้ พิจารณา คดี นั้น ไป ต่าง หาก ส่วน หนึ่ง ได้ ตาม ความ ใน มาตรา ๒ แห่ง พระราชบัญญัติ นี้

มาตรา ๕ เมื่อ ศาล ได้ พิพากษา ให้ คืน ทรพย์ หรือ ให้ ไร่ ราคา ค่า ทรพย์ แก่ เจ้า พนักงาน อัยการ แด ทรพย์ นั้น ไม่ ได้ อยู่ใน ความ รักษา ของ ศาล แดว ก็ ให้ เป็น หน้าที่ ของ ผู้ ที่ ได้ รับ ความ เสีย หาย จะ ต้อง ขอ ให้ ศาล มั่งคั่ง คดี ไป ตาม คำ คดี สืบ แด จะ ต้อง ทำ การ อย่าง ใด อย่าง หนึ่ง ที่ จำ เปน เพื่อ ตน จะ ได้ รับ ทรพย์ หรือ ราคา ค่า ทรพย์ นั้น คืน .

มาตรา ๖ ห้าม ไม่ ให้ ศาล เรียก ค่า ชรบม เนียม แก่ เจ้า พนักงาน อัยการ ใน การ ที่ เปน ผู้ พ้อง เต็ม หรือ ยื่น คำ ร้อง ขอ เรียก ทรพย์ คืน นั้น เดย แด ให้ ผู้ ที่ ได้ รับ ความ เสีย หาย นั้น เอง เปน ผู้ เสบ ค่า ไร่ จ่าย ค่า ง ๆ ที่ จะ

เกิดขึ้นใน กระบวน พิจารณา ชั้น หลัง คำพิพากษาทุก อย่าง จำเลย ใน คดี
 อาญา เรื่อง นั้น จะ ต้อง รับ ผิด ชอบ เสีย ค่า ใช้ จ่าย แต่ ค่า ชรบม เนียม ตาม
 ที่ กล่าว ข้าง บน แล้ว แทน ทัง นั้น กับ ทัง จะ ต้อง ใช้ ค่า ชรบม เนียม อื่น ๆ
 ซึ่ง จะ มี ขึ้น เหมือน กับ คดี เรื่อง นั้น ได้ ว่า กล่าว กัน ใน ทาง แห่ง ชรบม เนียม
 ด้วย เมื่อ ทรพย์ สัมบัต ของ จำเลย นั้น ได้ เขา มา ใช้ ทุน ทรพย์ ที่ ผู้ ต้อง
 เสีย หาย เรียก เสรี จ แล้ว แล ยัง เหลือ อยู่ เท่าใด จึง เขา มา ใช้ ค่า เสีย หาย
 แต่ ค่า ชรบม เนียม ที่ กล่าว นั้น ตาม มาก แล น้อย.

ประกาศมา ณ วันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ รัตนโกสินทรศก ๑๒๒

ณ วันที่ ๑๔๑๕๑ ในรัชกาล บัดยบนั้น นี้

ประกาศงตเก็บภาษี ยาเกาะกว้าง

ซึ่งได้ปลุกในเมืองกาญจนบุรี

มีพระบรมราชโองการ คำว่า ฐี เหนือเกล้า ๆ ให้ ประกาศให้ ทราบ
 ทัง กัน ว่า แต่ เดิม มา ยา เกาะ กว้าง ซึ่ง ได้ ปลุก ใน เมือง กาญจนบุรี เป็น
 สิ้น ค้า สำคัญ อย่าง หนึ่ง ราษฎร ได้ ทำ การ เพาะ ปลุก แล ด้ง ยา เช่น นี้ เข้า
 มา ขาย ใน กรุง เทพ ฯ เป็น อัน มาก บัดนี้ สิ้น ค้า ยา เกาะ กว้าง ใน เมือง กาญจน
 บุรี เลื่อม ทราบ ด้ง โดย เหตุ ที่ ราคา ยา เกาะ กว้าง ตก ค่า ราษฎร
 ที่ เคย ปลุก ยา ของ นั้น เด็ก ทัง ไร เสีย

ทรง พระราช ดำริห์ว่า ถ้า จะ คง เก็บภาษียา จะ ทำให้ ราษฎร

ย้อ ท้อ และ จะ ไม่มี ผู้ ใด ปลุกยา เกาะ กร่าง จะ กระทำให้ ผู้ ผลิต พืชพันธุ์ ยา

เพราะ ฉะนั้น จึง ทรง พระกรุณา โปรดเกล้าฯ ให้ งด เก็บ ภาษี ยา

ตาม ข้อ ความ ใน มาตรา ๒๓ แห่ง พระราช บัญญัติ ภาษี ภายใน วันที่

โกสินทร ศก ๑๑๓ เฉพาะ แต่ ยา เกาะ กร่าง ซึ่ง ได้ ปลุก ใน พื้น เมือง กาญจน

บุรี ไว้ ชั่ว คราว เพื่อ บำรุง การ เพาะ ปลุก ยา เกาะ กร่าง ให้ เจริญ ยิ่ง ขึ้น

ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน วันที่ ๑๒๗ เป็น ต้นไป

ประกาศ มา ณ วันที่ ๔ มีนาคม วันที่ ๑๒๖

เป็น วันที่ ๑๔๓๕๘ ใน รัชกาล บัณฑิตยนี้

ประกาศ กระทรวง วัง

ให้ เรียก นาม พระที่นั่ง ซึ่ง จะ สร้าง ขึ้น ใหม่

ที่ วัง สี่ วน ดุสิต ว่า พระที่นั่ง อนันต สยาม

เสนาบดี กระทรวง วัง รับ พระ บรม ราช โอง การ ได้ เสด็จฯ ตั้ง ว่า

พระที่นั่ง ซึ่ง โปรดเกล้าฯ จะ ให้ สร้าง ขึ้น ที่ สี่ วน แป๊ะ เต่ง นั้น ทรง พระราช

ดำริห์ว่า พระที่นั่ง อนันต สยาม ซึ่ง พระ บาท ส้ม เต๋อ พระ จอม เสด็จ

เจ้า อยู่ หัว ทรง สร้าง ใน พระ บรม มหา ราช วัง เป็ ง บูร พาศิ ชำ รุด

เพราะ เติ ม ใช้ เติ ม ไม้ ๕ ๖ ไป เสีย มาก ครั้น จะ ซ่อมแซม ก็ จะ ไม่ ถาวร ไป

๒๕ ๒๕๖๖ ๐๘/๑๐/๕๖๖ จึง โปรดเกล้าฯ ให้ รัช ด้ ย ๒๕๖๖ กำหนด ว่า จะ สร้าง ขึ้น แทน

ใหม่ที่เคย^๕ บัดนี้ทรงพระราชดำริเห็นว่า ในพระบรมมหาราชวัง
 มีการก่อสร้างขัดแถมมากอยู่แล้ว จึงโปรดเกล้าฯ ให้ย้ายมาสร้าง
 เป็นห้องพระโรงที่สวนดุสิต เริ่มการก่อสร้างก่อนเสด็จพระราชดำเนินประพาศ
 ยุโรปแล้ว แต่เพื่อจะรักษาไม่ให้พระที่นั่งซึ่งเป็นที่สำคัญปรากฏ
 นามมาแต่ก่อนสูญเสีย จึงโปรดเกล้าฯ ให้เรียกพระที่นั่งองค์ที่จะ
 สร้างขึ้นแทนใหม่นี้ คงตามนามเดิมว่า “พระที่นั่งอนันตสมาคม”

ประกาศมาณวันที่ ๔ มีนาคม รตนโกสินทรศก ๑๒๖

แจ้งความกระทรวงมหาดไทย

ด้วยกระทรวงมหาดไทย ได้รับบอกผู้ว่าราชการเมืองสมุทรสาคร
 ว่า คณะกรรมการศึกษาภิบาลตำบลท่าฉลอม ได้ประชุมปรึกษา
 เห็นพร้อมกันว่า การศึกษาภิบาลซึ่งได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ
 ให้จัดมาได้ ๒ ปี ราษฎรได้รับความดีความชอบยิ่งขึ้นกว่าแต่
 ก่อนมาก แต่มีคนบางพวกทำการฝ่าฝืนข้ออาณัติของกรรมการ
 เช่น เกษไชยมุตปล่อยใบรังน้ำตามถนนเป็นต้น เห็นควรจะมี
 ข้อบังคับสำหรับตั้งโทษผู้ทำ การฝ่าฝืนเช่นนั้นไว้ เพื่อป้องกันรักษา
 การที่ได้จัดไว้แล้วนั้นมิให้เสื่อมทราม กระทรวงมหาดไทยได้นำ
 ความกราบบังคมทูลพระกรุณาทราบฝ่าละอองธุลีพระบาท มีพระบรม
 ราชโองการดำรัสเหนือเกล้าฯ สั่งให้เสนาบดีกระทรวงมหาดไทยออกกฎ

หน้า ๑๔๘

ศก ๑๒๖

เสนาบดีตั้ง มี ข้อ ความ ต่อไปนี้ เป็น ข้อ บังคับ สำหรับใช้ ใน เขต รัศมา
ภิบาล ตำบลท่าฉลอม เมืองสมุทรสาคร ตั้งแต่วันที่ ๓ เมษายน ๑๒๖
เป็นต้นไป

ข้าพเจ้าว่า การ มหาไทย
แจ้งความ มา ณ วันที่ ๔ มีนาคม รัตนโกสินทร ศก ๑๒๖
(ลงพระนาม) ดำรงราชานุภาพ
เสนาบดี กระทรวงมหาดไทย

กฎเสนาบดีกระทรวงมหาดไทย

สำหรับ การ รัศมาภิบาล
ตำบลท่าฉลอม เมืองสมุทรสาคร

ด้วย ตาม ที่ได้ ทรง พระ กรุณาโปรดเกล้า ฯ พระ ราชทาน พระ บรม
ราชา นุญาต ให้ จัด การ รัศมาภิบาล ที่ ตำบลท่าฉลอม เมือง สมุทรสาคร นั้น
บัดนี้ กรมการ รัศมาภิบาล ได้ ประชุม ปรึกษา กัน แล มอบ ฉันทะให้
ผู้ว่า ราชการ เมือง สมุทรสาคร มี ใบ บอก มาว่า การ รัศมาภิบาล ที่ ได้ จัด
ทำ มา ได้ ๒ ปี แล้ว นั้น ราษฎร ได้รับ ความ สุข และ ความ สดวก เป็น
ประโยชน์ มาก แต่ยังมี คน บาง จำพวก กระทำ การ ผิดผิด ต่อ ข้อ ฮาณค
ของ กรมการ เช่น เททิ้ง ขยะ มูล ฝอย ใน ร่อง หน้า รุ้ม ถนน เป็นต้น
สมควร จะ มี ข้อ บังคับ สำหรับ การ ดัง โทษ ผู้ ที่ ผิดผิด เช่น นี้ ได้ เพื่อให้

08/10/2566

เป็น ความ สดวก เรียบ ร้อย ใน การ ที่ จัด ศุขาภิบาล ต่อไป กระทรวงมหาดไทย ได้นำ ความ กราบ บังคม ทูล พระกรุณา ทราบ ฝ่าย ของ ชุดี พระบาทแล้ว ทรง พระราช คำริห์ เห็น เป็น การ สมควร จึง ทรง พระ กรุณาโปรดเกล้าฯ พระ ราชทาน พระ บรม ราชานุญาต ให้ เสด็จนำ บัง กระทรวงมหาดไทย ออก ฎีกา เสด็จนำ บัง ต่อไป นี้

ข้อ ๑ ให้ ใช้ ข้อ ความ ใน ฎีกา เสด็จนำ บัง นี้ เฉพาะ ใน เขต ศุขาภิบาล ตำบล ท่า หลอม เมือง สมุทรสาคร ที่ ได้ กำหนด ไว้ แล้ว หรือ ที่ จะ ขยาย เขต ศุขาภิบาล ต่อไป ใน ตำบล นั้น

ข้อ ๒ ห้าม ไม่ให้ ผู้ หนึ่ง ผู้ ใด ที่ ตั้ง บ้าน เรือน อยู่ ใน เขต ศุขาภิบาล หรือ ผู้ ที่ อยู่ ตำบล อื่น และ เข้า มา ใน เขต ศุขาภิบาล เท ทั้ง ขยะ มูล ฝอย หรือ สิ่ง โสโครก ใน ที่ แห่ง หนึ่ง แห่ง ใด นอก จาก กำแพง และ ที่ ๆ ได้ กำหนด ไว้ ให้ เป็น ที่ สำหรับ เท ทั้ง ขยะ มูล ฝอย นั้น

ข้อ ๓ ห้าม มิให้ ผู้ หนึ่ง ผู้ ใด ทำ ราน หรือ พะ พิง หรือ วาง สิ่ง ของ เหลื่อม ถ้า เข้า ไป ใน ถนน และ ห้าม มิให้ เจ้า ของ ปล่อย สัตว์ ที่ คน เลี้ยง เช่น โค กระบือ สุกร เปน ต้น ใน ท้อง ถนน และ ทาง เดิน ใน เขต ศุขาภิบาล

ข้อ ๔ ห้าม ไม่ให้ ผู้ หนึ่ง ผู้ ใด นอก จาก เจ้า พนักงาน เปิด ปิด โคม หรือ คับ ไฟ โคม และ ทำ ด้วย วิธี ใด ๆ ให้ ไฟ ที่ จุด อยู่ โดย ปกติ คับ ไป หรือ ให้ โคม เสีย หาย

ข้อ ๕ ห้ามไม่ให้ผู้หนึ่งผู้ใดทำอันตรายแก่สิ่งของของข้าภิบาล คือ หดกเขตร์ หรือถนน ฝพาน รัองน้ำ และสิ่งอื่นๆ ให้เสียหายไปแต่อย่างหนึ่งอย่างใด

ข้อ ๖ ผู้ใดซึ่งได้กระทำความผิด ตามข้อความที่กล่าวมาแต่ไว้ใน

ข้อ ๒-๓-๔-๕ นั้น ให้ปรับผู้นั้นเป็นเงินไม่เกินครั้งละ ๓๐ บาท หรือ จำคุกไม่เกินกว่าครั้งละ ๗ วัน และถ้าความผิดที่ได้กระทำนั้น

เป็นเหตุให้สิ่งของเป็นอันตรายเสียหายแล้ว ให้ใช้เงินเท่าราคาสิ่งของที่เสียหายไปนั้นจริงเต็ม หรือให้ทำสิ่งของที่เสียหายให้ตั้งเท่า

ด้วยอีกโสดหนึ่ง และเมื่อผู้ใดทำความผิด ให้กำหนดผู้เป็นประธานของกรรมการข้าภิบาล ซึ่ง มีอำนาจ ตาม พระราชบัญญัติ ลักษณะ

ปกครองท้องถิ่น ที่ เรียกตัวผู้กระทำความผิด มาเปรียบเทียบ ตาม ตาม ฎาญาสินไหมทด แต่ไม่ยินยอมตกลงตามเปรียบเทียบ หรือ กรรมการ

เห็นว่าควร จะเอาโทษทาง ฎาญาแล้ว ก็ให้สั่งตัวผู้กระทำความผิดนั้นไปยังที่ว่าการอำเภอ จัดการ ตาม อำนาจ และ นำ ที่ ค่อไป

ศาลาว่าการ มหาดไทย

08/10/2566

วันที่ ๕ มีนาคม รัตนโกสินทรุศก ๓๒๖

พระราชบัญญัติ บ้อง กันสัจจร โโรค

รัตนโกสินทร ศก ๑๒๗

มีพระบรมราชโองการ ใน พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหา
 จุฬาลงกรณ์ พระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ดำรัสเหนือเกล้าฯ ให้
 ประกาศจงทราบทั่วกัน ด้วยทรงพระราชดำริเห็น ว่า ทุกวัน
 นี้ หมิงบาง จำพวกประพฤติตน อย่างที่เรียกว่า หมิงนคร ได้เกณฑ์
 มีหัวหน้า รอม รอม กัน ตั้งโรงหาเงินขึ้น หลายตำบล แต่ก่อนมา
 การตั้งโรง หมิงนครได้เกณฑ์ นายโรง ช่วยไถ้หมิงมาเปนทาส รับ
 ตัวจากเจ้าภาษี แล้วตั้งเป็นโรงขึ้น ครั้นต่อมาได้ทรงพระกรุณา
 โปรดเกล้าฯ ให้เลิกทาสเสียแล้ว หมิงบาง จำพวกที่สมัครเข้า
 เป็นหมิงนครได้เกณฑ์ ก็รับตัวจากเจ้าภาษี และมีหัวหน้า รอม รอม
 กันตั้งขึ้นใหม่ ทั้งที่โรงขึ้นควรบ้าง มีควรบ้าง กระทำให้มีเหตุเกิด
 การวิวาทขึ้นเนื่อง ๆ อีกประการหนึ่ง หมิงบาง คนป่วยเป็นโรค
 ซึ่งอาจจะติดต่อกันไป ถึงผู้ขายที่คบหาต่อมาคนได้ ก็มีได้มี
 แพทย์ตรวจตรารักษา โรคร้ายนั้น อาจจะติดเนื่องกันไป จน
 ถึงเป็นอันครายแก่ร่างกายและชีวิตมนุษย์เป็นอันมาก และยังหาได้
 มีกฎหมายและข้อบังคับอย่างใด สำหรับจะบ้องกันทุกซ์โทษไทย
 แห่งพระราชบัญญัติทั้งหลายเหล่านี้ไม่ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ
 ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้สืบไปดังนี้

คำว่า "เจ้าพนักงาน" หมายความว่า เจ้าพนักงานต่าง ๆ ซึ่ง
เสนาบดีเจ้ากระทรวงได้มอบให้ มีหน้าที่ ทำการ ตาม พระราชบัญญัติ

คำว่า "หญิง นครโสเภณี" หมายความว่า หญิง ที่ รับจ้าง ทำ
ขำเรอดำสอน โดย ได้รับเงิน ผล ประโยชน์ เป็น ค่าจ้าง

มาตรา ๕ ถ้า ผู้ใด ผู้หนึ่ง ซึ่ง ได้ตั้ง โรง หญิง นครโสเภณี อยู่แล้ว
หรือ จะ ตั้ง ขึ้น ใหม่ ณ ตำบลใด ตำบลหนึ่ง ความคุม หญิง นครโสเภณี
คน หนึ่ง หรือ หลายคน กัด ผู้ นั้น ชื่อว่า นายโรง หญิงนครโสเภณี ตาม
พระราชบัญญัติ แต่ ผู้ ซึ่ง จะ เป็น นายโรง นั้น อนุญาต ให้เป็น ได้
เฉพาะ แต่ ผู้ ที่ เป็น หญิง ด้วยกัน

หมวดที่ ๓

ว่าด้วย นายโรง

มาตรา ๖ ห้ามมิให้ ผู้ใด ผู้หนึ่งตั้ง โรง หญิง นครโสเภณี โดย
ไม่ได้รับ อนุญาต จาก เจ้าพนักงาน เป็น อัน ขาด

มาตรา ๗ ถ้า ผู้ใด ผู้หนึ่ง ที่ ตั้ง โรง อยู่ ก่อนแล้ว กัด หรือที่
จะ ตั้ง ใหม่ กัด ปรากฏว่า จะ ตั้ง โรง หญิงนครโสเภณี ก็ให้ ผู้ นั้น ทำ เรือง
ราว มายืน ขอ อนุญาต ต่อ เจ้าพนักงาน เมื่อ เจ้าพนักงาน เห็นสมควร ออก
ใบ อนุญาตให้แล้ว จึง จะ ตั้ง โรง หญิง นครโสเภณีได้ ใบอนุญาต
นั้นใช้ ได้ แต่ เฉพาะ นายโรง ผู้ นั้น ผู้ เดียว ห้ามมิให้ เขา ใบ อนุญาต ไป
ให้ ผู้ อื่น ใช้ หรือ เขา ใบ อนุญาต ของ ผู้ อื่น มา ใช้ เป็น อัน ขาด

มาตรา ๘ นายโรง ผู้ใด ได้รับ อนุญาต ตั้ง โรง หมิง นครโสเภณี
 ใน ตำบล ใด แล้ว ถ้า จะ ย้าย ไป ตั้ง ที่ ตำบล อื่น ก็ ให้ ชี้แจง เหตุผล
 ที่ จะ ต้อง ย้าย ไป นั้น ต่อ เจ้าพนักงาน ก่อน เมื่อ เจ้าพนักงาน ตรวจ เห็น
 ชอบ เปลี่ยน ตำบล ใน ใบบ อนุญาต ให้ แล้ว จึง จะ ย้าย ไป ได้

มาตรา ๙ ถ้า นายโรง ผู้ใด ประพฤติการ ให้ เป็น ที่ เด็ดขาด รบกวน รำคาญ
 แก่ มหาชน หรือ ก่อ เหตุ อย่าง ใด อย่าง หนึ่ง ซึ่ง เจ้าพนักงาน
 เห็น ว่า ไม่ เป็น การ สมควร เจ้าพนักงาน มี อำนาจ ที่ จะ ถอน ใบบ อนุญาต
 นั้น คืน เสีย ที่ เดียว หรือ จะ เรียก ใบบ อนุญาต คืน เสีย ชั่วคราว หนึ่ง ก็
 ทำ ได้

มาตรา ๑๐ นายโรง ทั้ง ปวง จะ รับ เลี้ยง หมิง นครโสเภณี ไว้ ได้
 ก็ เฉพาะ แต่ หมิง นั้น มีความ สมัก ถ้า หมิง นครโสเภณี ผู้ใด ไม่ สมัก
 อยู่ ด้วย นายโรง ไม่มี อำนาจ ที่ จะ กัก ชัง ขัดขวาง หมิง นครโสเภณี
 ผู้ นั้น ไว้ ได้ นาย โรง หมิง นครโสเภณี จะ ต้อง ทำ บาย ชู้คน ที่ มี
 ประจำ หรือ ที่ เข้า มา อยู่ ใหม่ หรือ ไป จาก โรง หรือ มี เหตุ ต้ม ตาย
 ประการ ใด ๆ ก็ ตี ยื่น ชี้แจง ต่อ เจ้าพนักงาน ให้ ทราบ ภายใน กำหนด
 ๕ ชั่วโมง ตาม แบบ ที่ เจ้าพนักงาน จะ กำหนด ให้

มาตรา ๑๑ ผู้ เป็น นายโรง หมิง นครโสเภณี นั้น จะ ต้อง ปก
 ครอบ และ ควบคุม หมิง นครโสเภณี ที่ อยู่ใน โรง ของ ตน ให้ เป็น การ เรียบ
 ร้อย ^{08/10/2566} ห้าม มิ ให้ นายโรง รับ หมิง นครโสเภณี ที่ มิ ได้ มี ใบบ อนุญาต
 จาก เจ้าพนักงาน ไว้ และ ห้าม มิ ให้ นายโรง ทำ สัญญา กับ หมิง นคร

ไล่เกณฑ์ ด้วยเรื่อง ออกเงินล่วงหน้า ให้รับจ้าง เป็น หญิง นครไล่เกณฑ์
อยู่กับตน เป็น อันขาด ถ้าสัญญาเช่น นั้น ชัก เป็น อันใช้ ไม่ได้

มาตรา ๑๒ นายโรง หญิงนครไล่เกณฑ์ จะต้อง ตรวจ ตรา ตูแตร รักษา
และ จัด โรง ของตน ให้ เป็น ไป ดังนี้ คือ—

๑ หน้า โรง ต้อง เป็น ที่ กักบัง ปก บัด มิติ ชิด ฮยา ให้คน เดียว ทางไป มา
แต่ เห็น คดชด เข้าไป ใน โรง นั้น ได้

๒ หน้า โรง หลัง โรง และ บริเวณ ของ โรง นั้น ต้อง ให้ ล้ออาด ปราศ
จาก สิ่ง ไล่ ไครก และ สิ่ง ที่ รก รุง ร้าง ต่าง ๆ

๓ ต้อง มี โคม แขว่น ไว้ หน้า โรง เป็น เครื่องหมาย ด้วย

๔ ห้าม มิ ให้ นาย โรง ทำ ที่ กัก ชัง หญิง นครไล่เกณฑ์

๕ ห้าม มิ ให้ ผู้ใด ผู้หนึ่ง เดียว เด็ก หญิง อัน มี อายุ คำ กว่า ๑๕ ปี
มา ไว้ ใน โรง ของ ตน เป็น อันขาด

มาตรา ๑๓ ถ้า นายโรง หญิงนครไล่เกณฑ์ จัด เครื่อง ทอง เงิน รูป
ภรณ์ หรือ เครื่อง ประดับ เพชร พลอย เครื่อง นุ่ง ห่ม ให้ หญิง นคร
ไล่เกณฑ์ ตก แต่ง หรือ ยืม ใช้ แม้ ของ เหล่า นั้น จะ เป็น อัน ตราขาย สูญ
หายไป นายโรง จะ พ้อง หา ว่า หญิง นคร ไล่ เกณฑ์ ดัก ขะ โมย หรือ ยัก
ยอก ไม่ได้

มาตรา ๑๔ ผู้ จะ ตั้ง โรง หญิงนครไล่เกณฑ์ ต้อง เสีย เงิน ค่า รับ ใบ
อนุญาต เป็น นายโรง ฉบับ ละ ๓๐ บาท ใน ใบ อนุญาต นั้น ให้ มี กำหนด
เวลา ไม่ เกิน กว่า ๓ เดือน นับ ตั้ง แต่ วันที่ ได้ ตั้ง ใน ใบ อนุญาต
และ ได้ จัด ทะเบียน ไว้ เป็น ต้น ไป

หมวดที่ ๔

ว่าด้วยหญิง นครโสเภณี

มาตรา ๑๕ ถ้าหญิง ผู้ใดสมัครเป็น หญิง นครโสเภณี ให้หญิงผู้นั้น มาขอ รับใบ อนุญาต ตาม พระ ราช บัญญัติ นี้ ก่อน เมื่อ เจ้าพนักงาน เห็น สมควร และ ออกใบ อนุญาต ให้แล้ว จึง จะไป เป็น หญิง นครโสเภณี ได้ และ ใบอนุญาต นั้น ให้ ใช้ ได้แค่ เฉพาะ ตัว ห้ามมิให้ ใช้ ใบ อนุญาต ของ ผู้อื่น หรือ เอา ใบ อนุญาต ของ ตัว ไป ให้ ผู้อื่น ใช้ เป็น อัน ขาด

มาตรา ๑๖ ห้ามมิให้ หญิง นครโสเภณี ผู้ใด ผู้หนึ่ง แสดง กิริยา ขากว้าง ให้ เป็น ที่ รำคาญ แก่ ผู้คน ที่ เติร ผ่าน ไป มา ภาย นอก โรง เช่น ยืน แย้ง นุด คร่ำ ถ้อ เสียน เป็น ต้น

มาตรา ๑๗ ถ้าหญิง นครโสเภณี ผู้ใด สมัคร จะ เข้า อยู่ใน โรง ได้ แล้ว ภาย หลัง ไม่ พอใจ จะ อยู่ใน โรง นั้น จะ ย้าย ไป อยู่ใน โรง อื่น ก็ ให้ หญิง ผู้นั้น ข้าง ขวา อนุญาต ต่อ เจ้า พนักงาน ก่อน เมื่อ เจ้าพนักงาน เห็น สมควร และ อนุญาต ให้แล้ว จึง จะ ย้าย ไป ได้

มาตรา ๑๘ ถ้า หญิง นครโสเภณี ผู้ใด กลับใจ จะ ละ ความ ประพฤติ เป็น หญิง นครโสเภณี มิใช่ ของ ถอน ใบ อนุญาต และ หัก ทะเบียน ก็ ให้ เจ้าพนักงาน ถอน ใบ อนุญาต และ หัก ทะเบียน ให้ ตาม ความ ประสงค์ ของ หญิง ผู้นั้น

08/10/2566

มาตรา ๓๘ ผู้ที่ได้รับ ใบอนุญาต เป็นหญิง นครโสเภณี จะ
ต้อง เสีย ค่าธรรมเนียมใบ อนุญาต ฉบับละ ๑๒ บาท และให้ มีกำหนด
เวลา อนุญาต ไม่เกิน กว่า ๓ เดือน ครั้ง หนึ่ง นับ ตั้งแต่ วันที่ ลง ใบ
อนุญาต เป็น ต้น ไป

หมวดที่ ๕

ว่าด้วย หน้า ที่เจ้าพนักงาน

มาตรา ๒๐ เมื่อ มีผู้มา ขอตั้ง โรง หญิงนคร โสเภณี ณ ที่ที่ ตำบล
ใด ให้เจ้าพนักงาน สอบสวน ก่อน ว่าที่ นั้น จะ ควร อนุญาตให้ตั้งหรือ
ไม่ เมื่อ เห็น สมควร และ ได้รับ อนุมัติ จากเสนา บัด หรือ เจ้าหลวง เทศา
ภิบาลแล้ว จึง ให้ออก ใบ อนุญาต ให้

มาตรา ๒๑ ให้เจ้าพนักงาน ผู้ออก ใบ อนุญาต ทำหมายชี้โรง
หญิง นครโสเภณี ที่ ได้ออกใบ อนุญาต ยื่น คือเสนาบดีกระทรวงนครบาล
หรือ เจ้าหลวง เทศาภิบาล ผู้บังคับบัญชา การ ท้อง ที่ ซึ่ง ได้ ใ้
พระราชบัญญัตินี้ ทุก ๆ เดือน เพื่อ ได้ทราบ ว่าผู้ใด ได้ตั้ง โรง หญิง
นครโสเภณี ที่ตำบลใด มีจำนวน หญิง นครโสเภณีเท่าใด ได้ถอนใบ
อนุญาตเสีย หรือเลิก ไปโดยเหตุประการใดเท่าใด คง มีตั้ง อยู่เท่า ใด
เจ้าพนักงาน จะ ต้อง คอย ระวัง แก่ ไข ให้ถูกต้องเสมอ

มาตรา ๒๒ ถ้า หญิง ผู้ใด จะ ขอรับ อนุญาตจากโรง หญิงนคร โสเภณี
ให้เจ้าพนักงาน สอบสวน ให้ ได้ความตั้ง นี้ ก่อน คือ

๐๘/1๐/๒๕๖๖

๑ ผู้จะรับ ใบ อนุญาต มีอายุ เกิน กว่า ๑๕ ปีแล้ว หรือ ยัง

๒ เป็น ผู้ดื่มคั ดวย ตน เอง หรือ ไม่

๓ เป็น ผู้ ที่ ไม่ มี โรค ที่ จะ ติดต่อกัน ได้ หรือ อย่าง ไร เมื่อ พรอม

ทั้ง ๓ อย่าง นี้ แล้ว จึง ให้ ออก ใบ อนุญาต ให้

มาตรา ๒๓ ใบ อนุญาต นั้น ให้ ลง วัน เดือน ปี ที่ ออก

และ วัน เดือน ปี อายุ คำ หิน รูป พรณ ของ หึง และ

คำ บล ที่ หึง นคร ได้ เณนี้ ผู้ นั้น จะ อยู่ โดย ลำ พัง ตน เอง หรือ ใน โรง

หนึ่ง โรงใด ให้ ชด เจน แล้ว ให้ หึง นั้น กต ตาย มือ ใจ เป็น ลำ คัญ ดวย

มาตรา ๒๔ บรรดา ใบ อนุญาต ที่ เจ้า พน กังงาน ออก ให้ แก่ ผู้ ตั้ง

โรง หึง นคร ได้ เณนี้ นั้น ให้ ลง คำ บล ที่ ตั้ง และ วัน เดือน ปี ที่

ได้ ออก ไป ดวย

มาตรา ๒๕ ถ้า เจ้า พน กังงาน จะ ตรวจ ใบ อนุญาต ของ หึง นคร

ได้ เณนี้ ผู้ใด เวลาใด หึง นคร ได้ เณนี้ ผู้ นั้น ต้อง ยอม ให้ เจ้า

พน กังงาน ตรวจ ใน เวลา นั้น ถ้า ไม่ มี ใบ อนุญาต ก็ ให้ จต การ ตาม

พระ ราช บัญ ญัติ

มาตรา ๒๖ ถ้า เจ้า พน กังงาน เห็น ว่า หึง นคร ได้ เณนี้ ผู้ใด จะ

เป็น โรค ติดต่อกัน ได้ จะ สั่ง ให้ แพทย์ ตรวจ โรค หึง นคร ได้ เณนี้ ผู้ นั้น

เวลาใด เมื่อใด ก็ ได้ นาย โรง ต้อง ยอม ให้ แพทย์ ตรวจ ทุก เวลา

มาตรา ๒๗ ถ้า มี ข้อ ควร สง ได้ ยว่า หึง นคร ได้ เณนี้ ผู้ใด บ่อย เป็น

โรค ซึ่ง อาจ จะ ติดต่อกัน ได้ ก็ ให้ นำ ตัว หึง ผู้ นั้น มา ให้ เจ้า พน กังงาน

แพทย์ตรวจ ณ ที่ซึ่งใดจุดใด เมื่อเห็นว่าผู้นั้นป่วยเป็นโรค ซึ่งอาจจะติดต่อกันได้จริง ก็อย่าให้เจ้าพนักงาน ออกใบ อนุญาตให้ หรือ เป็นผู้ที่ถือใบ อนุญาต อยู่แล้ว ก็ให้เรียก ใบ อนุญาตคืนเสียชั่วคราวหนึ่ง แล้วให้ส่งตัวหญิงผู้นั้นไปรักษา ณ โรงพยาบาลถ้าวางจะหาย หรือว่าสมัคจะรักษาตนเอง ณ ที่ใด ๆ ก็ได้ และเมื่อผู้เป็นหายป่วยเป็นปกติแล้ว ได้นำหนังสือสำคัญ ของ แพทย์ มาขึ้น ขอรับ ใบ อนุญาต ก็ให้เจ้าพนักงาน ออกใบ อนุญาตให้

หมวดที่ ๖

ว่าด้วย ดักชนโทษ ผู้กระทำความผิด

พระราชบัญญัติ

มาตรา ๕๘ ผู้ใดตั้งโรง หญิงนคร ได้เถื่อน โดยไม่มีใบ อนุญาต หรือ เขาใบ อนุญาต ของผู้อื่น มา ใช้ให้ มีโทษ ปรับ เป็นเงิน คราวหนึ่ง ไม่เกินกว่า ๕๐๐ บาท หรือ จำคุก มีกำหนด ไม่เกินกว่า ๖ เดือน หรือ ทั้งปรับและ จำด้วย ทั้ง ๒ สถาน

มาตรา ๕๙ ถ้าผู้ใดย้ายโรง หญิง นคร ได้เถื่อน ไปตั้ง ในที่ ๆ ยังไม่ได้รับ อนุญาต จากเจ้าพนักงาน กักตุน หรือ ขัดขวาง หญิง นคร ได้เถื่อน ซึ่ง ไม่มีความสมัค จะ อยู่ด้วย ต่อ ไป ไว้ก็ดี หรือ รับ หญิง ที่ ยังไม่ ได้ มีใบ อนุญาต เป็น หญิง นคร ได้เถื่อน ไว้ก็ดี หรือ ทำการ ขัดขวาง ไม่ยอมให้เจ้าพนักงานต่าง ๆ ซึ่ง มีหน้าที่ ตาม พระราชบัญญัติ ตรวจ ใบ อนุญาต และ ตรวจโรค ใน ตัวก็ดี ผู้นั้น มีความผิด ให้ปรับ

เป็นเงินคราวหนึ่งไม่เกินกว่า ๓๐๐ บาท หรือจำคุกมีกำหนดไม่เกิน ๓ เดือน หรือทั้งปรับและจำด้วยทั้ง ๒ สถาน

มาตรา ๓๐ ถ้าหญิงผู้ใดมาขอรับใบอนุญาตเป็นหญิงนครโสเภณี แต่อายุของตบยังไม่ครบ ๑๕ ปี แก่ถึงหลอดวงเจ้าพนักงานว่าตบมีอายุเกินกว่า ๑๕ ปี ตั้งว่าไว้ในมาตรา ๒๒ กัต หรือกระทำการตวงเดิมิต ไม่ขอใบอนุญาตสำหรับตัวก่อนประพฤตตบเป็นหญิงนครโสเภณี กัต หรือเขาใบอนุญาตของผู้อื่นมาใช้ความความในมาตรา ๑๕ กัต ผู้หน้มีความผิดให้ปรับเป็นเงินคราวหนึ่งไม่เกินกว่า ๓๐๐ บาท หรือจำคุกมีกำหนดไม่เกินกว่า ๓ เดือน หรือทั้งปรับและจำด้วยทั้ง ๒ สถาน

มาตรา ๓๑ ถ้าหญิงนครโสเภณีผู้ใดกระทำการทราจวแก่ผู้ทีเเวรทางไป มาภายนอกโรงตามความในมาตรา ๑๖ กัต หรือย้ายจากโรงที่อยู๋ซึ่งได้รับอนุญาตไว้เดิม ไปอยู่โรงอื่นก่อนได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานตามความในมาตรา ๓๗ กัต ผู้หน้มีความผิดให้ปรับเป็นเงินคราวหนึ่งไม่เกินกว่า ๒๐ บาท หรือจำคุกมีกำหนดไม่เกินกว่า ๑ เดือน หรือทั้งปรับและจำด้วยทั้ง ๒ สถาน

มาตรา ๓๒ ห้ามมิให้ผู้ใดผู้หนึ่งบังคับกตช้ หรือตวงหญิงผู้ใดผู้หนึ่ง ที่ไม่สมัครเป็นหญิงนครโสเภณี จนกระทำให้หญิงผู้หน้ต้องจำใจเป็นหญิงนครโสเภณี ด้วยอุบายอย่างใดอย่างหนึ่งเป็นอันขาด ถ้าผู้ใดขมข้นหญิงให้เป็นหญิงนครโสเภณี ด้วยอุบาย

ศก ๑๒๖

หน้า ๑๒๓

ประกาศ ใด ๆ ก็ดี ผู้ที่มีโทษ ตาม พระราชบัญญัติ ดัชนี ช่ม ชัน
ต้อง ประเวณี

หมวดที่ ๗

ว่าด้วยอำนาจตั้ง ฎีกา ช้อ บังคับ

มาตรา ๓๓ ให้เสนาบดี กระทรวงมหาดไทย และเสนาบดี
กระทรวง นครบาด เป็นผู้รักษาการ ให้ไปปฏิบัติตาม พระราชบัญญัติ นี้
ทุกประการ และเมื่อเห็น จำเป็น จะต้อง มี ฎีกา ช้อ บังคับ เพื่อให้
เจ้าพนักงาน และ เจ้าของ โรง หึงง นคร โสภณณี หรือ ตัว หึงง นคร โสภณณี
ประพฤติ ให้ถูกต้อง ตาม พระราชบัญญัติ นี้ ด้วย ประการ ใด ๆ ก็ให้
ตั้ง ฎีกา ช้อ บังคับ สำหรับ ประกอบ พระราชบัญญัติ นี้ ไซ้ เมื่อได้รับ พระ
ราชทาน พระบรมราชา นุญาต และ ประกาศ ใน หนังสือ ราชกิจจานุเบกษา
แล้ว ก็ให้ ไซ้ ฎีกา ช้อ บังคับ นั้น เหมือนตั้ง ส่วนหนึ่ง แห่ง พระราช
บัญญัติ นี้

ประกาศ มา ณ วันที่ ๑๓ มีนาคม วันพฤหัสบดี ศก ๑๒๖ เป็นวัน

ที่ ๑๔๓๖๗ ในรัชกาล บัคยูบุน นี้

08/10/2566

ประกาศใช้พระราชบัญญัติ

ป้องกันสัตว์จร โรค

รัตนโกสินทร ศก ๑๒๗ ในกรุงเทพฯ

มีพระบรมราชโองการ ดำรัสเหนือเกล้าฯ ให้ประกาศทราบทั่วกัน ว่า ตามความใน พระราชบัญญัติ ป้องกัน สัตว์จร โรค รัตนโกสินทร ศก ๑๒๗ มาตรา ๒ มีว่า “พระราชบัญญัตินี้ เมื่อ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ ใช้เมื่อใด ในกรุงเทพฯ หรือ หัวเมืองมณฑลใด จะ ได้ประกาศ กำหนด วัน ใน หนังสือ ราชกิจจานุเบกษาภายหลัง” นั้น

บัดนี้ ทรง พระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ ใช้ พระราชบัญญัติ ป้องกัน สัตว์จร โรค รัตนโกสินทร ศก ๑๒๗ ในกรุงเทพฯ ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน รัตนโกสินทร ศก ๑๒๗ เป็นต้นไป

ประกาศ มา ณ วันที่ ๒๒ มีนาคม รัตนโกสินทร ศก ๑๒๖
เป็น วันที่ ๑๔๓๗๖ ในรัชกาล บัดจุบันนี้

ประกาศตั้งเสนาบดี

มีพระบรมราชโองการ ดำรัสเหนือเกล้าฯ ตั้ง ว่า ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ พระเจ้าตุกยาเชอ กรมหมื่นจันทบุรีนฤนาถ เป็น ผู้รั้งตำแหน่ง เสนาบดี กระทรวง พระคลัง มหาสมบัติ อยู่ ณ บัดนี้ ทรง

พระราชดำริเห็น ว่า พระเจ้าอุกยาเชอ กรมหมื่นจันทบุรีนฤนาถ รัชมารช ภาร เป็น ผู้รับ ตำแหน่ง เลื่อน บัด มา เป็น การ เรียบ ร้อย จึง ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ พระเจ้าอุกยาเชอ กรมหมื่นจันทบุรีนฤนาถ เป็น เลื่อน บัด กระทรวง พระคลัง มหา สมบัติ ตั้ง แต่ วันที่ ๓ เมษายน รัตน โกสินทร ศก ๓๒๗ เป็น ต้น ไป

ประกาศ มา ณ วันที่ ๒๗ มีนาคม รัตนโกสินทร ศก ๓๒๖

ประกาศเขตร์ศาลทหารบก

ในเวลาปรกติ

มี พระ บรมราช โอง การ โปรดเกล้าฯ ให้ประกาศ ทราบทั่วกัน ว่า ตาม พระ ชวรมนุญ ศาล ทหาร บก ร.ศ. ๓๒๖ มาตรา ๕ มีว่า “ศาลทหาร บก มีอำนาจที่จะ พิจารณา และ วาง บท ลงโทษ ผู้ที่ กระทำผิด ต่อ พระราช กำหนด กฎหมาย ทหาร หรือ พระราช กำหนด กฎหมาย ใน ทาง อาญา หดวง ซึ่ง ผู้ กระทำผิด นั้น เป็นบุคคล ที่ อยู่ใต้ อำนาจศาลทหาร บก ใน ขณะ ที่ กระทำ ความ ผิด” มาตรา ๖ มีว่า “นอกจากศาล พิเศษ ที่ได้ มี พระบรมราช โองการ โปรดเกล้าฯ ให้ ตั้ง ขึ้นแล้ว เฉพาะ แต่ ศาล ทหาร บก เท่านั้น มีหน้าที่ พิจารณา พิพากษา คดี ใน ทหาร บก ได้ ๆ ต ๆ” มีความ ตาม พระราช บัญญัติ ดังนี้

เขตร์ อำนาจ ศาล ทหาร บก ตาม ที่ กล่าว นี้ ใน เวลา ปรกติ ให้ พึง เข้าใจ ว่า ใน เขตร์ แหวง มณฑล ที่ มี กรม กอง ทหาร บก ตั้ง อยู่ ซึ่ง กรม

ยุทธานุชาธิการ ได้มีคำสั่งกำหนดให้ มี คำต ก ร ม ท ห ร ตาม มาตรา ๘ กับ มาตรา ๑๖ มี ว่า “ใน มณฑล ทหารบก มณฑล หนึ่ง กำหนด ให้ มี คำต มณฑล ทหาร คำต หนึ่ง” มาตรา ๑๗ “คำต มณฑล ทหาร หนึ่ง ไม่เป็น คำต ตั้ ประจำ แต่ เมื่อ มี เหตุ จำ เ ป น เมื่ อ ใด ผู้ บัญชา การ ทหาร บก มณฑล หนึ่ง จึง ออก คำตั้ ตั้ ก ร ม ก ร ม คำต หนึ่ง”

ตาม ความ มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ หนึ่ง ใน มณฑลทหารบก อีสาน อุดร ซึ่ง เวด น ี ไม่ ไ ต ตั้ คำต หนึ่ง ผู้ บัญชา การ ทหาร บก มณฑล ให้ คำต ก ร ม ท ห ร มณฑล อีสาน คำต ก ร ม ท ห ร มณฑล อุดร รวม อยู่ ใน อำนาจ คำต มณฑล ทหาร บก นคร ราช ส ี มา

ประกาศ มา ณ วันที่ ๒๒ มีนาคม รัตนโกสินทร ศก ๑๒๖ เป็น วันที่ ๑๔๓๗๖ ในรัชกาล บ ั ต ย บ ั น ี

กฎเสนาบดีเปลี่ยนอัตราเก็บเงินอากรค่าน้ำ

ในมณฑลนครศรีธรรมราช ร.ศ. ๑๒๗

ด้วย ตาม ความ ใน มาตรา ๓๐ มาตรา ๑๓ แห่ง พระราชบัญญัติอากร ค่าน้ำ รัตนโกสินทร ศก ๑๒๐ มี ว่า “ให้ เสนาบดี มี อำนาจ ที่ จะ ออก กฎ เสนา บ ตั้ ตั้ ก ร ม อ ต ร า เก็บ ค ำ ที่ จ บ ส ี ต ัว น ำ และ ค ำ อาชญา บ ตั้ ค ุ ม เสร็ อ ง มี อ จ บ ส ี ต ัว น ำ ตาม ประโยชน์ ที่ พึง ไ ต ไม่ เกิน รัช ย ะ ตี บ และ ไ ต พระ ราชทาน พระ บ ร ุ ม ราช า นุญาต ให้ เสนาบดี กระ ทู ร วง มหา ไ ท ย

08/10/2566

ออกกฎเสนาบดี วาง วิธ ี การ และ ตั้ ก ร ม อ ต ร า เก็บ เงิน อากร ค ำ น ำ

ตั้งวันที่ ๒๑ เมษายน รัตนโกสินทร ศก ๑๒๕” แลว หนึ่ บคนชาหอง
 เทศาภิบาล มณฑล นคร ศรี ธรรมราช มี โบบ บอ ก มา ยิง กระทบวง
 มหาดไทยว่า อัตราค่าที่ จม สัตว์น้ำ และ ค่า อาชญา บัตร คุ่ม เครื่อง
 มือ จม สัตว์น้ำ ใน มณฑล นคร ศรี ธรรมราช บาง อย่าง ยังไม่ เหมาะ
 สม แก่ ท้อง ที่ และ ประโยชน์ ที่ ทำ ได้ เสนอบตั้ กระทบวง มหาด ไทย ได้
 ปฤ กษา กับ ชาหอง เทศาภิบาล เห็น พร้อ ม กัน ว่า ควร แก่ อัตราค่า ที่ จม
 สัตว์น้ำ และ ค่า อาชญาบัตร คุ่ม เครื่อง มือ จม สัตว์น้ำ ใน มณฑล
 นคร ศรี ธรรมราช ใหม่ เพื่อ ให้ เหมาะ แก่ ภูมิ ประเทศ ได้นำ ความ
 กราบ บัง คม ทูต พระ กรณา ทราบ ผ่า ดของ รุด้ พระบาท ทรง พระราช
 ดำริห์ เห็น ว่า ตาม อัตร่า ซึ่ง แก่ ไชใหม่ หนึ่ เป็น การ ส่มควร แต่ วิ จิง
 ทรง พระกรณา โปรดเกล้า ฯ ให้ ยก เด็ก อัตร่า ค่า ที่ จม สัตว์น้ำ และ
 ค่า อาชญาบัตร คุ่ม เครื่อง มือ จม สัตว์น้ำ ใน มณฑล นคร ศรี ธรรมราช
 ใน ทาย กฏ เสนอบตั้ ตั้ง วันที่ ๒๑ เมษายน รัตนโกสินทร ศก ๑๒๕ นั้น
 เดี๋ย ให้ ไช อัตร่า ใน ทาย กฏ เสนอบตั้ ฉบับ นี้ เป็น อัตร่า ดำหรับ เก็บ
 เงิน ค่า ที่ จม สัตว์น้ำ และ ค่า อาชญาบัตร คุ่ม เครื่อง มือ จม สัตว์น้ำ ใน
 มณฑล นคร ศรี ธรรมราช ตั้ง แต่ วันที่ ๑ เมษายน รัตนโกสินทร
 ศก ๑๒๖ ตีบ ไป

คำดำ ว่า การ มหาดไทย

วันที่ ๕ มีนาคม รัตนโกสินทร ศก ๑๒๖

(ลงพระนาม) ดำรงราชานุภาพ

เสนาบดี กระทบวง มหาดไทย

อัตราอากร ค่าที่จับสต็อก นำตาม กฎเดนมาร์ก เปลี่ยน อัตราเก็บเงิน อากร ค่าหน้า

ใน มณฑล นครศรีธรรมราช ร.ศ. ๑๒๗

หน้า ๑๖๖

08/10/2563

เลขที่	ประเภทเครื่องมือจับสต็อก นำออกจากรัฐว่าประมุด		รายการ	จำนวนเงิน ค่าอากร	
	ประเภท	ชนิด		บาท	อัฐ
๑	บ่อปลา	ซึ่ง มีผู้ซดไว้ ใน ตำนำ ชนิดใด ๆ อาไ้รย นำได้ตลอดปี	เก็บเงิน อากรเป็น ค่าที่จับสต็อก นำตรง วาดะ	๑	—
๒	บ่อปลา	ซึ่ง มีผู้ซดไว้ ใน ตำนำ ชนิดใด ๆ อาไ้รย นำไม่ได้ตลอดปี	เก็บเงิน อากรเป็น ค่าที่ จับสต็อก นำตรง วาดะ	—	๑๐
๓	บ่อปลา	ซึ่ง มีผู้ซดไว้ ใน ที่ซึ่ง มีกรรมสิทธิ์ ชอบด้วยพระราชกำหนดกฎหมาย ซึ่ง ใช้ วัชอย่างหนึ่ง อย่างใด จับสต็อกนำ ใน ที่ บ่อ นั้น	เก็บเงิน อากรเป็น ค่าที่ จับ สต็อก นำตรง วาดะ	—	๑๐

ศก ๑๒๖

เลข ที่	ประเภทเครื่องมือจับสัตว์น้ำนอกจากที่ ว่าประมุด		รายการ	จำนวนเงิน	
	ประเภท	ชนิด		บาท	สต.
๕	08/1/256๕ จับสัตว์น้ำ	ควาน หรือทอง ร่อง ซึ่ง มี ขุดได้ กีดหรือที่ จับ สัตว์น้ำ ซึ่ง ไม่มี ผู้ใด ผู้หนึ่ง ขุดได้ มี ธรรมชาติ เป็น มาแต่ เดิม หรือ เกิด ขึ้นใหม่ อยู่ใน ที่กรรม สิทธิ์ของเอกชนเช่นหนองจำบางเป็น ต้น	เก็บ เงิน อกร เป็น ค่า ที่ จับ สัตว์น้ำ ตรวจ ว่า ดังนี้ คือ (ก) ๒๕ ตรวจ ว่า และ ค่า กว่า ๒๕ ตรวจ ว่า (ข) ๕๐ ตรวจ ว่า และ ค่า กว่า ๕๐ ตรวจ ว่า (๒) ๗๕ ตรวจ ว่า และ ค่า กว่า ๗๕ ตรวจ ว่า (ค) ๑๐๐ ตรวจ ว่า และ ค่า กว่า ๑๐๐ ตรวจ ว่า ถ้า ที่ จับ สัตว์ น้ำ กว้าง ยาว มี ตรวจ ว่า มาก ขึ้น ไป ให้ คิด เงิน อกร ค่า ที่ จับ สัตว์ น้ำ ทวี ตาม อัตรา นี้		

เลข ที่	ประเภทเครื่องมือจับสัตว์น้ำนอกจากที่วาประมุต		รายการ	จำนวนเงิน ค่าอาหาร	
	ประเภท	ชนิด		บาท	สต.
๕	หตุ่มปลาโจน		เก็บเงินอาหารค่าที่จับสัตว์น้ำหตุ่มตะ	๓	
๖	ที่ทำกถ้ำด้วย อาหาร อย่าง โตๆ	เพื่อประโยชน์จับสัตว์น้ำให้ ขาหตวง เทศบาลกำหนด ท้อง ที่โต	เป็น อัตราค่าที่ ตรวจวาดะเท่าใดให้ เก็บเงินอาหารไม่เกินกว่าตรวจ วาดะ	๒	
๗	ที่จับสัตว์น้ำ	ซึ่งมีมูลค่าประมุตให้ราคาต่ำหรือไม่มี ผู้ว่า ประมุต หรือ ที่จับสัตว์น้ำอันกต ขวางใน การ ว่าประมุต ให้ ขาหตวง เทศบาล มีอำนาจ อนุญาตให้ แก่ บุคคล กระทำการ จับ สัตว์น้ำ ด้วย เครื่องมือ เป็น ครั้ง เป็น คราว	เก็บเงิน อาหาร เป็น ค่าที่ แก่ ผู้ ทำการ จับ สัตว์น้ำ คน หนึ่งไม่ เกิน กว่า	๓๐	

08/10/2566

๒๒๒

เลข ที่	ประเภทเครื่องมือจับสัตว์น้ำนอกจากที่ล่าประมง		รายการ	จำนวนเงิน ค่าอากร	
	ประเภท	ชนิด		บาท	สต.
๘	ที่จับสัตว์น้ำ	ถ้าคดอง ลำบาง ชนิด ประเภท ที่ ๗ ให้กำหนด เซอร์แต่ปากคดอง หรือปากบางยาวไม่เกินกว่า ๕ เส้น ตามลำคดอง หรือลำบาง อนุญาต ให้ผู้ใดผู้หนึ่ง ทำการ จับสัตว์น้ำ ด้วยเครื่องมือ กั้น เพื่อมิให้ สัตว์น้ำ ออก ลำแม่น้ำใหญ่	เก็บเงิน อากร เป็นค่าที่จับ สัตว์น้ำแห่ง หนึ่ง	๔๐	

หมายเลขที่	ท้องที่	อัตราค่าที่ทำ การ จับสัตว์ นำ ด้วยวิธี ใช้ ทุง โพง พาง โน									
		ตำน้ำ				ตำคตอง				ทะเลปากน้ำปากข้าว	
		น้ำเค็ม		น้ำจืด		น้ำเค็ม		น้ำจืด		ประจำที่	ไม่ประจำที่
		ช่องตะ		ช่องตะ		ช่องตะ		ช่องตะ		ช่องตะ	ช่องตะ
บาท	อัฐ	บาท	อัฐ	บาท	อัฐ	บาท	อัฐ	บาท	อัฐ	บาท	อัฐ
	เมือง นครศรี ธรรมราช										
๑	อำเภอเมือง	๑				๕				๕	
๒	อำเภอปากพนัง	๑				๕				๕	
๓	อำเภอกลาย	๒				๒				๓	
๔	อำเภอลี้ชง	๑				๑				๑	
๕	อำเภอพังไกร					๑				๑	

หมายเลขที่	ท้องที่	อัตราค่าที่ทำการจับสัตว์ด้วยวิธีใช้ถุงโพงพางใน											
		ถ่าน้ำ				ถ้ำคตอง				ทะเลปากน้ำปากอ่าว			
		น้ำเค็ม		น้ำจืด		น้ำเค็ม		น้ำจืด		ประจำที่		ไม่ประจำที่	
		ชั่งตะ		ชั่งตะ		ชั่งตะ		ชั่งตะ		ชั่งตะ		ชั่งตะ	
		บาท	อัฐ	บาท	อัฐ	บาท	อัฐ	บาท	อัฐ	บาท	อัฐ	บาท	อัฐ
๑	อำเภอ เมือง												
๒	อำเภอ ปากพูน												
๓	อำเภอ ปากประ												

อัตราค่าที่จับสัตว์น้ำเพิ่มเติม ตามกฎเกณฑ์เปลี่ยนแปลงอัตราเก็บเงินอากรค่าน้ำ
ใน มณฑลนครศรีธรรมราช ร.ศ. ๑๒๗

ปก ๑๒๗

เลขที่ ที่	ประเภทที่จับสัตว์น้ำนอกจากที่ว่าประ มุล		รายการ	จำนวนเงิน ค่าอากร	
	ประเภท	ท้องที่		บาท	อัฐ
๑	ที่ทำไร่ไผ่	มณฑลนครศรีธรรมราช	เก็บเงินอากรค่าที่จับสัตว์น้ำแห่งหนึ่ง	๒๕	
๒	ที่ทำไร่สวน ไผ่	มณฑลนครศรีธรรมราช	เก็บเงินอากรค่าที่จับสัตว์น้ำแห่งหนึ่ง	๕๐	
๓	ที่ทำไร่ปรก คอก	มณฑลนครศรีธรรมราช	เก็บเงินอากรค่าที่จับสัตว์น้ำแห่งหนึ่ง	๑	
๔	ที่ทำไร่ถาง เคย	มณฑลนครศรีธรรมราช	เก็บเงินอากรค่าที่จับสัตว์น้ำแห่งหนึ่ง	๒	
๕	ที่ทำไร่นาถัก	มณฑลนครศรีธรรมราช	เก็บเงินอากรค่าที่จับสัตว์น้ำแห่งหนึ่ง	๕๐	
๖	ที่ทำไร่นาดิน	มณฑลนครศรีธรรมราช	เก็บเงินอากรค่าที่จับสัตว์น้ำแห่งหนึ่ง	๓๐	

ปก ๑๒๗

เลข ที่	ประเภทที่ ^{๖๖๖} จับสัตว์นาออกจากที่ว่าประมุด		รายการ	จำนวนเงิน ค่าอากร	
	ประเภท	ท้องที่		บาท	สต.
๗	ที่ทำโปะแมง ดาหรือดอบ แมงดา	มณฑลนครศรีธรรมราช	เก็บเงินอากรค่าที่จับสัตว์นาแห่งหนึ่ง	๕	
๘	ที่ทำอวนรัง จับสัตว์นา แห่ง	มณฑลนครศรีธรรมราช	เก็บเงินอากรค่าที่จับสัตว์นาแห่งหนึ่ง	๑๕	
๙	ที่ยกยอขนหรือ หรือไซเคือง มียกควยวชิ ใด ๆ	เมืองดังขตา			
		(๑) อำเภอเมือง (๒) อำเภอ ปะทะท่า	เก็บเงินอากรค่าที่จับสัตว์นาแห่งหนึ่ง เก็บเงินอากรค่าที่จับสัตว์นาแห่งหนึ่ง	๑๐ ๑๐	

เลขที่ 08/10/2566	ประเภทที่จับสัตว์น้ำ นอกจากที่จำประมด		รายการ	จำนวนเงิน	
	ประเภท	ท้องที่		ค่าอาหาร	
				บาท	สต.
	(๓) อำเภอ เหนือ		เก็บเงินอาหารค่าที่จับสัตว์น้ำแห่งหนึ่ง	๑๐	
	(๔) อำเภอ ฉะนะ		เก็บเงินอาหารค่าที่จับสัตว์น้ำแห่งหนึ่ง	๕	
	(๕) อำเภอ เทพ		เก็บเงินอาหารค่าที่จับสัตว์น้ำแห่งหนึ่ง	๕	
	<u>เมือง พทลง</u>				
	(๓) อำเภอเมือง		เก็บเงินอาหารค่าที่จับสัตว์น้ำแห่งหนึ่ง	๑๐	
	(๒) อำเภอ ปากพยอม		เก็บเงินอาหารค่าที่จับสัตว์น้ำแห่งหนึ่ง	๑๐	
	(๓) อำเภอ ปากประ		เก็บเงินอาหารค่าที่จับสัตว์น้ำแห่งหนึ่ง	๕	
	เมืองนครศรีธรรมราช		เก็บเงินอาหารค่าที่จับสัตว์น้ำแห่งหนึ่ง	๕	

เลขที่ 08/10/2566	ประเภทที่จับสัตว์น้ำนอกจากที่ว่าประมง		รายการ	จำนวนเงิน ค่าอาหาร	
	ประเภท	ท้องที่		บาท	อง
๓๐	ที่ท่ามาม	เมืองสังขต			
		(๑) อำเภอเมือง	เก็บเงินอาหารค่าที่จับสัตว์น้ำแห่งหนึ่ง	๒๐	
		(๒) อำเภอปลัดท้าว	เก็บเงินอาหารค่าที่จับสัตว์น้ำแห่งหนึ่ง	๓๐	
		(๓) อำเภอเทินือ	เก็บเงินอาหารค่าที่จับสัตว์น้ำแห่งหนึ่ง	๕	
		(๔) อำเภอจระนะ	เก็บเงินอาหารค่าที่จับสัตว์น้ำแห่งหนึ่ง	๓	
(๕) อำเภอเทพา	เก็บเงินอาหารค่าที่จับสัตว์น้ำแห่งหนึ่ง	๓			
		เมืองพัทลุง			
		เมืองนครศรีธรรมราช	เก็บเงินอาหารค่าที่จับสัตว์น้ำแห่งหนึ่ง	๕	
			เก็บเงินอาหารค่าที่จับสัตว์น้ำแห่งหนึ่ง	๕	

พิกัดอัตราค่าอนุญาตใช้เครื่องมือจับสัตว์น้ำตามกฎหมาย
เปลี่ยนอัตราเก็บเงิน อากร คำน้ำใน มณฑลนคร ศรี ศรีรรมราช ร.ศ. ๑๒๗

ปก ๑๒๖

๖๖๖

หมายเลขที่	ประเภท เครื่องมือจับสัตว์น้ำ	พิกัดอัตราสำหรับ เครื่องมือจับสัตว์น้ำ						หมายเหตุ
		เมืองสงขลา		เมืองพัทลุง		เมืองนครศรีธรรมราช		
		บาท	อัฐ	บาท	อัฐ	บาท	อัฐ	
๑	ถง โพงพางประกอบการจับสัตว์น้ำ ด้วยวิธีใด ๆ ยาว ๘ วา หรือต่ำกว่า ๘ วา เก็บยาว วาละ	๓	—	๓	—	๓	—	อำเภอจะนะ
๓	ถง โพงพาง ประกอบ การจับ สัตว์น้ำ ด้วยวิธีใด ๆ ยาว กว่ ๘ วา เก็บ ยาว วาละ	๕	—	๕	—	๕	—	อำเภอ เทพาใน แขวงเมือง สงขลา ประ เภท

ปก ๑๒๗

หมายเลขที่ SUB-CALAN	ประเภท เครื่อง มือจับ สัตว์น้ำ	พิกัด อตรา สำหรับ เครื่อง มือ จับ สัตว์น้ำ						หมายเหตุ
		เมืองสงขลา		เมืองพัทลุง		เมืองนครศรี ธรรมราช		
		บาท	ยี่สิบ	บาท	ยี่สิบ	บาท	ยี่สิบ	
๓	เปลือก ไม้ หรือ เครื่องกัน ประกอบการ จับ สัตว์น้ำ นอกจาก หดก ซึ่ง บัก เป็น บัก ใน ทเดปากน้ำ ปาก ข้าว สูง ๒ วา และต่ำ กว่า ๒ วา เก็บ ยาว วาละ	—	๔	—	๔	—	๔	— เครื่องมือ ถึง โพงพาง ให้ เก็บ แค เพียง ปาก หนึ่ง ๑ บาท โดย เหตุ ที่ ราษฎร หา ผล ได้ น้อย
๔	เปลือก ไม้ หรือ เครื่องกัน ประกอบการ จับ สัตว์น้ำ นอกจาก หดก ซึ่ง บัก เป็น บัก ใน ทเดปากน้ำ ปาก ข้าว สูง กว่า ๒ วา เก็บ ยาว วาละ	—	๘	—	๘	—	๘	

ประเภท	ปริมาณ	พิกัด อัตรา สำหรับ เครื่องมือจับสัตว์น้ำ						หมายเหตุ
		เมืองสงขลา		เมืองพัทลุง		เมืองนครศรีธรรมราช		
		บาท	อัฐ	บาท	อัฐ	บาท	อัฐ	
๑	ช้อน กว้าง ๒ วา และ ต่ำกว่า ๒ วา เก็บยาว วาดะ	—	๑๖	—	๑๖	—	๑๖	
๒	ช้อน กว้าง กว่า ๒ วา เก็บยาว วาดะ	—	๒๔	—	๒๔	—	๒๔	
๓	รูนกึ่ง รูนเคย หรือได้กึ่ง ได้เคยปากหนึ่ง	๒	—	๒	—	๒	—	
๔	แห ทอดยาวกว่า ๓๐ ศอก และ ต่ำกว่า ๓๐ ศอก ปากหนึ่ง	๒	—	๒	—	๒	—	
๕	แห ทอด ยาว กว่า ๓๐ ศอก ปากหนึ่ง	๓	—	๓	—	๓	—	
๖	เบ็ด ราว สายหนึ่ง	๕	—	๕	—	๕	—	

ประเภทเครื่อง มือจับสัตว์น้ำ	พิกัด อัตรารักษาสำหรับ เครื่องมือจับสัตว์น้ำ						หมายเหตุ	
	เมืองสงขลา		เมืองพัทลุง		เมืองนครศรีธรรมราช			
	บาท	อัฐ	บาท	อัฐ	บาท	อัฐ		
๑๑	เบ็ด ดาก สาย หนึ่ง	๕	—	๕	—	๕	—	
๑๒	เบ็ด พ้อ สาย หนึ่ง	๓	—	๓	—	๓	—	
๑๓	เบ็ด กระเบน สาย หนึ่ง	๓๐	—	๓๐	—	๓๐	—	
๑๔	เรือใช้จับปลิงทะเลไม่ว่ากี่คนดำหนึ่ง	๑๕	—	๑๕	—	๑๕	—	
๑๕	เรือใช้จับกระรอกดำหนึ่ง	๗	—	๗	—	๗	—	
๑๖	คนหา หอย แมลง ภู คน หนึ่ง	๒	—	๒	—	๒	—	หรือหอยขี้ตม

หมายเลขที่	ประเภท เครื่อง มือจับ สัตว์ ฟ้า	พิกัด อีควา สำหรับ เครื่อง มือจับ สัตว์ ฟ้า						หมายเหตุ
		เมือง สงขลา		เมือง พัทลุง		เมือง นครศรีธรรมราช		
		บาท	อง	บาท	อง	บาท	อง	
๑๑	แทง ปลามัว ฟ้า คน หนึ่ง	๒	๓๒	๒	๓๒	๒	๓๒	
๑๒	แหวน หรือ วนัก แทง สัตว์ ฟ้า คน หนึ่ง	๒	—	๒	—	๒	—	
๑๓	แวว ตกปลาวัว หนึ่ง	—	๔	—	๔	—	๔	
๒๐	บาม ปาก หนึ่ง	๑๐	—	๑๐	—	๑๐	—	
๒๑	กัต หรือ หดอม กว้าง ๔ ศอก และ ต่ำ กว่า ๔ ศอก เก็บ ขาว วาดะ	—	๒	—	๒	—	๒	
๒๒	กัต หรือ หดอม กว้าง กว่า ๔ ศอก เก็บ ขาว วาดะ	—	๑๒	—	๑๒	—	๑๒	

๑๒๒ ปี

๑๒๒ ปี

หมายเลขเครื่อง	ประเภทเครื่อง มือจับ สัตว์ ฆ่า	พิกัด อัตราค่าสำหรับ เครื่อง มือจับ สัตว์ ฆ่า						หมายเหตุ
		เมืองสงขลา		เมืองพัทลุง		เมือง นครศรีธรรมราช		
		บาท	อัฐ	บาท	อัฐ	บาท	อัฐ	
๒๓	ยอ ชน ช่อ ชอนชน ช่อ, ชอนหางเหยี่ยว หรือเครื่อง มือชนิดใด ประกอบการจับ สัตว์ ฆ่า ซึ่ง ใช้เครื่องยกตัวยวธิใด ๆ ปากหนึ่ง	๕	—	๕	—	๕	—	
๒๔	ยก ยอ ปาก กว้าง ๔ ศอกและเกินกว่า ๔ ศอก ปากหนึ่ง	—	๑๒	—	๑๒	—	๑๒	
๒๕	ช้อน ปากหนึ่ง	—	๓๒	—	๓๒	—	๓๒	
๒๖	เรือกวธา หรือเรือฆตออกดำหนึ่ง	๖	—	๖	—	๖	—	

หน้า ๓๗๒

ปก ๑๒๒

ประกาศคำสั่งกรมยุทธานธิการ

กำหนด ค่ำต กรม ทหาร

ที่ ๒๗๗/๒๓๕๗๑

ศาลา ยุทธานธิการ

วันที่ ๒๖ มีนาคม รัตนโกสินทร ศก ๑๒๒

ด้วยตาม พระ ธรรม มุญย ค่ำต ทหาร บก ร.ศ. ๑๒๒ มาตรา ๑๖
 มีว่า “ใน มณฑล ทหารบก มณฑล หนึ่ง กำหนด ให้ มี ค่ำต มณฑล
 ทหาร ค่ำต หนึ่ง” มาตรา ๑๗ “ค่ำต มณฑล ทหาร หนึ่ง ไม่เป็น ค่ำต
 ที่ ตั้ง ประจำ แต่ เมื่อ มี เหตุ จำ เป็น เมื่อ ไต ผู้บัญชาการ ทหาร บก
 มณฑล หนึ่ง จึง ออก คำสั่ง ตั้ง กรรม การ ค่ำต หนึ่ง” กับ มาตรา ๘ มีว่า
 “ใน มณฑล ทหาร บก มณฑล หนึ่ง จะ ควร ให้ มี ค่ำต กรม ทหาร ที่
 ค่ำต แล้ว แต่ ผู้บัญชาการ กรม ยุทธาน ธิการ จะ มี คำสั่ง” มาตรา ๘
 มีว่า “ใน คำสั่ง ผู้บัญชา การ กรม ยุทธาน ธิการ จะ ต้อง ช้ แจง ว่า ใน คำบด
 ไต และ ทหาร พวก ไต อยู่ใน อำนาจ ค่ำต กรม ทหาร ไต นายทหาร ผู้ ไต
 มี อำนาจ ตั้ง ค่ำต หนึ่ง ๆ”

ตาม พระ ธรรม มุญย ค่ำต ทหาร บก มี ตั้ง หนึ่ง ให้ จัด ค่ำต กรม ทหาร
 และ กำหนด เขต ร อำนาจ ของ ค่ำต ผู้ มี อำนาจ ตั้ง ค่ำต ตั้ง ต่อ ไป นี้

08/10/2566

มณฑล กรุงเทพฯ

ในอำนาจศาล มณฑล ทหาร กรุงเทพฯ มีศาล กรม ทหาร คือ

๑ ศาล กรม ทหาร ใน มณฑล กรุงเทพฯ พิจารณา คดี ซึ่ง เกิด
ขึ้น ใน เขตฯ แขวง มณฑล กรุงเทพฯ ซึ่ง นอก เขตฯ ที่ตั้ง กรม ทหาร บก
ตำรวจ ทหาร บก เป็น ผู้มี อำนาจ ตั้ง ศาล

๒ ศาล กรม ทหาร เฉพาะ กรม พิจารณา คดี ซึ่ง เกิด ขึ้น ใน เขตฯ ที่
ตั้ง ของ กรม ทหาร นั้น ผู้บังคับ การ กรม ทหาร นั้น เป็น ผู้มี อำนาจ
ตั้ง ศาล

แต่ ถ้า นาย ทหาร ชั้น ตัญญา มัคร ใน กรม ยุทธนา ชิกการ ถวาย และ
กรม หัว หน้า กรม ยุทธนา ชิกการ และ โรง เรือน ทหาร บก ได้ กระทำ
ผิด ลง ใน เขตฯ แขวง มณฑล กรุงเทพฯ ผู้บัญชา การ กรม ยุทธนา ชิกการ
จะได้ ตั้ง ศาล พิเศษ กรม ยุทธนา ชิกการ พิจารณา

มณฑล นครไชยศรี

ในอำนาจศาล มณฑล ทหาร นครไชยศรี มีศาล กรม ทหาร คือ

๑ ศาล กรม ทหาร ใน มณฑล นครไชยศรี พิจารณา คดี ซึ่ง เกิด
ขึ้น ใน เขตฯ แขวง มณฑล นครไชยศรี ซึ่ง นอก เขตฯ ที่ตั้ง กรม ทหาร บก
ตำรวจ ทหาร บก ประจำ ท้อง ที่ นั้น เป็น ผู้มี อำนาจ ตั้ง ศาล

๒ ศาล กรม ทหาร เฉพาะ กรม พิจารณา คดี ซึ่ง เกิด ขึ้น ใน เขตฯ
ที่ตั้ง ของ กรม ทหาร นั้น ผู้บังคับ การ กรม ทหาร นั้น เป็น ผู้มี อำนาจ
ตั้ง ศาล

08/10/2566

มณฑล กรุงเก่า

ในอำนาจศาล มณฑล ทหาร กรุงเก่า มีศาล กรม ทหาร คือ

- ๑ ศาล กรม ทหาร ใน มณฑล กรุงเก่า พิจารณา คดี ซึ่ง เกิด ขึ้น ใน เขตฯ แขวง มณฑล กรุงเก่า ซึ่ง นอก เขตฯ ที่ ตั้ง กรม ทหาร บก ตำรวจ ทหาร บก ประจำ ท้อง ที่ นั้น เป็น ผู้ มี อำนาจ ตั้ง ศาล
- ๒ ศาล กรม ทหาร เฉพาะ กรม พิจารณา คดี ซึ่ง เกิด ขึ้น ใน เขตฯ ที่ ตั้ง ของ กรม ทหาร นั้น ผู้ บัง คับ การ กรม ทหาร นั้น เป็น ผู้ มี อำนาจ ตั้ง ศาล

มณฑล ราชบุรี

ในอำนาจศาล มณฑลทหารราชบุรี มีศาล กรมทหาร คือ

- ๑ ศาล กรม ทหาร ใน มณฑล ราชบุรี พิจารณา คดี ซึ่ง เกิด ขึ้น ใน เขตฯ แขวง เมืองราชบุรี เมือง ส้มูกสังคราม ซึ่ง นอก เขตฯ ที่ ตั้ง กรม ทหาร บก ตำรวจ ทหาร บก ประจำ ท้อง ที่ นั้น เป็น ผู้ มี อำนาจ ตั้ง ศาล
- ๒ ศาล กรม ทหาร เฉพาะ กรม พิจารณา คดี ซึ่ง เกิด ขึ้น ใน เขตฯ ที่ ตั้ง ของ กรม ทหาร นั้น ผู้ บัง คับ การ กรม ทหาร นั้น เป็น ผู้ มี อำนาจ ตั้ง ศาล
- ๓ ศาล กรม ทหาร เมือง กาญจนบุรี พิจารณา คดี ซึ่ง เกิด ขึ้น ใน เขตฯ แขวง เมือง กาญจนบุรี ผู้ บัง คับ การ กรม ทหาร นั้น เป็น ผู้ มี อำนาจ ตั้ง ศาล
- ๔ ศาล กรม ทหาร เมือง เพ็ชรบุรี พิจารณา คดี ซึ่ง เกิด ขึ้น ใน เขตฯ

หน้า ๑๗๐

ศก ๑๒๖

แขวง เมือง เพ็ชรบุรี เมือง ปราณบุรี ผู้บังคับการ กรม ทหาร นั้น
เป็น ผู้มีอำนาจ ตั้ง ศาล

มณฑล นครราชสีมา

ใน อำนาจ ศาล มณฑล ทหาร นครราชสีมา มีศาล กรม ทหาร คือ

๑ ศาล กรม ทหาร ใน มณฑล นครราชสีมา พิจารณา คดี ซึ่ง
เกิดขึ้น ใน เขต แขวง มณฑล นครราชสีมา ซึ่ง นอก เขต ที่ ตั้ง
กรม ทหาร บก ตำรวจ ทหาร บก ประจำ ท้อง ที่ นั้น เป็น ผู้มี อำนาจ
ตั้ง ศาล

๒ ศาล กรม ทหาร เภษการ กรม พิจารณา คดี ซึ่ง เกิดขึ้น ใน เขต
ที่ ตั้ง กรม ทหาร นั้น ผู้บังคับการ กรม ทหาร นั้น เป็น ผู้มี อำนาจ
ตั้ง ศาล

๓ ศาล กรม ทหาร มณฑล อีสาน พิจารณา คดี ซึ่ง เกิดขึ้น ใน
เขต แขวง มณฑล อีสาน นาย ทหาร ที่ มี ยศ สูง อยู่ใน กรม ทหาร
มณฑล นั้น เป็น ผู้มี อำนาจ ตั้ง ศาล

๔ ศาล กรม ทหาร มณฑล อุตร พิจารณา คดี ซึ่ง เกิดขึ้น ใน เขต
แขวง มณฑล อุตร นาย ทหาร ที่ มี ยศ สูง อยู่ใน กรม ทหาร มณฑล นั้น
เป็น ผู้มี อำนาจ ตั้ง ศาล

ศาล กรม ทหาร, มณฑล อีสาน มณฑล อุตร อยู่ใน อำนาจ

ศาล มณฑล ทหาร นครราชสีมา ตาม ประกาศ ลงวันที่ ๒๒ มีนาคม

รัตน โกสินทร ศก ๑๒๖

มณฑล นคร สุพรรณบุรี

ในอำนาจศาล มณฑล ทหาร นคร สุพรรณบุรี มีศาล กรม ทหาร คือ

๑ ศาล กรม ทหาร ใน มณฑล นคร สุพรรณบุรี พิจารณา คดี ซึ่ง
เกิดขึ้น ใน เขต แขวง เมือง นคร สุพรรณบุรี, เมือง อุไทยธานี, ซึ่ง นอก
เขต ที่ตั้ง กรม ทหาร บก สุวรรณ ทหาร บก ประจำ ที่ นั้น
เป็นผู้ มีอำนาจ ตั้ง ศาล

๒ ศาล กรม ทหาร เฉพาะ กรม พิจารณา คดี ซึ่งเกิดขึ้น ใน เขต
ที่ตั้ง ของ กรม ทหาร นั้น ผู้บังคับ การ กรม ทหาร นั้น เป็นผู้
อำนาจ ตั้ง ศาล

๓ ศาล กรม ทหาร เมือง ไซยนาท พิจารณา คดี ซึ่ง เกิด ขึ้น
ใน เขต แขวง เมือง ไซยนาท ผู้บังคับ การ กรม ทหาร นั้น เป็นผู้
อำนาจ ตั้ง ศาล

๔ ศาล กรม ทหาร เมือง ตาก พิจารณา คดี ซึ่ง เกิด ขึ้น ใน เขต
แขวง เมือง ตาก, เมือง กำแพงเพชร, ผู้บังคับ การ กรม ทหาร นั้น
เป็นผู้ มีอำนาจ ตั้ง ศาล

มณฑล พิษณุโลก

ในอำนาจศาล มณฑล ทหาร พิษณุโลก มีศาล กรม ทหาร คือ

๑ ศาล กรม ทหาร ใน มณฑล พิษณุโลก พิจารณา คดี ซึ่ง เกิด
ขึ้น ใน เขต แขวง เมือง พิษณุโลก, เมือง สุโขทัย, ซึ่ง นอกเขต ที่

08/10/25๕6

หน้า ๑๘๘

ศก ๑๒๖

๕ กรม ทหาร บก ตำรวจ ทหาร บกประจำ ท้อง ที่ นั้น เป็น ผู้ มี อำนาจ
ตั้ง ศาล

๒ ศาล กรม ทหาร เภษะ กรม พิจารณา คดี ซึ่ง เกิด ขึ้น ใน เขต
ที่ ตั้ง ของ กรม ทหาร นั้น ผู้ บังคับ การ กรม ทหาร นั้น เป็น ผู้ มี อำนาจ
ตั้ง ศาล

๓ ศาล กรม ทหาร เมือง อุดร ธานี พิจารณา คดี ซึ่ง เกิด ขึ้น ใน
เขต แขวง เมือง อุดร ธานี, เมือง สวรรค โดง, ผู้ บังคับ การ กรม ทหาร
นั้น เป็น ผู้ มี อำนาจ ตั้ง ศาล

๔ ศาล กรม ทหาร เมือง พิษณุ ทร พิจารณา คดี ซึ่ง เกิด ขึ้น ใน เขต
แขวง เมือง พิษณุ ทร ผู้ บังคับ การ กรม ทหาร นั้น เป็น ผู้ มี อำนาจ ตั้ง ศาล

มณฑล พายัพ

ใน อำนาจ ศาล มณฑล ทหาร พายัพ มี ศาล กรม ทหาร คือ

๑ ศาล กรม ทหาร เมือง นคร เชียง ใหม่ พิจารณา คดี ซึ่ง เกิด
ขึ้น ใน เขต แขวง จังหวัด เชียง ใหม่, จังหวัด บึง หนี, จังหวัด เชียง
ใหม่ ตอน ตก, เมือง นคร ลำ พูน, เมือง นคร ลำปาง, ซึ่ง นอก เขต
ที่ ตั้ง กรม ทหาร บก ตำรวจ ทหาร บก ประจำ ท้อง ที่ นั้น เป็น ผู้ มี
อำนาจ ตั้ง ศาล

๒ ศาล กรม ทหาร เภษะ กรม พิจารณา คดี ซึ่ง เกิด ขึ้น ใน เขต
ที่ ตั้ง ของ กรม ทหาร นั้น ผู้ บังคับ การ กรม ทหาร นั้น เป็น ผู้ มี อำนาจ
ตั้ง ศาล

๓ ค้าต กรม ทหาร เมือง นคร น่าน พิจารณา คดี ซึ่ง เกิด ขึ้น ใน เขต
 แขวง เมือง นคร น่าน, เมือง แพร่, ผู้ บังคับ การ กรม ทหาร นั้น
 เป็น ผู้ มี อำนาจ ดัง ค้าต

๔ ค้าต กรม ทหาร เมือง เชียง รวย พิจารณา คดี ซึ่ง เกิด ขึ้น ใน เขต
 แขวง จังหวัด พายัพเหนือ ผู้ บังคับ การ กรม ทหาร นั้น เป็น ผู้ มี อำนาจ
 ดัง ค้าต

มณฑล ปาจิณบุรี

ใน อำนาจ ค้าต มณฑล ทหาร ปาจิณบุรี มี ค้าต กรม ทหาร คือ

๑ ค้าต กรม ทหาร เมือง ฉะเชิง เทรา พิจารณา คดี ซึ่ง เกิด ขึ้น ใน เขต
 แขวง เมือง ฉะเชิง เทรา, เมือง ชดบุรี, ซึ่ง นอก เขต ที่ ตั้ง กรม ทหาร
 บก ตำรวจ ทหาร บก ประจำ ท้อง ที่ นั้น เป็น ผู้ มี อำนาจ ดัง ค้าต

๒ ค้าต กรม ทหาร เภระ กรม พิจารณา คดี ซึ่ง เกิด ขึ้น ใน
 เขต ที่ ตั้ง ของ กรม ทหาร นั้น ผู้ บังคับ การ กรม ทหาร นั้น เป็น ผู้ มี อำนาจ
 ดัง ค้าต

๓ ค้าต กรม ทหาร เมือง ปาจิณบุรี พิจารณา คดี ซึ่ง เกิด ขึ้น ใน
 เขต แขวง เมือง ปาจิณบุรี, เมือง นคร นายก, เมือง กระบี่ นทร์บุรี,
 ผู้ บังคับ การ กรม ทหาร นั้น เป็น ผู้ มี อำนาจ ดัง ค้าต.

08/10/2566

(ตง พระนาม) จิริ ปรุวัคิ วรเดช

ผู้บัญชาการ กรม ยุทธนาธิการ

ประกาศกระทรวงโยธาธิการ

พระเจ้าอยู่หัวฯ ยาชเนอ กรมหลวงนเรศวรฤทธิ์ เสด็จมาตั้งกระทรวงโยธาธิการ ขอประกาศให้ทราบทั่วกันว่า

ตัวตราไปรษณีย์ซึ่งใช้อยู่ทุกวันนี้ ยังหาตรงกับอัตราที่แก้ไขใหม่ซึ่งได้ประกาศเมื่อวันที่ ๓๔ สิงหาคม รัตนโกสินทร ศก ๑๒๖ นั้นไม่กระทรวงโยธาธิการ จึงได้ขอให้กระทรวงพระคลังฯ จัด

แก้ตัวตราไปรษณีย์ใหม่ ให้อัตราและสีตรงตามกำหนดสัญญาสากลไปรษณีย์ ๕ อย่าง กระทรวงโยธาธิการ ได้นำข้อความขึ้นกราบบังคมทูล พระกรุณาทราบฝ่าละอองธุลีพระบาทแล้ว ทรงพระกรุณา

โปรดเกล้าฯ พระราชทานพระบรมราชานุญาต ให้กรมไปรษณีย์โทรเลขจำหน่ายใช้ตัวตราไปรษณีย์ใหม่ บนกับตัวตราไปรษณีย์เก่าได้ ตั้งแต่วันที่ ๓ เมษายน รัตนโกสินทร ศก ๑๒๗ เป็นต้นไป

ตัวตราไปรษณีย์อย่างใหม่ ๕ อย่าง มีพระบรมรูปตีพิมพ์สี

ต่าง ๆ บนกระดาษขาว คือ

๑	ราคา	๒	อัฐ	พิมพ์แดงในสีเขียว
๒	ราคา	๓	อัฐ	พิมพ์ม่วงวงในสีเขียวอ่อน
๓	ราคา	๔	อัฐ	พิมพ์แดงในสีชมพูแก่
๔	ราคา	๕	อัฐ	พิมพ์แดงในสีน้ำเงิน
๕	ราคา	๑๘	อัฐ	พิมพ์แดงในสีม่วงแดง

08/10/2566

ศก ๑๒๖

หน้า ๑๙๑

จะได้จำหน่าย ณ ที่ต่าง ๆ ซึ่ง เคยจำหน่าย ตัวตรา ไปรษณีย์ทั่ว
พระ ราช อาณาเขต

ประกาศ มา ณ วันที่ ๒๘ มีนาคม วันทศโกสินทร ศก ๑๒๖

(ลงพระนาม) นเรศวรฤทธิ

เสนาบดีกระทรวงโยธาธิการ

จำหน่ายหมด